

A clay sculpture of a hand holding a cup, set against a background of handwritten text. The sculpture is made of light-colored clay and is positioned in the center of the image. The background is a dark, textured surface with faint, handwritten text in a cursive script. The title is written in a large, blue, serif font with a slight shadow effect.

MYSL, CHARAKTER A OSOBNOST sv. 1.

Ellen G. Whiteová

Obsah

Předmluva.....	4	Část V. – Životodárná síla.....	89
Část I. – Zkoumání mysli.....	6	23. Láska – božský věčný zákon.....	90
1. Jeho důležitost.....	7	24. Láska v domově.....	93
2. Křesťan a psychologie.....	10	25. Láska a sexualita v lidské zkušenosti.....	96
3. Nebezpečí v psychologii.....	13	(A) Klady.....	97
4. Duchovní vlivy a mysl.....	17	(B) Zápory.....	98
5. Fanatická mysl.....	21	(C) Duševní vyrovnanost a vítězství.....	102
6. Zdravá normalnost.....	25	26. Bratrská láska.....	105
Část II. – Základní souvislosti.....	28	27. Boží láska.....	108
7. Choroba mající původ v mysli.....	29	Část VI. – Sobectví a sebeúcta.....	111
8. Náboženství a mysl.....	31	28. Sebeúcta.....	112
9. Mysl jako pevnost.....	34	29. Závislost a nezávislost.....	114
10. Porozumění.....	37	(A) Závislost na Bohu, ne na člověku.....	114
Část III. – Rozvoj mysli.....	41	(B) Závislost a nezávislost v pracovních vztazích.....	114
11. Čtení v Bibli a mysl.....	42	(C) Nezávislost ducha.....	116
12. Píle.....	46	(D) Mravní nezávislost.....	116
13. Potrava pro mysl.....	49	(E) Nezávislost mysli.....	117
14. Tělesná námaha.....	53	30. Sobectví a egoismus.....	118
15. Citová vzplanutí.....	56	Část VII. – Mládí a dospívání.....	121
Část IV. – Rostoucí osobnost.....	59	31. Problémy mládí.....	122
16. Vlivy působící v lůně matky.....	60	32. Zaslepená zamilovanost a slepá láska.....	128
17. Zděděné vlastnosti a prostředí.....	64	33. Nebezpečí hrozící mládeži.....	133
18. Jistota doma.....	68	34. Svědomí.....	138
19. Vlivy rodičů.....	73	Část VIII. – Vůdčí zásady pro výchovu	142
20. Prostedí domova.....	77	35. Vliv vnímání.....	143
21. Kristus působí na mysl.....	80	36. Zásady motivace.....	147
22. Škola a učitel.....	83	37. Vzdělávací zásady.....	151
		38. Vyváženost výchovy a vzdělávání.....	155

(PO ÚPRAVÁCH BEZ KONTROLY)

Název anglického originálu: MIND, CHARACTER, AND PERSONALITY VOLUME 1 (1977) – *IMCP*

Předmluva

Za života Ellen G. Whiteové (1827-1915) byla psychologie, věda, jež se zabývá myslí a jejími schopnostmi a funkcemi, teprve ve svých počátcích. Z jejich rukopisů nicméně na mnoha místech plyne pozoruhodná filozofie, v níž jsou jasně vykresleny hlavní zásady pro tuto vědu a pro uchování duševního zdraví. *IMCP 2.1*

Cílem této kompilace je shromáždit myšlenky Ellen G. Whiteové týkající se této široké, významné a někdy sporné oblasti, aby se s nimi bylo možno dobře seznámit. Adventisté sedmého dne i další lidé přesvědčení, že Ellen G. Whiteová psala pod vlivem Ducha Božího, uchovávají její rady na poli tak životně důležitém pro všechno lidstvo v době, kdy je v psychologii spousta různých měnících se názorových proudů, jako poklad. *IMCP 2.2*

Oprávněnost názorů Ellen Whiteové v oblasti psychologie, výživy a vzdělání stejně jako v jiných oblastech se již prokázala. Není pochyb, že s postupem výzkumu v oblasti psychologie a duševního zdraví bude stále více uznávána za to, že přišla se zdravými základy psychologie. Kniha Mysl, charakter a osobnost přinese oddanému adventistovi odpovědi na řadu důležitých otázek. Jsme si jisti, že s tím, jak se bude lidem otevírat pravda, stanoviska zde zaujatá budou mít stále více co říci všem přemýšlivým čtenářům. *IMCP 2.3*

V této souvislosti je občasný výskyt takových slovních spojení, jako „viděla jsem“, „bylo mi ukázáno“, „bylo mi sděleno“, nejen dobře chápán, ale i vítán jako ujištění, že jde o popis myšlenek vnuknutých Tím, který utvořil lidskou mysl. *IMCP 2.4*

Při sestavování této knihy ve White Estate nebyla vyvíjena snaha vybírat pasáže, které by podporovaly názory obhajované různými uznávanými odborníky na poli vzdělávání a psychologie. Sestavovatelé se při své práci neřídili svými názory a snažili se předložit k úvaze myšlenky Ellen Whiteové co nejvýstižnějším způsobem. Toho bylo dosaženo díky čerpání z bohaté zásoby jejích publikovaných myšlenek sepisovaných po šedesát let, které se objevují v kdysi vydaných nebo stále ještě vydávaných knihách, brožurách, tisících jejích časopisových článků a v obsáhlých souborech jejich rukopisů a dopisů uložených v trezorech White Estate. *IMCP 2.5*

Velká část knihy Mysl, charakter a osobnost přináší všeobecné zásady, kterými by se měli lidé řídit. Ty jsou proloženy a doplněny materiály uvádějícími praktická varování a rady pro oblast vztahů mezi učitelem a žákem, kazatelem a členem sboru, lékařem a pacientem nebo rodičem a dítětem. *IMCP 2.6*

Rady určené v mnoha případech činovníkům, kazatelům, lékařům, učitelům, vydavatelům, manželům, manželkám nebo mladým lidem mají někdy částečně podobu diagnózy. Vždy je třeba zaměřit pozornost na zásadu, o kterou jde. *IMCP 2.7*

Je jasné, že Ellen Whiteová nepsala jako psycholog. Nepoužívala terminologii, jaká se dnes v oblasti psychologie běžně objevuje. K jejímu používání termínů „psychologie“, „frenologie“ atd. musí čtenář přistupovat dokonce s jistým pochopením. Na vnímavého čtenáře však učiní hluboký dojem její neobvykle důkladné proniknutí do podstaty základních zásad psychologie, které je jejími úvahami prokazováno. V logickém sledu uspořádaná vyjádření o různých stránkách mysli, jejím životně důležitém místě v lidské zkušenosti, jejích možnostech a okolnostech, které vedou k tomu, aby pracovala optimálním způsobem, přidávají posmrtně vydaným knihám Ellen G. Whiteové na významu. Pomáhají nám pochopit, čím člověk je, a porozumět jeho vztahu k okolí na zemi, k Bohu a k vesmíru. *IMCP 2.8*

Před deseti lety, když byla zahajována práce na této kompilaci, panovalo přesvědčení, že nejširší zájem bude vzbuzovat mezi lidmi zabývajícími se konkrétně oblastí duševního zdraví. Proto bylo dodržováno to, aby příslušné myšlenky byly vždy přímo k dispozici těm, kteří si budou procházet jednotlivé části této knihy. Čtenář celé knihy by měl pochopit, že i když byla vyvinuta snaha co nejvíce se vyhnout opakování, několik nejdůležitějších myšlenek se nachází ve více kapitolách, protože někdo jiný je potřebuje najít pod různými příslušnými tituly. Dnes je jasné, že tato kompila-

ce má velký význam pro všechny adventisty a taktéž pro jejich přátele, neboť do zápasu o mysl jsme zapojeni všichni. *IMCP 2.9*

Práce kompilátorů byla omezena na výběr materiálů, jejich uspořádání do sledu, který se zdál nejlogičtější, a přidání názvů kapitol, částí a všech výňatků včetně poznámek, které podávají vysvětlení k vybraným pasážím. Snahou bylo zařadit všechna důležitá vyjádření Ellen Whiteové k uváděným tématům zaznamenaná jejím perem po celou dobu její činnosti služby a tím využít výhody všestranného přístupu k dané oblasti a předložit co nejširší popis. Tu a tam při tom dochází k opakování myšlenek v jejich obecných základních rysech, což se může náhodnému čtenáři zdát poněkud obtěžující. Opravdový zájemce o tuto knihu však uvítá každou větu, která přispívá k osvětlení předmětu, o němž je pojednáváno. Mysl, charakter a osobnost má tedy částečně encyklopedický charakter. *IMCP 2.10*

Každý citát má konkrétní odkaz na svůj zdroj v materiálech od Ellen G. Whiteové, což čtenáři v mnoha případech umožní seznámit se s celkovým kontextem původního díla, bude-li si přát. V zájmu úspory místa jsou v odkazech na zdroj použity obecně přijaté zkratky děl E. G. Whiteové. Klíč k těmto zkratkám je uveden dále v této úvodní části knihy. Ve všech případech je uvedeno datum sepsání nebo prvního vydání. Jako základní odkaz je uveden původní zdroj a pokud je tento v současnosti k dispozici v knižní formě, objevuje se příslušný odkaz na jeho vydání. Odkazy na Biblický komentář ASD se týkají dodatečných vyjádření E. G. Whiteové objevujících se na závěr každého svazku nebo ve svazku 7a. *IMCP 2.11*

Omezený prostor některá témata související s myslí, jako např. „duševní vyšínutí“ atd., do této knihy vložit nedovolil a čtenář se zde odkazuje na Comprehensive Index to the Writings of Ellen G. White (úplný seznam děl E. G. White). *IMCP 2.12*

Tato kompilace byla zpracována ve White Estate pod vedením správců pozůstalosti Ellen Whiteové na základě jejich pověření v její závěti. Na rozdíl od většiny kompilací materiálů Ellen G. Whiteové byla nejprve vydána v provizorní podobě pod názvem Guidelines to Mental Health (Hlavní zásady pro uchování duševního zdraví) pro osvědčení se u posluchačů ve třídách a kritické posouzení adventními učiteli, psychology a psychiatry. Přáním White Estate bylo mít jistotu, že jsou vzaty v úvahu všechna známá písemná vyjádření E. G. Whiteové k uváděným tématům a že uspořádání materiálů je vhodné. *IMCP 2.13*

Příznivá reakce posluchačů ve třídách a ostatních zajišťuje této práci místo vedle mnoha dalších posmrtně vydaných knih Ellen G. Whiteové. Vydávaná nyní ve dvou dílech, stává se tato kniha součástí oblíbené Křesťanské domácí knihovny. *IMCP 2.14*

Ve své nynější podobě představuje revidované vydání po úpravě volby výňatků a pořadí jejich uvedení. Byla přidána kapitola „Láska a sexualita v lidské zkušenosti“. Některé kapitoly byly doplněny a některé pasáže byly vypuštěny, aby nedocházelo ke zbytečnému opakování. Oba díly mají společné číslování stránek. *IMCP 2.15*

Aby jasně vykreslený obraz velkého sporu mezi silami dobra a zla o vládu nad lidskou myslí varoval a poučil všechny čtenáře a poskytl nápoředí a rady směřující k volbě toho, co člověku přinese bezpečné vedení dnes a zajistí budoucí dědictví v životě, jenž přijde, je upřímným přáním *IMCP 2.16*

SPRÁVNÍ RADA INSTITUTU EGW.
Washington, D. C.
22. března 1977

Část I. – Zkoumání mysli

1. Jeho důležitost

Nejkrásnější práce – Působení na lidskou mysl je nejkrásnější práce, jakou se kdy lidé zabývali. – 3T 269 *IMCP 3.1*

Znát zákony, jež vládnou mysli a tělu – Úkolem každého člověka je ve vlastním zájmu a v zájmu lidstva se seznámit se zákony života a svědomitě se jimi řídit. Všichni se potřebují obeznámit s tím nejobdivuhodnějším ze všech organizmů, s lidským tělem. Měli by poznat účel jednotlivých orgánů a závislost jednoho na druhém potřebnou k tomu, aby všechny fungovaly bezvadně. Měli by zkoumat vliv mysli na tělo a těla na mysl a zákony, které zde vládnou. – MH 128 *IMCP 3.2*

Cvičte a ukážněte svou mysl – Ať jste kdo jste, ... Hospodin vás obdařil duševními schopnostmi, které je možno všemožně zdokonalovat. Rozvíjejte své schopnosti s neutuchajícím úsilím. Cvičte a ukážněte svou mysl učením, všímavostí a přemýšlivostí. Vaše mysl nemůže dosáhnout úrovně Boží mysli, pokud nezačnete používat všechny své vlohy. Pokud se dáte do práce v báni Boží, v pokoře a s upřímnou modlitbou, vaše duševní schopnosti se budou zvětšovat. Pevné odhodlání dokáže zázraky. – LS 275 *IMCP 3.3*

Možnosti ukázněné mysli – Je nutno uplatňovat sebekázeň. ... Obyčejná mysl, řádně ukázněna, vykoná větší a ušlechtlejší práci než ta nejvzdělanější mysl u lidí s největším nadáním, avšak bez sebeovládání. – COL 335 *IMCP 4.1*

Působení na lidskou mysl jako práce nad všechny ostatní – Budoucnost společnosti je předznamenávána dnešní mládeží. V mladých lidech vidíme budoucí učitele, zákonodárce a soudce, také vůdce a ty, kteří budou určovat charakter a osud národa. Jak důležité je pak poslání těch, kdo mají utvářet návyky a ovlivňovat život nastupujícího pokolení! *IMCP 4.2*

Působení na lidskou mysl je nejvýznamnější práce, jaká kdy byla lidem svěřena. Čas rodičů je příliš drahý na to, aby byl tráven oddáváním se vlastním choutkám nebo honbou za bohatstvím či vysokým společenským postavením. Bůh svěřil do jejich rukou vzácnou věc – mládež, aby ji nejen uzpůsobili pro užitečnost v tomto životě, ale také připravili pro nebeské dvory. – HS 209, 1886 (Te 270) *IMCP 4.3*

Užitečnost učitele je dána cvičeností jeho mysli – Užitečnost učitele není dána ani tak množstvím získaných znalostí, jako spíše úrovní, na jakou míří. Správný učitel se nespokojuje s prázdnými myšlenkami, netečnou myslí nebo chabou pamětí. Neustále zdokonaluje své schopnosti a metody. Jeho život znamená stálý růst. V práci takového učitele je svěžest a povzbuzující síla, která jeho žáky probouzí a dává jim nové podněty. – Ed 278 *IMCP 4.4*

Bude usilovat o nejvyšší duševní a mravní úroveň – Znát sebe sama je úžasná znalost. Učitel, který správně hodnotí svou osobu, nechá Boha, aby utvářel a ukázoval jeho mysl. Bude také uznávat zdroj své síly. ... Sebepoznání vede k pokoře a víře v Boha, ale nenahrazuje úsilí o sebezdokonalování. Ten, kdo si uvědomuje vlastní nedostatky, nebude šetřit úsilím o dosažení co nejvyšší duševní a mravní úrovně i co nejlepšího fyzického stavu. Nikdo, kdo se spokojuje s nižší úrovní, by se neměl podílet na vzdělávání mládeže. – SpTEd 50, May 15, 1896 (CT 67) *IMCP 4.5*

Připravuje pro věčnost – Při veškeré své práci si musíte počínat stejně jako zemědělec získávající svou práci plody země. Ten zdánlivě jen rozhodí semena, ta však v zemi vzklíčí. Moc živého Boha jim dá klíčivost a život a pak vidíme „*nejprv bylinu, potom klas, potom plné obilí v klasu*“ (Mk 4,28). Přemýšlejte nad tímto obdivuhodným vývojem. Och, je toho tolik, co se má člověk naučit, tolik, co má pochopit! Pokud zdokonalíme svou mysl tak, jak nám to dovolují naše nejlepší schopnosti, budeme po věčné časy stále přemýšlet nad Božími způsoby a skutky a stále více budeme Boha poznávat. – CT 252 *IMCP 5.1*

Křesťanské vzdělání a mysl – Je třeba získat křesťanské vzdělání, vzdělání mnohem hlubší, obsáhlejší a vyšší úrovně než kterékoli jiné lidské vzdělání, jelikož nebesa jsou výše než země. Mysl je třeba ukázoval, vzdělávat a cvičit, neboť lidem náleží sloužit Bohu způsoby, které nejsou v souladu s vrozenými sklony. Aby se člověk mohl stát žákem v Kristově škole, musí se často vzdát návyků a vzdělání získaného za celý život. Srdce musí být přivedeno k pevné víře v Boha. Staří i

mladí by si měli vypěstovat myšlenkové návyky, které jim umožní odolávat pokušení. Musejí se naučit dívat se vzhůru. Na zásady Božího Slova, zásady tak ušlechtilé jako samo nebe, jež platí na věčnost, je třeba pohlížet z hlediska jejich vlivu na každodenní život. Měl by s nimi být v souladu každý skutek, každé slovo, každá myšlenka. – CT 20 *IMCP 5.2*

Postup vpřed pouze skrze střety – Žádné jiné vzdělání se nevyrovná vzdělání, které ve svém životě získá ten, kdo se učí poznávat charakter Boha. Ti, kdož se stávají Kristovými následovníky, zjišťují, že dostávají nové pohnutky k jednání a že je napadají nové myšlenky a výsledkem jsou nové skutky. Postup vpřed ale mohou učinit pouze skrze střety, neboť zde je nepřítel, který proti nim stále bojuje, předkládá jim pokušení, aby jejich duši přiměl k pochybnostem a ke hřešení. Člověk má zděděné a vypěstované sklony ke zlu, které musí přemoci. Choutky a vášně musejí být podvoleny moci Ducha svatého. Na této straně věčnosti je tento zápas bez konce. Ale přestože je zde nutno neustále bojovat, čekají zde taktéž vzácná vítězství, která je možno získat. Triumf nad vlastními já a hříchem má větší hodnotu, než jakou si dokáže mysl představit. – CT 20 *IMCP 6.1*

Úkol každého křesťana rozvíjet svou mysl – Úkolem každého křesťana je osvojovat si smysl pro pořádek, důkladnost a učit se pohotovosti. Pro pomalost a liknavost při práci jakéhokoli druhu neexistuje žádná výmluva. Když někdo stále pracuje a práce přitom není nikdy hotova, důvodem je to, že do ní nezapojuje mysl a srdce. Ten, kdo je pomalý a pracuje špatně, by si měl uvědomit, že jsou zde nedostatky, které je třeba napravit. Je třeba, aby zaměstnal svou mysl plánováním využití svého času tak, aby dosáhl co nejlepších výsledků. S náležitým citem a na základě systematickosti někteří dokážou za pět hodin tolik, co jiní za deset. *IMCP 6.2*

Někteří lidé zabývající se domácími pracemi jsou neustále zaměstnaní; ne proto, že by toho měli tolik, ale protože si práci neplánují tak, aby ušetřili čas. Svým pomalým, váhavým postupem dělají z malého množství přímo hromadu práce. Ale všichni, kteří skutečně chtějí, mohou tyto zvyky, kdy věnují úzkostlivou pozornost zbytečným a zbytečně váhají, přemoci. Při své práci by měli mít pevný cíl. Měli by určit, jak dlouhý čas je potřebný na daný úkol, a pak zamířit veškeré úsilí na provedení práce ve stanovené době. Síla vůle přiměje ruce k rychlosti a obratnosti. – COL 344 *IMCP 6.3*

Procvičovat každou schopnost mysli a těla – Bůh dal každé lidské bytosti mozek a přeje si, aby byl používán k Jeho slávě. ... Svůj mozek a myšlenkové schopnosti však nikterak hodně nevyužíváme. Měli bychom procvičovat každou schopnost mysli a těla, lidského to mechanismu, který Kristus vykoupil, abychom jej mohli co nejlépe využívat. Měli bychom dělat vše, co je v našich silách, abychom tyto schopnosti posílili, neboť Bůh se raduje, když v nás má stále schopnější spolupracovníky. – Sermon at St. Helena Sanitarium, Jan 23, 1904 (ISM 100) *IMCP 7.1*

Vzdělanost mysli je měřítkem úrovně člověka – Nikdy si nemyslete, že jste se již dost naučili a že ve svém úsilí můžete polevit. Vzělanost mysli je měřítkem úrovně člověka. Vaše vzdělávání by mělo trvat po celý váš život; každý den byste se měli učit a získané znalosti prakticky používat. – MH 499 *IMCP 7.2*

Podobnost mezi neobděláným polem a nevzdělanou myslí je velmi nápadná. Děti a mladí lidé již mají ve své mysli a ve svém srdci shnilá semena připravená vyrašit a nést své zkažené ovoce, a proto je potřeba s co největší opatrností a bdělostí mysl vzdělávat a ukládat do ní vzácná semena biblické pravdy. – RH Nov. 9, 1886 (HC 202) *IMCP 7.3*

Získávání znalostí a duševní síly – Náš úspěch při získávání znalostí a duševní síly vyžaduje správné využívání času. Chudoba, nízký původ nebo nepříznivé okolí nemusí být překážkou rozvíjení rozumových schopností. ... Pevné odhodlání, neutuchající píle a pečlivé hospodaření s časem umožní lidem získat znalosti a duševní sílu, které jim dovolí uplatnit se v téměř každé vlivné a užitečné funkci. – COL 343, 344 *IMCP 7.4*

Obrovská hodnota chápavé mysli ve styku se sklíčenými – Ve styku s lidmi se sklíčenou myslí je potřebná velká moudrost. Člověk se smutným, trpícím srdcem a zasmušilými myšlenkami potřebuje mírné zacházení. ... Soucit a takt se často ukáže být pro postiženého větším přínosem než to nejohravnější, avšak chladné a lhostejné zacházení. – MH 244 *IMCP 8.1*

Chápavá mysl a pomoc znalosti lidské přirozenosti při práci na díle spásy – Buďte odhodlaní být tak užiteční a prospěšní, jak vás žádá Bůh. Buďte důkladní a svědomití ve všem, do čeho se

pouštíte. Využívejte všechny možnosti, jež máte v dosahu, ke zvyšování svých rozumových schopností. Spojujte studium knih s užitečnou manuální prací a svědomitým úsilím, bdělostí a modlitbou si zajistíte moudrost, která je dáována shůry. To vám přinese všestranné vzdělání. Tak můžete povznést svůj charakter a získat vliv na mysl ostatních lidí, což vám umožní vést je cestou spravedlnosti a svatosti. – COL 334 *IMCP 8.2*

Řemeslníci, právníci, obchodníci, lidé všech profesí se vzdělávají, aby dokonale zvládali svou práci. Měli by snad Kristovi následovníci být méně chytří a přes vlastní tvrzení, že jsou v Jeho službě, být bez zájmu o způsoby a prostředky, které mají být používány? Úkol získat věčný život je nadě všechny zemské hodnoty. K vedení duší k Ježíši je nutná znalost lidské přirozenosti a zkoumání lidské mysli. Aby člověk poznal, jak má přistupovat k mužům a ženám ve vznešené věci pravdy, potřebuje velmi důkladný rozmysl a vroucí modlitbu. – 4T 67 *IMCP 8.3*

Rozvíjení schopností zvyšuje zájem o naše pracovníky – Pro nedostatek odhodlání začít na sobě pracovat a polepšit se si lidé mohou neodvratně zvyknout na špatný způsob jednání, ale rozvíjením svých schopností mohou získat vlastnosti, jež jim umožní být užitečnými tím nejlepším způsobem ze všech. Pak zjistí, že jsou všude žádáni. Vše hodnotné na nich bude oceňováno. – COL 344 *IMCP 8.4*

Můžeme dospět téměř až k dokonalosti andělů – Hospodin dal člověku schopnost stálého sebezdokonalování a poskytl mu veškerou možnou pomoc v jeho práci. Díky opatřením Božské milosti můžeme dospět téměř až k dokonalosti andělů. – RH June 20, 1882 (HC 218) 1 *MCP 9.1*

2. Křesťan a psychologie

Zákony myslí ustanovené Bohem – Ten, který stvořil mysl a ustanovil její zákony, umožnil její rozvoj v souladu s nimi.* – Ed 41 *IMCP 10.1*

Opravdové zásady psychologie v Písmu – Opravdové zásady psychologie se nacházejí v Písmu Svatém. Člověk nezná svou vlastní hodnotu. Jedná podle své neobrácené povahy, neboť nevzhlíží k Ježíši, Učiniteli i Dokonavateli své víry. Ten, kdo přichází k Ježíši, ten, kdo v Něho věří a činí jej svým příkladem, si uvědomuje význam slov „*Dal jim moc syny Božími býti*“. ... *IMCP 10.2*

Ti, kdož projdou zkušeností opravdového obrácení, si s hlubokou vnímavostí uvědomí svou povinnost vůči Bohu danou slovy „*S bázní a třesením spasení své konejte*“, svůj úkol plně se uzdravit z malomocenství hříchu. Tato zkušenost je přivede k tomu, aby svou důvěru vložili pokorně a oddaně v Boha. – Manuscript 121, 1902 (ML 176) *IMCP 10.3*

Mysl oddaná Bohu se všestranně rozvíjí – Pokud se lidé poddají Bohu, Bůh je bere takové, jací jsou a vychovává je k tomu, aby mu mohli sloužit. Duch Boží přijatý do duše oživuje všechny její schopnosti. Pod vedením Ducha svatého se mysl, která je bezvýhradně oddaná Bohu, všestranně rozvíjí a je jí dodávána síla, aby pochopila a plnila Boží požadavky. Slabá, vrtkává povaha se mění na povahu silnou a stálou. Trvalá oddanost dává vznik tak blízkému vztahu mezi Ježíšem a Jeho učedníky, že křesťan se svým charakterem vyrovná svému Pánu. Má vyhraněnější názory, které obsáhnou širokou oblast. Má zvýšené rozpoznávací schopnosti a jeho úsudek je vyváženější. Životodárná síla Slunce spravedlnosti ho tak oživí, že dokáže nést bohaté ovoce pro Boží slávu. – GW 285, 286 *IMCP 11.1*

Vzdělání umožňující žít neposkvrněným křesťanským životem – Vzdelání, umožňující žít neposkvrněným, spořádaným a zásadovým křesťanským životem, je získáváno četbou Božího Slova. Je to to nejvyšší vzdělání, jaké může pozemská bytost získat a je to také látka, která by měla být vštěpována žákům v našich školách, aby z nich vyšli s neposkvrněnými myšlenkami a čistou myslí a srdcem, připraveni stoupat po žebříku pokroku a uplatňovat křesťanské ctnosti. Proto chceme, aby naše školy byly spojeny s našimi sanatorii a naopak. Tyto ústavy by měly být vedeny v jednoduché prostotě evangelia daného lidem ve Starém a Novém zákoně. – Manuscript 86, 1905 *IMCP 11.2*

Obklopení ovzduším pokoje – Všichni, kdo jsou vychováni Bohem, potřebují často chvilku klidu pro tichý rozhovor s vlastním srdcem, s přírodou a s Bohem. ... Každý sám musíme slyšet Jeho slova k našemu srdci. Když jsou všechny ostatní hlasy utiшены a my na Něho čekáme, ticho v duši zvyšuje zřetelnost Božího hlasu. Žádá nás: „*Uspokojte se a vězte, žeť jsem já Bůh*.“ ... Ten, kdo je uprostřed spěchajících davů a vypětí každodenních náročných činností takto posílen, bude obklopen světlem a pokojem. Obdrží nový dar fyzické i duševní síly. – MH 58 *IMCP 11.3*

Kristovo náboženství jako účinný lék – Satan je původce nemoci a lékař bojuje proti jeho působení a síle. Všude panuje nezdravá mysl. ... Nevěřící tyto nešťastné případy (kdy potíže doma, výčitky svědomí kvůli hříchu nebo obava z věčného pekelného ohně vyšinuly mysl z rovnováhy) co nejvíce využili, připisujíce duševní vyšinutí náboženství. To je však hrubé křivé obviňování, které se jim v budoucnu vrátí tak, že toho budou litovat. Kristovo náboženství, které má tak daleko k tomu, aby bylo příčinou duševního vyšinutí, je jedním z nejúčinnějších léků, neboť má velkou moc uklidňovat nervy. – 5T 443, 444 *IMCP 12.1*

Příchod do končin pokoje – Když vás přepadává pokušení, když se zdá, že vaši duši obklopují starosti, soužení a temnota, obraťte se k místu, kde jste naposledy viděli světlo. Spočínáte v Kristově lásce a v Jeho ochranné péči. ... Tím, že vstupujeme do společenství se Spasitelem, vstupujeme do církve pokoje. – MH 250 *IMCP 12.2*

Zbavení se všech zbytečných obav – Když se lidé pouštějí do své každodenní těžké práce stejně jako když se dávají do modlitby, když v noci uléhají a když ráno vstávají, když boháč hoduje ve svém paláci nebo když nuzák sedí se svými dětmi u skrovně prostřeného stolu, každý je láskyplně pozorován nebeským Otcem. Není jediné uroněné slzy, které by si Bůh nepovšiml. Není jediného úsměvu, který by nezaznamenal. *IMCP 12.3*

Kdybychom tomu plně věřili, veškeré zbytečné obavy by byly zaplašeny. Náš život by nebyl tak naplněn zklamáním jako nyní, neboť vše, ať více či méně důležité, by bylo ponecháno v rukou Boha, který není sužován mnohočetností různých starostí ani utápěn v jejich hloubce. Pak bychom se mohli těšit z klidu duše, který byl předtím pro mnohé naprosto cizí věcí. – SC 86 *IMCP 12.4*

Cvičení duše kázní – Křesťané, je v nás zjeven Kristus? Musíme se snažit, abychom měli zdravé tělo a silnou mysl, která se nedá jen tak oslabit, mysl která hledí dále než na vlastní já, a to na příčinu a důsledek každého skutku. Pak budeme na správné cestě k tomu, abychom překonávali těžkosti jako dobří vojáci. Potřebujeme mysl, která vidí potíže a vypořádává se s nimi s moudrostí, jež přichází od Boha, a která dokáže zápasit s těžkými problémy a vítězit nad nimi. Největší problém nám dělá ukřižovat vlastní já, překonat hluboké neblahé duchovní zkušenosti, vycvičit duši tvrdou kázní. Možná to zpočátku nebude přinášet to pravé zadostiučinění, ale konečným důsledkem bude pokoj a štěstí. – Letter 43, 1899 *IMCP 13.1*

Kristus má moc uzdravovat a posilovat – Zatímco Kristus otevírá nebesa člověku, život, jenž mu dává, otevírá srdce člověka nebesům. Hřích nejen že nám zavírá cestu k Bohu, ale také ničí v lidské duši touhu a schopnost poznat Boha. Kristovým posláním je odstranit všechno toto dílo zla. On má moc uvést do původního stavu a posilnit schopnosti duše ochromené hříchem, zatemnělou mysl, zvrácenou vůli. Otevírá nám bohatství Všemohá a skrze Něho nabýváme schopnost tyto poklady rozpoznat a získat. – Ed 28, 29 *IMCP 13.2*

Vládně buď Bůh nebo ďábel – Ďábel se zmocňuje vlády nad každou myslí, která není jednoznačně v moci Ducha svatého. – Letter 57, 1895 (TM 79) *IMCP 13.3*

Každé pěstování hříchu oslabuje charakter – Necht' si nikdo netroufá tvrdit, že hříchů pěstovaných po určitou dobu se lze později snadno vzdát. Tak tomu není. Každé pěstování hříchu oslabuje charakter a posiluje návyk. Výsledkem je pak duševní a mravní zpustlost i zpustlost těla. Můžete se kát ze zla, které jste činili a nasměrovat své nohy na správné cesty, ale otisk zla ve vaší mysli a vaše sblížení se s hříchem způsobí, že pro vás bude těžké rozlišovat mezi dobrem a zlem. Skrze vypěstované špatné zvyky vás bude znovu a znovu přepadávat ďábel. – COL 281 *IMCP 13.4*

Psychologické předpoklady učitele – Zvyky a zásady učitele by měly být považovány za důležitější než jeho teoretické předpoklady. Je-li opravdový křesťan, bude pociťovat nutnost starat se stejně o tělesnou, duševní, mravní i duchovní výchovu svých žáků. *IMCP 14.1*

Aby jeho vliv byl co nejsprávnější, měl by se dokonale ovládat a jeho srdce by mělo být bohatě prosyceno láskou k žákům, což by mělo být vidět na jeho výrazu tváře, slovech a činech. Měl by mít pevný charakter, pak může utvářet podobu mysli svých žáků stejně jako je řádně učit všem předmětům. Počáteční výchova mladých lidí utváří jejich charakter na celý život. Ti, kdož pracují s mládeží, by si měli dát velmi záležet, aby používali všechny schopnosti své mysli k tomu, aby došli k poznání, jak s nimi nejlépe zacházet tak, aby byly využity co nejprospěšněji. – 3T 135 *IMCP 14.2*

Člověk se má stát novou bytostí – Lidé se mají stát poddanými Kristova království. Díky Božské síle, která je jim dávana, se mají vrátit ke své věrnosti. Pomocí zákonů a dalších prostředků Bůh zajistil nebeské spojení s duchovním životem člověka, které je svým působením stejně tajemné jako působení větru (J 3,7.8). Ježíš prohlásil: „*Království mé není z tohoto světa.*“ (J 18,36) Svým vlivem poznamenává zemské vlády, od nichž však nemůže převzít ani ten nejneopatrnější rys, aniž by zohyždil svou Božskou podobu. *IMCP 14.3*

Boží působení na lidské srdce, které je přijímá, má tak znovuzrozuující povahu, že z každého činí novou bytost, aniž by zničilo nebo oslabilo jakoukoli schopnost, kterou Bůh člověka obdařil. Třídí každou vlastnost uzpůsobenou pro spojení s Božskou přirozeností. To, co je narozeno z Ducha, je Duch a když je člověk zrozen shůry, nebeský pokoj prostoupí jeho duši. – Manuscript 1, 1897 (SpTBC [No. 3] 8, 9) *IMCP 14.4*

Dobro vypuzuje zlo – Rodiče, vy jste ti, kteří rozhodují, zda mysl vašich dětí bude vyplněna povznášejícími myšlenkami nebo neřestnými touhami. Jejich roztěkanou mysl nemůžete udržet v klidu a zlo nemůžete odehnat káráním. Špatné myšlenky můžete vypudit pouze vštěpováním správných zásad. Pokud rodiče nezasévají do srdcí svých dětí semena pravdy, nepřítel do nich bude sít koul. Vhodné a příhodné poučení je jedinou obranou proti „zlým rozmlouváním“, která „poru-

šují dobré obyčeje“. Pravda ochrání duši před nekonečnými pokušeními, kterým je nutno čelit. – CT 121 *IMCP 15.1*

Jeden den je můj – Každý den musíme být všichni cvičeni, ukázněváni a vychováváni k užitečnosti v tomto životě. Jednou za čas si ale řekněte: „Jeden den je můj. V tomto dni udělám, co budu moci a použiji svou schopnost mluvit k druhým, abych někoho potěšil a byl pomocníkem, utěшитelem, příkladem, který Hospodin, můj Spasitel schválí. Budu se dnes překonávat v trpělivosti, laskavosti a shovívavosti, aby se ve mně dnes rozvinuly všechny křesťanské ctnosti.“ *IMCP 15.2*

Každé ráno se odevzdejte duši, tělem a duchem Bohu. Stále více si osvojujte zvyky vyjadřující oddanost svému Spasiteli a víru v Něho. Věřte a buďte přesvědčeni, že Pán Ježíš vás miluje a přeje si, abyste se Mu vyrovnali svým charakterem. Přeje si, abyste rostli v Jeho lásce, abyste sílili v celé plnosti Božské lásky. Pak získáte znalosti té nejvyšší hodnoty pro tento čas a pro věčnost. – Letter 36, 1901 (HP 227) *IMCP 15.3*

Jak je možno dospět k vyrovnané mysli – Práce je požehnání. Nemůžeme se těšit zdraví bez práce. Všechny schopnosti je třeba náležitě využívat, aby se mohly potřebným způsobem rozvíjet a aby muži a ženy měli vyrovnanou mysl. – 3T 154, 155 *IMCP 16.1*

Znalosti a vědomosti musejí být oživeny Duchem svatým – Schopnosti člověka jsou využity v plné míře pouze, když jsou plně podvoleny moci Ducha svatého. Náboženská pravidla a zásady jsou prvním krokem při získávání vědomostí a představují základ opravdového vzdělání. Znalosti a vědomosti však musejí být oživeny Duchem svatým, aby mohly sloužit k těm nejvznešenějším účelům. *IMCP 16.2*

Jedině křesťan může správně využívat své vzdělání. Aby si mohl člověk plně uvědomit hodnotu svého vzdělání, musí se na ně pohlížet z náboženského hlediska. Pak budou všichni uctívat Boha vzdělání. Srdce, jež je zušlechtěno Boží milostí, dokáže nejlépe pochopit skutečnou hodnotu vzdělání. Boží rysy projevující se ve věcech, které Bůh stvořil, můžeme vnímat jedinečně, když budeme mít dostatečné vědomosti o Stvořiteli. *IMCP 16.3*

Učitelé musejí mít nejen teoretické znalosti pravdy, ale také praktické zkušenosti s cestou svatosti, aby mohli mládež vést k pramenům pravdy, k Beránku Božímu, „kterýž snímá hříchy světa“. Znalosti jsou síla působící ve prospěch dobra pouze, když jsou spojeny s opravdovou zbožností. Duše zbavená vlastního já získá vznešenost. Ježíš přebývající v srdci skrze víru nás učiní moudrými v Božích očích. – Manuscript 44, 1894 *IMCP 16.4*

Celá bytost zpřístupněna léčivým silám nebe – Kristus je pramen života. Mnoho lidí potřebuje hlavně jednu věc, a tou je bližší znalost Krista; je třeba, aby byli trpělivě a laskavě, avšak se vši naléhavostí učení, jak je možno celou bytost zpřístupnit léčivým silám nebe. Když slunce Boží lásky osvítlí ztemnělá zákoutí duše, stálá utrápenost a nespokojenost pomine a radostné věci přinášející uspokojení dodají mysli svěžest a tělu sílu. – MH 247 *IMCP 16.5*

Ctnosti, které nelze získat ihned – Vzácné ctnosti Ducha svatého nelze získat ihned. Odvaha, mravní síla, mírnost, víra a neochvějná důvěra v Boží spasitelnou sílu jsou vlastnosti, které se získávají mnoholetou zkušeností. Boží děti musejí zpečetit svůj osud životem ve svatém úsilí a pevné oddanosti pravdě. – MH 454 *IMCP 17.1*

3. Nebezpečí v psychologii

Ďábel a jeho pokusy s lidskou myslí – Tisíce let dělá ďábel pokusy s vlastnostmi lidské mysli a proto ji velmi dobře zná. Svým lstivým působením v těchto posledních dnech spojuje lidskou mysl se svou myslí, naplňuje ji svými myšlenkami, a toto dílo provádí tak klamným způsobem, že ti, kteří se nebrání jeho působení, nevědí, že jsou jím vedeni podle jeho vůle. Velký podvodník doufá, že zmáte mysl mužů a žen tak, že bude slyšet pouze jeho hlas. – Letter 244, 1907 (MM 111) *IMCP 18.1*

Ďábel jako mistr lstivých úskoků – Ďábel se ustavičně snaží ovlivnit lidskou mysl svými lstivými úskoky. Má vytříbenou mysl, kterou dostal od Boha, ale veškeré její vzácné schopnosti zneužívá k protivení se Nejvyššímu, nedbaje Jeho rad. – ST Sep. 18, 1893 (HC 210) *IMCP 18.2*

Přichází v přestrojení – Ďáblový plány a úskoky nás svádějí na každém kroku. Měli bychom vždy pamatovat na to, že k nám přichází v přestrojení, zakrývá své pohnutky a podstatu svých pokusů. Přichází oděn ve zdánlivě čistém andělském rouchu, abychom nedokázali rozeznat, že je to on. Musíme zachovávat velkou obezřetnost a důkladně zkoumat jeho úskoky, jinak budeme oklamáni. – Manuscript 34, 1897 (HC 88) *IMCP 18.3*

Zneužívání věd náležejících mysli – V dnešních dnech, kdy pochybovačnost a nevíra vystupuje tak často pod pláštíkem vědy, potřebujeme být chráněni na každém kroku. Náš velký nepřítel pomocí tohoto nástroje klame tisíce lidí a vede je v zajetí své vůle. To, jak zneužívá věd, věd, jež náležejí lidské mysli, je přímo úděsné. Sotva postřehnutelně se plíží jako had, aby zničil Boží dílo. *IMCP 19.1*

Satanovo přibližování skrze vědy je velmi dobře zosnováno. Prostřednictvím frenologie, psychologie a mesmerismu* se dostává blíže k lidem tohoto pokolení a působí se silou, jež odpovídá tomu, že jde o úsilí na samém konci zkoušky. Mysl tisíců lidí tak byla poskvrněna a přivedena k nevíře. *IMCP 19.2*

Zatímco panuje přesvědčení, že jedna lidská mysl může tak obdivuhodně ovlivňovat druhou, satan, který je připraven využít každou příležitost, se vnucuje a působí ze všech stran. A tak ti, kteří jsou oddáni těmto vědám, se vychvalují před nebesy za velké a dobré skutky, které podle svého tvrzení konají, a přitom si neuvědomují, jakou sílu působící ve prospěch zla podporují. Je to síla, jež bude působit „*se vší mocí a divy i zázraky lživými, a se všelikým podvodem nepravostí*“. Všiměj si vlivu těchto věd, drahý čtenáři, neboť spor mezi Kristem a satanem ještě neskončil. *IMCP 19.3*

--- *IMCP 19.4*

--- *IMCP 19.5*

--- *IMCP 19.6*

--- *IMCP 19.7*

--- *IMCP 19.8*

--- *IMCP 19.9*

--- *IMCP 19.10*

--- *IMCP 19.11*

--- *IMCP 20.1*

Odklon od modlitby vede lidi k tomu, aby se spoléhali na vlastní sílu a otevírá dveře pokušení. V mnoha případech je představivost uchválena vědeckým bádáním a lidem lichotí přesvědčení o vlastních schopnostech. Vědy zabývající se lidskou myslí jsou velmi obdivovány. Samy o sobě jsou v pořádku, ale zmocnil se jich satan a učinil z nich mocné prostředky ke klamání a ničení lidských duší. Jeho lsti způsobují, že jsou přijímány, jako kdyby pocházely z nebes a tak se mu dostává uctívání, které mu dělá velmi dobře. Svět, který si myslí, že mu frenologie a zvířecí magnetismus nesmírně prospívá, nebyl nikdy tak zkažený, jako dnes. Těmito vědami je ničena mravní čistota a jsou pokládány základy spiritismu. – ST Nov. 6, 1884 (2SM 351, 352) *IMCP 20.2*

Jeho snaha o zmatení mysli člověka – Ďábel přišel a zaujal místo přímo mezi Bohem a člověkem. Jeho snahou je zmást lidskou mysl. Vrhá svůj temný stín přímo napříč našich cest, abychom nedokázali rozlišovat mezi Bohem a mravní temnotou, zkažeností a spoustou neřestí v našem světě. Co s tím tedy uděláme? Necháme tuto temnotu tak jak je? Ne. *IMCP 21.1*

Je zde pro nás síla, která do našeho temného světa vnese nebeské světlo. Na nebi pobývá Kristus, který toto světlo přinese, zažene zpět temnotu a vpustí sem slunce své slávy. Pak uvidíme uprostřed zkaženosti, poskvrněnosti a nečistoty nebeské světlo. *IMCP 21.2*

Před poskvrněností lidské rasy se nesmíme vzdávat. Toto musíme mít stále na mysli a nesmíme podlehnout. ... Co máme tedy dělat? Co je našim úkolem? Uvědomovat si „*jakou lásku dal nám Otec*“ (1 J 3,1). – Manuscript 7, 1888 *IMCP 21.3*

Prohnané našeptávání a otevřený, přímý útok – Kdyby měl ďábel učinit otevřený a přímý útok na křesťanství, křesťana by to ihned přivedlo k nohám jeho mocného Vysvoboditele, který by jediný dokázal obrátit nepřítele na útěk. Ďábel to ovšem nedělá. Je prohnaný a ví, že nejúčinnější způsob, jak naplnit své plány, je přicházet ke slabému, pokleslému člověku v podobě anděla světla. V tomto přestrojení působí na lidskou mysl, aby člověka svedl z bezpečné a správné cesty. Jeho cílem bylo vždy předstírat, že činí Kristovo dílo, a nastolit svou vlastní moc a prosadit své požadavky. Vede oklamané smrtelníky k vysvětlování Ježíšových skutků a zázraků na vědeckých základech; snaží se, aby vypadaly jako výsledek lidského umu a lidské moci. V mnoha myslích tak nakonec zničí veškerou opravdovou víru v Krista jako Mesiáše, Božího Syna. – ST Nov. 6, 1884 *IMCP 21.4*

Mysl mladých jako jeho oblíbený cíl – Satan se zvláště v těchto posledních dnech zaměřuje na to, aby se zmocnil mysli mladých lidí, aby převrátil jejich myšlenky a roznítil jejich vášně. Všichni se o svých mravech mohou volně rozhodovat, měli by ovšem své myšlenky nechat proudit správným směrem. – Undated Manuscript 93 (HC 337) *IMCP 22.1*

Ďábel ovládá mysl, která není řízena Duchem svatým – Velmi málo lidí si uvědomuje, jak hluboko lidstvo kleslo, jak je skrz naskrz špatné a jak hrozným způsobem se staví proti Bohu. „*Proto že opatrnost těla jest nepřítelkyně Bohu; nebo zákonu Božímu není poddána, aniž hned může býti.*“ (Ř 8,7) *IMCP 22.2*

Když mysl není pod přímým vlivem Božího Ducha, ďábel ji může utvářet, jak se mu zlíbí. Všechny rozumové schopnosti, které ovládá, jsou poddány tělu. Jeho vkus, názory, záliby, oblíbené a neoblíbené věci, to, čemu dává přednost a jaké volí cíle, to vše je přesně opačné jako u Boha. Má nechuť k tomu, co Bůh miluje nebo schvaluje, a naopak potěšení z věcí, kterými On opovrhne. Proto je jeho jednání vůči Bohu vždy urážlivé. *IMCP 22.3*

To vede ke sporu s těmi, kteří se snaží jít cestou Hospodina. Nazývají (ti, kdo stojí proti pravdě) světlo temnotou a temnotu světlem, dobro zlem a zlo dobrem. – Letter 8, 1891 *IMCP 22.4*

Od Adamova dne až dodnes – Satan se chápe kormidla a otáčí jím dokud nezíská moc nad každou lidskou myslí, která uvěřila lžím, s nimiž oklamal Evu, a pak ji použil jako svůj nástroj, kterým Adama vlákal do hříchu. Od toho dne až dodnes Satan pokračuje ve svém klamném působení na lidskou mysl. – Manuscript 19, 1894 *IMCP 22.5*

Ti, kdo znají pravdu, jsou oblíbeným cílem – Satan potajmu působí tak, aby zmátl mysl těch, kdo znají pravdu, a vytváří v nich přitom falešné pocity a obdiv k falešným příkladům. Pokud se nebudou kát a nebudou obráceni, budou ti, kdož žijí dvojitým životem, prohlašují o sobě, že slouží Pánu, ale zároveň osnují své vlastní plány, plány, které brání uskutečňování díla, jemuž Ježíš zasvětil svůj život, tímto nepřítelem duší oklamání. – Letter 248, 1907 *IMCP 22.6*

Ďábel mate lidskou mysl spornými tématy – Dělá mu (nepříteli) velké potěšení, když dokáže lidskou mysl odklonit k tématu, kterým může způsobit rozpory v lidských postojích a přivést naše lidi do sporu. – Manuscript 167, 1897 *IMCP 23.1*

--- *IMCP 23.2*

Síly působící ve prospěch dobra a zla – Vliv mysli na mysl, tak mocná síla působící ve prospěch dobra, je-li posvěcen, působí v rukou těch, kdo se protíví Bohu, stejně mocně ve prospěch zla. Satan tuto sílu použil při své snaze o vštěpování zla do mysli andělů a počínal si přitom tak, aby to vypadalo, že usiluje o dobro celého vesmíru. Lucifer byl jako pomazaný cherub veleben, byl velmi milován nebeskými bytostmi a měl na ně silný vliv. Mnoho z nich naslouchalo jeho radám a věřilo jeho slovům. „*I stal se boj na nebi: Michal a andělé jeho bojovali s drakem, a drak bojoval i andělé jeho. Ale nic neobdrželi, aniž jest nalezeno místo jejich na nebi.*“ (Zj 12,8) – Letter 114, 1903 (7BC 973) *IMCP 23.3*

Mysli jednoho člověka se nemá důvěřovat – Mysli a úsudku jednoho člověka se nemělo důvěřovat, neboť v sázce bylo příliš mnoho a tento člověk nebyl prost lidských slabostí a chyb. ... Nikdo nemá tak dokonalou mysl, aby nehrozilo nebezpečí, že bude jednat ze špatných pohnutek a nazírat na věci ze špatného úhlu pohledu. – Letter 41, 1891 *IMCP 23.4*

Đábel číhá na nechráněnou mysl – Đábel číhá, aby přistihl mysl v nestřeženém okamžiku a zmocnil se jí. Nechceme být nepozorní vůči jeho trikům ani nechceme být těmito triky přemoženi. Vyobrazení zpodobňující ho s rohy a kopyty mu působí potěšení, protože je chytrý; kdysi byl andělem světla. – Manuscript 11, 1893 *IMCP 24.1*

Zlí andělé se pokoušejí zničit lidskou vůli – Bude-li jim to umožněno, zlí andělé budou působit na mysl lidí (zmocňovat se jí a vládnout nad ní) tak, až lidé vlastní mysl nebo vůli úplně ztratí. – Manuscript 64, 1904 *IMCP 24.2*

Jediná jistota je ve vzepření se – Naši jedinou jistotou je neposkytnout u sebe đáblu ani kousek místa, neboť jeho návrhy a záměry mají za cíl nám vždy ublížit a bránit nám opřít se o Boha. Đábel se vydává za anděla čistoty, aby pomocí svých mámvých pokusů mohl své plány přednést tak, abychom jeho svody nedokázali rozeznat. Čím více mu podléháme, tím více se nás zmocňují jeho klamy. Je nebezpečné s ním vyjednávat a diskutovat. Za každou výhodu, kterou mu poskytneme, bude žádat více. *IMCP 24.3*

Naši jedinou jistotou je rozhodně odmítnout hned jeho první vybízení ke hříchu. Bůh nám skrze přednosti Ježíše Krista dal sílu postačující k tomu, abychom satanovi odolali a byli více než vítězem. Stačí vzepřít se. „*Vzepřete se đáblu, i utečte od vás.*“ Toto vzepření se musí být pevné a ničím neotřesitelné. Jestliže se dnes vzepřeme, jen abychom zítra podlehli, ztratíme vše, co jsme získali. – RH April 8, 1880 (HC 95) *IMCP 24.4*

Vyhýbání se „zúmyslným“ činům – Jsou lidé, kteří se lehkomyšlně dostávají do nebezpečí a ohrožení a vystavují se pokušení tak, že jedině Boží zázrak by je z toho všeho mohl vyvést nedotčené a neposkvrněné. Jsou to „zúmyslné“ činy, které přinášejí Bohu zármutek. Spasitel světa se neochvějně postavil a vzepřel đáblu pokoušení, aby se vrhl z věže chrámu. Satan uváděl jako záruku Boží slib a prohlašoval, že na základě tohoto slibu to Ježíš může bez obav učinit. Ježíš na toto pokušení odpověděl slovy Písma Svatého: „*Psáno jest: Nebudeš pokoušeti Pána Boha svého.*“ Stejně satan postrkuje lidi do míst, kam Bůh nechce, aby šli, odvolává se na Písmo Svaté, aby ospravedlnil své našeptávání. – RH April 8, 1880 (HC 95) *IMCP 24.5*

Pravá víra a „zúmyslnost“ – Boží sliby nejsou určeny k tomu, abychom se jich bezstarostně domáhali a aby nás chránily, když se lehkomyšlně vrháme do nebezpečí, porušujeme zákony přírody nebo nehledíce na prozíravost a rozvahu, kterou nám dal Bůh. To by nebyla pravá víra, ale „zúmyslnost“. ... *IMCP 25.1*

Đábel k nám přichází se světskými poctami, bohatstvím a životními radovánkami. Tato pokušení mají rozmanitou povahu jen proto, aby vyhověla lidem všech vrstev a společenských postavení a svedla je od věrnosti Bohu k tomu, aby sloužili více sami sobě než svému Stvořiteli. „Všechny tyto věci ti dám,“ řekl satan Ježíši. „Všechny tyto věci ti dám,“ řekl satan člověku. „Všechny tyto peníze, tuto zemi, všechnu tuto moc, čest a bohatství ti dám“, a člověk je okouzlen, oklamán a věrolomně lákán do záhuby. Pokud své srdce a život oddáme požitkářství, splníme tím đáblovu přání. – Letter 1a, 1872 (HC 93) *IMCP 25.2*

Lidskou mysl ovládají zlí nebo Boží andělé – Mysl člověka ovládají buď padlí andělé nebo andělé Boží. Naše mysl se oddává vládě Boha anebo vládě sil temnoty a je záhodno, abychom zjistili, kde vlastně nyní stojíme – zda pod krví potřísněnou korouhví knížete Emanuele, či pod černou korouhví sil temnoty. – Manuscript 1, 1890 (6BC 1120) *IMCP 25.3*

Pouze pokud se poddáme – Đábel nemůže poznamenat naši mysl nebo rozum, pokud se mu nepoddáme. – Manuscript 17, 1893 (6BC 1105) *IMCP 26.1*

Je třeba vidět do hloubky věcí – Je třeba mít ničím nezkalený náhled a schopnost vidění duchovních věcí k odlišení zrna od plev, k odlišení věcí đáblových a věcí světa pravdy. Ježíš, šlechtný Lékař, přišel na náš svět, aby přinesl zdraví, pokoj a dokonalost charakteru všem, kdož Ho přijmou. Jeho evangelium nesestává z metod a skutků zaměřených pouze na vnější dojem,

prostřednictvím nichž může být zlé dílo představováno jako nádherná požehnaná věc, aby se posléze ukázala být velkým prokletím. – Manuscript 130, 1901 (HC 109) *IMCP 26.2*

Modlitba zvítězí nad satanem – Modlitba víry je velkou zbraní křesťana a nepochybně nad satanem zvítězí. Satan se nám proto snaží namlouvat, že modlitbu vůbec nepotřebujeme. Nenávidí jméno Ježíše, našeho Obhájce, a když k Němu s upřímností přicházíme pro pomoc, satanův zástup má poplach. Když zanedbáváme modlitbu, slouží to satanovým cílům, neboť pak je ochotněji věřeno jeho lživým zázrakům. Toho, čeho se mu nepodařilo dosáhnout pokoušením Krista, dosahuje kladením svých svůdných pokušení před člověka. – 1T 296 *IMCP 26.3*

4. Duchovní vlivy a mysl

Náboženství a mysl – Osobní náboženství má nejvyšší důležitost. Jan napsal Gaiovi: „*Nejmilejší, žádámť obzvláštně, abys se dobře měl, a zdráv byl, tak jako duše tvá dobře se má.*“ (3 J 2) Tělesné zdraví závisí ve značné míře na zdraví duše, a proto ať jíte či pijete nebo cokoli děláte, číňte vše ke slávě Boží. Osobní náboženství se projevuje chováním, slovy a činy. Způsobuje osobní růst až k dokonalosti, jež se chlubí chválou Hospodina: „*A v něm jste doplněni.*“ (Ko 2,10) – Letter 117, 1901 IMCP 27.1

Čisté náboženství přináší klid, vyrovnanost a sílu – Čisté a neposkvrněné náboženství není pouhá myšlenka, je to činění skutků milosrdenství a lásky. Toto náboženství je nutné pro zdraví a štěstí. Vstupuje do znesvěceného chrámu duše a důtkami vyhání hříšné vetřelce. Uchopením se trůnu, posvěcuje všechny svou přítomností a osvětluje srdce jasnými paprsky Slunce spravedlnosti. Otevírá okna duše vedoucí k nebi a vpouští dovnitř slunce Boží lásky. Přichází s ním klid a vyrovnanost. Tělesná, duševní a mravní síla se zvětšuje, protože duši naplňuje nebeská pohoda působící jako životodárný vliv. Je v ní Kristus, ta naděje slávy. – RH Oct. 15, 1901 (WM 38) IMCP 27.2

Bůh je zdrojem života a radosti – Bůh je zdrojem života, světla a radosti pro celý vesmír. Jako paprsky světla ze slunce, jako proudy vody prýstící ze silného pramene, z Něho vychází požehnání pro všechna Jeho stvoření. A všude, kde je v srdcích lidí Boží život, plyne z nich v lásce a požehnání k ostatním. – SC 77 (1892) IMCP 28.1

Všichni dostávají život od Boha – Všichni tvorové žijí z vůle a moci Boha. Jsou příjemci života Božího Syna. Ať jsou sebechopnější a sebenadanější, ať jsou jejich dovednosti sebebohatší, jsou naplněni životem ze Zdroje veškerého života. On je pramenem a studnou života. Ten, „*kterýž sám má nesmrtelnost, a přebývá v světle nepřístupitelném*“, mohl říci o životě a duši: „*Mám moc položit ji, a mám moc zase vzít ji.*“ – Manuscript 131, 1897 (5BC 1113) IMCP 28.2

Đábel využívá vlivů jedné mysli na druhou – Vyvržen z nebe, đábel založil své království na tomto světě a od té doby se neúnavně snaží svěst lidské bytosti od jejich věrnosti Bohu. Používá stejný prostředek, jaký používal v nebi – vliv jedné mysli na druhou. Lidé se stávají pokušiteli svých bližních. Pěstují v sobě hluboce zakořeněné, mravně pokleslé postoje satana, které působí neúprosnou ovládající silou. Pod vlivem těchto postojů se lidé sdružují do spolků, odborových svazů a tajných společností. Působí ve světských organizacích, které Bůh nebude nadále snášet. – Letter 114, 1903 IMCP 28.3

Đáblovo zaměření na lidské používání schopností pro sobecké cíle – Tak jako lovec zvěře má i đábel připravené nástrahy a osidla, aby do nich zlákal lidské duše. Využívá toho, že lidé své Bohem darované schopnosti používají spíše pro své sobecké cíle, než aby jimi velebili Boha. Bůh si přeje, aby se lidé zabývali činností, jež jim přinese pokoj a radost a dá jim věčný prospěch, ale đábel chce, abychom své úsilí zaměřili na to, z čeho žádný prospěch není, a sice na věci, jež pomíjejí. – RH Sep. 1, 1910 (HC 200) IMCP 28.4

Hřích nepřinesl nový řád lidskému snažení a vášním – Nemáme se co domnívat, že po Adamově hříchu dal Bůh snažení a vášním lidských bytostí nový řád, protože pak by z toho vyplývalo, že Bůh zasáhl a vštípil lidské rase hříšné sklony. Ježíš začal své dílo -obracení lidí – ihned, jakmile člověk zhřešil, aby poslušností Božího zákona a vírou v Krista bylo možno získat zpět ztracený obraz Boha. – Manuscript 60, 1905 IMCP 29.1

Každý si musí vybrat jednu ze dvou korouhví – Je zde velký spor. Jsou zde dvě obrovské síly stojící proti sobě: Boží Kníže, Ježíš Kristus, a kníže temnoty, satan. Dochází zde k otevřenému střetu. Na světě jsou pouze dvě skupiny lidí a každá lidská bytost se postaví pod jednu ze dvou korouhví, a to korouhev knížete temnoty nebo korouhev Ježíše Krista. – Letter 38, 1894 IMCP 29.2

Hřích zasahuje celou bytost – Hřích zasahuje celou bytost, ale milost také. – Letter 8, 1891 IMCP 29.3

Schopnosti lidské duše jsou vyčerpávány nestálostí lidské povahy. Všichni, kdož jsou odhodláni nechat se naučit chápat podstatu spasení, musejí být poddajnými žáky Kristovy školy, aby chrám jejich duše mohl být místem, v němž bude přebývat Nejvyšší. Když se odhodláme učit se od

Krista, duše musí být zbavena všech svých domýšlivých předsudků, aby do ní Ježíš mohl vtisknout svůj obraz. – Letter 5, 1898 (HC 105) *IMCP 29.4*

Kříž dává lidské mysli patřičnou úroveň – Tím, co dává lidské mysli patřičnou úroveň, je Ježíšův kříž. Vzhlížíme-li k Ježíši, jenž je Původcem i Dokonavatelem naší víry, zbavujeme se veškeré touhy po vlastní nadřazenosti. Díváme-li se správně, vchází do nás duch sebeponížení, který s sebou nese skromnost a pokoru mysli. Hledíme-li na kříž, je nám umožněno vidět překrásný dar, který přinesl každému věřícímu. Bůh v Kristu ... pokud je na Něho správně nahlíženo, odstraní lidské vyvyšování se a pýchu. Nebude už žádné sebepovyšování, bude jen upřímná pokora. – Letter 20, 1897 (HC 114) *IMCP 29.5*

Člověk je doplněn v Kristu – Kristus přivádí své učedníky k pevné jednotě se sebou samým a s Otcem. Skrze působení Ducha svatého na lidskou mysl je člověk doplněn v Kristu Ježíši. Jednota s Kristem vytváří pouto jednoty mezi lidmi víry. Tato jednota je pro svět nejpřesvědčivějším důkazem velebnosti a síly Krista a Jeho moci odstranit hříchy. – Manuscript 111, 1903 (5BC 1148) *IMCP 30.1*

Jedině Bůh může pozvednout mravní úroveň člověka – Cena člověka tak, jak ji hodnotí Bůh, je v jeho jednotě s Kristem, neboť jedině Bůh je schopen člověka pozvednout na žebříčku morálních hodnot skrze Kristovu spravedlnost. Světská sláva a velikost mají jen takovou cenu, jakou jim dává Stvořitel člověka. Světská moudrost je hloupost, světská síla slabost. – Letter 9, 1873 (HC 149) *IMCP 30.2*

Sobectví a jeho plody – Jádrem mravní zpustlosti je sobectví, a jelikož lidské bytosti se poddaly jeho moci, v dnešním světě jsme svědky opaku věrnosti Bohu. Národy, rodiny a jednotlivci jsou naplněni přáním učinit ze sebe středobod všeho dění. Člověk touží po vládě nad svými bližními. Tím, že se odděluje ve své samolibosti od Boha a svých bližních, sleduje své ničím neomezované sobecké zájmy. Jedná jakoby dobro ostatních záviselo na jejich podřízení se jeho nadvládě. – RH June 25, 1908 (CS 24) *IMCP 30.3*

Je možno dosáhnout vítězství – Dodržováním správných zásad může člověk dosáhnout vítězství nad sklonem ke zlu. Bude-li poslušen Božího zákona, jeho smysly nebudou nadále mateny a týrány, jeho schopnosti již nebudou zneužívány a nebude jimi mrháno zabýváním se věcmi, jež mají povahu, která člověka odvádí od Boha. V milosti poskytnuté nebesy a skrze ni mohou být slova, myšlenky a snažení očistěny; může být vybudován nový charakter a překonáno ponížení hříchem. – Manuscript 60, 1905 *IMCP 30.4*

Váhavá mysl je počátkem pokušení – Počátek podléhání pokušení je ve hříchu, který spočívá v dovolení, aby mysl váhala, v nedůslednosti ve víře v Boha. Hříšník neustále čeká na příležitost překrúcovat Boží slova a připoutávat svou mysl k tomu, co je zapovězeno. *IMCP 31.1*

Pokud může, upne svou mysl na věci tohoto světa. Snaží se dráždit své emoce, podněcovat své vášně a vázat své city na to, co neslouží pro jeho dobro. Člověk by měl všechny své emoce a vášně ovládat a v klidu je podřizovat rozumu a svědomí. Pak satan ztratí svou moc ovládat mysl člověka. *IMCP 31.2*

Kristus nás povolává k postupnému vítězení nad duchovním zlem v naší povaze. Přirozené sklony musejí být překonávány. ... Je nutno zvítězit nad choutkami a vášněmi a veškerou vůli dát na stranu Krista. – RH June 14, 1892 (HC 87) *IMCP 31.3*

Nikdo nemusí zoufat kvůli zděděným sklonům – Dábel je stále ve střehu, připraven klamat a svádět na scestí. Používá všechna lákadla, aby lidi přivábil na širokou cestu neposlušnosti. Snaží se naše smysly zmást klamnými dojmy a zničit naše orientační body svými falešnými nápisy na ukazatelích, které postavil Bůh, aby nás upozorňovaly na správnou cestu. Právě kvůli snahám těchto zlých sil zastínit každý paprsek světla v duši, je určeno nebeským bytostem, aby působily jako prostředníci, aby vedly, chránily a řídily ty, kdož budou dědici spasení. Nikdo nemusí zoufat kvůli zděděným sklonům ke zlu, ale když je provinilec Duchem svatým usvědčen ze hříchu, musí se z něj vyznat, kát se a vzdát se jej. Na stráží stojí věrné hlídky, aby vedly duše na správnou cestu. – Manuscript 8, 1900 (6BC 1120) *IMCP 31.4*

Účastenství hříchu skrze styk s ostatními lidmi – Člověk, který byl sveden na scestí špatnými vlivy, stal se účasten hříchu skrze styk s ostatními lidmi a jednal v rozporu s Božím smýšlením, nemusí zoufat. „*Takovéhoť zajisté nám slušelo míti nejvyššího kněze, svatého, nevinného, nepo-*

škvrněného, odděleného od hříšníků, a kterýž by vyšší nad nebesa učiněn byl.“ (Žd 7,26) Ježíš není pouze knězem a přímluvcem za naše hříchy, ale i Obětí. Obětoval se jednou provždy za všechny. – Letter 11, 1897 *IMCP 32.1*

Ďáblovo dílo zbavovat odvahy, Kristovo dílo naplňovat nadějí – Buďte duševně vyrovnaní a nenechávejte se ani na okamžik svést ďábovým pokoušením. Odvracejte se od něj tak, jak byste se odvraceli od samotného ďábla. Ďáblovo dílo je zbavit duši odvahy. Kristovo dílo je naplnit srdce vírou a nadějí. Ďábel se snaží zviklat naší sebedůvěru. Říká nám, že naše naděje jsou postaveny na mylných předpokladech, jenomže ony stojí na neomylných slovech Toho, jenž neumí lhát. – Manuscript 31, 1911 (HC 85) *IMCP 32.2*

Lék na každé pokušení – Na každé pokušení existuje lék. V boji proti vlastnímu já a své hříšné povaze nejsme ponecháni napospas sami sobě se svými omezenými silami. Naším mocným pomocníkem, naší nikdy neselhávající oporou je Ježíš. ... Jelikož nám byla nabídnuta tak hojná pomoc, nikdo nemusí selhávat nebo ztrácet odvalu. – RH April 8, 1884 (HC 88) *IMCP 32.3*

Kristova krev jako jediný lék – Boží zákon je nesmírně obsáhlý. Ježíš ... svým učedníkům vysvětloval, že tento svatý Boží zákon může být porušen nejen slovy a činy, ale i pouhými myšlenkami a přáními. Srdce, jež nade vše miluje Boha, nemůže být ničím ani v nejmenším přinuceno ustoupit ze svých zásad různým požadavkům, které mohou přijít. Když poslušná duše vidí Boží zákon v jeho duchovní síle, radostně prokazuje svou plnou oddanost. Pak také Boží přikázání působí na duši ve své skutečné síle a hřích se zdá neobyčejně ohavný. ... Není už pokrytectví, samolibost a sebechvála. Sebejistota je ta tam. Výsledkem je jednoznačné odsouzení hříchu a uvědomění si vlastní ošklivosti. Duše se ve svém zoufalém pocitu nebezpečí spoléhá na krev Beránkovu jako na svou jedinou možnou záchranu. – Letter 51, 1888 (HC 140) *IMCP 32.4*

Odpověď na pokušitelovy výzvy – Ďábel k vám bude přicházet se slovy: „Jsi hříšník.“ Avšak nenechejte ho naplnit svou mysl myšlenkou, že jelikož jste hříšní, Bůh vás zavrhl. Řekněte mu: „Ano, jsem hříšník, a proto potřebuji Spasitele. Potřebuji odpuštění a smilování a Ježíš říká, že když k němu přijdu, nezahynu. V jeho listu pro mne čtu: ‚Jestliže pak budeme vyznávati hříchy své, věrnýť jest Bůh a spravedlivý, aby nám odpustil hříchy, a očistil nás od všeliké nepravosti.‘ (1 Jan 1, 9) Budu věřit slovům, která pro mě zanechal. Budu poslušen jeho příkazů.“ Když vám satan řekne, že jste ztraceni, odpovězte: „Ano, ale Ježíš přišel, aby našel a zachránil to, co bylo ztraceno. Čím větší je můj hřích, tím více potřebuji Spasitele. – Letter 98b, 1896 *IMCP 33.1*

Obrácení pozornosti od světského zmatku k Božímu dílu – Bůh vyzývá svá stvoření, aby obrátila svou pozornost od zhouby a zmatku kolem sebe a obdivovala Jeho dílo. Stojí za to rozjímat nad nebeskými zástupy. Bůh je vytvořil pro dobro člověka, a když budeme přemýšlet nad Jeho skutky, budou při nás Boží andělé, aby osvěcovali naši mysl a chránili ji před ďábelskými klamy. – Manuscript 96, 1899 (4BC 1145) *IMCP 33.2*

Co přináší náboženství – Právě náboženství zušlechťuje mysl, zjemňuje vkus, posvěcuje úsudek a přináší člověku účastenství čistoty a svatosti nebe. Přibližuje k nám anděly a stále více nás odděluje od světského ducha a vlivu. Vstupuje do všech činů a vztahů v životě a dává nám ducha „*mysli způsobné*“. Výsledkem je pak štěstí a pokoj. – ST Oct. 23, 1884 (CH 629, 630) *IMCP 34.1*

Zvyšuje rozumové schopnosti – Rozumové schopnosti se stejně jako v případě Daniela zvyšují přímo úměrně s rozvojem charakteru ducha. – RH March 22, 1898 (4BC 1168) *IMCP 34.2*

Zlepšuje tělesné zdraví – Necht' mysl nalezne moudrost a necht' se vůle postaví na stranu Hospodina. Pak dojde k úžasnému zlepšení tělesného zdraví. – Medical Missionary, Nov.-Dec., 1892 (CH 505) *IMCP 34.3*

Správné konání – nejlepší lék – Vědomí správného konání je nejlepším lékem pro chorá těla a mysli. Tomu, kdo přijímá Boha, se dostává zvláštního požehnání v podobě zdraví a síly. Ten, jehož mysl je vyrovnaná a nalézá uspokojení v Bohu, se nachází na přímé cestě k tomu, aby byl zdrav. Být si vědom, že nad námi je oko Páně a že Jeho ucho naslouchá našim modlitbám, přináší skutečně velké uspokojení. Vědět, že máme neselhávajícího přítele, jemuž můžeme svěřit veškerá tajemství duše, znamená štěstí, jež slovy nelze vyjádřit. – ST Oct. 23, 1884 (CH 628) *IMCP 34.4*

Ježíšova láska obklopuje duši jemnou vůní – Duše těch, kdož milují Ježíše, je obklopena jemnou vůní. Jsou lidé, kteří skrývají svůj hlad duše. Něžná slova a laskavá pozornost jim velmi po-

mohou. Nebeské dary štědře věnované Bohem musíme také my štědře věnovat všem, kteří se dostávají do oblasti našeho vlivu. Tak projevujeme lásku, jež pochází z nebe a která se zvětšuje s tím, jak jí štědře obdarováváme ostatní. Tím velebíme Boha. – Manuscript 17, 1899 (HC 231) *IMCP 34.5*

Výsledky jediné chvílky nepozornosti – Jediné opomenutí našeho svědomí, podlehnutí jedinému špatnému zvyku, jediné zanedbání povinností, které přináší oddanost Bohu, může být počátkem života v klamu, který vás zařadí mezi ty, kdo slouží satanovi, zatímco o sobě budete stále prohlašovat, že milujete Boha a Jeho věc. Chvilka nepozornosti, jediný chybný krok může obrátit běh vašeho života nesprávným směrem. – 5T 398 *IMCP 35.1*

Bůh nedělá žádné zázraky, aby zabránil sklizni – Hospodin nám posílá radu, varování a pokárání říkající nám, že můžeme dostat příležitost napravit své chyby, než si na ně zvykneme. Když se však odmítáme napravit, Bůh nezasahuje, aby působil proti našemu způsobu života. Nečiní žádné zázraky, aby ze zasetého semena nemohl vyrůst strom a nést ovoce. *IMCP 35.2*

Člověk, jenž projevuje nevěreckou zatvrzelost nebo lhostejnou netečnost k pravdě, sklízí pouze úrodu, kterou zasel. A takto se chová mnoho lidí. K pravdám, které se snaží působit na jejich duši, se chovají netečně. Zaseli nevšímavost, lhostejnost a vzdor vůči pravdě a úrodou, kterou sklízí, je studenost ledu, tvrdost železa, povaha necitelná a nepřístupná jako kámen – to vše je rysem mnoha lidí prohlašujících se za křesťany. *IMCP 35.3*

Stalo se, že Hospodin zatvrdil srdce Faraona a mluvil k němu ústy Mojžíše, dáváje mu nejpádňější důkazy Božské síly. Vladař však umíněně odmítal světlo, jež by ho přivedlo k pokání. Bůh nepoužil nadpřirozenou sílu, aby zatvrdil srdce vzpurného panovníka. Protože se Faraon bránil pravdě, Duch svatý ho opustil a byl ponechán temnotě a nevěře, kterou si zvolil. Vytrvalým odmítáním vlivu Ducha svatého se lidé uzavírají před Bohem. Bůh už nemá v zásobě žádný další prostředek k osvětlení jejich mysli. V jejich nevěře se k nim nemůže dostat žádné zjevení Jeho vůle. – RH June 20, 1882 (3BC 1151) *IMCP 35.4*

Utvářet své okolí místo nechat se jím utvářet – Jsou zla, která člověk může zmenšit, ale nikdy je nemůže odstranit. Člověk musí překonávat překážky a utvářet své okolí místo toho, aby se jím nechal utvářet. Má prostor pro uplatňování svých schopností tak, aby tam, kde je zmatek, přinášel řád a soulad. Pro tuto práci může získat Božskou pomoc, požádá-li o ni. Není ponechán, aby zápasil s pokušeními a zkouškami pouze vlastními silami. Pomoc nám přinesl Ten, který má moc. Ježíš opustil královské nebeské dvory, trpěl a zemřel na světě poníženém hříchem, aby lidi naučil, jak obstát ve zkouškách života a zvítězit nad jeho pokušeními. Zde máme svůj Vzor. – 5T 312 *IMCP 36.1*

Bůh si přeje, aby mysl byla obnovena – Pochybné zásady a zvyky by měly být odmeteny jako obtížné smetí. Hospodin si přeje, aby lidská mysl byla obnovena a srdce naplněno poklady pravdy. – Manuscript 24, 1901 (HC 106) *IMCP 36.2*

Působit uvážlivě na mysl ostatních – Všichni potřebujeme zkoumat lidský charakter a chování, abychom se naučili vhodně působit na ostatní a vydat ze sebe všechno pro to, abychom jim pomohli ke správnému chápání Božího Slova a opravdovému křesťanskému životu. Měli bychom s nimi číst v Bibli a odpoutávat jejich mysl od časných věcí k tomu, co očekávají od věčnosti. Povinností Božích dětí je být Božími misionáři a zajímat se o ty, kdo potřebují pomoc. Když někdo kolísá vlivem pokušení, je třeba opatrně se ujmout jeho případu a uvážlivě mu nabídnout pomoc, neboť v sázce je to, co očekává od věčnosti. Slova a skutky těch, kdo mu pomáhají, mohou být „vůně života k životu“ nebo „vůně smrtelná k smrti“. – 4T 69 *IMCP 36.3*

Důsledná zásadovost jako znak Ježíšových žáků – Život těch, kdož sedí u nohou Ježíše a učí se od Něho, je poznamenán důslednou zásadovostí. – RH June 20, 1882 (HC 160) *IMCP 37.1*

5. Fanatická mysl

(Websterův slovník definuje slovo „fanatizmus“ jako „extrémní nadšení“ anebo „nesmyslné úsilí“. – SESTAVOVATELÉ)

Fanatismus se bude drát kupředu – Žijeme v době, kdy si mezi věřící i nevěřící razí cestu fanatismus ve všech stádiích. Přichází satan a s přetvářkou pronáší lži. Předkládá mužům a ženám vše, co dokáže vymyslet, aby je oklamal. – Letter 121, 1901 (MM 114) *IMCP 38.1*

Jak působí satan. – Naše zkušenost nás naučila, že pokud satan nedokáže udržet duše v chladné lhostejnosti, bude se je snažit vehnat do zapáleného fanatismu. Když Hospodinův Duch přichází mezi Jeho lid, nepřítel se chápe příležitosti a také působí na mysl těchto lidí a vede je k tomu, aby své vlastní charakterové rysy považovali za výsledek Boží práce. Proto je zde stále nebezpečí, že se budou řídit svým vlastním duchem a dopouštět se pošetilých činů. Tím, že se mnozí řídí vlastní vynalézavostí, konají dílo, k němuž nebyli pobídnuti Bohem. – Letter 34, 1889 (Podobně 5T 644) *IMCP 38.2*

Výsledek podléhání špatným sklonům – Jsou lidé, kteří nechtějí slyšet. Tak dlouho jdou vlastní cestou a řídí se vlastním rozumem, tak dlouho podléhají zděděným a vypěstovaným nežádoucím sklonům, že jsou již slepí, „toho, což vzdáleno jest, nevida“. Jejich prostřednictvím jsou převrácena pravidla, přijímány nesprávné zásady, prováděny zkoušky, které neunesou pečeť nebe. ... Někteří z nich se chlubí Hospodinem a holedbají se, že patří mezi „národ, který spravedlnost činí a soudy Boha svého neopouští“. – Manuscript 138, 1902 *IMCP 38.3*

Chybějící strážlivé uvažování zdravé mysli – Ti, kteří byli lapeni do ďábových osidel, ještě nedospěli ke strážlivému uvažování zdravé mysli. Jsou zaslepeni, domýšliví, zpupní. Ach, s jakým žalem na ně shlíží Pán a poslouchá jejich chvástavé řeči plné ješitnosti. Jsou přeplněni pýchou. Nepřítel se dívá s překvapením na to, jak snadno jsou bráni do zajetí. – Letter 126, 1906 *IMCP 39.1*

Falešná pokora – Mezi těmi, kdo se prohlašují za křesťany, je vidět hodně falešné pokory a vrtošivosti. Někteří, rozhodnutí zvítězit nad vlastním já, se skloní jak jen je to možné, avšak pokoušejí se o to pouze vlastními silami, takže hned příští vlna chvály nebo lichocení je opět vztyčí velmi vysoko. Nejsou ochotni podvolit se cele Bohu a On je nemůže použít jako své pomocníky. *IMCP 39.2*

Nepřisuzujte si nikdy žádnou slávu. Nežijte s rozpolcenou myslí, snažte se sloužit Bohu a zároveň vlastnímu já. Nehleďte na své já. Nechť vaše slova vedou znavené a obtížené k Ježíši, soucitnému Spasiteli. Snažte se, jako byste viděli, že Ten, který je po vaší pravici, je připraven dát vám sílu pro službu Bohu. Vaše jediná jistota je v plném spolehnutí se na Krista. – RH May 11, 1897 *IMCP 39.3*

Přeceňování krátkého šťastného vytržení – Někteří lidé nejsou spokojeni se shromážděním věřících pokud se nedostanou do vytržení a povznesené nálady. Všechno se o to snaží a uměle v sobě vyvolávají vzrušení. Jakmile je toto krátké šťastné vytržení a povznesení pryč, jejich duch se ocitá ještě níže, než byl před shromážděním, protože jejich pocit štěstí neměl správný zdroj. Pro zúšlechťení ducha jsou nejužitečnější taková shromáždění, která se vyznačují vážností a hlubokým zpytováním vlastního srdce a kde se každý snaží poznat sebe sama a upřímně a v hluboké pokorě se učit od Krista. – 1T 412 *IMCP 39.4*

Podivné snahy – Prostřednictvím takového fanatismu, jaký jsme mezi sebou měli naposledy v Kalifornii v podobě zvláštních snah o vymítání ďábla silou, se satan snaží oklamat „by možné bylo, také i vyvolené“. Osoby tvrdící, že mají pro naše lidi zvláštní poselství, obviňují tu toho a jindy zase onoho, že mají ducha posedlého ďáblem. Když se pak s nimi pomodlí, prohlašují, že ďábel je vyhnán. Výsledek jejich práce svědčí o její povaze. Byla jsem vyzvána, abych našim lidem řekla, že za těmito podivnými snahami nestál Hospodin a že pokud by lidé nebyli varováni, tyto projevy by lidské duše oklamaly a vehnaly do zhouby a biblická pravda by byla překroucena. – Letter 12, 1909 *IMCP 40.1*

Přirozená bojovnost – Někteří lidé v sobě mají přirozenou bojovnost. Je jim jedno, zda mezi nimi a jejich bratry vládne soulad či ne. Rádi by vyvolávali spory, rádi by bojovali za své vlastní myšlenky, ale měli by toho zanechat, neboť to nerozvíjí křesťanské ctnosti. Snažte se ze všech sil

vyplnit Kristovu modlitbu, aby Jeho učedníci „jedno byli“ tak, jako je On jedno s Otcem. Žádná lidská duše není v bezpečí, pokud se člověk každý den neučí od Krista, pokud se neučí Jeho tichosti a pokoře. *IMCP 40.2*

Nebud'te ve svém působení rozkazovační, nebud'te tvrdí, nebud'te nepřátelští. Zvěstujte lásku ke Kristu a tím obměkčíte a získáte si lidská srdce. Snažte se, abyste byli se svými bratry „spojeni jednotejnou myslí, a jednotejným smyslem“ a „abyste jednotejně mluvili“. Mluvení o rozdílech vznikajících tím, že názory ostatních se dostávají k vaší myslí v podobě, v níž se jí zdá, že jsou velmi rozdílné, není dílo Boží, leč nepřítelé. Všude, kde se můžete s ostatními shodnout, vyjadřujte prostou pravdu. Hovořte o jednotě, nestávejte se malichernými a domýšlivými. Necht' vaše mysl má pochopení pro ostatní. – Manuscript 111, 1894 *IMCP 40.3*

Chování podle vlastních pravidel – Mnoho, velmi mnoho lidí důvěřuje své vlastní spravedlnosti. Stanovují si svá vlastní pravidla, nepodvolují se Kristově vůli a neumožňují Mu odít je rouchem Jeho spravedlnosti. Vytvářejí si charakter podle vlastní vůle a vlastních přání. Satan je s jejich náboženstvím velmi spokojen. Jsou špatným ztělesněním Kristova dokonalého charakteru – Jeho spravedlnosti. Sami oklamáni, klamou ostatní. Nejsou přijímáni Bohem. Ochotně zavádějí ostatní na nesprávné cesty. Nakonec dostanou svou odměnu společně s velkým podvodníkem – satanem. – Manuscript 138, 1902 *IMCP 41.1*

Reakce fanatika – Před několika lety ke mně přišel muž jménem N. z Red Bluffu v Kalifornii, aby mi předal své poselství. ... Domníval se, že Bůh vynechal všechny své vedoucí pracovníky a předal mu poselství. Pokoušela jsem se mu ukázat, že se mýlí. ... Když jsme mu sdělili své argumenty a vysvětlili mu, že žije v bludu, dopadlo to na něho jako velká rána a jeho duše jistě hořce plakala. ... Měli jsme s ním velké problémy; pomátl se na myslí a musel být umístěn do útulku pro duševně choré. – Letter 16, 1893 (2SM 64) *IMCP 41.2*

Jak jednat s fanatikem – Bůh vyzývá své služebníky, aby se řídili Jeho myslí a vůlí. Proto když lidé přicházejí se svými podivně vymyšlenými teoriemi, nepřete se s nimi, ale řekněte to, co dobře víte. Vaší zbraní musí být „*Psáno jest...*“ Jsou lidé, kteří se snaží neustále rozvíjet své květnaté myšlenky falešných teorií. Díky Bohu jsou zde také ti, kteří se Jím nechali poučit a kteří vědí, co je pravda. – Letter 191, 1905 *IMCP 41.3*

Hlídejte si své výrazy a postoje – V dnešní době musíme být velmi bdělí a pozorně hlídat povahu své práce, kterou konáme. Někteří se snaží přinášet falešné teorie a přicházejí s falešnými poselstvími. Ďábel se snaží podněcovat lidskou mysl, aby v našich řadách vyvolal fanatismus. Něčeho takového jsme byli svědky v roce 1908. Pán si přeje, aby Jeho lid jednal opatrně a hlídal si své výrazy a i postoje. Ďábel využívá zvláštnosti v postojích a vyjadřování k vyvolávání vzrušení a k působení na lidskou mysl tak, aby ji oklamal. – Letter 12, 1909 *IMCP 41.4*

Vyhněte se vlivům lidské vynalézavosti – Neustále se budou objevovat nové věci, které mají Boží lid přivést k nadšení nad podivnými věcmi, nad obnovováním podivných náboženských směrů a nad různými podivnými snahami, ale naši lidé by neměli být vystavováni žádným vlivům lidské vynalézavosti, které přivodí spory lhotejno v jaké oblasti. – Manuscript 167, 1897 *IMCP 42.1*

Mějte se na pozoru před „novým“, „nádherným“, tzv. lepším světlem – Má duše je obtížena, neboť vím, co před námi stojí. Ti, kdo nežijí v každodenním pevném spojení s Bohem, jsou vystaveni působení veškerých možných druhů klamu. Satanovi andělé jsou dobře připraveni činit zlo a přicházejí s tím, co někteří lidé prohlašují za lepší světlo, o němž tvrdí, že je nové a nádherné. Avšak zatímco v některých ohledech může jít o pravdivé poselství, je smícháno s lidskými výmysly a lidská přikázání jsou vydávána za Boží. Žijeme v době, kdy je třeba bdít a modlit se se vši odhodlaností. *IMCP 42.2*

Nad řadou zdánlivě dobrých věcí se bude třeba důkladně zamyslet v hluboké modlitbě, protože jsou to oklamávající triky nepřítelé, které mají lidské duše zavést na cestu, jež se vine tak blízko cestě pravdy, že ji lze od ní jen stěží odlišit. Avšak oko víry může poznat, že tato cesta se odchyluje, i když téměř nerozeznatelně, od správné cesty. Zpočátku může být považována za naprosto správnou, ale po chvíli se ukáže, že se značně odchyluje od cesty, která vede ke svatosti a k nebi. Bratři, nabádám vás: „Přímé kroky čiňte nohama svýma, aby, což zkulhavělo, do konce se nevyvinulo.“ – Manuscript 82, 1894 *IMCP 42.3*

Fanatismus je těžké uhasit – Fanatismus, jakmile jednou vypukne a zůstane ponechán bez překážek, se hasí stejně těžce jako oheň, který se zmocnil nějaké budovy. Ti, kdož se nechali tímto fanatismem (hnutí svatého těla) přepadnout a živí jej v sobě, by se daleko lépe uplatnili ve světské práci, neboť svým nevhodným jednáním tupí Hospodina a uvádějí Jeho lid v nebezpečí. Mnoho takovýchto směrů vzniká právě v dnešní době, kdy by se práce pro Hospodina měla projevovat jako vznešená, čistá a nezatížená pověrami a výmysly. Je třeba hlídat sebe sama a udržovat těsné spojení s Kristem, abychom nebyli oklamáni ďáblými triky. – GCB, April 23, 1901 (2SM 35) *IMCP 43.1*

Rafinované teorie, které naplňují mysl – Ďábel pracuje mnoha způsoby na tom, aby se i takový člověk, který by měl zvěstovat poselství, zabýval různými rafinovanými teoriemi. Ďábel způsobuje, že tyto teorie se zdají tak významné a důležité, že zaplňují celou mysl. Zatímco si tito lidé myslí, že získávají báječné zkušenosti, ve skutečnosti slouží jako modle několika podivným myšlenkám. Působí špatným vlivem a jen málo ve prospěch Hospodina. *IMCP 43.2*

Necht' se každý kazatel vždy upřímně snaží v každé věci zjistit Kristovo mínění. Jsou takoví, kteří si z Božího Slova a také ze Svědectví vybírají jednotlivé odstavce nebo věty, jež mohou být vykládány tak, aby vyhovovaly jejich představám, obšírně se jimi zabývají a utvrzují sami sebe ve svých názorech, ačkoli nejsou vedeni Bohem. To vše dělá radost nepříteli. Neměli bychom zbytečně jednat způsobem, který bude způsobovat neshody nebo rozkol. Neměli bychom působit dojmem, že si myslíme, že když naše nejhrůznější názory nebudou uznávány, je to proto, že kazatelům schází pochopení. *IMCP 43.3*

V Kristově učení je hojnost témat, o nichž můžete mluvit, ale tajemství, které ani vy ani vaši posluchači nemůžete pochopit nebo vysvětlit, by raději neměla být rozebírána. Dejte prostor pro výuku samotnému Pánu Ježíši Kristu, nechejte Ho, ať vlivem svého Ducha zpřístupní lidskému chápání nádherný plán spasení. – Manuscript 111, 1894 *IMCP 43.4*

Opustit odmítavý postoj (rada kazateli) – Kdybys viděl výsledek stálého zaujímání odmítavého postoje, což děláš ve větší či menší míře již řadu let, lépe bys chápal Spasitelova slova, zapsaná v jedenácté kapitole Matouše. Učedníci přišli k Ježíši s otázkou: „*Kdo pak jest největší v království nebeském? A zavolav Ježíš pacholátka, postavil je u prostřed nich, a řekl: Amen pravím vám: Neobrátíte-li se a nebudete-li jako pacholátka, nikoli nevejdete do království nebeského. Protož kdož by se koli ponížil jako pacholátko toto, tenť jest největší v království nebeském. A kdož by koli přijal pacholátko takové ve jménu mém, mneť přijímá. Kdož by pak pohoršil jednoho z maličkých těchto věřících ve mne, lépe by jemu bylo, aby zavěšen byl žernov osličí na hrdlo jeho, a pohřížen byl do hlubokosti mořské. Běda světu pro pohoršení. Ačkoli musí býti, aby přicházela pohoršení, ale však běda člověku, skrze něhož přichází pohoršení.*“ (Mt 18,1-7) *IMCP 44.1*

Můj bratře, zbav se všech zlých myšlenek. Pokoř své srdce před Bohem. Pak se Ti otevrou oči a nebudeš nadále zaujímat odmítavý postoj. „*Protož jestliže ruka tvá aneb noha tvá pohoršuje tě, utniž ji a vrz od sebe. Lépe jest tobě do života vjíti kulhavému aneb bezrukému, nežli dvě ruce aneb dvě noze majícímu uvrženu býti do ohně věčného.*“ (Mt 18,8) Zbav se svých špatných vlastností, jakkoli to může být pro lidskou povahu obtížné. „*A pakli oko tvé*“ – tak nerado vidící kritiku nebo odpor – „*pohoršuje tebe, vylup je a vrz od sebe. Lépe jest tobě jednookému do života vjíti, nežli obě oči majícímu uvrženu býti do pekelného ohně.*“ (Mt 18,9) – Letter 93, 1901 *IMCP 44.2*

Víra překonává odmítavost – Úspěchu dosáhneme, pokud půjdeme kupředu ve víře, odhodlání s rozmyslem konat Boží dílo. Nesmíme se nechat brzdit lidmi, kterým se líbí odmítavý postoj a prokazují velmi malou víru. Boží misijní práci musejí vykonávat lidé s pevnou vírou a tato práce musí stále nabývat na síle a účinnosti. – Letter 233, 1904 *IMCP 44.3*

Nebezpečí vlastní nezávislosti – Ve sborech byli vždy takoví, kteří mají neustále sklony k vlastní nezávislosti. Zdá se, že si nejsou schopni uvědomit, že nezávislost ducha snadno přivede člověka k tomu, že v sebe bude mít příliš velkou důvěru a bude věřit spíše svému úsudku, než dbát rad a vysoce si cenit mínění svých bratrů, zejména těch ve služebnostech, které Bůh ustanovil k vedení Jeho lidu. Bůh vybavil svou církev zvláštní autoritou a mocí, za jejíž přehlížení a znevažování nemůže být nikdo ospravedlněn, protože ten, kdo tak činí, znevažuje hlas Boží. – AA 163, 164 *IMCP 45.1*

Pokoj nalezený v mírnosti – Duše nachází klid pouze, pokud v sobě chová mírnost a pokorné srdce. Kristův pokoj nebude nikdy nalezen tam, kde vládne sobectví. Duše se nemůže „vzmáhat“ v

Boží milosti, když je sobecká a domýšlivá. Člověk musí zaujmout postoj, který zaujímal Ježíš, aby v jeho srdci mohl přebývat Kristův pokoj. Ti, kteří se nabídli Kristu, aby se stali Jeho učedníky, musejí každý den zapřít sebe sama, musejí zvednout kříž a následovat Ježíše. Musejí jít tam, kam je vede Jeho příklad. – Letter 28, 1888 *IMCP 45.2*

Síla křesťanské dobrotivosti – Pavel, přestože stál pevně na svých zásadách, vždy si zachovával svou dobrotivost. Byl zapálený pro důležité vyšší věci, ale nezapomínal přitom na slušnost a zdvořilost přináležející k společenskému životu. Zbožnost v něm ponechala prostor i pro lidskost. – Letter 25, 1870 (HC 236) *IMCP 45.3*

Někteří lidé mluví hrubě a neslušně, zraňují city ostatních, a omlouvají se slovy: „Já se tak chovám. Vždy říkám to, co si myslím.“ Přitom tento svůj nepěkný charakterový rys vychvalují jako přednost. Jejich nezdvořilé chování by mělo být rozhodně odsuzováno. – RH Sep. 1, 1885 (HC 229) *IMCP 45.4*

Stvořitel vyzval k čelení fanatismu v každém stadiu – V roce 1884 jsme museli na každém kroku čelit fanatismu, ale vždy jsem mohla slyšet tato slova: „Velká vlna náhlého nadšení vaší práci škodí. Držte se v Kristových šlépějích.“ Dostala jsem poselství říkající, že je třeba čelit fanatismu ve všech stadiích. Bylo mi sděleno, abych lidem ukázala, že pod vlivem prudké vlny náhlého zánícení je konáno nepatřičné dílo. Jsou lidé, kteří takovou příležitost využívají, aby vnutili různé pověry. Je tím bráněno šíření učení stojícího na zdravých základech. – Letter 17, 1902 *IMCP 46.1*

Hrozící nebezpečí – Jelikož se blíží konec, nepřítel se bude vši silou snažit vnést mezi nás fanatismus. Velmi by se radoval, kdyby viděl, že Adventisté sedmého spějí do takových krajností, že je svět označuje za organizaci fanatiků. Jsem žádána, abych před tímto nebezpečím varovala kazatele a prosté členy naší církve. Naším úkolem je učit muže a ženy stavět na správných základech a řídit své kroky podle prostého „Tak pravil Hospodin“. – GW 316 *IMCP 46.2*

Ovládnutí mysli jako jeden z druhů fanatismu – Jasně jsem se vyjádřila k nebezpečné vědě, jež říká, že člověk má poddat svou mysl vládě jiné mysli. Jde o vědu ďáblu. *IMCP 46.3*

Je to fanatismus takové povahy, jakému jsme museli čelit v roce 1845. Tehdy jsem nevěděla, co to znamená, ale byla jsem vyzvána, abych nesla nejrozhodnější svědectví proti čemukoli tohoto druhu. – Letter 130(1/2), 1901 *IMCP 46.4*

Udržujte si nezaújatý optimistický pohled – Nemáme důvod poutat svůj zrak ke hříchu, rmoutit se, stěžovat si a ztrácet drahocenný čas a příležitosti bádáním nad chybami ostatních. ... Nebylo by pro Boha více potěšující, kdybychom měli nezaújatý pohled a dívali se, kolik duší slouží Bohu, odolává pokušení, velebí Ježíše a dělá Mu čest svým správně uplatňovaným nadáním? Nebylo by lepší myslet na úžasnou, zázraky způsobující Boží moc, projevující se při proměnách bídých hříšníků zbavených důstojnosti, kteří byli plni mravní nečistoty, a kteří se proměnili tak, že se svým charakterem podobají Kristu? – Letter 63, 1893 (HC 248) *IMCP 46.5*

6. Zdravá normálnost

Zdroj opravdového štěstí – Jsou lidé s chorobnou představivostí, pro něž je náboženství tyranstvím, protože jim vládne jakoby železnou holí. Takoví lidé se ustavičně rmoutí nad svou zkažeností a vzdychají nad domnělým zlem. V jejich srdcích není láska a jejich tvář je vždy zachmuřena. Zlobí je nevinný smích mladých nebo kohokoli. Každou zábavu nebo veselí považují za hřích a myslí si, že mysl musí být neustále takto upjatá a nepřívětivě naladěna. To je jedna krajnost. *IMCP 48.1*

Jiní se domnívají, že mysl musí být neustále zaměstnána vymýšlením nových druhů zábavy a kratochvílí, aby byla zdravá. Zvykají si na závislost na vzrušení a jsou bez něj nesví. To nejsou praví křesťané. Zacházejí do jiné krajnosti. *IMCP 48.2*

Pravé zásady křesťanství zpřístupňují všem zdroj štěstí, jehož výška a hloubka i délka a šíře jsou nezměřitelné. Kristus v nás je „studnicí vody prýstící se k věčnému životu“. Je neztenčujícím se pramenem, z něhož může křesťan pít podle libosti a jehož zdroj přitom nikdy nevyčerpá. – 1T 565, 566 *IMCP 48.3*

Zápal, který rychle pohasíná – Neměli bychom podporovat nadšení, které přináší chvilkový zápal, jež rychle pohasíná, a nechává za sebou zklamání a sklíčení. Potřebujeme Chléb života „*s nebe sstupující*“, aby dal duši život. Čtete Slovo Boží. Nenechávejte se ovládat náladami. Všichni, kdo pracují na Hospodinově vinici musejí dojít k tomu, že nálada není víra. Není nutné být stále ve stavu vytržení. Je však nutné, abychom měli pevnou víru v Boží Slovo jako tělo a krev Krista. – Letter 17, 1902 (Ev 138) *IMCP 49.1*

Ani chladná pravověrnost ani bezstarostná svobodomyšlnost – Postup reformy závisí na zdravém přístupu k základní pravdě. Zatímco na jedné straně číhá nebezpečí v předpojatosti a neoblomné chladné pravověrnosti, na druhé straně je velké nebezpečí také v bezstarostné svobodomyšlnosti. Základem trvalé reformy, je Boží zákon. Musíme jasným a výrazným způsobem vysvětlovat potřebu řídit se tímto zákonem. Jeho zásady musejí být lidem stále předkládány. Jsou stejně věčné a neměnné jako sám Bůh. – MH 129 *IMCP 49.2*

Potřeba vyrovnané mysli – V epistolách je toho řečeno hodně o zdravém přístupu k víře. Mělo by nás to naučit být opatrní. Do své zkušenosti nesmíme вплétat vlastní sklony a výrazné charakterové rysy, jinak budeme špatně ztělesňovat vzácné, povznášející a zušlechťující zásady pravdy a zavádět ostatní na scestí. Zdravý přístup k víře znamená více než si mnozí uvědomují. Znamená to odstraňovat každý nedostatek přezírající v našich myšlenkách a činech, abychom nezneškodnocovali Slovo Boží. *IMCP 49.3*

V této době jsou potřební lidé s vyrovnanou myslí, zdraví a užiteční křesťané. Mnozí z těch, kteří se hlásí k Ježíši, mají nemocnou zkušenost. Nedokážou snést nic nepříjemného. Když se jim zdá, že jsou nějak znevažováni nebo uráženi, když k nim jejich bratři nebyli tak ohleduplní, jak by podle nich měli být, ztrácejí odvahu. Velký Lékař by jim svými nevyčerpatelnými schopnostmi navrátil pevné mravní zdraví, ale pacient odmítá recept, který On nabízí. Tito lidé se mohou určitou krátkou dobu řídit Božím Slovem, nestanou se však jeho činiteli. Brzy se dostanou pod vlivy, které vyhovují jejich přirozeným sklonům, a působí proti všemu, co předtím získali. – RH July 28, 1896 *IMCP 49.4*

Je třeba rozvíjet všechny schopnosti – Jestliže používáme jen některé schopnosti a ostatní v sobě nerozvíjíme, Boží záměr s námi se plně neuskutečňuje, protože každá schopnost má svůj význam a všechny jsou navzájem ve značné míře závislé. Nelze účinně používat jednu bez zapojení všech ostatních, protože je nutno opatrně zachovávat rovnováhu. Když je veškerá pozornost a síla věnována jediné schopnosti, zatímco ostatní leží ladem, tato jediná se rychle rozvíjí, což ovšem vede ke krajnostem, protože ostatní zaostávají. Mysl některých lidí je zakrnělá a nevyrovnaná. Všichni nemají od přírody stejnou mysl. Mysl některých lidí v určitých věcech vyniká a v jiných je velmi zaostalá. Tyto často velmi zřejmé nedostatky vůbec nemusejí a neměly by existovat. *IMCP 50.1*

Kdyby lidé s těmito nedostatky odstranili slabiny svého charakteru rozvíjením a uplatňováním potřebných vlastností, stali by se silnými. – 3T 33 *IMCP 50.2*

Využívejte všechny schopnosti mysli – Aby muži a ženy měli vyrovnanou mysl, měli by využívat a rozvíjet všechny její schopnosti. Svět je plný jednostranně zaměřených mužů a žen, kteří jsou takoví z toho důvodu, že se rozvinula jen jedna oblast jejich schopností, zatímco ostatní zakrněly vlivem svého nepoužívání. *IMCP 50.3*

Vzdělávání většiny mladých lidí je chybné. Příliš mnoho se učí, a přitom opomíjejí to, co vyžaduje praktický život. Muži a ženy se stávají rodiči, aniž si uvědomují své povinnosti a jejich potomstvo klesá v lidské nedokonalosti ještě hlouběji než oni. A tak lidstvo rychle degeneruje. *IMCP 50.4*

Neustálé učení, ke kterému dnes (1872) školy vedou mladé lidi, je vybavuje špatně pro praktický život. Lidská mysl projevuje svou samostatnost. Nebude-li zaměřena správným směrem, dá se špatnou cestou. Aby byla zachována rovnováha mysli, učení by mělo být ve školách spojováno s prací. – 3T 152, 153 *IMCP 50.5*

Každý má možnost zdokonalovat se – Je potřeba mladých lidí, kteří jsou chápaví, váží si rozumových schopností, které jim dal Bůh a s co největší pečlivostí je rozvíjejí. Svým uplatňováním se tyto schopnosti zdokonalují a pokud má člověk dobré srdce, bude mít i vyrovnanou povahu. Každý má možnost zdokonalovat se. Nechť tedy nikdo nezklame Mistra, až přijde, „hledaje ovoce“, tím, že nabídne „listí toliko“. Pevné odhodlání posvěcené Boží milostí přinese zázraky. – Manuscript 122, 1899 *IMCP 51.1*

Tělo, mysl, srdce – vše v Boží moci – Ten, kdo opravdově miluje a bojí se Boha, snažice se s pevným odhodláním plnit jeho vůli, oddá své tělo, svou mysl, své srdce, svou duši, své síly službě Bohu. Tak tomu bylo v případě Enocha, který chodil stále s Bohem. ... Ti, kdož jsou odhodláni plnit Boží vůli, musejí Bohu ve všem sloužit a všim mu působit potěšení. Pak bude jejich charakter pevný, vyvážený a vyrovnaný a budou spokojeni a čestní. – Letter 128, 1897 *IMCP 51.2*

Schopnosti mysli mají vládnout tělu – Opravdové vzdělávání zahrnuje celou osobnost. Znamená učit se správně zacházet s vlastním já. Umožňuje nám co nejlépe používat tělo, mysl a srdce. Schopnosti mysli by jako vyšší síly měly vládnout královstvím těla. Přirozené sklony a vášně by měly být ovládány svědomím a duchovními zájmy. Ježíš stojí v čele lidstva a Jeho cílem je přivést nás ve své službě na vznešené a svaté cesty čistoty. Obdivuhodným působením Jeho milosti v Něm máme být doplněni. – MH 398, 399 *IMCP 51.3*

Dostatečně rozvinutá mysl a široký přehled – Boží pracovníci se musejí snažit být všestranně zaměřenými lidmi, což znamená mít široký přehled a nebýt posedlí jedinou myšlenkou, nebýt vázáni jediným způsobem své práce a nepohybovat se jen ve vyjetých kolejkách, neschopni vidět a vycítit, že lidská slova a obhajování pravdy se musí přizpůsobovat podle toho, mezi jakými lidmi se člověk právě nachází a s jakou situací se utkává. Všichni by měli neustále usilovat o náležité rozvíjení své mysli a rozšiřování svého přehledu. Máte-li být užitečnými a úspěšnými pracovníky, musí to být stálým předmětem vaší snahy. – Letter 12, 1887 (Ev 106) *IMCP 52.1*

Obyčejné a nicotné věci způsobují zakrňování mysli – Do mysli každého, kdo se vzdělává, by mělo být vštípeno, že vzdělání je chybné, dokud se rozum nenaučí chápat pravdy božského zjevení a dokud srdce nepřijme učení Kristova evangelia. Vzdělávající se člověk, který si místo všeobíhajících zásad Božího Slova vezme za své bezcenné názory a svůj čas a pozornost plně věnuje obyčejným a nicotným věcem, zjistí, že jeho mysl zakrňuje a slábne. Ztratí schopnost zdokonalovat se. Mysl je nutno vycvičit k tomu, aby pochopila důležité pravdy o věčném životě. – RH Nov. 11, 1909 (FE 536) *IMCP 52.2*

Mysl by neměla být zaplněna zbytečnými věcmi – Vzdělání, tak jak je zajišťováno dnešními školami (1897), je jednostranné a tudíž špatné. Jako kořist Božího Syna jsme Jeho majetkem a každý by se měl vzdělávat v Kristově škole. Pro naše školy by měli být vybráni dobře připravení učitelé. Učitelé musejí pracovat s lidskou myslí a jsou povinováni Bohu vštěpovat do lidské mysli nutnost poznat Ježíše jako osobního Spasitele. Nikdo nemůže správně vzdělávat ty, které Bůh vykoupil, dokud se nenaučí v Kristově škole, jak vzdělávat ostatní. *IMCP 52.3*

Na základě světla, které mi poskytl Bůh, vám musím říci, že vidím, že ti, kdo se vzdělávají, věnují hodně času a peněz na získávání znalostí, které jsou pro ně naprosto nedůležité, neboť jim umožňují pomáhat jejich bližním utvářet charakter, který je uzpůsobí pro spojení se svatými a anděly ve vyšší škole. Namísto zaplňování mysli mladých lidí spoustou věcí, které jsou nevhodné a které

jim v mnoha případech nikdy k ničemu nebudou, by jim mělo být poskytnuto praktické vzdělání. Množství času a peněz je věnováno na získávání zbytečných znalostí. Mysl je třeba pečlivě a s rozmyslem učit zabývat se biblickou pravdou. Hlavním předmětem vzdělávání by mělo být získávání znalostí, jak můžeme velebit Boha, jemuž patříme díky stvoření a vykoupení. Cílem vzdělávání by mělo být umožnit nám porozumět Božímu hlasu. ... IMCP 52.4

Boží Slovo stejně jako ratolesti pravého Vinného kmene přináší jednotu v rozmanitosti. Je v něm dokonalá nadlidská tajemná jednota. Obsahuje božskou moudrost, což je základ každého opravdového vzdělání. Bible je však přijímána s lhostejností. IMCP 53.1

Dnes potřebujeme tak jako nikdy chápat pravou podstatu vzdělání. Pokud ji nepochopíme, nikdy nebudeme mít místo v Božím království. „*Toto' jest pak věčný život, aby poznali tebe samého pravého Boha, a kteréhož jsi poslal, Ježíše Krista.*“ (J 17,3) Je-li toto cena nebe, nemělo by naše vzdělání být vedeno v tomto duchu? – Christian Educator, srpen 1897 IMCP 53.2

Vytváření neměnných pravidel pro ostatní zneuct'uje Boha – Bůh neospravedlní žádný nástroj, pomocí něhož člověk i tím nejmírnějším způsobem ovládá nebo utlačuje svého bližního. Jakmile člověk začne vytvářet neměnná pravidla pro ostatní, zneuct'uje Boha a uvádí vlastní duši i duše svých bratrů do nebezpečí. – 7T 181 IMCP 53.3

Je nutný soulad mezi lidmi s různou myslí – Žijeme společně na tomto světě jako lidé s různou myslí, různým vzděláním a různou výchovou, a nečekáme, že každá mysl se bude ubírat stejnou cestou. Avšak otázka zní: Jsme my, jednotlivé ratolesti, naroubování na mateřský Vinný kmen? To potřebujeme zjistit a je třeba ptát se učitelů i žáků. Potřebujeme vědět, zda jsme skutečně naroubování na mateřský Vinný kmen. Pokud ano, můžeme mít odlišné způsoby chování, odlišné postoje a odlišné mínění. Můžeme na věci nahlížet z určitého zvláštního hlediska a můžeme mít navzájem odlišné názory na Písmo Sváté, ne zaujaté proti němu, avšak mohou se lišit. Má mysl může pracovat svým zaběhnutým způsobem a někdo jiný může přemýšlet a vytvářet si názory dle svých charakterových rysů, spatřující velkou důležitost v něčem, co ostatní za důležité nepovažují. – Manuscript 14, 1894 IMCP 53.4

Yzop, cedr a palma – Ze všeho, co Bůh učinil, je nejkrásnější jeho záměr dát lidem rozmanité dary. Církev je Jeho zahrada ozdobená nejrůznějšími stromy, rostlinami a květinami. Nepředpokládá, že yzop nabude rozměrů cedru, ani že oliva dosáhne výšky majestátní palmy. Mnozí získali jen malé náboženské a ostatní vzdělání, ale Bůh má úkoly i pro tento druh lidí, budou-li pracovat v pokoře a s vírou v Něho. – Letter 122, 1902 (Ev 98, 99) IMCP 54.1

Lidské charaktery tak rozmanité jako květiny – Z nekonečné rozmanitosti květin a ostatních rostlin si můžeme odnést důležité poučení. Všechny květy nemají stejný tvar nebo barvu. Některé mají léčivé účinky. Některé jsou vždy voňavé. Jsou lidé prohlašující se za křesťany, kteří si myslí, že jejich úkolem je působit na všechny ostatní křesťany, aby byli takoví jako oni. To je však záměr člověka, ne Boha. V Boží církvi je místo pro lidi s charakterem tak rozmanitým, jak rozmanité jsou květiny v zahradě. V Jeho duchovní zahradě je mnoho druhů květin. – Letter 95, 1902 (Ev 99) IMCP 54.2

Schopnosti mysli a těla – Boží dar – Je třeba mít na vědomí Boží požadavky. Muži a ženy si musejí uvědomit povinnost sebeovládání, potřebu čistoty a osvobození se od všech zvrácených sklonnů a poskvřujících zvyků. Je třeba, aby mysleli na to, že veškeré schopnosti mysli a těla jsou Boží dar a měly by být v co nejlepším stavu pro službu Bohu. – MH 130 IMCP 54.3

Bůh si přeje, aby lidé měli vyvážený charakter – Bůh kárá lidi, protože je miluje. Přeje si, aby byli silní v Jeho síle, aby měli vyrovnanou mysl a vyvážený charakter. Pak budou příkladem Božímu stádu, a povedou je poučeními a příkladem blíže k nebi. Pak budou stavět svatý chrám pro Boha. – Manuscript 1, 1883 (ISM 48) IMCP 55.1

Část II. – Základní souvislosti

7. Choroba mající původ v mysli

(Viz kapitolu 75. „Obrazotvornost a nemoc“)

Příliš malá pozornost věnovaná příčinám – Velmi malá pozornost je věnována příčinám stojícím za vysokou úmrtností, nemocností a mravním úpadkem, který dnes panuje v nejcivilizovanějších a nejrozvinutějších zemích. Lidská rasa degeneruje. – MH 380 *IMCP 59.1*

Devět desetin chorob má původ v mysli – Všude vládne nezdravá mysl. Zde má svůj základ devět desetin chorob, kterými lidé trpí. Nějaké vážné zraňující potíže zřejmě jako rakovina rozežírají lidi až k duši a ubírají jim životní síly. Výčitka za hřích někdy těžce zasahuje celou tělesnou soustavu a vyvádí mysl z rovnováhy. Jsou zde také zavádějící učení, jako například o věčném pekelném ohni a nekonečných mukách hříšníků, a prosazování podjatých a pokřivených názorů na charakter Boha v jejich rámci má stejný účinek na lidskou mysl, která se nechá ovlivnit. – 5T 444 *IMCP 59.2*

Mysl působí na tělo – Vztah, který existuje mezi myslí a tělem, je velmi úzký. Když je mysl nezdravá, tělo je stíženo stejnou chorobou a naopak. Stav mysli působí na zdraví tělesné soustavy. Pokud je mysl klidná a šťastná na základě vědomí správného konání a uspokojení z přinášení štěstí ostatním, je zdrojem radosti, jež působí na celou tělesnou soustavu, způsobující lepší proudění krve a sílení celého těla. Boží požehnání je léčivá síla a ti, kdo jsou štědrí v pomáhání ostatním, toto nádherné požehnání ztělesňují ve svém srdci i životě. – CTBH 13, 1890 (CH 28, viz také 4T 60, 61) *IMCP 59.3*

Dobře vyživovaný a zdravý mozek – Mozek je orgán a nástroj mysli, který řídí celé tělo. Zdravý mozek je podmínkou zdraví ostatních částí těla. Podmínkou zdraví mozku je pak řádný stav krve. Je-li správnými návyky při jídle a pití krev udržována v řádném stavu, mozek je řádně vyživován. – Manuscript 24, 1900 (MM 291) *IMCP 60.1*

Dalekosáhlý vliv představivosti – Nemoc je někdy způsobována a často značně zhoršována představivostí. Mnozí jsou po celý život nemocní, a přitom by mohli být v pořádku, kdyby dokázali myslet jinak. Představují si, že každé malé působení nepříznivých vlivů přinese nemoc. Zhoubný účinek pak vzniká, protože je očekáván. Mnozí umírají z příčiny, která existuje pouze v jejich představách. – MH 241 *IMCP 60.2*

Energie mozku posiluje tělesnou soustavu – Měl by být zdůrazňován vliv mysli na tělo stejně jako těla na mysl. Energie mozku, podporována duševní činností, posiluje celou tělesnou soustavu a znamená proto neocenitelnou pomoc při odolávání nemocem. To by mělo být lidem objasnováno. Také by měla být ukazována síla vůle a důležitost sebeovládání jak při ochraně zdraví, tak při uzdravování; na jedné straně oslabující a dokonce ničivý účinek zlosti, nespokojenosti, sobeckosti či nečestnosti a na druhé straně úžasná životodárná síla, kterou lze nalézt ve veselé mysli, nesobeckosti a vděčnosti. – Ed 197 *IMCP 60.3*

Někteří churavěji, protože postrádají sílu vůle – Na svých cestách jsem potkala mnoho lidí, kteří trpěli skutečně pouze vlivem svých představ. Postrádali sílu vůle vzchopit se a bojovat proti chorobám těla a mysli a byli proto v otroctví utrpení. ... *IMCP 61.1*

Často odcházím od lůžka těchto lidí, kteří ze sebe dělají nemocné a říkám si: „Kousek po kousek se blíží smrti, umírají díky své lenosti na nemoc, kterou nemůže vyléčit nikdo jiný než oni sami.“ – HR January, 1871 (MM 106, 107) *IMCP 61.2*

Důležitost zdravého ducha ve zdravém těle – Duševní a mravní síla závisí na tělesném zdraví. Děti by se měly učit, že je nutno vzdát se všech tělesných rozkoší a potěšení, které vadí zdraví. Budou-li děti učeny odříkání a sebeovládání, budou mnohem šťastnější, než když je jim povolováno pěstovat své touhy po tělesných rozkoších a výstřednostech v oblékání. ... *IMCP 61.3*

Dobrému tělesnému zdraví, zdravé mysli a čistému srdci není v domácnostech přikládán nejvyšší význam. Řada rodičů neučí své děti být užitečné a mít smysl pro povinnost. Tyto děti jsou hýčkány a rozmazlovány, až se odříkání pro ně stává téměř nemožnou věcí. Nejsou učeny, že pro

úspěšný křesťanský život je nejdůležitější pěstování zdravého ducha ve zdravém těle. – RH Oct. 31, 1871 *IMCP 61.4*

Děti, které jsou velmi brzy značně zatěžovány – Je jisté, že ve školních třídách jsou pokládány základy pro nemoci různých druhů. Avšak nejzávažnější je, že nejchoulostivějšímu ze všech orgánů, mozku, je často ubližováno stálým nadměrným zatěžováním. ... Život mnoha lidí tak byl poznamenán příliš náročnou matkou. Mezi dětmi, které zřejmě měly sílu vydržet toto zacházení, je velmi mnoho těch, které jeho účinky nesou po celý život. Nervová soustava jejich mozku je tak oslabena, že až dospějí, nemohou vydržet větší namáhání mysli. Síla některých choulostivých orgánů mozku se zdá být vyčerpána. Příliš brzkým posíláním dětí do školy je nejen ohrožováno jejich tělesné a duševní zdraví, ale hodně ztrácejí i z mravního hlediska. – HL 43, 44, 1865 (2SM 436)

IMCP 61.5

Nemoc způsobená někdy egoismem – Mnozí nemají zdravé tělo, duši ani mravy, jelikož se věnují téměř výhradně jen sami sobě. Od zakrňování je může zachránit zdravá činnost mladších lidí a neutuchající vynalézavost dětí. – 2T 647 *IMCP 62.1*

Velmi málo lidí si uvědomuje přínos péče, zodpovědnosti a zkušeností, které pro rodinu znamená dítě. ... Dům bez dětí je bezútěšné místo. Jeho obyvatelům hrozí nebezpečí, že se jejich srdce stane sobecké, že si svou lásku budou nechávat sami pro sebe a že budou hledět pouze na svá vlastní přání a výhody. Tito lidé věnují všechny své city sami sobě a nemají mnoho, čím by zahrnuli ostatní. Péče a láska k dětem, které jsou na nás odkázány, odstraňuje z našich povah hrubost, činí nás něžnými a soucitnými a má vliv, který rozvíjí ušlechtilější stránky našeho charakteru. – 2T 647

IMCP 62.2

Tíživé myšlenky škodí zdraví – Každý by si měl udržovat veselou mysl místo dumání nad vlastními strastmi a starostmi. Mnozí nejen že jsou takto vlastní vinou zoufalí, ale navíc obětují své štěstí a zdraví chorobné představivosti. V jejich okolí jsou věci, jež nejsou příjemné a na jejich tváři jsou neustále vrásky, které mnohem jasněji než slova vyjadřují nespokojenost. Tyto tíživé myšlenky velmi škodí jejich zdraví, neboť zpomalují proces zažívání. Žármutek a úzkost nemohou odstranit žádné potíže, mohou ovšem hodně uškodit, avšak veselá mysl a naděje ukazují cestu ostatním „*nebo životem jsou těm, kteříž je nalézají, i všemu tělu jejich lékařstvím*“ (Př 4,22). – ST Feb. 12, 1885

IMCP 62.3

Při léčbě nemocných zkoumejte jejich mysl* – Při léčbě nemocných by neměl být přehlížen vliv mysli. Je-li tento vliv správně využit, poskytuje jeden z neúčinnějších prostředků pro boj s nemocí. – MH 241 *IMCP 63.1*

Nemoc mající původ v mysli – Velká část nemocí, jež postihují lidstvo, má svůj původ v mysli a může být vyléčena jedině vyléčením mysli. Mnohem více lidí, než si představujeme, má nemocnou duši. Mnoho trdomyslných lidí vděčí za svou chorobu sklíčenosti, neboť duševní skleslost má paralyzující vliv na zažívací orgány. – 3T 184 *IMCP 63.2*

Kristus léčí – Jsou lidé s nemocnou duší, k níž nemůže proniknout žádný balzám, již nemůže vyléčit žádný lék. Modlete se za ně a přiveďte je k Ježíši Kristu. – Manuscript 105, 1898 (WM 71)

IMCP 63.3

Prostředí přinášející zdraví a životní sílu – Rodiče by měli pro své děti vytvářet především prostředí, vyzařující radost, ohleduplnost a lásku. Domov, kde přebývá láska a kde láska nachází své vyjádření v pohledech, slovech a činech, je místo, kde s potěšením dlí andělé. Rodiče, nechejte do svého srdce vstoupit slunce lásky, radostné nálady a spokojenosti, aby jeho svěží paprsky prostoupily celý domov. Projevujte laskavost a shovívavost a podporujte totéž u svých dětí, pěstujte všechny ctnosti, které zpřijemní život doma. Prostředí takto vytvořené bude pro děti tím, čím je pro rostlinstvo vzduch a sluneční svit a bude zajišťovat zdraví a sílu jejich mysli a těla. – CT 115 *IMCP 63.4*

8. Náboženství a mysl

(Viz kapitolu 43. „Mysl a duševní zdraví“)

Kristova láska posiluje celou bytost – Kristova láska, která prostupuje celou lidskou bytost, je věc dodávající obrovskou sílu. Má léčivé účinky na každý životně důležitý orgán nebo část těla. Probouzí k činnosti nejušlechtlejší schopnosti lidské bytosti. Zbavuje duši pocitu viny a zármutku, zbavuje ji úzkosti a starostí, které ubírají životní síly. Přichází s ní klid a vyrovnanost. Vštěpuje do duše radost, která nemůže být zničena ničím pozemským, radost v Duchu svatém – životodárnou a zdraví přinášející radost. – MH 115 *IMCP 65.1*

Kristus uzdravuje zkroušená srdce – Boží léčivá síla působí v celé přírodě. Je-li setnutý strom, je-li lidská bytost poraněna nebo zlomí-li si kost, příroda začne ihned s nápravou. Léčivé síly jsou vždy připraveny, i ještě předtím, než nastane jejich potřeba, a jakmile je něco poškozeno, veškeré úsilí je zaměřeno na dílo nápravy. Tak je to i v duchovní říši. Ještě než hřích vytvořil potřebu, Bůh zajistil pomoc. Každá duše, jež podlehně pokušení, je raněna; je jí ublíženo nepřítelem, ale všude, kde je hřích, je i Spasitel. Kristus byl poslán „*uzdravovati skroušené srdcem, zvěstovati já-tým propuštění ... a propustiti ssoužené v svobodu*“ (L 4,18). – Ed 113 *IMCP 65.2*

Spasitelův recept na nemoci duše a duch – Slova našeho Spasitele „*Podťež ke mně ... a já vám odpočinutí dám*“ (Mt 11,28) jsou receptem na léčbu nemocí těla, duše a ducha. Přestože si lidé své utrpení přivodili sami svými proviněními, pohlíží na ně se soucitem. U Něj mohou nalézt pomoc a On učiní úžasné věci pro ty, kdo v Něho věří. – MH 115 *IMCP 66.1*

Porovnání evangelia s vědou a literaturou – Věda a literatura nemohou vnést do zatemnělé mysli člověka takové světlo jako slavné evangelium Božího Syna. Pouze Boží Syn může vykonat vznešené dílo spočívající v osvětlení duše. Není divu, že Pavel prohlašuje: „*Neboť se nestydím za evangelium Kristovo; moc zajisté Boží jest k spasení každému věřícímu.*“ (Ř 1,16) Kristovo evangelium je zosobněno v těch, kteří věří, a činí z nich živoucí epištoly, které „znají a čtou všickni lidé“. Tak se Kristův list dostává mezi početné zástupy lidí. Nebeské moudré bytosti dokážou rozeznat prvky opravdové šlechetnosti v lidském charakteru, neboť pouze dobrota je považována za úspěch u Boha. – RH Dec. 15, 1891 (FE 199, 200) *IMCP 66.2*

Jedině evangelium může vyléčit neduhy sužující lidskou společnost – Jediným lékem na lidské hříchy a zármutek je Kristus. Jedině evangelium Jeho milosti může odstranit neduhy sužující lidskou společnost. Křivdy, kterých se bohatí dopouštějí na chudých, i nenávisť chudých k bohatým, to vše má své kořeny v sobeckosti a může to být vymýceno pouze podvolením se Kristu. Pouze On dává za sobecké srdce plné hříchu nové srdce plné lásky. Necht' Kristovi služebníci hlásají evangelium s Duchem seslaným z nebe a pracují tak jako On pro dobro lidí. Pak se v podobě požehnání pro lidstvo a jeho povznesení projeví výsledky, jejichž dosažení lidskou silou je naprosto nemožné. – COL 254 *IMCP 66.3*

Dokonalosti je možno dosáhnout pouze všestranným rozvojem – Zdokonalování vlastní mysli je povinnost, kterou dlužíme sobě, společnosti a Bohu. Nikdy bychom však neměli používat takové prostředky k rozvíjení rozumových schopností, které budou na úkor mravní a duchovní stránky. Pouze všestranným rozvíjením duševních a mravních schopností lze u obou dosáhnout nejvyšší dokonalosti. – CT 541 *IMCP 67.1*

Božský kvas mění mysl – V podobenství dala žena do mouky kvas. Bylo to nutné, aby byla uspokojena potřeba. ... Tak působí božský kvas. ... Mysl je změněna, schopnosti začínají být využívány. Člověk nedostává nové schopnosti, nýbrž schopnosti, které má, jsou posvěceny. Svědomí, doposud netečné, je probuzeno. Ale člověk nemůže tuto změnu učinit sám. Může být učiněna pouze Duchem svatým ... *IMCP 67.2*

Bude-li naše mysl řízena Božím Duchem, pochopíme poučení, které přináší podobenství o kvasu. Ti, kdož otevrou své srdce, aby do něj přijali pravdu, si uvědomí, že Slovo Boží je mocným prostředníkem při proměně charakteru. – RH July 25, 1899 *IMCP 67.3*

Pravda evangelia dává pevný cíl – Každý z nás potřebuje hluboce chápat poučení Božího Slova. Naše mysl musí být připravena podstoupit každou zkoušku a odolat každému pokušení, ať zvenčí či zevnitř. Musíme vědět, proč věříme tak, jak věříme, proč jsme na straně Hospodina. Pravda musí držet stráž v našich srdcích, připravena spustit poplach a vyburcovat nás k obraně proti každému nepříteli. Síly temnoty proti nám použijí své zbraně a všichni, kdo jsou lhostejní a lehkomyslní, upnuli své city na pozemské poklady a neměli zájem pochopit Boží úmysly s Jeho lidem, budou snadnými oběťmi. Žádná jiná síla než znalost pravdy, jež je v Ježíši, nás nikdy neučiní „stálými a nepohnutelnými,“ ale s ní jeden může zahnat tisíc a dva obrátit na útěk deset tisíců. – RH April 29, 1884 (HC 332) *IMCP 67.4*

Upnutí se na Krista přináší pokoj – Celá naše budoucnost závisí na tom, zda sami otevřeme své srdce, aby přijalo Knížete pokoje. Naše mysl může nalézt mír a pokoj tím, že se upneme na Krista, v němž je skutečná síla. Když si zajistíte pokoj, klid a naději, který nabízí vaši duši, vaše srdce se bude radovat v Bohu, našem Spasiteli, že jste dostali obrovskou a nádhernou naději jako lidé, kteří si váží Velkého daru. Pak budete tak vděční, že budete velebit Boha za šlechetnou lásku a milost, kterou vás zahrnul. *IMCP 68.1*

Vzhlížejte ke svému Pomocníku, Ježíši Kristu. Vítejte Ho a važte si Jeho laskavé přítomnosti. Vaše mysl může být den po dni měněna a máte možnost získat pokoj a klid, povznést se nad své starosti a velebit Boha za své dary. Nestavějte zábrany z nežádoucích věcí, které Ježíši brání v přístupu k vaši duši. Změňte svůj postoj a nestěžujte si. Vyjadřujte vděčnost za obrovskou Kristovu lásku, která vůči vám byla a stále je projevována. – Letter 294, 1906 *IMCP 68.2*

Přemítání nad Kristem poskytuje vzpruhu – Kdybychom své mysli dovolili více přemítat nad Kristem a nebeským světem, našli bychom silnou vzpruhu a podporu v boji za Hospodinovu věc. Budeme-li přemýšlet nad krásami té lepší země, která se má tak brzy stát našim domovem, pýcha a láska ke světu ztratí svou moc. Vedle Kristovy nádhery se budou zdát všechna světská lákadla bezcenná. – RH Nov. 15, 1887 *IMCP 68.3*

Vzdělání posiluje mysl a duši – Nutně potřebujeme vzdělání, které posílí naši mysl a duši, které z nás učiní lepší muže a ženy. Vzdělávání srdce je daleko důležitější než obyčejné učení se z knih. Je dobré a dokonce nutné získávat znalosti o světě, v němž žijeme, avšak jestliže ze svých úvah vynecháme věčnost, dopustíme se chyby, kterou nebudeme moci nikdy napravit. – MH 450 *IMCP 68.4*

Mysl a duchovní válka – Dosahování pokroku v mravní čistotě je podmíněno správným myšlením a jednáním. „*Ne to, což vchází v ústa, poškvřňuje člověka, ale což z úst pochází, toť poškvřňuje člověka.*“ „*Z srdce zajisté vycházejí zlá myšlení, vraždy, cizoložstva, smilstva, krádeže, křivá svědectví, rouhání. Tyť jsou věci poškvřňující člověka.*“ (Mt 15,11.19.20) *IMCP 69.1*

Zlé myšlenky ničí duši. Proměňující moc Boha mění srdce a očišťuje a zušlechťuje myšlenky. Pokud se člověk s rozhodným úsilím nesnaží soustředit své myšlenky na Krista, v jeho životě se nemůže projevit přirozený půvab a laskavost. Mysl musí vést duchovní válku. „Jímajíce všelikou mysl v poddanost Kristu,“ musíme veškeré své zvyky podřídít Bohu. – Letter 123, 1904 *IMCP 69.2*

Plné zaměstnání mysli dobrem je záštitou proti zlu – Plné zaměstnání mysli dobrem je jako záštita proti zlu účinnější než nesčíslné právní a výchovné prostředky. – Ed 213 *IMCP 69.3*

Zvrácená představivost vytváří tmu. – Bude-li oko mysli upřeno ke vznešenosti tajů zbožnosti, výhodám duchovních bohatství nad bohatstvími světskými, „všecko tělo“ „světlé bude“. Bude-li představivost zvrácena okouzlením světskou okázalostí a leskem tak, že ziskuchtivost bude zaměňována za pobožnost, „všecko tělo“ „tmavé bude“. Když jsou schopnosti mysli soustředěny na světské poklady, jsou znehodnocovány a přináší jim to nízkost. – RH Sep. 18, 1888 *IMCP 69.4*

Mysl zaměřena na Stvořitele, ne vlastní vyvyšování – Kdyby se této zásadě (šíření Boží slávy) dostávalo pozornosti, jakou si její důležitost zaslouhuje, došlo by k podstatné změně některých současných vzdělávacích metod. Místo podporování pýchy a sobeckých tužeb a podněcování soupeřivosti by se učitelé snažili probouzet lásku k dobru, pravdě a kráse – vyvolávat touhu po dokonalosti. ... Namísto zaměření na obyčejné zemské věci nebo nechání se pohánět touhou po vlastním vyvyšování, což přináší zakrňování a nízkost, by mysl byla zaměřena na Stvořitele, na úsilí poznat Ho a být jako On. – PP 595, 596 *IMCP 70.1*

Srovnání živé vody a dřevných nádrží – Ježíš znal potřeby duše. Okázalost, bohatství a pocty nemohou uspokojit srdce. „*Žizní-li kdo, pod' ke mně, a napí se.*“ Ať bohatí či chudí, velcí či malí, všichni jsou vítáni stejně. Ježíš slibuje, že ulehčí obtížené mysli, dá útěchu truchlícím a naději malomyslným. *1MCP 70.2*

Mnozí z těch, kteří poslouchali Ježíše, si zoufali nad zklamáním nadějí, mnozí v sobě měli skrytý žal, mnozí se snažili uspokojovat své neustálé touhy po něčem věcmi tohoto světa a tím, co slouží k lidské sebechvále. Když však již vše získali, zjistili, že se pachtí jen proto, aby se dostali k dřevné nádrži, z níž nemohou uhasit svou žízeň. Uprostřed třpytu veselícího se světa zůstali zklamaní a smutní. *1MCP 70.3*

Náhlá výzva „*Žizní-li kdo*“ je vyburcovala z jejich přemítání plného zármutku a když naslouchali slovům, jež následovala, jejich mysl vzplála novou nadějí. Duch Svatý jim dal znamení, ve kterém uviděli nabídku neocenitelného daru spásy. – DA 454 *1MCP 70.4*

Nezbytná jednota božského a lidského úsilí – Duch svatý dodává sílu, která bojující duši pomáhá v každé obtížné situaci, uprostřed nepřátelství bližních, nenávisti světa a vlastních nedostatků a chyb, které si člověk uvědomuje. Sjednotit své úsilí s božským úsilím a za první a poslední považovat pevné spojení s Bohem jako zdrojem veškeré síly – to je nezbytně nutná věc. – RH May 19, 1904 (HC 151) *1MCP 70.5*

9. Mysl jako pevnost

Vládkyně těla – Každý orgán lidského těla byl stvořen k tomu, aby sloužil mysli. Mysl je vládkyní těla. – 3T 136 *IMCP 72.1*

Mysl řídí celou lidskou bytost. Veškeré naše činy, ať dobré či zlé, mají svůj původ v mysli. Mysl uctívá Boha a spojuje nás s nebeskými bytostmi. Přesto si mnozí za celý život neuvědomí význam klenotnice obsahující tento poklad. – SpTEd 33, May 11, 1896 (FE 426) *IMCP 72.2*

Mozek řídí tělo – V dnešní době je mnoho nemohoucích lidí, kteří již takoví zůstanou navždy, protože se nedají přesvědčit, že na svou zkušenost se nemohou spoléhat. Mozek je vládcem těla, sídlem všech nervových sil a místem, kde probíhá duševní činnost. Nervy vycházející z mozku řídí tělo. Prostřednictvím těchto nervů jsou do všech nervů v těle jako telegrafními dráty přenášeny myšlenky, které řídí činnost každé části tělesné soustavy. Všechny pohybové orgány jsou ovládány příkazy, které dostávají z mozku. – 3T 69 *IMCP 72.3*

Nervy mozku, které zajišťují předávání příkazů celé tělesné soustavě, jsou jediným prostředkem, pomocí něhož mohou být nebesa ve styku s člověkem a působit na jeho nejvnitřnější život. – 2T 347 *IMCP 73.1*

Satan útočí na schopnosti vnímání* – Satan přichází ke člověku se svými pokušeními jako anděl světlosti tak, jako přišel ke Kristu. Snaží se člověka přivést do stavu tělesné a mravní slabosti, aby ho mohl přemoci svými pokušeními a pak se mohl radovat nad jeho zkázou. Při pokoušení člověka k oddávání se různým choutkám bez ohlížení se na důsledky má úspěch. Dobře ví, že člověk nemůže plnit své povinnosti k Bohu a svým bližním, když špatně využívá schopnosti, které mu dal Bůh. Vládcem těla je mozek. Jsou-li schopnosti vnímání ochromeny nestřídmostí jakéhokoli druhu, nejsou rozlišovány věci týkající se věčnosti. – RH Sep. 8, 1874 (MYP 236) *IMCP 73.2*

Otrocká podřízenost zvykům – Síla nebo slabost mysli úzce souvisí s naší užitečností na tomto světě a s naší věčnou spásou. Lhostejnost, kterou vůči Božímu zákonu projevujeme svým chováním, je politováníhodná. Nestřídmost jakéhokoli druhu je porušováním zákonů našeho bytí. V hrozivé míře převládá duševní slabost. Hřích se stává přitažlivým díky závoji světla, který přes něj pokládá ďábel. Ten je velmi potěšen, když může křesťany držet v otrocké podřízenosti jejich každodenním zvykům jako pohany a umožnit, aby je ovládaly jejich choutky. – RH Sep. 8, 1874 (MYP 237) *IMCP 73.3*

Střežení pevnosti – Všichni by měli pociťovat nutnost udržovat si svou mravní úroveň neustálou bdělostí. Měli by střežit pevnost duše jako svědomití strážníci, neuvažující nikdy o tom, že by mohli být jen na okamžik polevit ve své ostražitosti. – SpTPH 65, 1879 (CH 411) *IMCP 73.4*

Řádně cvičená mysl nekolísá – Mysl musí být každodenními zkouškami cvičená k věrnosti a k vědomí, že pořádek a povinnost stojí nad zálibami a zábavou. Takto vycvičená mysl nekolísá mezi dobrem a zlem tak, jako „třtina větrem se klátící“, a jakmile se člověk s takovouto myslí setká s důležitou věcí, ihned dokáže rozeznat, že jde o zásadu, a instinktivně učiní správnou volbu bez dlouhého přemítání nad celou záležitostí. Je oddaný, protože svou mysl vycvičil k věrnosti a lpění na pravdě. – 3T 22 *IMCP 74.1*

Nestřežená pevnost – Vzhližením ke Kristu se proměňujeme. Ačkoli stvořen k obrazu svého Stvořitele, člověk může špatným vzděláváním své mysli dospět k tomu, že hřích, který se mu dříve ošklivil, se pro něho stane příjemný. Jakmile přestane bdít a modlit se, přestane střežit pevnost, své srdce a upadne do hříchu a zločinu. Mysl je ponížena a je nemožné ji pozvednout z mravní zkaženosti, když je učena zotročovat mravní sílu a rozumové schopnosti, aby je přivedla do podřízenosti nízkým vášním. Neustále musí být veden boj proti „opatnosti těla“, a k tomu potřebujeme zušlechťující vliv Boží milosti, jenž přiláká pozornost mysli k nebi a navykne ji přemítat nad neposkvrněnými a svatými věcmi. – 2T 479 *IMCP 74.2*

Zdroj života nebo smrti – „*O svrchní věci pečujte, ne o zemské.*“ (Ko 3,2) Srdce je pevnost člověka. Z něho pochází život nebo smrt. Dokud není srdce očištěno, člověk se nemůže dostat do

společenství svatých. Neví snad Zpytatel srdcí o těch, kdo setrvávají ve hříchu, nehledíce na své duše? Neexistuje snad svědek těch nejtajnějších věcí v životě každého člověka? *IMCP 74.3*

Často jsem byla nucena vyslechnout slova pronášená některými muži k ženám a dívkám – slova lichotek, slova, jež klamou a zaslepují. Dábel využívá všechny tyto prostředky k ničení lidských duší. Někteří z vás jste se tak možná stali jeho prostředníky a budete za tyto věci muset zaplatit v den posledního soudu. Anděl o tomto druhu lidí řekl: „Jejich srdce nebylo nikdy oddáno Bohu. Není v něm Kristus. Není tam pravda. Její místo zabírá hřích, klam a faleš. Oni nevěří Slovu Božímu a nejednají podle něj. – 5T 536, 537 *IMCP 74.4*

Bezstarostnost, povolování vlastním zálibám, přílišná sebejistota – zrádci uvnitř pevnosti. – Izraelité byli přivedeni ke hříchu, když byli ve stavu bezstarostnosti a přílišné sebejistoty. Neměli před sebou neustále Boha, zanedbávali modlitbu a chovali v sobě ducha přehnaného sebevědomí. Bezstarostnost a povolování vlastním zálibám ponechaly pevnost duše nestřeženou a cestu dovnitř si našly nečisté myšlenky. Tyto věci byly jako zrádci uvnitř pevnosti, kteří vyvrátili zdi tvořené zásadami a vydali Izrael do moci satana. *IMCP 75.1*

Satan stále usiluje o dosažení zkázy lidské duše. Než křesťan otevřeně spáchá hřích, v srdci probíhá dlouhá příprava, která je neznámá světu. Mysl ihned neklesne z čistoty a svatosti do zkaženosti, nemravnosti a zločinu. Zkažení těch, kteří byli stvořeni k Božímu obrazu, až ke krutosti nebo dábelskosti, trvá určitý čas. To, k čemu vzhlížíme, nás mění. Pěstováním nečistých myšlenek může člověk svou mysl dovést k tomu, že hřích, který se mu dříve ošklivil, se pro něho stane příjemný. – PP 459 *IMCP 75.2*

Tabák ochromuje smysly – Tabák bez ohledu na to, v jaké podobě je užíván, se projevuje na tělesném stavu. Je to pomalu působící jed. Působí na mozek a ochromuje smysly, takže mysl nedokáže jasně chápat duchovní věci, zejména ty pravdy, jež by vedly ke vzdání se tohoto ohavného zvyku. *IMCP 75.3*

Ti, kteří užívají tabák v jakékoli podobě, nejsou čisti před Bohem. Při tomto ohavném zvyku nemohou oslavovat „Boha tělem svým i duchem svým, kteréžto věci Boží jsou“. Když užívají pomalu, ale jistě působící jed, který kazí jejich zdraví a ničí schopnosti jejich mysli, Bůh o nich nemůže mít dobré mínění. Může k nim být milosrdný, když se oddávají tomuto zhoubnému zvyku v nevědomosti, jak jim škodí, ale jakmile je tato věc před ně postavena v pravém světle, pak jestliže si dále libují v této nechutné vášni, jsou před Bohem vinni. – 4SG 126 *IMCP 75.4*

Otroci alkoholu a drog – Dábel všude usiluje o zlákáni mladých lidí na cestu zatracení, a když se mu jednou povede přivést jejich kroky na tuto cestu, žene je dál na jejich pouti směrem dolů, vedouce je od jedné kratochvíle ke druhé tak, že tyto jeho oběti ztrácejí citlivost svého svědomí a nemají již před očima bázeň Boží. Stále méně se ovládají. Propadají pití vína, alkoholu, užívání tabáku a opia a postupně upadají hlouběji a hlouběji. Jsou otroci svých choutek. Učí se opovrhovat radami, kterých si dříve vážili. Mají drzé chování a holedbají se svou nevázaností. Jsou to sluhové zkaženosti. Jejich nevázanost znamená, že jsou otroky sobeckosti, nízkých choutek a prostopášnosti. – ST June 22, 1891 (Te 274) *IMCP 76.1*

Ďáblové zbraně – Oddávání se tělesným žádostem ničí duši. Apoštol tím nejpůsobivějším způsobem oslovuje křesťany: „*Protož prosím vás, bratří, skrze milosrdenství Boží, abyste vydávali těla svá v obět živou, svatou, Bohu libou, rozumnou službu svou.*“ (Ř 12,1) Je-li tělo prosyceno alkoholem a nečistotou tabáku, není svaté a Bohu libé. Dábel to ví a proto nechává na lidi působit svá pokušení tak, až jim alkohol a tabák zachutnají, aby je pak mohl přivést do poddanství této náchyllosti a přivodit tak jejich pád. – RH Sep. 8, 1874 *IMCP 76.2*

Vášně a choutky jako rozhodující činitel – Je-li mravní síla jinak rozumných mužů a žen ochromena nestřídmostí jakéhokoli druhu, jsou v řadě svých zvyků jen velmi málo povzneseni nad pohany. Satan lidi neustále přitahuje od spásného světla k tomu, co je právě zvykem a v módě nehledě na zdraví těla a duše a mravnost. Velký nepřítel ví, že když převažují choutky a vášně, tělesné zdraví a rozumové schopnosti jsou obětovány na oltář uspokojování všemožných vlastních tužeb a člověk je rychle doveden k pádu. Drží-li otěže osvětlený rozum, který ovládá zvířecí sklony a nechává nad nimi vítězit mravní sílu, dábel dobře ví, že jeho moc přemoci člověka svými pokušeními je velmi malá. – RH Sep. 8, 1874 (MYP 237) *IMCP 76.3*

Mohlo to být jiné – Kdyby rodiče v minulých pokoleních nechávali s pevným odhodláním tělo sloužit mysli a nedovolili, aby rozum byl zotročen zvířecími vášněmi, na zemi dnes mohl být jiný řád věcí. – HL (Part 2) 38, 1865 (2SM 431, 432) *IMCP 77.1*

Volba mezi vládou těla a mysli – Je třeba, aby každý žák chápal vztah mezi prostým životem a zbožnými myšlenkami. Je na každém z nás, aby se sám rozhodl, zda jeho život bude ovládán myslí či tělem. Každý mladý člověk musí sám za sebe učinit volbu, která dá směr jeho životu, a mělo by být vynaloženo veškeré úsilí, aby mu bylo umožněno poznat síly, které na něho působí, a vlivy, které utvářejí jeho charakter a životní osud. – Ed 202 *IMCP 77.2*

Učte lidi – Zdůrazňujte lidem potřebu odolávat pokušení oddávat se svým choutkám. V této věci mnozí selhávají. Vysvětľujte, v jakém úzkém vztahu je tělo a duše, a prokazujte potřebu udržování obou v nejlepším možném stavu. – Dopis určený lékařům a evangelistům, 1910 (CH 543) *IMCP 77.3*

10. Porozumění

Práce vyžadující bystrý úsudek a dobré rozlišovací schopnosti – Nejkrásnější a nejdůležitější práce, jaká kdy byla smrtelníkům svěřena, je působení na lidskou mysl. Ti, kdo se zabývají touto prací, by měli mít bystrý úsudek a dobré rozlišovací schopnosti. *IMCP 78.1*

Opravdová samostatnost mysli je vlastnost naprosto odlišná od nerozváženosti. Této samostatnosti, která vede k opatrnému vytváření dobře uvážených názorů ve vši zbožnosti, by se člověk neměl snadno vzdávat, alespoň ne dokud nemá dostatečně pádný důkaz, podle něhož je jisté, že se mýlí. Tato samostatnost udrží lidskou mysl klidnou a neproměnlivou uprostřed rozmanitých omylů, které jsou tak běžné, a vede lidi na zodpovědných místech, aby si všude pečlivě všímali potřebných důkazů a nenechali se svádět vlivem ostatních nebo okolního prostředí k závěrům bez důkladného poznání všech okolností při zapojení všech rozumových schopností. – 3T 104, 105 *IMCP 78.2*

Náročný úkol – Když nebe zaplatilo za člověka tak vysokou cenu, kterou byl drahý Boží Syn, jak pečlivě by měli kazatelé, učitelé a rodiče zacházet s dušemi těch, kteří byli přivedeni pod jejich vliv. Působit na lidskou mysl je krásná práce a člověk by se jí měl ujímat „s bázní a třesením“. *IMCP 78.3*

Ti, kdo vychovávají mládež, by se měli stále dokonale ovládat. Ztratit vliv na lidskou duši kvůli netrpělivosti nebo zachovávaní si přehnané důstojnosti a nadřazenosti je hrozná chyba, neboť to může být příčinou toho, že tato duše bude pro Krista ztracena. Mysl mladých lidí může být jejich neuváženým vedením tak pokřivena, že vzniklá škoda nemusí být již nikdy úplně odstraněna. Kristovo náboženství by mělo mít na výchovu a vzdělávání mladých vůdčí vliv. *IMCP 79.1*

Spasitelův příklad odříkání, laskavosti ke všem a trpělivé lásky je výtkou neuváživým kazatelům a učitelům. Ježíš se těchto zbrklých lidí ptá: „Takovým způsobem zacházíte s dušemi, za něž jsem dal svůj život? Nemáte větší uznání pro nekonečnou cenu, kterou jsem zaplatil za jejich vykoupení?“ – 4T 419 *IMCP 79.2*

Lékař se setkává se všemi druhy mysli – Dr. ____ by se měl snažit stále si rozšiřovat své vědomosti a pěstovat zdvořilost a vybroušené způsoby. ... Měl by si uvědomovat, že má co do činění se všemi druhy mysli a že jeho pověst, jakou si vytváří, se bude šířit do dalších států naší země a bude vrhat špatné světlo na celý ústav (sanatorium v Battle Creeku). – 3T 183, 184 *IMCP 79.3*

Je potřeba trpělivosti a rozvážnosti – Kazatelé by měli být opatrní a nevyžadovat příliš od těch, kteří stále tápají v temnotě hříchu. Měli by svědomitě dělat svou práci a spoléhat na Boha, že na mysl zvědavých lidí přenesou oživující vliv svého Ducha svatého, který jim umožní prohlédnout, vědouce, že bez toho budou jejich snahy neúspěšné. Při působení na lidskou mysl by měli být trpěliví a rozvážní a pamatovat na to, jak rozmanité jsou okolnosti, jež v jednotlivých lidech vytvořily tak rozdílné charakterové rysy. Měli by si také dávat velký pozor, aby nad nimi nezískalo nadvládu vlastní já a Ježíš nebyl puštěn ze zřetele. – GW 381 *IMCP 79.4*

Kristova láska si získá cestu – Pouze Ten, který čte lidská srdce, ví, jak člověka přivést ke kajícnosti. Pouze Jeho moudrost nám může přinést úspěch při snaze o získání toho, co jsme ztratili. Můžete se chovat odměřeně a myslet si „Světější jsem nežli ty.“ Nebude však vůbec záležet na tom, do jaké míry jsou vaše myšlenky správné nebo vaše slova pravdivá, protože nikdy neudělají dojem na lidské srdce. Kristova láska projevovaná ve slovech i skutcích si získá cestu k duši, zatímco opětným opakováním pouček nebo argumentů se nedosáhne ničeho. – MH 163 *IMCP 79.5*

S lítostí a láskou – Všichni nemají na to, aby napravovali chyby. Nemají dostatek moudrosti k tomu, aby jednali spravedlivě a s laskavým soucitem. Nechtějí uznat potřebu prodchnout dobře míněné výtky láskou a něžnou lítostí nad chybujícími. Někteří jsou neustále zbytečně přísní a neuvědomují si naléhavost příkazu apoštola: „*A nad některými zajisté lítost mějte, rozeznání v tom majíce. Jiné pak strašením k spasení přivozujte, z ohně je vychvacující.*“ (Ju 22.23) – 3T 269, 270 *IMCP 80.1*

Popudlivý člověk by neměl působit na lidi a jejich mysl – Nedostatek pevné víry a bystrého úsudku v náboženských věcech by měl být považován za oprávněný důvod k zabránění takovému člověku v účasti na Božím díle. Také lehce vznětlivá povaha a hrubý, neomalený charakter pro-

zrazují, že člověk s těmito vlastnostmi by neměl být uváděn na takové místo, kde bude mít za úkol rozhodovat o závažných otázkách, které se týkají Božího dědictví. *IMCP 80.2*

Popudlivému člověku by nemělo být umožněno působit na lidi a jejich mysl. Nemůže mu být dána důvěra, aby ovlivňoval běh věcí týkajících se těch, které Ježíš koupil za nekonečnou cenu. Odváželi-li se řídit lidi, zraní jejich duši, neboť nemá jemný cit a ohleduplnost, který člověku propůjčuje Kristova milost. Jeho srdce potřebuje být změkčeno a ovládnuto Božím Duchem; srdce kamenné se neproměnilo v srdce masité. – SpT Series A, No. 5, p 18, 1896 (TM 261) *IMCP 80.3*

Vlastnosti potřebné pro porozumění lidem s různou myslí (rady knižnímu evangelistovi). – V této oblasti je více obtíží než v jiných, ale poučení, které si z ní odnesete a získaný takt a kázeň vás připraví i pro jiné oblasti, ve kterých můžete sloužit lidem. Kdyby ti, kteří jsou neúspěšní při zvládnutí svých úkolů a v přístupu k lidem jsou nedbalí a strozí, vstoupili do duchovní služby, při jednání s lidmi by prokazovali tentýž nedostatek taktu a dovednosti. — Manual for Canvassers, p. 41 a 42, 1902 (CM 34) *IMCP 80.4*

Utkávání se s vznětlivostí, nedůtklivostí, pýchou a přeceňováním sebe sama – Působení na lidskou mysl je nejchoulostivější práce, jaká kdy byla smrtelníkům svěřena a učitelé potřebují k tomu, aby mohli správně vykonávat svou práci, stálou pomoc Ducha Božího. Mladí lidé, kteří chodí do školy, mají velmi rozmanitý charakter a výchovu. Učitel se utkává se s vznětlivostí, nedůtklivostí, pýchou, sobectvím, přeceňováním sebe sama. Někteří z těchto mladých žijí v prostředí, kde jsou tyransky omezováni a kde vládne hrubost, což v nich rozvinulo ducha zatvrzelosti a vzdorovitosti. S jinými je zacházeno jako s mazlíčky a přehnaně milující rodiče jim dovolují dělat co se jim zlíbí. Nedostatky jsou promíjeny, až dojde k pokřivení charakteru. – CT 264 *IMCP 81.1*

Potřeba trpělivosti, ohleduplnosti a rozvážnosti – K úspěšnému působení na tyto mladé lidi různé myslí musí učitel uplatňovat velkou ohleduplnost a cit při snaze o jejich zvládnutí a pevný postoj při jejich řízení. Často se setkává s projevy nelibosti a dokonce i pohrdání všemi řádnými pravidly. Někteří mladí uplatňují mimořádnou vynalézavost při vyhýbání se trestům, zatímco jiní projevují naprostou lhostejnost k důsledkům svých přestupků. To vše vyžaduje trpělivost, sebeovládání a rozvážnost ze strany těch, kterým byla výchova této mládeže svěřena. – CT 264 *IMCP 81.2*

Způsob jednání, který může zanechat nezhojitelné šrámy a jizvy – Učitel sice může mít dostatečné vzdělání a znalosti předmětů, které má učit, bylo však zjištěno, zda má takový cit a rozvahu, aby mohl správně působit na lidskou mysl? Pokud v srdci učitelů nepřebývá Kristova láska, nejsou uzpůsobeni k tomu, aby nesli závažnou zodpovědnost kladenou na ty, kdo vychovávají mládež. Chybí-li jim samým vyšší vzdělání, nemohou vědět, jak správně působit na lidskou mysl. Jejich srdce, které je samo vzpurné, usiluje pouze o ovládnutí. Podřizování poddajné myslí a charakteru dětí takové výchově znamená zanechávat na této myslí šrámy a jizvy, které nebudou nikdy zhojeny. – CT 193 *IMCP 81.3*

Potřeba nejjemnějších rozlišovacích schopností – Hospodin mi mnoha způsoby a při mnoha příležitostech ukázal, s jakou pečlivostí bychom měli působit na mládež – že působení na lidskou mysl vyžaduje nejjemnější rozlišovací schopnosti. Je třeba, aby všichni, kdo se zabývají vzděláváním a výchovou mládeže, žili velmi blízko Velkého učitele, aby si osvojili ducha a způsob Jeho práce. Musejí od Něho dostat poučení, která ovlivní jejich charakter a celoživotní práci. – GW 333 *IMCP 82.1*

Osobní vliv jako základ – V každé správné výchově je základem osobní vliv. Ježíš, když učil lidi, jednal s nimi osobně. Svých dvanáct učedníků učil v osobním styku a za společného života s nimi. Své nejvzácnější rady dával v soukromí, často pouze jednomu posluchači. Své nejhodnotnější poklady zpřístupnil ctěnému rabínovi při nočním shromáždění na hoře Olivetské i opovrhované ženě u studnice v Sichem, neboť u těchto posluchačů poznal vnímavé srdce, otevřenou mysl a přístupného ducha. Ani dav, který se tak často vinul v Jeho stopách, pro Něho nebyl stejnorodou masou lidských bytostí. Mluvil přímo k myslí každého jednotlivého člověka a naléhal na každé srdce. Pozoroval tváře svých posluchačů, zaznamenával jejich rozzáření, náhlé kladně reagující pohledy, které říkaly, že do duše se dostala pravda a v Jeho srdci se v odpovědi na to rozechvívala struna velké radosti. – Ed 231 *IMCP 82.2*

Přepřacovanost bere schopnost věnovat se ostatním – Učitelé by měli věnovat náležitou pozornost vlastnímu zdraví, aby si své schopnosti udrželi v co nejlepším stavu a svým příkladem a

životními zásadami působili na své žáky správným vlivem. Učitel, jehož tělesné síly jsou již ochablé nemocí nebo přepracováním, by měl obzvláště hledět na své zdraví. Měl by si udělat čas na oddech. Neměl by si brát na svá bedra další úkoly mimo školu, které ho tělesně nebo duševně vyčerpají tak, že jeho nervová soustava bude zbavena rovnováhy, neboť v takovém případě nebude schopen správně působit na lidskou mysl a nebude moci využívat všechny své schopnosti ani pro sebe ani ve prospěch svých žáků. – CTBH 83, 1890 (FE 147) *IMCP 82.3*

Porozumění pro různorodé potřeby – Bylo mi ukázáno, že lékaři v našem ústavu by měli být lidé víry, kteří kladou důraz na duchovní věci. Měli by Boha učinit svou oporou. Do ústavu přichází mnoho takových, kteří na sebe svým hříšným požitkářstvím přivolali nemoci téměř všech druhů.

IMCP 83.1

Lidé tohoto druhu si nezasluhují soucit, který tak často vyžadují, a pro lékaře je vyčerpávající věnovat čas a sílu lidem, kteří tělesně, duševně i mravně klesli tak nízkou. *IMCP 83.2*

Jsou zde ale lidé, kteří porušovali přírodní zákony vlivem své nevědomosti. Příliš pracovali a nemírnili se v jídle, protože tak byli zvyklí žít. Někteří už toho zažili hodně od mnoha lékařů, ale jejich zdravotní stav se nezlepšil, nýbrž výrazně zhoršil. Nakonec museli opustit svou práci, své známé i svou rodinu a do sanatoria přišli jako do posledního útočiště s určitou chabou nadějí, že zde naleznou úlevu. *IMCP 83.3*

Tito lidé potřebují soucit. Mělo by s nimi být zacházeno s největší laskavostí a mělo by být dbáno, aby jejich chápání byly objasněny zákony jejich bytí a oni se mohli tím, že je přestanou porušovat a budou držet sebe sama na uzdě, zbavit svého utrpení a nemocí – trestu za porušování přírodních zákonů. – 3T 178 *IMCP 83.4*

Pravda, kterou je nutno říkat jen ve vhodné době – Jen velmi málo těch, kdo se pohybovali ve světské společnosti a dívají se na věci ze světáckého hlediska, je připraveno vyslechnout pravdivé zhodnocení své osoby. Není dobré říkat tuto pravdu za každých okolností. Je třeba počkat na vhodnou dobu a příležitost, kdy tato slova nebudou zraňovat. Lékaři by neměli být přepracováni a jejich nervová soustava by neměla být příliš vyčerpána, protože takový tělesný stav není příznivý pro klidnou mysl, pevné nervy a veselého, šťastného ducha. – 3T 182 *IMCP 84.1*

Kristus má porozumění – Ten, který na sebe vzal lidství, ví jak projevovat soucit trpícím. Kristus zná nejen každou duši a její zvláštní potřeby a zkoušky, ale zná i všechny okolnosti, jež matou a sužují ducha. Jeho ruka je naprážená s milosrdnou něžností ke každému trpícímu dítěti. Ti, kdo trpí nejvíce, mají nejvíce Jeho soucitu a slitování. „*Je čitedlen mdlob našich*“ a přeje si, abychom své potíže a soužení položili k Jeho nohám a zanechali je tam. – MH 249 *IMCP 84.2*

Porozumění přináší bližší vztah ke Kristu – Ježíš nás žádá, abychom nesli ovoce v podobě Božích skutků – vlídných slov, projevů laskavosti, něžného ohledu k ubohým, chudým a pronásledovaným. Když srdce soucítí se srdcem obtíženým sklíčeností a žalem, když ruka rozdává chudým, když jsou nazí přiodíváni, když je cizí člověk vítán ve vašem domě a srdci, andělé přicházejí velmi blízko a v nebi se v odpovědi na to rozeznívá radostný zpěv. *IMCP 84.3*

Každý skutek přinášející spravedlnost, milosrdenství a laskavost rozeznívá radostný zpěv v nebi. Otec ze svého trůnu shlíží na ty, kdož činí tyto skutky milosrdenství a počítá je mezi své nejvzácnější poklady. „*Ti' budou, praví Hospodin zástupů, v den, kterýž já učiním, mým klínem.*“ (Mal 3,17) Na každý milosrdný skutek pro chudé a trpící je pohlíženo tak, jako by byl učiněn pro Ježíše. Když ulehčujete ubohým, soucítíte s pronásledovanými a utlačovanými a pomáháte sirotkům, dostáváte se do bližšího vztahu s Ježíšem. – 2T 25 *IMCP 84.4*

Kristus vyzývá k láskyplnosti a slitování – Znakem odlišujícím ty, kdo milují a bojí se Boha, od těch, kdo nedbají Jeho zákonů, by měl být jejich opravdový upřímný soucit jednoho s druhým. Jak obrovský soucit projevil Ježíš tím, že přišel na tento svět, aby dal svůj život v oběť za hynoucí svět! Jeho náboženství vedlo k vykonávání skutečné lékařské misionářské práce. Byl léčivou silou. „*Milosrdenství chci a ne oběti,*“ řekl. To je měřítko, které velký autor pravdy používal k rozlišování mezi opravdovým a falešným náboženstvím. Bůh chce, aby jeho lékařští misionáři vystupovali s něžností a soucitem, jaké by projevoval Ježíš, kdyby byl na našem světě. – SpT MM 8, 1893 (MM 251) *IMCP 85.1*

Podstata životního štěstí – Vysoce vyvinuté rozumové schopnosti jsou velké bohatství, ale bez zušlechťujícího vlivu soucitu a posvěcené lásky nepředstavují nejvyšší hodnotu. Vždy bychom

měli mít připravena slova a skutky vyjadřující laskavý ohled k ostatním. Můžeme projevovat nescísně mnoho malých laskavostí přátelskými slovy a příjemnými pohledy, které se nám budou vracet. Neohleduplní křesťané svou nevšímavostí k ostatním dokazují, že nejsou spojeni s Kristem. Není možné být spojen s Kristem, a přitom být bezcitný k ostatním a nebrat ohledy na jejich práva. Mnoho lidí silně touží po přátelském soucitu. *IMCP 85.2*

Bůh dal každému z nás vlastní totožnost, kterou není možno nechat splynout s totožností někoho jiného, ale naše zvláštní osobní rysy budou mnohem méně vyčnívat, když budeme opravdu patřit Kristu a jeho vůle bude i naší vůlí. Náš život by měl být zasvěcen dobru a štěstí ostatních tak, jako život našeho Spasitele. Měli bychom být nesobečtí a nezištní a vždy hledat příležitosti – i v malých věcech – k prokazování vděčnosti za laskavosti, kterých se nám dostalo od ostatních, a nacházet možnosti, jak ostatní potěšit a zmírnit a ulehčit jejich utrpení a potíže skutky něžné laskavosti a mnoha malými projevy lásky. Tato ohleduplná pozornost projevovaná ostatním začínající v našich rodinách a pokračující dále mimo rodinný kruh, tvoří podstatu životního štěstí. Opomíjení těchto malých věcí je podstatou životního trápení a smutku. – 3T 539, 540 *IMCP 85.3*

Část III. – Rozvoj mysli

11. Čtení v Bibli a mysl

Základ veškerého vzdělávání – Boží Slovo by mělo být základem veškerého vzdělávání. Důkladně pročítaná slova zjevení příznivě působí na myšlenkové schopnosti i srdce a posilují je. K tomu, abychom mohli chápat zjevení Boží vůle vůči nám, je nutné udržovat si myšlenkové schopnosti na vysoké úrovni. Ti, kdo jsou poslušni jeho přikázání, nemohou tuto věc přehlížet. Bůh nám nedal myšlenkové schopnosti k tomu, aby byly věnovány nízkým a povrchním cílům. – Manuscript 16, 1896 *IMCP 89.1*

Síla zásady – Uznání pravd Bible povznese mysl i duši. Kdyby Boží Slovo bylo váženo tak, jak by mělo, mladí i staří by v sobě měli čestnost a sílu zásady, která by jim umožnila odolávat pokušení. – MH 459 *IMCP 89.2*

Jediný správný průvodce – Důvěrná znalost Písma svatého posiluje naše schopnosti rozeznávat dobro od zla a naši duši proti útokům ďábla. Bible je meč Ducha, který je v boji se satanem vždy vítězný. Je to jediný správný průvodce ve věcech víry a praktického života. Důvodem, proč ďábel má tak velkou moc nad myslí a srdcem lidí je to, že se neřídí Božím Slovem a jejich jednání nebylo podrobeno opravdové zkoušce. Bible nám ukáže, jakou cestu musíme nastoupit, abychom se stali dědici slávy. – RH Jan. 4, 1881 (HC 31) *IMCP 89.3*

Vyšší vzdělání – Není možno získat vyšší vzdělání než to, které bylo dáno prvním učedníkům Ježíšovým a které je nám zjevováno ve Slově Božím. Získat vyšší vzdělání znamená bezvýhradně se řídit Jeho slovy; znamená to chodit ve šlépějích Krista, uplatňovat v životě jeho ctnosti. Znamená to vzdát se sobeckosti a věnovat život službě Bohu. *IMCP 90.1*

Vyšší vzdělání žádá něco ušlechtilějšího, něco více božského než znalosti získávané z knih. Znamená osobní znalost Krista z vlastní zkušenosti, osvobození se od myšlenek, zvyků a způsobů jednání naučených ve škole knížete temnoty, které stojí v protikladu k věrnosti Bohu. Znamená překonávat zatvrzelost, pýchu, sobectví, světskou ctižádost a nevíru. Je to poselství osvobození od hříchu. – CT 11, 12 *IMCP 90.2*

Naplnuje mysl ušlechtilými podněty – V Božím Slově nachází mysl témata k nejhlubšímu zamyšlení, nejvznešenější cíle. Můžeme zde vejít ve spojení s patriarchy a proroky a naslouchat hlasu Věčného, rozmlouvajícího s lidmi. Zde vidíme Majestát nebes, jak se pokořil, aby se stal našim zástupcem a ručitelem, sám bez cizí pomoci se vypořádal se silami temnoty a získal za nás vítězství. Nemůže se stát, že by uctivé rozjímání nad takovými tématy nezměkčilo, neočistilo a nezušlechtilo srdce a zároveň nenaplnilo mysl novou silou a svěžestí. – CT 52, 53 *IMCP 90.3*

Ukazuje životní cíl – Ale tím, co by nás především ostatním mělo vést k tomu, abychom si vážili Bible, je zjevení Boží vůle nacházející se v ní. Zde poznáváme cíl našeho stvoření a prostředky, kterými je možno tohoto cíle dosáhnout. Poznáváme, jak rozumně zlepšit svůj současný život, a jak si zajistit budoucí život. Žádná jiná kniha nedokáže zodpovědět všechny otázky mysli a uspokojit touhy srdce. Získáním znalosti Slova Božího a řízením se jím se mohou lidé pozvednout z největších hlubin úpadku a stát se Božími syny, společníky svatých andělů. – CT 53, 54 *IMCP 90.4*

Podobenství, která mají zapůsobit – Bůh chce, aby jeho svatá podobenství zapůsobila na naši mysl, probudila ji a poučila. Nechává přírodu působit proti pokusům oddělit vědu od biblického křesťanství. Přeje si, aby si příroda, která se naskýtá našim smyslům, udržela naši pozornost a vstúpila do naší mysli nebeské pravdy. – YI May 6, 1897 *IMCP 91.1*

Bibli se nic nevyrovná – Bible je vzdělávací prostředek, jemuž se nic nevyrovná. Nikdy není všem schopnostem dodáno tolik svěží síly, jako když se odhodlaní lidé pečlivě uvažující nad Bibli snaží pochopit ohromující pravdy zjevení. Mysl si postupně zvyká na témata, nad nimiž ji člověk nechá přemítat. Je-li zaměstnávána pouze všedními věcmi na úkor důležitých a vznešených témat, zakrní a zeslábne. Není-li nikdy nucena pustit se do křížku se složitými problémy nebo napínána, aby pochopila důležité pravdy, po určité době téměř ztratí schopnost vyvíjet se. – 5T 24 *IMCP 91.2*

Přijměte biblické pravdy s prostou vírou – Bůh si přeje, aby člověk uplatňoval své myšlenkové schopnosti a žádné jiné myšlenky nemohou lidskou mysl posílit a povznést více než přemítání

nad Biblií. Je to nejlepší duševní i duchovní činnost pro lidskou mysl. Přesto se musíme vyvarovat zbožňování vlastního rozumu, který trpí lidskou slabostí a nepevností. *IMCP 91.3*

Kdyby význam Písma nebyl našemu chápání zastřen tak, že nemůžeme pochopit ani ty nejprostší pravdy, museli bychom mít důvěřivost a víru malého dítěte, ochotného učit se a prosícího Ducha svatého o pomoc. Vědomí Boží moci a moudrosti a naší neschopnosti pochopit Jeho velikost by nás mělo naplňovat pokorou a Jeho Slovo bychom měli otevírat s posvátnou bází, jako kdybychom se dostávali do Jeho přítomnosti. Když bereme do rukou Bibli, rozum musí uznat svou podřízenost a srdce a mysl se musejí sklonit před velkým JÁ JSEM. – 5T 703, 704 *IMCP 91.4*

Nezaměstnávat mysl ničím, co zastírá Boží Slovo – Ježíš Kristus je náš duchovní průběrný kámen. Zjevuje Otce. Jako potrava by mozku nemělo být dáváno nic, co před myslí zastírá závojem Slovo Boží. Neměla by být projevována žádná bezstarostná nedbalost při obdělávání půdy srdce. Mysl musí být naučena vážit si práce a slov Krista, protože On přišel z nebe, aby probudil touhu a dal chléb života všem, kdo hladoví po duchovním poznání. – Manuscript 15, 1898 *IMCP 92.1*

Písmo uznává mravní volbu člověka – Když čteme Slovo Boží, jsou s námi andělé a odrážejí na jeho posvátné strany zářivé paprsky světla. Písmo svaté se obrací na člověka jako na toho, kdo má možnost vybrat si mezi správným a špatným, promlouvá k němu s varováním, výtkami, naléhavými prosbami a s výzvami. Mysl musí být zaměstnávána naléhavými pravdami Božího Slova, jinak bude slábnout. ... Musíme sami pro sebe zkoumat a poznávat důvody pro svou víru vzájemným porovnáváním jednotlivých textů Bible. Vezměte Bibli a na kolenou prostě Boha, aby osvětlil vaši mysl. – RH March 4, 1884 *IMCP 92.2*

Rozvíjení mysli k ušlechtilosti – Kdyby lidé četli v Bibli tak, jak by měli, vypěstovali by si vynikající rozumové schopnosti. Témata probíraná v Bibli, důstojná prostota jejího jazyka, ušlechtilá témata, která předkládá mysl, to vše v člověku rozvíjí schopnosti, které jinak získat nemůže. V Božím Slově se otevírá bezmezný prostor pro obrazotvornost. Po rozjímání nad jeho důležitými tématy a obraznými přirovnáními má člověk čistší a vznešenější myšlenky a city, než kdyby tento čas strávil četbou jakéhokoli cenného díla sepsaného pouhým člověkem nemluvě o knihách nevalné hodnoty. *IMCP 92.3*

Mysl mladých lidí se nerozvíjí k ušlechtilosti, když přehlíží nejvyšší zdroj moudrosti – Slovo Boží. Důvodem, proč máme tak málo lidí s dobrým smýšlením, neproměnlivými názory a skutečnou hodnotou je, že lidé se nebojí Boha, nemilují Boha a neuplatňují v životě náboženské zásady tak, jak by měli. – CTBH 126, 1890 (FE 165) *IMCP 93.1*

Hledání jejího skrytého pokladu – Bible, přesně tak, jak zní, by měla být našim rádcem. Nic nemůže tak zdokonalit mysl a posílit rozum jako čtení v Bibli. Žádné jiné přemítání nemůže tak povznést duši a dát tak svěží sílu schopnostem jako přemítání nad živými zjeveními. Mysl tisíců kázatelů evangelia je zakrnělá, protože je jí dovoleno zabývat se všedními věcmi a není zaměstnávána hledáním skrytého pokladu Slova Božího. Jakmile je mysl přivedena k přemýšlení nad Božím Slovem, zvyšuje se chápavost a rozvíjejí se vyšší myšlenkové schopnosti umožňující pochopit vysokou a povznášející pravdu. *IMCP 93.2*

Zda mysl zakrňuje nebo se zdokonaluje, záleží na povaze věcí, jimiž se zabývá. Není-li mysl vedena k tomu, aby se činorodě a vytrvale snažila pochopit pravdu vzájemným porovnáváním jednotlivých textů Bible, je jisté, že se scvrkne a ztratí svou rovnováhu. Měli bychom svou mysl zaměřit na úkol hledat pravdy, které se nenacházejí přímo na povrchu. – RH Sep. 28, 1897 *IMCP 93.3*

Bible dává životu správný směr – Celá Bible je zjevení Boží slávy v Kristu. Pokud ji lidé přijímají, věří jí, a řídí se jí, je to mocný nástroj proměny charakteru. Je to obrovský podnět a hnací síla, která dává nový život tělesným, duševním a duchovním silám a vede život správným směrem. *IMCP 93.4*

Důvodem, proč jsou mladí lidé a také i dospělí tak snadno sváděni pokušením ke hříchu je to, že nechtou Slovo Boží a nepřemítají nad ním, jak by měli. Jejich nedostatek síly vůle a odhodlanosti projevující se v životě a charakteru je důsledkem nevšímavosti k posvátným poučením v Božím Slově. Nezaměřují svou mysl svědomitě na to, co by v ní vzbudilo čisté svaté myšlenky a odvrátilo ji od toho, co je poskvrněné a nečestné. – MH 458 *IMCP 94.1*

Zjevuje pravidla pro svatý život – Hospodin nám ve svém ušlechtilém milosrdenství zjevil v Písmu svá pravidla svatého života, svá přikázání a své zákony. Sděluje nám zde, kterých hříchů se

máme stranit, vysvětluje nám zde plán spasení a ukazuje cestu do nebe. Tomu, kdo poslechne Jeho příkaz „Ptejte se na písma“, nemusí zůstat tyto věci skryty. *IMCP 94.2*

Postup duše vpřed v oblasti ctnosti a „známosti“ Boha probíhá podle Božího plánu „růstu“, spočívajícího v neustálém přidávání předností, kvůli jejichž zpřístupnění pro všechny Ježíš učinil nesmírnou obět'. Jsme smrtelní, ale měli bychom si uvědomovat nesmrtelnost. *IMCP 94.3*

Mysl musí být namáhána rozjímáním o Bohu a Jeho nádherném plánu našeho spasení. Duše tak bude povznesena nad všední věci a upnuta na věci, které jsou věčné. *IMCP 94.4*

Pomyšlení, že žijeme v Božím světě a v přítomnosti velkého Stvořitele vesmíru, který stvořil člověka „k obrazu svému“ a podle svého „podobnosti“, povznese mysl k širším a vyšším oblastem rozjímání než jakýkoli smyšlený příběh. Pomyšlení, že nás pozoruje Boží oko, že nás Bůh miluje a měl takovou starost o padlého člověka, že dal svého milovaného Syna pro naše vykoupení, abychom nemuseli bídně zahynout, je nádherné. Každý, kdo otevře své srdce, uzná tyto úžasné věci a bude nad těmito tématy rozjímat, se již nikdy nespokojí s tématy nicotnými, která mají vzbuzovat vzrušení. – RH Nov. 9, 1886 *IMCP 94.5*

Nové srdce znamená novou mysl – Slova „dám vám srdce nové“ znamenají „dám vám mysl novou“. Tato změna srdce je vždy provázena správnou představou o křesťanských povinnostech; pochopením pravdy. Správnost našeho pohledu na pravdu bude úměrná našemu chápání Božího Slova. Ten, kdo se důkladně a ve vši zbožnosti věnuje Písmu, získá hlubokou chápavost a zdravý úsudek, jakoby svým příklonem k Bohu dosáhl vyšší úrovně rozumových schopností. – RH Nov. 10, 1904 *IMCP 95.1*

Nečíst Bibli jen čas od času – Je pro nás nebezpečné odvracet se od Písma svatého a číst jeho posvěcené stránky jen čas od času. ... Mějte svou mysl stále upřenu vzhůru ke vznešenému úkolu, který byl před ní postaven a uče se z Bible s odhodláním a zájmem, abyste dokázali pochopit Boží pravdu. Ti, kdož tak činí, s překvapením zjišťují, kam až může mysl dospět. – YI June 29, 1893 (HC 35) *IMCP 95.2*

Cvičení paměti pomáhá mysli – Myšlenky musejí být pod kontrolou a nesmí jim být dovolováno toulat se. Je třeba naučit mysl zabývat se Písmem svatým a ušlechtilými a povznášejícími tématy. Části z Bible, i celé kapitoly je možno naučit se z paměti, aby mohly být zopakovány, až přijde satan se svým pokoušením. K tomuto účelu je vhodná zvláště Izaiášova 58. kapitola. Ohraďte svou duši omezeními a příkazy vydanými z vnuknutí Ducha svatého. *IMCP 95.3*

Když satan svádí mysl k tomu, aby se zabývala světskými a odduchovněnými věcmi, neúčinněji se mu odolává slovy: „*Psáno jest ...*“ Až vám bude našeptávat pochybnosti, zda jsme skutečně lidem, který vede Bůh a který si Bůh zkouškami připravuje na obstání ve velkém dni soudu, buďte připraveni odpovědět na jeho našeptávání jasnými důkazy z Božího Slova, že jsme tím ostatkem, který zachovává Jeho přikázání a víru Ježíšovu. – RH April 8, 1884 *IMCP 95.4*

Čtení v Bibli přináší vyrovnanou mysl – Ti, kdo jsou vyučováni Duchem svatým, dokážou moudře učit Slovo Boží. Když je z něj učiněna učebnice s upřímnou prosbou o vedení Duchem a s naprostým oddáním srdce posvěcení skrze pravdu, bude dosaženo všeho, co Kristus slíbil. *IMCP 95.5*

Takovéto čtení v Bibli lidem přinese vyrovnanou mysl, protože tělesné, duševní i mravní síly se budou všestranně rozvíjet. Jejich duchovní znalost nebude nijak ochromena. Bude zrychleno jejich chápání, budou probuzeny jejich schopnosti vnímání, jejich svědomí se stane citlivé, jejich myšlenky a city budou očištěny, bude panovat lepší morálka a bude jim dodána nová síla odolávat pokušení. – SpTEd 27, June 12, 1896 (FE 433, 434) *IMCP 96.1*

Protijed ke zhoubným vlivům – Když je mysl člověka naplněna pravdou obsaženou v Bibli, její zásady se hluboce zakořeňují v duši a s pravdou je nerozlučně spjat i vkus a výběr tohoto člověka, který netouží po žádné pokleslé vzrušující literatuře, jež mu ubírá morální síly a ničí schopnosti, které mu věnoval Bůh ke konání prospěšných věcí. Znalost Bible se projevuje jako protijed ke zhoubným vlivům nevhodné četby. – RH Nov. 9, 1886 (HC 202) *IMCP 96.2*

Chrání před pověrami – Kdyby poučení tohoto Slova byla nechána působit jako řídicí vliv na náš život, kdyby mysl a srdce byly poddány této krotící síle, zlé věci, které se nyní objevují ve sborech a rodinách, by zde neměly své místo. ... Poučení Slova Božího by měla řídit mysl a srdce, aby život doma prokazoval sílu Boží milosti. ... *IMCP 96.3*

Bez Bible bychom byli uvedeni na nesprávnou cestu klamnými teoriemi. Mysl by byla vystavena tyranii pověr a klamu. Ale majíce v rukou nefalšovanou historii počátku světa, nemusíme se nechat mást lidskými dohady a nespolehlivými teoriemi. – RH Nov. 10, 1904 *IMCP 96.4*

Zlepšuje rozumové schopnosti – Bude-li mysl zaměřena na úkol číst Bibli a čerpat z ní informace, dojde ke zlepšení rozumových schopností. Při přemýšlení nad Písmem se myslí rozšiřují obzory a stává se vyrovnanější, než když je zaměstnávána získáváním obecných informací z knih, které nemají žádný vztah k Bibli. Žádné vědomosti nejsou tak důkladné, ucelené a dalekosáhlé jako vědomosti nabyté čtením Slova Božího, což je základ pro získání veškerých opravdových vědomostí. *IMCP 97.1*

Bible je jako studna. Čím více se do ní díváte, tím hlubší se zdá. Vznešené pravdy posvátné historie mají ohromující sílu a krásu a sahají stejně daleko jako věčnost. Žádná věda se nevyrovná vědě, která odhaluje charakter Boha. *IMCP 97.2*

Mojžiš byl vyučen ve veškeré moudrosti egyptské, přesto řekl: „*Viztež, učil' jsem vás ustanovením a soudím, jakž mi přikázal Hospodin Bůh můj, abyste tak činili v zemi, do kteréž vejdete k dědičnému držení jí. Ostříhejtež tedy a číňte je, nebo to jest moudrost vaše a opatrnost vaše před očima národů, kteříž, slyšíce všecka ustanovení tato, řeknou: Jistě lid moudrý a rozumný národ veliký tento jest.*“ – RH Feb. 23, 1896 (FE 393) *IMCP 97.3*

Obdařuje schopnosti energií – Proč by tato kniha, tento drahocenný poklad, neměla být obdivována a ceněna jako nejlepší přítel? Je to naše mapa na cestu rozbouřeným mořem života. Je to náš průvodce ukazující nám cestu k našemu místu na věčnosti a vlastnosti, které musíme mít, abychom na něm mohli prodlévat. Neexistuje jiná kniha, jejíž studium pozvedne a posílí lidskou mysl tak jako studium Bible. Mysl zde nalezne věci té nejvznešenější povahy, které probudí její sílu. Neexistuje nic, co by naše schopnosti mohlo obdařit takovou energií jako jejich spojení s ohromujícími pravdami, které zde byly zjeveny. Snaha uchopit a posoudit tyto velké myšlenky rozšiřuje obzory chápání naší mysli. Můžeme se ponořit hluboko do této studnice pravdy a odnést si vzácné poklady, kterými obohatíme svou duši. Zde se můžeme naučit, jak opravdově žít a jak v pokoji zemřít. – RH Jan. 4, 1881 (HC 31) *IMCP 97.4*

Čtení v Bibli rozšíří obzory mysli – Bible je náš průvodce vedoucí nás bezpečnými cestami, které směřují k věčnému životu. Bůh vnukl lidem, aby napsali to, co nám objasní pravdu, bude upoutávat naši mysl a při uplatňování v běžném životě nám to umožní získat mravní sílu a zařadit se mezi vysoce vzdělané lidi. Mysli každého, kdo čte a zamýšlí se nad Slovem Božím, se rozšíří obzory. Jeho četba zvyšuje chápavost a obdařuje každou schopnost novou silou tak, jako žádná jiná četba. Uvádí mysl do styku s všeobjímajícími zušlechťujícími zásadami pravdy. Uvádí lidskou mysl do těsného spojení s celými nebesy, a dodává jí moudrost, znalosti a chápavost. – YI Nov. 13, 1898 (SD 70) *IMCP 98.1*

Bible jako zjevení Jehovy – Tato kniha má být po všechny časy zjevením Jehovy. Lidským bytostem byla svěřena božská prorocství, aby byla Boží mocí. Pravdy Slova Božího nejsou pouhým pokusem o vyjádření postoje; jsou to výroky Nejvyššího. Ten, kdo tyto pravdy učiní součástí svého života, stane se v každém ohledu novým stvořením. Nebudou mu dány nové duševní schopnosti, ale temnota, jež vlivem lhostejnosti a hříchu zastírala jeho chápavost, bude odstraněna. – RH Nov. 10, 1904 *IMCP 98.2*

12. Píle

(Viz kapitolu 65. „Lenost“)

Snažte se a dosáhnete úspěchu – Usilovné studium, tvrdá dřina, neutuchající píle, to je to, co přináší vítězství. Neztrácejte ani chvilku. Výsledky vaší práce – poctivé a svědomité práce – budou vidět a budou ceněny. Ti, kdo touží posílit svou mysl, toho mohou dosáhnout pílí. Používáním nabývá mysl na schopnostech a výkonnosti. Hlubokým přemýšlením se stává silnou. Ten, kdo používá své duševní a tělesné síly nejpilněji, dosáhne nejlepších výsledků. Každá schopnost člověka sílí svým používáním. – RH March 10, 1903 *IMCP 99.1*

Dosahujte nejvyšších možných schopností – Měl by být důkladně zvážen skutečný cíl vzdělávání. Bůh svěřil každému schopnosti a nadání, aby Mu mohly být vráceny rozšířené a zlepšené. Všechny Jeho dary nám byly dány k tomu, aby byly používány v nejvyšší možné míře. Po každém z nás žádá rozvíjení svých schopností, abychom byli co nejvíce užiteční a mohli odvádět ušlechtilou práci pro Boha a prospívat lidstvu. Každá výhoda, kterou máme, ať jde o sílu mysli, peníze či vliv, patří Bohu, takže můžeme říci s Davidem: „*Od tebeť jest zajisté všechno, a to i z ruky tvé dali jsme tobě.*“ (1 Pa 29,14) – RH Aug. 19, 1884 (FE 82) *IMCP 99.2*

Vysoká duševní úroveň není výsledek náhody – Opravdový úspěch v každé oblasti práce není výsledkem náhody nebo osudu. Je to důsledek Boží prozřetelnosti, odměna za víru a uvážlivost, poctivost a vytrvalost. Vysoká duševní a mravní úroveň není výsledek náhody. Bůh dává příležitosti a úspěch závisí na jejich využití. – PK 486 *IMCP 100.1*

Potřebujeme především náležitou duševní úroveň – Tím, co jako národ potřebujeme nejvíce a co musíme mít, abychom vyhovovali nárokům dnešní doby, je náležitá duševní úroveň. Chudoba, nízký původ a nepříznivé okolí nemusí být překážkou rozvíjení myšlenkových schopností. Duševní schopnosti musejí být udržovány v moci vůle a mysli nesmí být povoleno tápat nebo zabývat se najednou mnoha různými tématy, a přitom žádným pořádně. *IMCP 100.2*

Při každém vzdělávání narazíte na obtíže, ale nikdy neustávejte kvůli ztrátě odhodlání. Hledejte, uče se a modlete se, ke všem potížím se stavějte statečně a činorodě, berte si na pomoc sílu vůle a trpělivost a pak kopejte ještě usilovněji dokud před vámi nebude ležet poklad pravdy, prostý a překrásný a ještě vzácnější kvůli potížím spojeným s jeho hledáním. *IMCP 100.3*

Pak se však nezapývejte stále jen touto jedinou věcí, tím, že budete na ni soustředit všechny síly mysli a nepřetržitě ji budete podsouvat pozornosti ostatních, ale vezměte si další téma a důkladně jej zkoumejte. Tak bude vašemu chápání odhalováno jedno tajemství za druhým. Takovým počínáním získáte dvě cenná vítězství. Získáte užitečné vědomosti a navíc namáhání mysli zvýší vaši duševní sílu a myšlenkové schopnosti. Klíč nalezený k rozluštění jednoho tajemství může pomoci odkrýt také další vzácné poklady vědění doposud neobjevené. – 4T 414 *IMCP 100.4*

Zákon mysli – Zákonem mysli je, že se scvrkne nebo rozšíří na rozměry věcí, jimiž se zabývá. Mysl bude mít určitě zúžené obzory a ztratí možnost pochopit hluboký smysl věcí ve Slově Božím, pokud se nebude činorodě a vytrvale chápat úkolu hledat pravdu. Obzory mysli se rozšíří, pokud bude zaměstnávána zkoumáním vztahu mezi biblickými tématy, porovnáváje navzájem jednotlivé texty Bible a duchovní věci s duchovními. Jděte pod povrch; na dovedného a pilného žáka čekají nejbohatší poklady myšlení. – RH July 17, 1888 (MYP 262) *IMCP 101.1*

Začněte používat skryté síly – Mnoho lidí se usilovně snaží ve svém běžném povolání a trpělivě plní své každodenní úkoly, neuvědomují si skryté síly, které, kdyby byly vyburcovány k činnosti, zařadily by je mezi vůdčí světové osobnosti. K probuzení a rozvinutí těchto dřímajících schopností je potřebný pohotový zásah. Takoví byli muži, které Ježíš spojil s Sebou a umožnil jim tři roky se učit pod Svým vlastním dohledem. Žádné studium ve školách rabínů nebo filozofických školách se tomu svou hodnotou nemohlo vyrovnat. – CT 511 *IMCP 101.2*

Mnozí by mohli být vůdčími mysliteli – Mnozí z našich pracovníků mohli dnes být vůdčími mysliteli, kdyby se nespokojili s nízkou úrovní, ale byli pilní a nechali své myšlenky zacházet hlouběji. Mnohým našim mladým lidem hrozí nebezpečí, že se stanou povrchní; že nevyrostou „v plnost

postavy mužů a žen v Kristu“. Myslí si, že mají dostatečné znalosti a vědomosti, ale nebudou-li se učit se zaujetím, nedostanou se hlouběji, aby našli všechny poklady, které mohou získat. – Letter 33, 1886 *IMCP 101.3*

Potřeba sebekázně – Bůh žádá, abychom procvičovali své myšlenkové schopnosti. Je nutno, aby byly rozvíjeny tak, abychom v případě potřeby dokázali i před nejmocnějšími lidmi na světě stavět pravdu ke slávě Boží. Každý den je také potřeba nechat na srdce a charakter působit proměňující sílu Boží. Každý, kdo se prohlašuje za Boží dítě, musí uplatňovat sebekázně, neboť právě takto se mysl a vůle uvádí do podřízenosti mysli a vůle Boží. Důslednou kázní ve vztahu k Boží věci se dosáhne více než na základě výmluvnosti a nejoslnivějšího nadání. Lidé s obyčejnou, správně cvičenou myslí, vykonají větší a ušlechtlejší práci než nejvzdělanější lidé a lidé s největším nadáním bez sebeovládání. – RH July 28, 1896 *IMCP 101.4*

Andělé se zmocňují lidí s přemýšlivou myslí – Nebeští andělé se ... snaží zmocnit lidi s přemýšlivou myslí a jejich moc je větší než moc zástupců temnoty. Jsou lidé, zabývající se posvátnými věcmi, jejichž mysl není v těsném spojení s Bohem a kteří nerozeznávají Božího Ducha. Pokud je Boží milost nepromění k obrazu Krista, Duch je opustí tak jako voda opouští dřevitou nádobu. Jejich jedinou nadějí je hledat Boha celou myslí, srdcem a duší. Pak budou čestným způsobem usilovat o vítězství. Dáte-li ďáblu možnost, oloupí vás o představivost a city. – Manuscript 11, 1893 *IMCP 102.1*

Je žádáno nejušlechtlejší posvěcené úsilí – „*Dostí máš na mé milosti*“ (2 K 12,9) – tak zní ujištění Velkého Učitele. Snažte se pochopit smysl těchto slov a nikdy, nikdy nevyslovujte pochybnosti a slova nevěry. Buďte pevní. V čistém a neposkvrněném náboženství neexistuje žádná polovičatá služba. „*Protož milovati budeš Pána Boha svého ze všeho srdce svého a ze vši duše své, a ze vši mysli své, i ze všech mocí svých.*“ (Mk 12,30) Po těch, kdož věří Slovu Božímu, je žádáno nejušlechtlejší posvěcené úsilí. – SpTEd 30, June 12, 1896 (CT 360) *IMCP 102.2*

Zachovejte si svou Bohem danou osobnost. – Bůh nám dal schopnost myslet a jednat a tím, co vám dá schopnost unést svá břemena, je opatrné jednání a hledání moudrosti u Boha. Zachovejte si svou Bohem danou osobnost. Nebuďte stínem někoho jiného. Počítejte s tím, že Bůh bude působit ve vás, pomocí vás a skrze vás. – MH 498, 499 *IMCP 103.1*

Zničující hniloba světa (výtku kazateli, který si liboval v pochybnostech) – Jste člověk, který by neměl být učitelem pravdy. Ve zkušenosti a znalosti Boha byste měl být mnohem dále, než jste se dostal. Měl byste být soudný člověk, neboť Bůh Vám dal rozumové schopnosti, které jsou přímo stvořené k rozvíjení až na nejvyšší úroveň. Kdybyste se zbavil svých sklonů k pochybování a dal se opačným směrem, byl byste nyní schopen řádně sloužit Bohu. *IMCP 103.2*

Kdybyste rozvíjel svou mysl správným způsobem a používal své schopnosti k Boží slávě, byl byste plně způsobilý nést varovné poselství pro svět. Ale hniloba světa tak zasáhla vaši mysl, že není posvěcena. Nepěstoval jste v sobě schopnosti, jež by z Vás učinily úspěšného duchovního pracovníka bojujícího za Boží věc. Máte možnost začít svou mysl vzdělávat na správném základě. Když se však nyní nebudete stavět k pravdě rozumně, bude to pouze Vaše chyba. – Letter 3, 1878 *IMCP 103.3*

Postupujte neochvějně kupředu – Chci, aby vaše úsilí bylo posvěcené, aby Boží andělé mohli vaše srdce naplnit svatým zápallem a vést vás k neochvějnému a odhodlanému postupu vpřed, a činili z vás jasné zářící světlo. Pokud bude celá vaše bytost – tělo, duše i duch – zasvěcena konání svaté práce, vaše schopnosti vnímání budou všestranně posíleny. Snažte se ze všech sil v Kristově milosti a skrze ni dosáhnout vysoké úrovně, která je před vás postavena. Můžete být dokonalí ve své oblasti působnosti tak jako je Bůh dokonalý v Jeho oblasti působnosti. Neprohlásil snad Kristus „*Buďtež vy tedy dokonalí, jako i Otec váš, kterýž jest v nebesích, dokonalý jest*“ (Mt 5,48)? – Letter 123, 1904 *IMCP 103.4*

Rozvíjejte každou svou schopnost – Přeje si, abychom stále rostli ve svatosti, ve štěstí a v užitečnosti. Všichni mají schopnosti, které se musejí naučit považovat za posvátné dary, musejí se naučit vážit si jich jako darů Páně a správně je využívat. Přeje si, aby mladí lidé rozvíjeli všechny schopnosti své bytosti a účinně je uplatňovali. Přeje si, aby využívali vše, co je v tomto životě užitečné a vzácné, aby byli dobrotiví a konali dobro, a hromadili nebeský poklad pro budoucí život. – MH 398 *IMCP 104.1*

Příležitosti naskýtající se všem – Všem se naskýtají příležitosti a výhody, které je možno využít ke zvýšení mravní a duchovní síly. Mysl si může rozšířit své obzory, může být zušlechtěna a měla by být přinucena zabývat se nebeskými věcmi. Naše schopnosti musejí být rozvíjeny v nejvyšší možné míře, jinak nedosáhneme Boží úrovně. *IMCP 104.2*

Pokud (mysl) není zaměřena k nebi, stává se snadnou obětí satanova pokušení a zapojuje se do světských podniků a plánů, které nemají nic společného s Bohem. Je tomu věnován všecken zápal, nadšení, nedočkavě vynakládané síly a horečnaté touhy, a ďábel stojí opodál a směje se, když vidí, jak se lidé snaží tak úporně bojovat o dosažení cíle, kterého nikdy nedosáhnou, což se však vymyká lidskému chápání. Když je dokáže udržet zaslepené sebeklamem, že je správné věnovat sílu svého mozku a těla cílům, kterých ve skutečnosti nikdy nedosáhnou, je velmi potěšen, protože síly a schopnosti mysli, které patří Bohu a na které si Bůh činí nárok, jsou odvráceny od pravého účelu a náležitých cílů. – Letter 17, 1886 *IMCP 104.3*

Není nutné, aby nepřítel bránil každodennímu sebezdokonalování – Rozhodněte se dosáhnout vysoké a svaté úrovně, stanovte si svůj cíl vysoko, snažte se s opravdovým odhodláním jako Daniel, neustále a vytrvale. Pak nic z toho, co nepřítel může udělat, nezabrání vašemu každodennímu sebezdokonalování. Nehledě na nevýhody, změny a složitosti můžete stále zvětšovat svou duševní a mravní sílu. *IMCP 104.4*

Nikdo nemusí být nevzdělaný, pokud nechce. Je třeba stále získávat vědomosti, které jsou potravou pro mysl. My, kteří očekáváme Kristův příchod, bychom se měli rozhodnout, že tento život budeme žít ne tak, abychom byli stále na prohrávající straně, nýbrž se snahou o zvyšování své duchovní úrovně. Buďte Božími lidmi, buďte na vítězí straně. *IMCP 105.1*

Vědomosti se naskýtají každému, kdo po nich touží. Bůh si přeje, aby lidská mysl získala sílu hlubším, obsírnějším a bystřejším uvažováním. Chodte s Bohem tak jako Enoch, učíte Boha svým rádcem a pak bude jisté, že se budete pouze zdokonalovat. – Letter 26d, 1887 *IMCP 105.2*

Chopte se Boha a dejte se na postup kupředu – Bůh dal člověku rozum a obdařil ho schopnostmi, které mají být zdokonalovány. Chopte se tedy pevně Boha, skončujte s lehkovážností, holdováním nejrůznějším zábavám a všemi nemravnostmi. Zbavte se všech charakterových vad. *IMCP 105.3*

Člověk má sice přirozený sklon ke směřování do záhuby, je zde však síla, jež mu přijde na pomoc a spojí se s jeho správným úsilím. Jeho vlastní vůle bude ovšem působit opačně. Jestliže se ale chopí této božské pomoci, může odolat hlasu pokušitele. Ďáblova pokušení hrají na stejnou notu s hříšnými sklony člověka a nutí ho hřešit. Vše, co musí člověk udělat, je poslouchat Ježíše Krista, který mu řekne, co má dělat. Bůh vás volá ze svého trůnu na nebesích, nabízejí vám korunu nesmrtelné slávy a žádá vás, abyste bojovali „ten dobrý boj víry“ a běželi závod s trpělivostí. Věřte v Boha v každé chvíli. On je věrný, vede kupředu. – Letter 26d, 1887 *IMCP 105.4*

Vznešený Boží vzor pro Jeho děti – Boží vzor pro Jeho děti je výše, než může dosáhnout nejvznešenější lidská představa. Cílem, jehož má být dosaženo, je zbožnost a podobnost Bohu. Před tím, kdo je odhodlán dát se správným směrem, je otevřena široká stezka pro stálý postup vpřed. Má před sebou cíl, kterého je třeba dosáhnout, úroveň, na niž je třeba se dostat a kterou představuje vše dobré, čisté a ušlechtilé. Bude postupovat kupředu co nejrychleji a co nejdále v každé oblasti získávání hodnotných znalostí. Jeho úsilí však bude směřováno k cílům o tolik vyšším než pouhé sobecké a časné zájmy, o kolik je nebe výše než země. – Ed 18, 19 *IMCP 105.5*

13. Potrava pro mysl

Rozumné zdokonalování a zneužívání – Bůh nás obdařuje schopnostmi, které mají být ro-
zumně zdokonalovány, ne zneužívány. Vzdělávání není nic jiného než příprava tělesných a
mravních sil a rozumových schopností pro co nejlepší plnění všech životních úkolů. Nevhodná čet-
ba přináší nesprávné vzdělání. Schopnost odolávat zátěži a síla a schopnosti mozku se zvyšují nebo
snižují v závislosti na způsobu, jakým jsou využívány. – 4T 498 1MCP 107.1

Zdravá potrava pro mysl – Ušlechtilá a prospěšná četba bude pro mysl tímtež, čím je zdravá
potrava pro tělo. Získáte tak větší sílu odolávat pokušení, osvojovat si správné návyky a chovat se
podle správných zásad. – RH Dec. 26, 1882 (SD 178) 1MCP 107.2

Střežte přístup ke své duši – Musíme se snažit odolávat pokušení. Ti, kdo nechtějí padnout za
obět' satanovým trikům, musejí dobře střežit přístup ke své duši; musejí se vyhnout čtení, pozo-
rování nebo poslouchání toho, co vyvolává nečisté myšlenky. 1MCP 107.3

Mysli by nemělo být dovoleno zabíhat volně ke každému tématu, které podsune nepřítel duší.
„Protož přepásíte bedra myslí své,“ říká apoštol Petr, *„a střízliví jsouce, dokonale doufáte... ja-
kožto synové poslušní, nepřirovnávající se prvním neznámosti své žádostem. Ale jakž ten, kterýž vás
povolal, svatý jest, i vy svatí ve všem obcování buďte.“* (1 Pt 1,13-15) 1MCP 107.4

Pavel říká: *„Kterékoli věci jsou pravé, kterékoli poctivé, kterékoli spravedlivé, kterékoli čisté,
kterékoli milé, kterékoli dobropověstné, jestli která ctnost, a jestli která chvála, o těch věcech pře-
myšlujte.“* (Fp 4,8) To vyžaduje vroucí modlitbu a neutuchající bdělost. Potřebujeme pomoc v
podobě stálého vlivu Ducha svatého, který bude pozornost mysli připoutávat k nebi a navykat ji na
zabývání se čistými a svatými věcmi, a musíme se pilně věnovat četbě Božího Slova. *„Jakým způ-
sobem očistí mládenec stezku svou? Takovým, aby se choval vedlé slova tvého.“ „V srdci mém
skládám řeč tvou, abych nehřešil proti tobě.“* (Ž 119,9.11) – PP 460 1MCP 108.1

Charakter projevovaný ve výběru četby – Charakter náboženské zkušenosti člověka se
projevuje v povaze knih, které si tento člověk vybírá k četbě ve chvílích odpočinku. Aby měli
zdravou mysl a vyznávali zdravé náboženské zásady, musejí mladí lidé žít ve společenství s Bohem
skrze Jeho Slovo. Bible, ukazující nám cestu ke spáse prostřednictvím Krista, je našim průvodcem
vedoucím nás k vyššímu, lepšímu životu. Obsahuje nejzajímavější a nejpoučňavější historie a
životopisy, jaké byly kdy napsány. Ti, jejichž představitelství nebyla zvrácena četbou smyšlených pří-
běhů, budou Bibli považovat za nejzajímavější ze všech knih. – YI Oct. 9, 1902 (MYP 273, 274)
1MCP 108.2

Některé knihy matou mysl – Řada z knih nahromaděných ve velkých světských knihovnách
spíše mate mysl, než napomáhá chápání. Přesto lidé utrácení velké peněžní částky za jejich nákup a
ztrácejí léta svého života jejich četbou, i když se jim nabízí Kniha obsahující slova Toho, který je
alfou i omegou moudrosti. Čas ztracený četbou těchto knih mohl být raději stráven získáváním vě-
domostí o Tom, jehož správné poznání znamená život věčný. Pouze ti, kdož získají toto poznání,
nakonec uslyší slova: *„A v něm jste doplněni.“* (Ko 2,10) – (Pamphlet) Words of Counsel, 1903
(CH 369) 1MCP 108.3

Zmatené chápání – Když je Slovo Boží opomíjeno na úkor knih, které odvádějí od Boha a
matou chápání zásad nebeského království, vzdělání takto poskytované je překrucováním významu
tohoto slova. Pokud žák nemá čistou duchovní potravu důkladně zbavenou takzvaného vyššího
vzdělání, jež je promícháno s nevěreckými stanovisky, nemůže opravdu poznat Boha. Jedině ti, kte-
ří spolupracují s nebesy na plánu spasení, mohou vědět, co ve své prostotě znamená opravdové
vzdělání. – CT 15 1MCP 109.1

Despotická moc nevěřících autorů (slova anděla rádce) – Lidská mysl se dá snadno oča-
rovat ďáblými lžemi, a tato díla vyvolávají nechuť k přemítání nad Božím Slovem, které, když je
člověkem uznáváno a váženo, zajistí mu věčný život. Jste stvoření ovládaná zvyky a měli byste si
zapamatovat, že správné zvyky jsou požehnáním jak svým účinkem na váš vlastní charakter tak
svým působením dobrým vlivem na ostatní, leč špatné zvyky, jakmile jsou jednou osvojeny, působí
despotickým vlivem a zatahují mysl do otroctví. Kdybyste v těchto knihách (od nevěřících autorů)

nepřečetli nikdy ani jediné slovo, měli byste dnes mnohem větší schopnost pochopit Bibli, která si zaslouží, aby byla čtena daleko více než všechny ostatní knihy, a která přináší jediné správné myšlenky, pokud jde o vyšší vzdělání. – 6T 162 *IMCP 109.2*

Plytká četba způsobuje chorobnou představivost – Mnoho mladých lidí Bůh obdařil mimořádným nadáním. Dal jim ty nejlepší schopnosti, jejich síly však byly vyčerpány, jejich mysl zmatena a oslabena a mnoho let již neučinili žádný pokrok ve zbožnosti a znalostech důvodů pro naši víru, protože pěstují zálibu ve čtení románů. Mají stejné potíže s ovládnutím svého nutkání k této plytké četbě jako opilec s ovládnutím své chuti na alkoholický nápoj. *IMCP 110.1*

Mohli by dnes pomáhat našim vydavatelstvím a být užitečnými při vedení účtů, přípravě materiálů k tisku nebo provádění korektur. Jejich schopnosti byly ale zneužívány, až se stali duševně podrážděnými a jsou tudíž neschopni vykonávat jakoukoli zodpovědnou funkci. Mají chorobnou představivost. Žijí v nereálném světě. Nedokážou se vyrovnat s praktickými úkoly běžného života, a co je nejhorší a nejsmutnější, ztratili veškerý zájem o hodnotnou četbu. *IMCP 110.2*

Byli očarováni a zaslepeni takovou potravou pro mysl, jako jsou vzrušující příběhy obsažené v Chaloupce strýčka Toma. Tato kniha udělala hodně dobrého ve své době pro ty, kteří potřebovali vyvést ze svých nesprávných názorů na otroctví; my ale stojíme na samých hranicích věčného světa, kde takovéto povídky nejsou pro přípravu na věčný život vůbec potřebné. – 5T 518, 519 *IMCP 110.3*

Knihy, jež oslabují mysl – Milostné romány a povrchní vzrušující příběhy představují další druh literatury, která je kletbou pro každého čtenáře. I když autor připojí dobré mravní ponaučení a celé své dílo protká náboženskými myšlenkami, ve většině případů je ďábel pouze o to působivěji oděn v andělském rouše, aby klamal a sváděl. Mysl je do značné míry ovlivňována tím, co je její potravou. Čtenáři povrchních vzrušujících příběhů jsou neschopni vyrovnat se s úkoly, které před nimi stojí. Žijí v nereálném světě a vůbec necítí potřebu „ptát se na písma“, mít za potravu nebeskou mannu. Jejich mysl je oslabena a ztrácí sílu zamýšlet se nad závažnými otázkami povinnosti a osudu. – 7T 165 *IMCP 110.4*

Romány a smyslné myšlenky – Duševní potrava, v níž (čtenář románů) získal zalíbení, má škodlivé účinky a vede k nečistým a smyslným myšlenkám. Když jsem si uvědomila, jak hodně takoví lidé ztrácejí tím, že přehlížejí příležitosti získávat znalosti o Kristu, k němuž jsou upnuty naše naděje na věčný život, bylo mně jich upřímně líto. Ztrácejí tak drahocenný čas, ve kterém by mohli poznávat Vzor opravdové dobroty. – CTBH 123, 1890 (MYP 280) *IMCP 111.1*

Mysl propadá slabomyslnosti (varovná slova neschopné ženě v domácnosti) – Vaše mysl byla po léta jako příliš hlučný proud vody tekoucí bez užitku korytem téměř zaplněným kameny a zarostlým trávou. Kdyby uplatňování Vašich schopností bylo řízeno ušlechtilými záměry, nestala byste se tak neschopnou. Domníváte se, že musíte uspokojovat vrtochy svých choutek a přehnanou touhu po četbě. *IMCP 111.2*

Viděla jsem ve Vašem pokoji hořet dlouho do noci lampu a Vás zabranou do nějakého vzrušujícího příběhu, ještě více tak dráždíte svůj už tak dost podrážděný mozek. Takovéto počínání omezuje váš smysl pro praktický život a oslabuje Vás tělesně, duševně i mravně. Vaše nesvědmost způsobila ve Vašem domě nepořádek a bude-li to pokračovat, povede to k tomu, že Vaše mysl propadne slabomyslnosti. Zkoušku, kterou Vám dal Bůh, znevažujete, a časem daným Vám Bohem mrháte. – 4T 498 *IMCP 111.3*

Duševní opilci – Čtenáři povrchních vzrušujících příběhů ztrácejí schopnost vyrovnat se s praktickými úkoly běžného života. Žijí v nereálném světě. Sledovala jsem děti, kterým bylo dovoleno tyto příběhy pravidelně číst. Ať byly doma či venku, byly roztěkané, zasněné a neschopné bavit se o něčem jiném než o nejvšednějších věcech. Něco takového jako myšlenky na náboženství a rozmlouvání o něm bylo jejich myslí naprosto cizí. Pěstováním záliby v napínavých příbězích získává člověk zvrácený vkus a mysl není uspokojena, dokud není nakrmena touto nezdravou potravou. Pro ty, kdo se oddávají takové četbě, mi jako nejprůběhavější připadá označení duševní opilci. Propadnutí nevhodné četbě má podobný účinek na mozek jako propadnutí nadměrnému jídlu a pití na tělo. – CT 134, 135 *IMCP 111.4*

Nadměrné dopřívání si, které je hříchem – Nadměrné dopřívání si v jídle, pití, spánku nebo sledování něčeho je hřích. Zdravé uplatňování všech schopností těla a mysli ve vzájemném souladu

vede ke štěstí. ... Schopnosti mysli by měly být používány k přemýšlení nad věcmi týkajícími se toho, co očekáváme od věčnosti. Přispěje to k tělesnému i duševnímu zdraví. – 4T 417 *IMCP 112.1*

Přepínání mysli – Přání žáka, který chce, aby dvouleté učivo bylo vměstnáno do jednoho roku, by nemělo být vyhověno. Vzít na sebe dvojnásobnou práci znamená pro mnohé přepínání mysli a zanedbávání tělesného cvičení. Nedá se rozumně předpokládat, že mysl dokáže vstřebat nadměrný přísun duševní potravy a přetěžování mysli je stejně velký hřích jako přetěžování zažívacích orgánů. – CT 296 *IMCP 112.2*

Zkoumejte také smysl svého rozmlouvání s lidmi – Pro každého člověka je nejlepší, když důkladně zkoumá, jaká duševní potrava je mu podávána. Když k vám budou přicházet ti, kdo žijí jen pro to, aby mohli mluvit a mluvit a kdo tak rádi žádají: „Řekněte nám to a my to řekneme dále“, zamyslete se, zda pro vás tato rozmluva bude duchovním přínosem, zda vám přinese duchovní pomoc k tomu, abyste v duchovním spojení mohli jíst tělo a pít krev Božího Syna. „*K kterémuž přistupujete k kameni živému, od lidí zajisté zavrženému, ale od Boha vyvolanému a drahému.*“ (1 Pt 2,4) Tato slova říkají hodně. *IMCP 112.3*

Nesmíme být kecalové, klevetníci a mluvkové, nesmíme nést falešné svědectví. Bohem máme zakázáno pouštět se do plytkých hovorů jen pro legraci, do žertování, vtipkování nebo pronášení jakýchkoli prázdných slov. Z toho, co říkáme, se musíme zodpovídat Bohu. Za svá ukvapená slova, která nedělají dobře tomu, kdo je říká nebo poslouchá, budeme přivedeni k soudu. Pronášejíme tedy všichni slova, která povedou k našemu mravnímu a náboženskému povznesení. Pamatujte, že u Boha máte velikou cenu. Nedovolte, aby vaši křesťanskou zkušenost tvořily jakékoli laciné pošetilé řeči nebo nesprávné zásady. – Manuscript 68, 1897 (FE 458) *IMCP 113.1*

Žena, jíž zrak zkazil srdce – Přestože má sestra ____ vynikající přirozené vlastnosti, je od Boha odtahována svými nevěřícími přáteli a příbuznými, kteří nemilují pravdu a nemají pochopení pro oběti a odříkání, nutné pro pravdu. Sestra ____ nepochopila důležitost odloučení od světa, které nařizuje Boží přikázání. Její zrak a sluch zkazil její srdce. – 4T 108 *IMCP 113.2*

Slyšitelné a viditelné znemravňující věci a vlivy – Máte důvod ke hluboké starostlivosti o své děti, které se musejí setkávat na každém kroku kupředu s pokušeními. Je nemožné, aby se vyhnuli styku s hříšnými vrstevníky. ... Uvidí a uslyší věci a budou vystaveni vlivům, které jsou znemravňující a které, pokud se před nimi člověk pečlivě nechrání, sotva postřehnutelně, avšak spolehlivě kazí srdce a křiví charakter. – PHJ June, 1890 (AH 406) *IMCP 113.3*

Někteří přátelé působí jako pomalý jed – Kdybych mohla oslovit rodiče v celé zemi, varovala bych je, aby nevyhovovali všem přáním svých dětí při volbě přátel a kamarádů. Jen málo rodičů si uvědomuje, že mladí lidé přijímají daleko ochotněji působení škodlivých než správných náboženských vlivů. Jejich přátelé by proto měli být co nejvhodnější pro jejich růst ve zbožnosti a pro to, aby se v jejich srdci zabydlela pravda zjevená ve Slově Božím. *IMCP 113.4*

Když se děti budou pohybovat ve společnosti těch, kteří se baví pouze o povrchních zemských věcech, jejich mysl se dostane na stejnou úroveň. Když budou poslouchat slova hanobící náboženské zásady a znevažující naši víru, když před nimi budou pronášeny zlomyslné námitky vůči pravdě, tyto věci se ujmou v jejich mysli a budou utvářet jejich charakter. *IMCP 114.1*

Jestliže jejich mysl bude vyplněna různými příběhy, ať už pravdivými či smyšlenými, nebude v ní žádné místo na užitečné informace a odborné znalosti, které by ji měly obsadit. Jakou spoušť způsobila v mysli tato záliba v zábavné četbě! Jak zničila zásady čistoty a pravé zbožnosti, které tvoří základ vyváženého charakteru. Působí jako pomalý jed, jehož trpké účinky se dříve či později plně projeví. Když na lidskou mysl působí v mládí špatné vlivy, zanechávají svou stopu, avšak ne jako v písku, nýbrž jako ve skále. – 5T 544, 545 *IMCP 114.2*

Oči upřené na Krista – Když na sebe Kristus vzal lidskou přirozenost, připoutal k sobě lidstvo poutem lásky, které nemůže být nikdy žádnou silou přetrženo, pokud se to člověk nerozhodne udělat sám. Dábel bude neustále přicházet se svými svody, aby nás přiměl toto pouto zpretrhat – a tak nás odloučil od Krista. Především zde je třeba, abychom bděli, snažili se a modlili se, aby nás nic nedokázalo zlákat zvolit si jiného pána, jelikož vždy máme možnost tak učinit. Mějme oči upřené na Krista a On nás ochrání. Hledíce k Ježíši, jsme v bezpečí. Nic nás nedokáže vyrvat z Jeho

rukou. Stálým vzhlížením k Němu „*v též obraz proměnění býváme od slávy v slávu, jakožto od Du-
cha Páně*“ (2 K 3,18). – SC 72 IMCP 114,3

14. Tělesná námaha

Zákon poslušné čínorodé činnosti – Všechny nebeské bytosti jsou v neustálé činnosti a Pán Ježíš tím, co dělal za svého života na zemi, dal příklad všem lidem. Bůh v nebi ustanovil zákon poslušné čínorodé činnosti.* Lidé Jím stvoření tiše a ustavičně dělají práci, která jim byla určena. Svět je v neustálém pohybu. Rostoucí tráva, „která dnes jest, a zítra do peci bývá vložena“, stále roste a pokrývá zemi krásným kobercem. Listy se hýbají ve větru, i když není vidět žádná ruka, která by se jich dotýkala. Slunce, měsíc a hvězdy účinně a obdivuhodně plní své určené poslání. A člověk stvořený Bohem se svou myslí a tělem podle Jeho vlastního „podobnosti“, se musí činit, aby zaujal své určené místo. Člověk nesmí být nečinný. Nečinnost je hřích. – Letter 103, 1900 (SpT Series B, No 1, p. 29-30) *IMCP 115.1*

Soukolí tvořící lidskou bytost musí neustále pracovat – Zamyslete se nad Hospodinovým záměrem s Adamem, který byl stvořen čistý, svatý a zdravý. Adam dostal určitý úkol. Měl používat orgány, které mu Bůh dal. Nemohl zůstat v nečinnosti. Jeho mozek musel pracovat, ne však mechanicky jako pouhý stroj. Soukolí tvořící lidskou bytost neustále pracuje; srdce tluč, konaje svou stále se opakující práci jako parní stroj a dodávající bez ustání místo páry krev do všech částí těla. Je vidět, jak pohyb, neustálý pohyb panuje v celém živém soukolí. Každý orgán musí konat svou určenou práci. Když člověk setrvává v tělesné nečinnosti, jeho mozek pracuje stále méně a méně. – Letter 103, 1900 *IMCP 115.2*

Tělesná námaha na čerstvém vzduchu – Celý organizmus potřebuje osvěžující vliv tělesné námahy na čerstvém vzduchu. Pár hodin manuální práce každý den by přineslo obnovení tělesné svěžesti a uklidnění a uvolnění mysli. – 4T 264, 265 *IMCP 116.1*

Vzduch, to vzácné dobrodiní nebes, které mohou všichni užívat, vás bude obdařovat svým osvěžujícím vlivem, nebudete-li bránit jeho přístupu. Vítejte jej, obliďte si jej a on se ukáže jako vzácný uklidňující prostředek na nervy. Vzduch musí neustále proudit, aby zůstal čistý. Čistý čerstvý vzduch má umožňovat správný oběh krve v těle. Občerstvuje tělo a pomáhá jej udržovat silné a zdravé a jeho vliv je zároveň výrazně znát na stavu mysli, které přináší klid a vyrovnanost. Podporuje chuť k jídlu, zlepšuje trávení a pomáhá ke zdravému a sladkému spánku. – 1T 702 *IMCP 116.2*

Nečinnost jako častá příčina nemoci – Nečinnost je častou příčinou nemoci. Tělesná námaha zrychluje oběh krve a zvyšuje jeho rovnoměrnost ve všech částech těla. Při nečinnosti krev nemůže volně obíhat a změny v ní, tak nezbytné pro život a zdraví, neprobíhají. Strnulá pak zůstává i kůže. Nečistoty nejsou odpuzovány tak, jako když je krevní oběh zrychlován čilým pohybem, kůže udržována ve zdravém stavu a plíce zásobovány spoustou čistého čerstvého vzduchu. Takový tělesný stav klade dvojí zátěž na vyměšovací orgány a výsledkem je nemoc. – MH 238 *IMCP 116.3*

Uvážlivé podstupování tělesné námahy – Správné vynakládání tělesné námahy a používání, ne však zneužívání síly by se projevilo jako účinný léčebný prostředek. – Undated Manuscript 90 *IMCP 117.1*

Chrání mysl před přetěžováním – Fyzická práce nebrání rozvíjení rozumových schopností. Ani zdaleka. Vlastnosti získávané fyzickou prací přinášejí člověku rovnováhu a chrání jeho mysl před přetěžováním. Zátěž přechází na svaly a unavenému mozku je uleveno. Je mnoho lhostejných, neužitečných děvčat, která považují práci za nevhodnou pro dámu. Jejich charakter je však příliš průhledný na to, aby mohl oklamat vnímavé lidi rozpoznávající jejich zbytečnost. ... *IMCP 117.2*

K tomu, aby se z ženy stala dáma, nepomůže choulostivost, bezradnost, parádívnost a afektovanost. Žena potřebuje zdravé tělo pro zdravého ducha. Tělesné zdraví a praktické dovednosti nutné pro všechny nezbytné domácí práce nejsou nikdy na překážku rozvíjení rozumových schopností; obojí je pro dámu velmi důležité. – 3T 152 *IMCP 117.3*

Bez tělesné námahy nemůže mysl správně fungovat – Pro zdravého mladého muže je náročná a tvrdá tělesná námaha posilující tělesně i duševně. A je to nepostradatelná příprava na složité povolání lékaře. Bez toho nemůže mysl správně fungovat. Nemůže uplatnit pohotovost a rychlé reakce, které dávají volný prostor jejím schopnostem. Stává se netečná. Takový mladík se nikdy, nikdy

nestane tím, čím měl být podle Božích plánů. Zvykl si na tolik odpočinku, že se chová jako stojatá voda. Prostředí, které ho obklopuje, je prosyceno mravní pokleslostí. – Letter 103, 1900 *IMCP 117.4*

Při opomíjení tělesné námahy se omezují duševní možnosti – Lidé, kteří neustále duševně pracují, ať při sebevzdělávání či kázání, potřebují odpočinek a změnu. Svědomití žáci neustále namáhají svůj mozek a příliš často při tom opomíjejí používání svých svalů. Následkem toho jim ubývají tělesné síly a omezují se jejich duševní možnosti. Pak nedokážou odvést tu práci, kterou by bývali mohli vykonat, kdyby si počínali moudře. – GW 173 *IMCP 118.1*

Rozdělte navzájem rovnoměrně duševní a tělesnou námahu. – Rozdělte navzájem rovnoměrně vynakládání duševních a tělesných sil a mysl žáků bude vzpružena. Jsou-li nemocní, tělesná námaha jim často může pomoci uzdravit se. Když žáci opouštějí školu, měli by být zdravější a lépe rozumět zákonům života, než když do ní nastupují. Zdraví by mělo být hlídáno se stejnou posvátnou úctou k němu jako charakter. – CTBH 82, 83, 1890 (CG 343) *IMCP 118.2*

Tělesná námaha je léčebný prostředek – Když nemocní nemají nic, čím by vyplnili svůj čas a čemu by věnovali svou pozornost, jejich myšlenky se začínají soustřeďovat na ně samotné a stávají se čím dál více chorobné a znepokojující. Mnohdy se tito lidé stále zabírají svými špatnými pocity, až se nakonec cítí mnohem hůře, než jaký je jejich skutečný stav, a jsou naprosto neschopní něco se sebou dělat. *IMCP 118.3*

Ve všech takových případech by se správně vynakládaná tělesná námaha ukázala být účinným léčebným prostředkem. Někdy je k uzdravení přímo nepostradatelná. Vůle jde ruku v ruce s manuální prací a tito nemocní potřebují především, aby v nich byla probuzena vůle. Když vůle dřímá, představitivost ztrácí svou přirozenost a nemoci se nedá vzdorovat. – MH 239 *IMCP 118.4*

Nicnedělání je nebezpečné – Nicnedělání je v každém případě nebezpečné. Názor, že ti, kdo přetížili své duševní a tělesné síly nebo se tělesně a duševně zhroutili, musejí přerušit veškerou činnost, aby se opět uzdravili, je naprosto mylný. Jsou případy, kdy úplný odpočinek po určitou dobu zažene vážnou chorobu, ale v případě prokazatelně nemocných lidí je nutný jen zřídka. – Undated Manuscript 90 *IMCP 118.5*

Nečinnost jako největší kletba pro většinu nemocných – Nečinnost je největší kletba, jaká může přijít na většinu nemocných, a platí to zejména pro ty, jejichž potíže byly způsobeny nebo zhoršeny bezuzdnými zvyky. *IMCP 119.1*

Lehké zaměstnání užitečnou prací, která příliš nezatěžuje mysl či tělo, má na obojí příznivý vliv. Posiluje svaly, zlepšuje krevní oběh a přináší nemocnému uspokojení z vědomí, že není v tomto upracovaném světě úplně neužitečný. Zpočátku možná bude schopen udělat jen velmi málo, ale brzy zjistí, že jeho síla stoupá a tudíž se může zvyšovat i objem jeho práce. *IMCP 119.2*

Lékaři svým pacientům často radí, aby se v zájmu svého uzdravení vydali na dalekou plavbu, odjeli do lázní anebo odcestovali někam, kde je jiné podnebí, avšak v devíti případech z deseti platí, že kdyby jedli střídme a věnovali se příjemné a zdravé tělesné námaze, byli by opět zdraví a ušetřili by čas a peníze. – Undated Manuscript 90 (viz MH 240) *IMCP 119.3*

Tělesná námaha musí být soustavná (rada invalidní matce) – Hospodin Vám dal práci, kterou nehodlá dělat za Vás. Měla byste začít chodit, protože to chcete a je to v souladu s přírodními zákony, a to bez ohledu na své pocity. Měla byste se začít chovat podle světla, které Vám dal Bůh. Možná to nedokážete učinit vše hned najednou, ale můžete dosáhnout hodně tak, že začnete chodit postupně ve víře a s přesvědčením, že Bůh bude Váš pomocník, že Vás bude posilovat. *IMCP 119.4*

Mohla byste posilovat své tělo i mysl chůzí a plněním úkolů ve Vaší rodině, které vyžadují lehkou práci, a nemusela byste být tak závislá na ostatních. Vědomí, že dokážete pracovat, Vám dá větší sílu. Kdyby byly vaše ruce více zaměstnány prací a Váš mozek méně zaměstnán plánováním činnosti ostatních lidí, zvýšila by se Vaše tělesná i duševní síla. Váš mozek pilně pracuje, ale ostatní orgány Vašeho těla pracují mnohem méně. *IMCP 119.5*

Tělesná námaha, která by Vám výrazně pomohla, by měla být soustavná a působit na Vaše oslabené orgány, aby byly pravidelným používáním posíleny. Pro pacienty, kteří jsou příliš slabí na tělesnou námahu, je velmi prospěšná masáž. Ale všichni, kdo jsou líní a spoléhají se na ni jako na svou naději, přičemž se jim nechce namáhat své svaly, dělají velkou chybu. – 3T 76 *IMCP 120.1*

Dnešní vlna zkaženosti jako výsledek zneužívání těla a mysli – Vlna zkaženosti, která se valí přes náš svět, je výsledkem nesprávného používání a zneužívání soukolí tvořícího lidskou bytost. Muži, ženy a děti by měli být učeni pracovat svými rukama. Pak by mozek nebyl přetěžován ke škodě celého organismu. – Letter 145, 1897 *IMCP 120.2*

Namáhání těla a mysli brání nečistým myšlenkám – Přiměřené namáhání mysli a těla zabránilo sklonům k nečistým myšlenkám a činům. To by si měli uvědomit učitelé. Měli by žáky učit, že to, zda jejich myšlenky a činy budou čisté, bude záviset na tom, jak si povedou při svém učení ve škole. Podmínkou čistého jednání je čisté myšlení. Tělesná námaha při zemědělské činnosti a různých manuálních pracích je skvělá ochrana proti přetěžování mozku. Žádný muž, žena nebo dítě, který nepoužívá všechny schopnosti a síly, které mu dal Bůh, si nemůže zachovat zdraví. Nemůže svědomitě dodržovat Boží přikázání. Nemůže milovat nadevše Boha a svého bližního jako sebe samého. – Letter 145, 1897 *IMCP 120.3*

Každý den nějaká manuální práce – Podle světla, jež mi bylo dáno, by naši kazatelé sklízeli bohaté plody v podobě zlepšeného zdraví, kdyby více fyzicky pracovali. ... Pro tělesné a duševní zdraví je naprosto nezbytné dělat přes den nějakou manuální práci. Je tím napomáháno proudění krve z mozku do ostatních částí těla. – Letter 168, 1899 (Ev 660, 661) *IMCP 121.1*

Každý žák by měl také podstupovat tělesnou námahu – Každý žák by měl určitou část každého dne věnovat manuální práci. Tak by byla mládež učena pracovitosti a byla by jí dodávána sebedůvěra, přičemž by byla chráněna před mnoha špatnými a poskvřujícími zvyky, které jsou velmi často výsledkem nečinnosti. To vše jde ruku v ruce se základním cílem vzdělávání, neboť vyžíváním k činorodé činnosti, příčinlivosti a neposkvřenosti působíme v souladu se Stvořitelem. – PP 601 *IMCP 121.2*

Je možno vzít si poučení z tělesné a náboženské výchovy prováděné ve školách starého Izraele. Takováto výchova je dnes nedoceňována. Mezi myslí a tělem je úzký vztah a pro získání mravní síly a dosažení vysoké úrovně rozumových schopností je nutno dbát zákonů, které řídí fungování našeho těla. Abychom získali pevný a vyrovnaný charakter, je nutno používat a rozvíjet jak duševní tak tělesné schopnosti. Jaké učivo může být pro mladého člověka důležitější než to, které pojednává o obdivuhodném tělesném organismu, který nám Bůh svěřil, a zákonech, jejichž dodržováním může být uchováván ve zdravém stavu? – PP 601 *IMCP 121.3*

Tělesná námaha dodává život – Když je tělo nečinné, krev proudí pomalu a svaly trátí na velikosti a síle. ... Možnost tělesných cvičení a pohybu na zdravém vzduchu a slunci je dar, kterým nebe hojně obdařilo všechny lidi, a jehož využívání by dodalo život a sílu mnoha zesláblým nemocným lidem. ... *IMCP 121.4*

Práce je dar a požehnání, ne kletba. Pilná práce chrání mnoho mladých i starých před nástrahami toho, který „stále nalézá nějaké zlé věci, které mohou provádět nečinné ruce.“ Necht' se nikdo nestydí za práci, neboť poctivé úsilí zušlechťuje. Zatímco ruce se zabývají nejobyčejnějšími úkoly, mysl může být naplněna vznešenými a svatými myšlenkami. – YI Feb. 27, 1902 (HC 223) *IMCP 122.1*

15. Citová vzplanutí

Poslušnost Bohu oprošťuje od lidských vášní a pudů – Poslušnost Bohu znamená vysvobození z otroctví hříchu, oprostění se od lidských vášní a pudů. Člověk může zvítězit sám nad sebou a v boji proti knížatstvům a mocnostem, „*světa pánům temností věku tohoto*“ a „*duchovním zlostem vysoko*“. – MH 131 *IMCP 123.1*

Citová vzplanutí musejí být ovládána vůlí* – Vaším úkolem je být svou vůlí na straně Krista. Když svou vůlí podřídíte Jeho vůli, ihned se vás zmocní a bude ve vás působit, abyste svou vůli uplatňovali a jednali podle Jeho „dobré libosti“. Vaše povaha se dostane pod moc Jeho Ducha a budou Mu podřízeny i vaše myšlenky. *IMCP 123.2*

Když nedokážete ovládat své pudy a citová vzplanutí tak, jak byste chtěli, můžete ovládat svou vůli, a tím bude vnesena změna do celého vašeho života. Když svou vůli podřídíte Kristu, váš život bude „*skryt s Kristem v Bohu*“. Připojí se k síle, která je nade všemi knížatstvy a mocnostmi. Máte sílu od Boha, která vám umožňuje pevně se přidržet Jeho síly. Můžete žít novým životem, a to životem víry. – Manuscript 121, 1898 (ML 318) *IMCP 123.3*

Citová vzplanutí ovládaná rozumem a svědomím – Síla pravdy by měla dokázat člověka vzpružit a utěšit ve všech protivenstvích. Kristovo náboženství ukazuje svou opravdovou hodnotu tím, že svému vyznavači umožňuje vítězit nad nepřízní osudu. Podřizuje lidské choutky, vášně a citová vzplanutí vládě rozumu a svědomí a ukazuje myšlenky tak, aby plynuly správným směrem. Jazyk pak nedostává možnost tupit Boha hříšným reptáním. – 5T 314 *IMCP 124.1*

Konání Boží vůle a pocity a citová vzplanutí (rada mladému muži) – Tím, co z Vás učiní Boží dítě, nejsou Vaše pocity, Vaše citová vzplanutí, nýbrž konání Boží vůle. Jestliže se Boží vůle stane Vaší vůlí, bude před Vámi užitečný život. Pak budete mít mužnost danou od Boha a budete působit jako příklad dobrých skutků. *IMCP 124.2*

Pak budete pomáhat v dodržování kázně místo přispívání k jejímu porušování. Budete pomáhat v dodržování pořádku místo jeho pohrdání a navádění svým způsobem chování k neuspořádanému životu. *IMCP 124.3*

V bázni Boží Vám říkám, že vím, jaký můžete být, kdybyste byl svou vůlí na straně Boha. „*Božíť jsme zajisté pomocníci.*“ (1 K 3,9) Můžete dělat svou práci pro tento čas a pro věčnost tak, že ob stojí ve zkoušce v den posledního soudu. Pokusíte se o to? Uděláte teď přímo čelem vzad? Ježíš Vás miluje a přimlouvá se za Vás. Poddáte se nyní Bohu a budete pomáhat těm, kteří jsou postaveni na stráž, aby chránili Jeho dílo, místo abyste jim způsoboval zármutek a znechucení? – 5T 515, 516 *IMCP 124.4*

Zbavení se neklidu a nespokojenosti (ujištění rozhodujícímu se člověku) – Když přijmete Krista jako svého osobního Spasitele, stane se s Vámi výrazná změna. Budete obrácen a Pán Ježíš bude stát po Vašem boku prostřednictvím svého Ducha svatého. Pomine neklid a nespokojenost, který se Vás drží. *IMCP 124.5*

Rád hodně mluvíte. Kdyby Vaše slova byla taková, která velebí Boha, nebyl by v tom žádný hřích. Vy ale nenacházíte pokoj, klid a potěšení ve službě Bohu. Určitě nejste obrácený člověk, který by konal Boží vůli, proto nedokážete pocítit osvěžující a posilující vliv Jeho Ducha svatého. *IMCP 125.1*

Když uznáte, že nemůžete být křesťanem, a přitom si dělat co se Vám zlíbí, když si uvědomíte, že musíte svou vůli podřídít vůli Boží, pak budete moci přijmout Kristovo vyzvání: „*Podtež ke mně všickni, kteříž pracujete a obtíženi jste, a já vám odpočinutí dám. Vezměte jho mé na se, a uče se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete odpočinutí dušem svým. Jho mé zajisté jestiž rozkošné, a břímě mé lehké.*“ (Mt 11,28-30) – Manuscript 13, 1897 *IMCP 125.2*

Ovládání vnitřních citových vzplanutí – Štěstí můžete nalézt, pokud své myšlenky uvedete do podřízenosti Kristově vůli. Neměli byste meškat a každý den důkladně zpytovat své srdce a umírat pro své já. *IMCP 125.3*

Můžete se ptát: „Jak mohu získat vládu nad svým jednáním a ovládnout svá vnitřní citová vzplanutí?“ *IMCP 125.4*

Mnozí, kteří nemilují Boha, ovládají svého ducha do značné míry bez pomoci zvláštní milosti Boží. Cítí se naprosto soběstační. Toto konstatování je myšleno jako výtku pro ty, kteří vědí, že od Boha mohou získat sílu a milost, a přesto neprojevují ctnosti Ducha svatého. Kristus je náš vzor. Byl „tichý a pokorný“. Učte se od Něho a napodobujte Jeho příklad. Boží Syn byl bez poskvrny. Tuto dokonalost musíme mít za cíl a vítězit tak, jako On, chceme-li mít místo po Jeho pravici. – 3T 336 *IMCP 125.5*

Citová vzplanutí se mění jako mračna – Ale máme čekat dokud nebudeme mít pocit, že jsme očištěni? Ne, Ježíš slíbil, že „*jestliže pak budeme vyznávati hříchy své, věrnýť jest Bůh a spravedlivý, aby nám odpustil hříchy, a očistil nás od všeliké nepravosti*“ (1 J 1,9). Máte Boží důkaz v Božím Slově. Neměli byste čekat na nějaká překrásná citová vzplanutí, než uvěříte, že vás Bůh vyslyšel, pocity by neměly být vašim vodítkem, neboť citová vzplanutí se mění jako mračna. Svou víru musíte založit na něčem pevném. Slovo Páně je slovo s nekonečnou mocí, na niž se můžete spolehnout. Hospodin řekl: „*Proste a bude vám dáno.*“ Podívejte se na Kalvárii. Neřekl snad Ježíš, že je váš obhájce? Neřekl, že když budete o cokoli prosit v Jeho jménu, bude vám to dáno? Nesmíte se spoléhat na vlastní dobrotu nebo dobré skutky. Musíte se spoléhat na Slunce spravedlnosti a věřit, že Ježíš snal vaše hříchy a udělil vám svou spravedlnost. – ST Dec. 12, 1892 (ISM 328) *IMCP 126.1*

Citová vzplanutí nedávají žádnou záruku – Pocity jsou často klamně, citová vzplanutí totiž nedávají žádnou záruku, neboť se často mění a závisejí na vnějších okolnostech. Mnozí klamou sami sebe spoléháním se na své dojmy a pocity. Zkušebním kamenem však je to co děláte pro Krista, jaké oběti činíte, jaká vítězství získáváte. Překonávání sobeckého ducha, odolávání pokušení zanedbávat povinnosti, potlačování vášní a ochotná radostná poslušnost Kristově vůli jsou daleko většími důkazy, že jste dítětem Božím než náhlé prudké záchvaty zbožnosti a náboženství založené na citových vzplanutích. – 4T 188 *IMCP 126.2*

Křesťané by neměli podléhat citovým vzplanutím* – Boží děti nesmějí podléhat pocitům a citovým vzplanutím. Když kolísají mezi nadějí a obavami, Kristovo srdce je zraňováno, protože jim dal neklamný důkaz své lásky. ... Chce, aby dělali práci, kterou jim dal. Pak bude jejich srdce v Jeho rukou jako svaté harfy, jejichž každá struna bude vydávat zvuky chvály a díkuvzdání Tomu, který byl seslán Bohem, aby snal hříchy světa. – Letter 2, 1914 (TM 518, 519) *IMCP 126.3*

Kristus dává vládu nad přirozenými sklony – Kristus přišel na tento svět a žil zde podle Božího zákona, aby člověk mohl získat úplnou vládu nad přirozenými sklony, jež kazí duši. Bůh jako Lékař duše a těla dává vítězství nad bojujícími žádostmi. Zajistil všechno, co je třeba k tomu, aby člověk mohl mít dokonalý charakter. – MH 130, 131 *IMCP 127.1*

Vytržení pocitů není důkaz proměny. – Dábel vede lidi k tomu, aby si mysleli, že když prožili vytržení pocitů, jsou proměněni. Jejich zkušenost se ale nezměnila. Jejich skutky jsou stejné jako dříve. Jejich život nedává žádné dobré plody. Modlí se často a dlouho a pořád se přitom zmiňují o pocitech, jaké měli v té a té době. Nežijí ale nový život. Jsou oklamáni. Jejich zkušenost nejde hlouběji než pocity. Stavějí na písku a když přijde nepříznivý vítr, jejich dům se zboří. – YI Sep. 26, 1901 (4BC 1164) *IMCP 127.2*

Pocity neklidu jsou někdy prospěšné – Pocity vnitřního neklidu, stesku a osamělosti mohou být pro vaše dobro. Váš nebeský Otec si přeje, abyste se v Něm naučili nacházet přátelství, lásku a útěchu, která splní vaše nejvroucnější naděje a tužby. ... Vaše jediná jistota a štěstí spočívá v učinění Krista svým stálým rádcem. V Něm můžete být šťastni, i kdybyste v celém širém světě neměli jediného přítele. – Letter 2b, 1874 (HC 259) *IMCP 127.3*

Hospodin chce zneklidnit mysl – Ježíš vidí, že lidé jsou tak pohlceni světskými starostmi a složitými záležitostmi, že nemají vůbec čas seznámit se s Ním. Nebe je pro ně neznámé místo, protože se jim z jejich úvah úplně vytratilo. Neví nic o nebeských věcech a ztratili zájem slyšet o nich. Neradi nechávají svou mysl vyrušit tím, co se týká jejich potřeby spásy, a raději se zabývají různými radovánkami. Ale Hospodin chce jejich mysl vyrušit, aby se chopila věčných věcí. Myslí to s nimi vážně. Velmi brzy Ho všichni poznají, ať chtějí či ne. – Manuscript 105, 1901 *IMCP 128.1*

Nebýt pohlcení zkoumáním vlastních citových vzplanutí – Není moudré obracet se v myšlenkách k sobě samému a zkoumat svá citová vzplanutí. Když to budeme dělat, nepřítel bude přicházet s obtížemi a pokušeními, které oslabují víru a připravují o odvahu. Zkoumání vlastních ci-

tových vzplanutí a dávání volného průchodu vlastním pocitům vede k pěstování pochybností a zamotávání se do vlastní popletenosti. Ve svých myšlenkách bychom se měli odvrátit od sebe sama k Ježíši. – MH 249 *1MCP 128,2*

Část IV. – Rostoucí osobnost

16. Vlivy působící v lůně matky

Důležitost vlivů působících na dítě v lůně matky – Mnoho rodičů pokládá účinek vlivů působících na dítě v lůně matky za málo závažnou věc, ne však nebesa. Poselství seslané Božím andělem a dvakrát předané tím nejnaléhavějším způsobem jej ukazuje jako věc zasluhující si naši nejpečlivější pozornost. – MH 372 *IMCP 131.1*

Spokojený duch ovlivňuje potomstvo – Každá žena, která se připravuje na úlohu matky, by v sobě měla pěstovat šťastného, radostného a spokojeného ducha s vědomím, že všechny její snahy v této oblasti jí budou mnohonásobně odplaceny na tělesné a mravní síle jejího potomstva. A to ještě není vše. Může si na základě toho osvojit veselou a spokojenou mysl a tím pomáhat vytvářet podobný stav mysli u členů své rodiny a těch, s nimiž se stýká, a působit na ně osvěžujícím vlivem svého šťastného ducha. *IMCP 131.2*

Také její tělesné zdraví se zlepší, a to ve velmi značné míře. Získá novou životní sílu, její krev nebude proudit pomalu, jak by tomu bylo v případě, kdyby podléhala malomyslnosti a sklíčenosti. Její duševní a mravní síla bude oživena jejím nadšeným duchem. – RH July 25, 1899 (CH 79) *IMCP 131.3*

Pocity matky utvářejí povahu nenarozeného dítěte – Myšlenky a pocity matky mají silný vliv na dědictví, které předává svému dítěti. Když dovoluje své mysli zabývat se svými vlastními pocity, když popouští uzdu vlastnímu sobectví, když je rozmrzelá a nevrhá, bude se to vše zračit v povaze jejího dítěte. Mnozí tak dostali jako dědictví téměř nepřekonatelné sklony ke špatnostem. – ST Sep. 13, 1910 (Te 171) *IMCP 132.1*

Když je matka neochvějná v dodržování správných zásad, když je zdrženlivá a odříkavá a také laskavá, vlídná a nesobecká, může tyto vzácné charakterové rysy předat svému dítěti. – MH 373 *IMCP 132.2*

Vliv matčina pokoje v duši na dítě v jejím lůně – Žena, která bude matkou, by měla ve své duši pěstovat lásku k Bohu. Měla by mít pokojnou mysl, nacházet svůj klid v lásce k Ježíši a žít podle Jeho slov. Měla by pamatovat na to, že matka je Boží pomocnice. – ST April 9, 1896 (AH 259) *IMCP 132.3*

Otec by měl znát fyzické zákonitosti – Matčiny síly by měly být s něžnou ohleduplností šetřeny. Místo vyčerpávání jejich drahocenných sil namáhavou prací by jí mělo být ulehčováno od starostí a břemen. Manžel a otec často nezná fyzické zákonitosti, jejichž znalost je nutná pro štěstí jeho rodiny. Protože je zaujatý bojem o živobytí nebo plně zaměřený na honbu za majetkem a sužován starostmi a potížemi, dovoluje, aby na jeho ženě, která je matkou, spočívala břemena, která přepínají její síly v nejkritičtější období a způsobují její slabost a nemoc. – MH 373 *IMCP 132.4*

Děti okradené o duševní sílu – Jestliže je matka připravena o péči a pohodlí, které by měla mít, jestliže je ponechávána, aby ztrácela sílu přílišnou prací nebo vlivem úzkosti a sklíčenosti, její děti budou okradeny o životní a duševní sílu, spokojenost a přizpůsobivost, kterou by měly zdědit. Daleko lepší je matčin život zpříjemnit a učinit jej radostnější, ochránit ji před nedostatkem, únavnou prací a tíživými starostmi a tím zajistit, aby děti zdědily dobrý tělesný i duševní stav a mohly si probojovávat svou cestu životem vlastní činorodou silou. – MH 375 *IMCP 132.5*

Neopomíjet matčiny potřeby – Matčiny duševní potřeby by neměly být v žádném případě opomíjeny. Závisejí na ni dva životy a její přání by měla být ochotně plněna, její potřeby velkoryse zohledňovány. V této době, nad níž důležitější není, by se ale měla ve stravě a všech ostatních věcech více než čehokoli jiného vystříhat všeho toho, co ubírá tělesnou a duševní sílu. Příkázání samotného Boha jí klade tu nejzávažnější povinnost pěstovat sebeovládání. – MH 373 *IMCP 133.1*

Zodpovědnost manželky – Ženy, které jsou zásadové a správně poučené, se v této době (těhotenství), nad níž není, neodchylují od střídmosti v jídle. Uvědomují si, že na nich závisí další život a jsou ve všem opatrné, což platí zejména o jídle. – 2T 382 *IMCP 133.2*

Nevinné potomstvo bude pykat – V důsledku toho, že rodiče podléhají nezřízené chuti k jídlu, se rodí nemocné děti. Tělo nevyžaduje tolik různého jídla, na jaké si mysl vzpomene. To, že když se něco jednou objeví v mysli, musí se to objevit i v žaludku, je velká chyba, které by se

křesťanská žena měla vyvarovat. Představitosti by nemělo být dovolováno ovládat potřeby těla. Ženy, které dovolí chuti vládnout, si odpykají trest za přestupování zákonů svého bytí. A celá věc tím ještě nekončí; pykat bude taktéž jejich nevinné potomstvo. – 2T 383 *IMCP 133.3*

Nerozumní rádci budou matku vybízet, aby si splnila každé přání a vyhověla každému svému hnutí mysli, neboť je to podle nich nezbytné pro dobro jejího potomstva. Tyto rady jsou ale nemístné a škodlivé. Prikázání samotného Boha klade matce tu nejzávažnější povinnost pěstovat sebeovládání. Hlasem čeho se budeme řídit – hlasem božské moudrosti nebo lidských pověr? – ST Feb. 26, 1902 *IMCP 133.4*

Matka čekající dítě si musí zvyknout na odříkání – Matka, která má být pro své děti dobrou učitelkou, si musí před jejich narozením zvyknout na odříkání a sebeovládání, neboť na ně bude přenášet své vlastnosti, své více i méně výrazné charakterové rysy. Nepřítel duší tuto věc chápe mnohem lépe než řada rodičů. Uvádí matku v pokušení s vědomím, že pokud mu neodolá, může skrze ni ovlivňovat její dítě. Matčina jediná naděje je v Bohu. Může se k Němu utéci pro milost a sílu. Její hledání pomoci u Něho nebude marné. Bůh jí umožní přenést na její potomstvo vlastnosti, jež mu pomohou uspět v tomto životě a získat život věčný. – ST Feb. 26, 1902 (CD 219) *IMCP 134.1*

Základ ryzího charakteru – Základ ryzího charakteru se v budoucím člověku vytváří přísnou zdrženlivostí matky před narozením dítěte. ... Tento poznatek by neměl být brán na lehkou váhu. – GH February, 1880 (AH 258) *IMCP 134.2*

Lidstvo úpí pod tíhou hromadících se strastí – Lidstvo úpí pod tíhou strastí nahromaděných v důsledku hříchů minulých pokolení. A přesto muži a ženy tohoto pokolení stále téměř bez uvážení a bezstarostně pěstují nestřídmost tím, že se přejíždají a opíjejí, a zanechávají tak jako dědictví pro příští pokolení nemoci, oslabený rozum a zkažené mravy. – 4T 31 *IMCP 134.3*

Neodolatelné chutě a bezbožné tužby přenášené na mládež – Oba rodiče na své děti přenášejí své vlastní rysy, a to duševní i tělesné, své sklony a záliby. ... Pijáci alkoholu a kuřáci přenášejí na své děti své neodolatelné chutě a podrážděné nervy. Prostopášníci často zanechávají jako dědictví svým potomkům své bezbožné tužby a dokonce i ohavné nemoci. A jelikož děti mají méně sil odolávat pokušení, než měli rodiče, každé pokolení má sklon klesat hlouběji a hlouběji. – PP 561 *IMCP 134.4*

Každý nestřídmý člověk, který vychovává děti, na ně zpravidla přenáší své sklony a svá tíhnutí ke zlu. – RH Nov. 21, 1882 (Te 170) *IMCP 135.1*

Samsonův život v lůně matky usměrňovaný Bohem – Slova řečená manželce Manue obsahují pravdu, zamyšlení nad níž by bylo pro dnešní matky velmi prospěšné. Když promlouval k této jedné matce, Hospodin mluvil ke všem matkám té doby plným úzkosti a zármutku a ke všem matkám příštích pokolení. Ano, každá matka může správně pochopit své povinnosti. Může si uvědomit, že charakter jejich dětí bude záviset daleko více na jejím chování před jejich narozením a jejím osobním příkladem po jejich narození než na vnějších výhodách nebo nevýhodách. – ST 26.2.1902 (CD 218) *IMCP 135.2*

Bůh měl pro zaslíbené dítě Manueho důležitou práci a zvyky jak matky tak dítěte měly být tak pečlivě usměrňovány proto, aby mohlo získat schopnosti nutné pro svou práci. ... Dítě je ovlivňováno chováním své matky, které jej vede k dobru či ke zlu. Matka musí být zásadová a uplatňovat zdrženlivost a odříkání, chce-li usilovat o blaho svého dítěte. – CTBH 38, 1890 (Te 90) *IMCP 135.3*

Je to na otcích i matkách – Tento úkol je na otcích i matkách, a i oni by měli opravdově usilovat o božský půvab své osobnosti, aby jejich vliv byl takový, se kterým Bůh může souhlasit. Každý otec s matkou by si měli klást otázku: „... *co máme dělati s dítětem, kteréž se má naroditi?*“ Vlivy působící na dítě v lůně matky jsou mnoha lidmi nedoceňovány, ale pokyn seslaný z nebe těmto židovským rodičům a dvakrát opakovaný tím nejjednoznačnějším a nejnaléhavějším způsobem ukazuje, jak na tuto věc pohlíží Stvořitel. – ST Feb. 26, 1902 *IMCP 135.4*

Rodiče poznamenávají děti svým cejchem – Rodiče ... svým požitkářstvím posílili své zvířecké vášně. S posílením těchto vášní zesláblý rozumové schopnosti a zmenšila se mravní síla. Duchovní stránka byla zatlačena do pozadí zvířecností. Děti se rodí s široce rozvinutými zvířecími sklony, protože byly ocejšovány charakterem svých rodičů. ... Mozek je oslaben a slabá je i

paměť. ... Hříchy rodičů se projevují na jejich dětech, protože rodiče je poznamenávají cejchem vlastních sklonů k žádostivosti. – 2T 391 *IMCP 136.1*

Satan se snaží poskvrnit mysl – Bylo mi ukázáno, že satan se snaží poskvrnit mysl těch, kteří se spojují manželským svazkem, aby mohl jejich dětem vtisknout svůj vlastní ohavný obraz. ... *IMCP 136.2*

Na jejich potomstvo může působit mnohem snadněji než na ně, neboť dokáže mysl rodičů ovládat tak, že skrze ně může cejchem svého charakteru poznamenat jejich děti. A tak se rodí děti s výrazně převládajícími zvířecími sklony, přičemž jejich mravní síla je rozvinuta jen velmi málo. – 2T 480 *IMCP 136.3*

O počtu dětí by měl rozhodovat rozum – Ti, kteří mají stále další děti, a přitom kdyby použili svůj rozum, muselo by jim být jasné, že tyto děti musejí zdědit slabost na duchu i těle, porušují posledních šest přikázání Božího zákona. ... Přispívají k degeneraci lidstva a k upadání lidské společnosti stále níže, ubližují tak svému bližnímu. Jak známo, Bůh si velmi všímá práv bližních, a že by mu snad nezáleželo na bližším a posvátnějším vztahu? Jestliže ani jeden sebemenší vrabec neupadne za letu na zem, aniž by si toho nevšiml, bude snad nevšimavý k dětem narozeným na svět s nemocemi těla i ducha a po celý život více či méně trpícím? Nebude volat rodiče, kterým dal schopnost přemýšlet, k odpovědnosti za to, že odsunuli tyto své vyšší schopnosti do pozadí a stali se otroky vášně, následkem čehož musejí příští pokolení nést stopu jejich tělesných, duševních a mravních poklesků? – HL (Part 2) 30, 1865 (2SM 424) *IMCP 136.4*

Přenášení slabosti – Muži a ženy, kteří začali být neduživí a nemocní, často ve svých manželských svazcích mysleli pouze na své vlastní štěstí. Neuvažovali o této věci z hlediska ušlechtilých a vznešených zásad, přemýšlejíce nad tím, co mohou očekávat od svých potomků, ale pod vlivem oslabeného těla a mysli, který lidskou společnost nepovznáší, nýbrž přispívá k jejímu upadání stále níže. – HL (Part 2) 28, 1865 (2SM 423) *IMCP 137.1*

Nemoci přecházející z pokolení na pokolení – Nemocní muži si často získali náklonnost očividně zdravých žen a protože tyto ženy milovali a ony milovaly je, neviděli žádné zábrany pro sňatek. ... Kdyby zde šlo jen o ty, kdo takto vstupují do manželského vztahu, jejich hřích by nebyl tak velký, avšak jejich potomci jsou nuceni trpět nemocí, která na ně přechází. Tak jsou nemoci přenášeny z pokolení na pokolení. ... Způsobili oslabení lidské rasy a přispěli k její degeneraci tím, že rozšířili dědičné nemoci a zvýšili tak lidské utrpení. – HL (Part 2) 28, 1865 (2SM 423) *IMCP 137.2*

Věkový rozdíl jako důležitý činitel – Další příčinou úbytku tělesných sil a mravních hodnot současného pokolení jsou muži a ženy vstupující do manželského svazku, i když je mezi nimi příliš velký věkový rozdíl. ... Potomstvo vzešlé z těchto svazků, kde je velký vzájemný věkový rozdíl, má v mnoha případech nezdravou mysl a bývá na tom špatně i s tělesnou silou. V těchto rodinách se často projevují rozmanité výstřední a mnohdy velmi nepříjemné charakterové rysy. Tito potomci často brzy umírají a ti, kteří dosáhnou zralého věku, jsou v mnoha případech postiženi tělesně i mentálně a jejich mravní úroveň je velmi nízká. *IMCP 138.1*

Na svět jsou tak přiváděni lidé, kteří jsou pro lidskou společnost přítěží. Za to, jaký charakter se v nich rozvinul, jsou ve velké míře zodpovědní jejich rodiče a tento charakter se přenáší z pokolení na pokolení. – HL (Part 2) 29, 30, 1865 (2SM 423, 424) *IMCP 138.2*

Bůh nás bude brát k zodpovědnosti za nevšimavost ke vlivům působícím na dítě v lůně matky. – Ženy ne vždy poslouchají příkazy svého rozumu namísto svých pudů. Nepociťují dostatečně silně zodpovědnost, jež na nich spočívá při vytváření manželských svazků, které by měly být takové, aby nepoznamenávaly jejich potomstvo nízkou mravní úrovní a sklonem ukájet nízké vášně na úkor zdraví, a dokonce i života. Bůh je bude brát ve velké míře k zodpovědnosti za úroveň zdraví a mravů takto přenášenou na budoucí pokolení. ... *IMCP 138.3*

Velmi mnoho žen tohoto druhu se vdalo a svým potomkům zanechalo jako dědictví znaky své tělesné ochablosti a zkažených mravů. Výrazným rysem jejich potomstva, který přechází z pokolení na pokolení, zvyšuje lidskou bídu na hroznou úroveň a urychluje úpadek lidstva, je ukájení zvířecích vášní a primitivní smyslnost. – HL (Part 2) 27, 28, 1865 (2SM 422, 423) *IMCP 138.4*

Rodiče vybavují děti pro život – Jací jsou rodiče, takové budou ve značné míře i děti. Fyzické předpoklady rodičů, jejich povaha a záliby, duševní sklony a mravní zásady se v menším nebo větším stupni zračí v jejich dětech. – MH 371 *IMCP 138.5*

Vliv na společnost a budoucnost – Čím vznešenější cíle, čím vyšší duševní a duchovní úroveň a čím vypěstovanější tělesnou sílu mají rodiče, tím lépe vybaví své děti pro život. Tím, že kladou důraz na to, co je v nich nejlepší, dokážou rodiče působit na společnost správným vlivem, který ve svém důsledku povznáší budoucí pokolení. ... *IMCP 139.1*

Popouštěním uzdy různým choutkám a vášním mrhají miliony lidí svými silami a jsou ztraceni pro tento svět a pro svět, který přijde. Rodiče by měli pamatovat na to, že jejich děti se musejí setkávat s těmito pokušeními. Ještě před narozením dítěte by měla být započata příprava na to, aby mu bylo umožněno úspěšně bojovat v bitvě proti zlu. *IMCP 139.2*

Zodpovědnost spočívá především na matce. Matka, která životní mízou vlastního těla zajišťuje výživu dítěte a vytváření jeho tělesné konstrukce, přenáší na něj také duševní a duchovní vlivy, jež vedou k utváření mysli a charakteru. – MH 371, 372 *IMCP 139.3*

Rodiče poznamenali své děti cejchem vlastního charakteru – Rodiče poznamenali své děti cejchem vlastního charakteru a jestliže u jednoho dítěte jsou některé rysy nadměrně rozvinuty a u dalšího se projevují jiné rysy, které jsou nepěkné, kdo jiný by měl být trpělivý, shovívavý a laskavý než rodiče? Kdo jiný by měl být odhodlaný pěstovat v dětech vzácné charakterové přednosti zjevené v Kristu Ježíši? *IMCP 139.4*

Matky si jen velmi málo uvědomují své výsady a možnosti. Nezdá se, že by chápaly, že mohou být misionářkami v nejlepším slova smyslu a Božími pomocnicemi, když umožní svým dětem, aby si vybudovaly vyvážený charakter. Je to důležité břímě práce, které dostaly od Boha. Matka je Boží zástupkyně při prosazování křesťanství ve své rodině. – RH Sep. 15, 1891 *IMCP 139.5*

Zodpovědnost rodičů za vlivy působící na dítě v lůně matky – První velký cíl, který má být dosažen při výchově dětí, je jejich náležitá tělesná síla, která ve značné míře usnadní výchovu po duševní stránce a mravní výchovu. Mezi stavem těla a mravů je úzká souvislost. Jaká obrovská tíha zodpovědnosti spočívá na rodičích, když uvážíme, že jejich chování před narozením jejich dětí má velký vliv na vývoj charakteru těchto dětí po jejich narození! – HL (Part 2) 32, 1865 (2SM 426) *IMCP 140.1*

Co s tím dělat – Rodiče mohou na své děti přenést sklony, ... jež ztěžují vzdělávání těchto dětí a jejich výchovu k tomu, aby byly přísně ukázněné a měly neposkvrněné a počestné chování. Byla-li na ně jako dědictví přenesena záliba v nezdravém jídle, alkoholu a povzbuzujících prostředcích, jaká hroživě závažná zodpovědnost spočívá na rodičích, kteří by měli bojovat proti špatným sklonům, které dali svým dětem! Jak soustředěně a pilně by se rodiče měli snažit s vírou a nadějí splnit svou povinnost vůči svým nešťastným potomkům! – 3T 567, 568 *IMCP 140.2*

Den zúčtování pro rodiče – Až se rodiče a děti setkají při konečném zúčtování, jaký obraz se to naskytne! Tisíce dětí, které byly otroky různých choutek a ohavných neřestí a které za svého života klesly mravně až na dno, budou stát tváří v tvář rodičům, kteří z nich udělali to, co jsou. Kdo jiný než rodiče musí nést tuto strašlivou zodpovědnost? Zkazil tyto mladé lidi Hospodin? Ó ne! Kdo tedy udělal toto strašné dílo? Nebyly hříchy rodičů přeneseny na děti v podobě zvrácených choutek a vášní? A nebylo toto dílo dovršeno těmi, kdo zanedbávali jejich výchovu podle vzoru, který poskytl Bůh? Stejně jistě jako existence těchto rodičů je, že všichni stanou před Bohem, který přezkoumá jejich vliv. – CTBH 76, 77, 1890 (FE 140, 141) *IMCP 140.3*

Lidská moudrost nestačí – Rodiče by měli pamatovat na to, že jejich děti se musejí setkávat s ... pokušeními. Ještě před narozením dítěte by měla začít příprava, která mu umožní úspěšně bojovat v bitvě proti zlu. – MH 371 *IMCP 141.1*

Šťastní to lidé, jejichž život je odrazem Božím – Šťastní to rodiče, jejichž život je věrným odrazem Božím a v jejichž dětech proto Boží sliby a přikázání probouzejí vděčnost a úctu, rodiče, jejichž něha, spravedlnost a trpělivost tlumočí dítěti Boží lásku, spravedlnost a trpělivost, a kteří tím, že své děti učí, aby je milovaly, věřily jim a poslouchaly je, učí je milovat svého Otce v nebi, věřit v Něho a poslouchat Ho. Rodiče, kteří dítěti předají takový dar, mu tím věnují poklad vzácnější než bohatství celého světa – poklad, který má takové trvání jako věčnost. – MH 375, 376 *IMCP 141.2*

17. Zděděné vlastnosti a prostředí

Síla zděděných vlastností – Zamysleme se nad silou zděděných vlastností, vlivem špatné společnosti a okolí, mocí špatných zvyků. Můžeme se divit, že mnozí se pod takovými vlivy stanou zkaženými? Můžeme se divit, že jen pomalu reagují na úsilí o jejich pozvednutí? – MH 168 IMCP 142.1

Děti často dědí povahu – Děti zpravidla dědí povahu a sklony svých rodičů a napodobují jejich příklad, takže hříchy rodičů jsou přenášeny na děti z pokolení na pokolení. Nemravnost a neuctivost Cháma se tak přenesla na jeho potomky a přivedla kletbu na mnoho jejich pokolení. ... IMCP 142.2

Jak bohatě byla oproti tomu odměněna Semova úcta k otci a jaká zářná řada svatých mužů se objevuje v jeho potomstvu! – PP 118 IMCP 142.3

Matky by se měly seznámit se zákony dědičnosti – Kdyby se matky minulých pokolení seznámily se zákony svého bytí, pochopily by, že jejich tělesná síla a také úroveň jejich mravů a duševní schopnosti budou ve značné míře přeneseny na jejich potomstvo. Jejich nevědomost v této oblasti, kde jde o tak hodně, je trestuhodná. – HL (Part 2) 37, 1865 (2SM 431) IMCP 142.4

Nemoci přenášené z rodičů na děti – Od prvního přestoupení upadá jedno lidské pokolení za druhým stále hlouběji. Nemoci se přenášejí z rodičů na děti, z jednoho pokolení na druhé. Už nemluvnata v kolébce trpí chorobami způsobenými hříchy rodičů. IMCP 143.1

Mojžiš, první dějepisec, podává dosti přesný popis společenského života a života jednotlivých lidí na počátku světových dějin, ale nenacházíme zde žádnou zmínku o tom, že by se narodilo slepé, hluché, tělesně postižené nebo slabomyslné dítě. Není zaznamenán žádný případ přirozeného úmrtí v kojeneckém věku, dětství nebo mládí. ... Když syn zemřel dříve než otec, byla to tak zřídka událost, že byla považována za hodnu zaznamenání: „*Umřel pak Háran dříve než Tàre otec jeho.*“ Patriarchové od Adama k Noé žili s několika málo výjimkami skoro tisíc let. Od té doby délka života klesá. IMCP 143.2

V době Kristova prvního příchodu bylo lidstvo již tak zkažené, že nejen staří, ale i lidé ve středním věku a mladí přicházeli ze všech měst ke Spasiteli, aby byli vyléčeni ze svých nemocí. – CTBH 7, 8, 1890 (CD 117, 118) IMCP 143.3

Děti by se měly vystříhat špatných zvyků rodičů – Nemoc nikdy nepřichází bez příčiny. Je přivolávána a je jí připravována cesta přehlížením zdravotních zásad. Mnozí trpí v důsledku prohřešků svých rodičů. Nejsou sice zodpovědní za to, co dělali jejich rodiče, nicméně jejich povinností je zjistit, co je a co není porušováním zdravotních zásad. Měli by se vystříhat špatných zvyků svých rodičů a správným způsobem života dosáhnout lepšího zdravotního stavu. – MH 234 IMCP 143.4

Hříchy předků zaplavují svět nemocemi – Naši předkové nám odkázali zvyky a sklony, jež zaplavují svět nemocemi. Hříchy rodičů v podobě zvrácených sklonů se se strašlivou silou projevují na dětech až do třetího a čtvrtého pokolení. Vlivem špatných stravovacích návyků mnoha pokolení a lidské nenasytlosti a bezuzdnosti se plní naše chudobince, vězení a ústavy pro duševně choré. Velká záliba v pití čaje a kávy, vína, piva, rumu a brandy, kouření tabáku a opia a užívání dalších omamných prostředků způsobila obrovskou duševní i tělesnou degeneraci, a tato degenerace stále stoupá. – RH July 29, 1884 (CH 49) IMCP 144.1

Zděděná chuť na alkohol – Pro některé lidi je velmi nebezpečné mít doma víno, protože zdědili chuť na alkohol a ďábel je neustále ponouká, aby se jí oddávali. Když podlehnou jeho pokoušení, už se nezastaví. Chuť volá po svém uspokojování a je jí povolováno až k jejich úplnému úpadku. Mozek je ochromen a zatemněn, rozum již netřímá otěže a dostávají se do spárů neovladatelné touhy pít. – 5T 356, 357 IMCP 144.2

Škodlivé vlivy tabáku přenášené na děti – Kouření způsobuje mezi dětmi a mládeží nevýslovné zlo. Zdraví škodlivé zvyky minulých pokolení postihují dnešní děti a mládež. Z rodičů se na děti přenáší jako dědictví duševní omezenost, tělesná slabost, pocuchané nervy a nepřirozené neodolatelné touhy. To vše pak vždy u dětí sílí a má tím pádem nikdy nekončící zlé důsledky. Ve značně velké míře je tím způsobena tělesná, duševní a mravní degenerace, která se tak stává velmi znepokojující. – MH 328, 329 IMCP 144.3

Děti dědí sklony – Děti dědí sklony ke špatnostem, ale mají také mnoho dobrých charakterových rysů. Ty by měly být posilovány a rozvíjeny, zatímco před sklony ke zlu by měly být děti chráněny a tyto sklony by v nich měly být potlačovány. Děti by neměly být nikdy rozmazlovány, neboť rozmazlování na ně působí jako jed. Rodiče by jim měli projevovat posvěcený a láskyplný zájem a získávat si tak jejich důvěru a lásku. – RH Jan. 24, 1907 *IMCP 144.4*

Příhodná slova chvály. – Vždy, když může matka své děti pochválit za dobré chování, měla by to udělat. Měla by je povzbuzovat slovy chvály a pohledy vyjadřujícími lásku, které se budou dotýkat jejich srdce jako paprsky slunce a povedou u nich k pěstování sebeúcty a vytváření ryziho charakteru. – 37 532 *IMCP 145.1*

Někteří zdělili prudkou povahu – Na některé byla přenesena prudká povaha a jejich výchova v dětském věku je nenaučila sebeovládání. Výsledkem je často vznětlivost, závistivost a žárlivost. – 2T 74 *IMCP 145.2*

Ábel využívá zděděnou slabost – Není v našich vlastních silách odmítnout volání naší padlé přirozenosti. Touto cestou na nás ďábel přivádí pokušení. Ježíš věděl, že nepřítel bude přicházet ke každé lidské bytosti, aby využil její dědičné slabosti a lživým našeptáváním lapil do svých osidel všechny, kdo nemají víru v Boha. Tím náš Pán prošel cestou, kterou musí jít člověk, připravil nám podmínky k tomu, abychom mohli přemoci zlo. „*Doufejtež*“, říká, „*jáť jsem přemohl svět.*“ (J 16,33) – DA 122, 123 *IMCP 145.3*

Obrácení mění zděděné sklony – Opravdové obrácení mění zděděné vlastnosti a vypěstované sklony ke špatnostem. Náboženství Boží je pevná látka složená z nespočetných nití a tkaná s citem a velkou dovedností. Pouze moudrost, která přichází od Boha, může dovést tvorbu této látky až do konce. Je velmi mnoho druhů látek, které mají zprvu krásný vzhled, ale při zkoušce nevydrží. Vyblednou, protože jejich barvy nejsou stálé. Vlivem letního horka vymizí. Látka nevydrží hrubé zacházení. – Letter 105, 1893 (6BC 1101) *IMCP 145.4*

Nebýt zotročení dědictvím – Je třeba, abychom si položili otázku, zda máme Kristovy přednosti. Výmluvy jsou k ničemu. Všechny okolnosti, všechny chuti a vášně musejí bohabojnému člověku sloužit, ne vládnout mu. Křesťan nesmí být zotročen žádnými dědičnými nebo vypěstovanými zvyky či sklony. – SpT Series A, No. 9, p 56, 1897 (TM 421) *IMCP 146.1*

Andělé pomáhají v boji s těmito sklony – Andělé jsou vždy přítomni tam, kde je jich nejvíce potřeba. Jsou s těmi, kteří musejí vybojovat ty nejtěžší bitvy, s těmi, kdo musejí bojovat proti svým náchylnostem a dědičným sklonům a jejichž prostředí doma je nejvíce odrazující. – RH April 16, 1895 (ML 303) *IMCP 146.2*

Víra očišťuje od zděděných chyb – Ti, kdož na základě hlubokého chápání Písma mají správný pohled na kříž, ti, kdož plně důvěřují Ježíši, mají pevný základ pro svou víru. Mají víru, jež působí skrze lásku a očišťuje duši ode všech zděděných a v životě získaných nedostatků. – 6T 238 *IMCP 146.3*

Dalekosáhlé účinky prostředí – Žijeme v ovzduší ovlivněném satanovými kouzly. Nepřítel očarovává přitažlivostí prostopášnosti každou duši, která není opevněna Kristovou milostí. Pokušení budou přicházet, avšak budeme-li se před nepřítelem mít na pozoru a uchovávat si dostatek sebeovládání a neposkvřenost, svádějící duchové na nás nebudou mít žádný vliv. Ti, kteří nedělají nic, čím by dávali prostor pokušení, budou mít sílu odolat mu, až přijde, ale ti, kteří se pohybují stále v ovzduší zla, nebudou moci vinit nikoho jiného než sebe, budou-li přemoženi a povolí ve své nezlomnosti. V budoucnu se ukáže oprávněnost varování vydaného v souvislosti se svádějícími duchy. Tehdy se ukáže síla Kristových slov: „*Budtež vy tedy dokonalí, jako i Otec váš, kterýž jest v nebesích, dokonalý jest.*“ (Mt 5,48) – CT 257 *IMCP 146.4*

Lotovy dcery zkaženy špatným prostředím – Lot pobýval v Ségoru jen krátce. Panovala zde nepravost stejně jako v Sodomě a on zde nechtěl zůstat v obavách ze zničení tohoto města. Brzy však byl Ségor stráven ohněm, protože Bůh tak zamýšlel. Lot se vydal do hor a přebýval v jeskyni zbaven všeho, pro co se odvážil vystavit svou rodinu vlivům mravně zpustlého města. Ale kletba Sodomy ho sledovala i tam. Výsledkem styků se špatnými lidmi v tomto nemravném městě bylo hříšné chování jeho dcer. Mravní zkaženost tohoto místa tak protkala jejich charakter, že nedokázaly rozlišovat mezi dobrem a zlem. Lotovo jediné potomstvo, Ammonitští a Moábští, byli

mravně zpustlé modlářské národy vzpírající se Bohu a zavilí nepřátelé Jeho lidu. – PP 167, 168 *IMCP 147.1*

Straňte se špatné společnosti – Jen málo lidí si uvědomuje, jak je důležité co možná nejvíce se stranit společnosti, která neprospívá náboženskému životu. Jen pro málo lidí je při výběru prostředí, ve kterém budou žít, nejdůležitějším hlediskem duchovní růst. *IMCP 147.2*

Rodiče se hrnou se svými dětmi do měst, protože se jim zdá, že si tam vydělají na živobytí snadněji než na venkově. Děti, které nemají co dělat, když nejsou ve škole, vychovává ulice. Špatní kamarádi je učí zhýralosti a nezřízenému životu. Rodiče to vše vidí, ale náprava jejich chyby žádá obět' a oni zůstávají tam, kde jsou, až ďábel získá úplnou vládu nad jejich dětmi. Je lepší obětovat všechny světské cíle, než ohrozit drahocenné duše svěřené vaší péči. – 5T 232 *IMCP 147.3*

Prodlévejte v nebeském prostředí – Musíme se řídit pravým náboženstvím a zdravým rozumem. Naše duše by měly být obklopeny nebeským prostředím. Muži a ženy by se měli hlídat; měli by být neustále na stráži a nevypustit z úst žádné slovo a nedopustit se žádného činu, který by způsobil, že se o nich bude mluvit ve zlém. Ten, kdo se prohlašuje za Kristova následovníka, by se měl hlídat, aby si uchoval svou čistotu a neposkvrněnost myslí, slov a činů. Musí působit povznášejícím vlivem na ostatní. Jeho život musí odrážet jasné paprsky Slunce spravedlnosti. – CT 257, 258 *IMCP 148.1*

Sklony získané v dětství určují osud – Děti jsou ve velmi raném věku snadno ovlivnitelné vlivy podkopávajícími morálku, ale rodiče, kteří se prohlašují za křesťany, jako by neviděli špatné dopady způsobu vedení svých dětí. Och, kdyby si jen uvědomili, že sklony, které dítě získá v nejranějším věku, utvářejí charakter a určují osud, kterým bude buď věčný život nebo věčná smrt! Děti jsou snadno ovlivnitelné mravními a duchovními vlivy a lidé, kteří byli v dětství moudře vychováni, mohou občas chybovat, ale nikdy nesejdou daleko z pravé cesty. – ST April 16, 1896 (CG 198) *IMCP 148.2*

Velká míra zodpovědnosti rodičů – Rodiče jsou ve velké míře zodpovědní za podobu danou charakteru jejich dětí. Měli by usilovat o vyrovnanost a vyváženost. Jen málo lidí má vyrovnanou mysl, protože rodiče otřesným způsobem zanedbávají svůj úkol posilovat v dětech dobré a potlačovat špatné charakterové rysy. Nepamatují na to, že na nich spočívá ta nejzávažnější povinnost hlídat sklony každého dítěte a že jejich úkolem je učit své děti správným zvykům a správnému způsobu myšlení. – 5T 319 *IMCP 148.3*

Začněte hned v raném dětství – Rodiče musejí začít na své potomky náležitě působit již v raném dětství, aby jim mohli vtisknout dobrý charakter dříve, než se na jejich mysl a srdce otiskne cejch tohoto světa. – RH Aug. 30, 1881 (CG 193) *IMCP 149.1*

Důležitost prvních tří let života – Matky, udělejte vše pro to, abyste své děti během prvních tří let jejich života náležitě ukáznili. Nedovolte jim vytvářet si jejich vlastní přání a touhy. Matka musí své dítě hlídat. První tři roky je doba, kdy je třeba proutek ohýbat, dokud je mladý. Matky by si měly uvědomovat důležitost přikládanou tomuto období, kdy se pokládají základy pro budoucí život. – Manuscript 64, 1899 (CG 194) *IMCP 149.2*

Prvních sedm let má velký vliv na utváření charakteru – Řádná včasná výchova dětí je pro ně důležitější než cokoli jiného. Ponaučení, které si dítě odnese z prvních sedmi let života, má na utváření jeho charakteru větší vliv než vše, co se naučí v budoucnu. – Manuscript 2, 1903 (CG 193) *IMCP 149.3*

První ponaučení jsou málokdy zapomenuta – Ani malé ani větší děti a ani mládež by neměla od otce, matky nebo kteréhokoli člena domácnosti slyšet slova, která jsou výrazem netrpělivosti, protože dojmy z dětství a mládí v člověku zůstávají velmi hluboko a jaké rodiče své děti udělají dnes, takové budou zítra, pozitíí a popozitíí. První ponaučení daná dětem jsou málokdy zapomenuta. *IMCP 149.4*

Dojmy zanechané v srdci na počátku života se projeví v následujících letech. Mohou být hluboko skryty, ale málokdy budou vymazány. – Manuscript 57, 1897 (CG 193, 194) *IMCP 149.5*

Zaměření na tělesnou stránku v raném věku – Během prvních šesti nebo sedmi let života dítěte by měla být věnována větší pozornost jeho tělesné výchově než rozvíjení jeho rozumových schopností. Po této době, pokud je jeho tělesný stav dobrý, je třeba se zaměřit na obojí. Nejranější období dětství trvá do věku šesti nebo sedmi let. Do této doby by děti měly být ponechány jako ma-

lé ovečky, aby běžaly po domě a po okolí plné radostného nadšení, hopsajíce a poskakující, bez jakýchkoli starostí a obav. *IMCP 149.6*

Rodiče, a především matky, by měly být jedinými učiteli působícími na mysl těchto malých dětí. Neměly by je učit z knih. Děti jsou zvědavé a chtějí poznat věci kolem sebe. Kladou otázky týkající se věcí, které vidí a slyší a rodiče by měli tuto příležitost využít k tomu, aby je poučili, a měli by na tyto drobné dotazy trpělivě odpovídat. Tímto způsobem mohou připravit nepřítele o jeho výhodu a opevnit mysl svých dětí tím, že zasejí dobré semeno do jejich srdcí a nenechají místo, aby v nich zakořenila špatnost. Tím, co děti potřebují nejvíce při utváření charakteru, jsou láskyplné rady v útlém věku. – HL (Part 2) 44, 1865 (2SM 437) *IMCP 150.1*

Zvláštní péče o první dítě – Zejména první dítě by mělo být vychovááno s velkou péčí, neboť bude učit ostatní děti. Děti vyrůstají pod vlivem těch, kdo je obklopují. Když ti, kteří na ně působí, jsou příliš neukáznění a prudcí, stávají se také neukázněné a téměř nesnesitelné. – Manuscript 64, 1899 (CG 27) *IMCP 150.2*

Různé prostředí pro různé děti – Některé děti potřebují trpělivější výchovu a laskavější zacházení než ostatní. Dostaly jako dědictví nevhodné charakterové rysy, a proto potřebují o to více pochopení a lásky. Při vytrvalé snaze mohou být tito vzpurní jedinci připraveni, aby zaujali své místo při práci na Mistrově díle. Mohou se v nich skrývat nerozvinuté schopnosti, které, budou-li probuzeny, jim umožní zaujmout místo daleko před těmi, od nichž se očekávalo více než od nich. – CT 115, 116 *IMCP 150.3*

Zvyky se v pozdějším životě změní jen zřídka – To, co člověk vidí a slyší v dětském věku, se hluboce vrývá do jeho mysli a žádné pozdější poměry v jeho životě to nemohou úplně vymazat. V této době se utváří jeho rozum a rozhoduje se, na co se budou vázat a jakou sílu budou mít jeho city. Opakované jednání s daným účelem se stává zvykem. Tyto zvyky mohou být při tvrdé snaze v pozdějším životě pozměněny, jen zřídka ale úplně změněny. – GH January, 1880 (CG 199, 200) *IMCP 150.4*

Léčivý vliv laskavosti – Pod vlivem mírnosti, laskavosti a vlídnosti se vytváří prostředí, které působí léčivě, a ne škodlivě. – Letter 320, 1906 (ML 152) *IMCP 151.1*

18. Jistota doma

Lidská láska by měla čerpat z Božské lásky – Manželský svazek lze vytvořit bezpečně pouze v Kristu. Lidská láska by měla čerpat sílu pro svá nejtěsnější pouta z Božské lásky.* – MH 358 *IMCP 152.1*

Dosažení Božího ideálu – Muži a ženy mohou dosáhnout Božího ideálu, budou-li brát Krista jako svého pomocníka. Co nedokáže lidská moudrost, to pro ty, kteří se Mu s láskou a důvěrou od dávají, dosáhne Jeho milost. Jeho prozřetelnost dokáže spojit srdce pouty, která mají nebeský původ. Láska pak nebude pouhá výměna lichotících slov. Nebeský stav tká s jemnější osnovou a útkem, a přitom pevněji, než mohou tkát světské stavy. Výsledkem není žádná choulostivá tkanina, ale pevná látka, která vydrží dlouhé všední nošení a zkoušky. Jedno srdce bude vázáno k druhému zlatými pouty lásky, která je trvalá. – MH 362 *IMCP 152.2*

Zvažujte každý dojem při uvažování o sňatku – Necht' lidé, uvažující o sňatku, zvažují každý dojem a sledují každý posun v charakteru toho, s nímž mají v úmyslu spojit svůj životní osud. Budiž každý krok k manželskému svazku provázen zdrženlivostí, bezelstností, upřímností a opravdovým záměrem potěšit a uctít Boha. Manželství ovlivňuje další život na tomto světě i na světě, který přijde. Opravdový křesťan neplánuje nic, co Bůh nemůže schválit. – MH 359 *IMCP 152.3*

Skutečný soulad se vytváří až po letech – Ať se do manželství vstupuje se sebevětší opatrností a moudrostí, jen mezi málo partnery je ihned po svatebním obřadu naprostý soulad. Skutečný soulad mezi mužem a ženou v manželském svazku se vytváří až v pozdějších letech. – MH 359, 360 *IMCP 153.1*

Původní vzájemné okouzlení se vytratí – Jakmile na nově oddaný pár dopadnou břemena složitosti a starosti obyčejného života, vzájemné okouzlení, kterým představivost tak často zahaluje sňatek, se vytratí. Manžel a manželka poznají charakter toho druhého tak, jak jej nebylo možno poznat během jejich dřívějšího vztahu. Je to nejkritičtější období v jejich soužití. Štěstí a užitečnost celého jejich budoucího života závisí na tom, zda se nyní správně zachovají. Často v sobě navzájem rozeznají netušené slabé stránky a nedostatky, ale srdce, která spojila láska, rozeznají také dosud neznámé přednosti. Necht' se všichni snaží u druhého objevovat raději přednosti než nedostatky. Často je tím, co určuje, co nám bude u druhého odhaleno, prostředí, které nás obklopuje. *IMCP 153.2*

Je mnoho lidí, kteří považují projev lásky za slabost a udržují si odstup, který ostatní odpuzuje. Jejich duch krotí projevy spřízněnosti. Protože pohnutky k přátelskému a velkorysému chování jsou potlačovány, vytrácejí se, a srdce se stává opuštěné a chladné. Na tuto chybu bychom si měli dávat velký pozor. Láska nemůže existovat dlouho bez svého projevení. Necht' srdce toho, kdo je s vámi spojen, nestrádá kvůli nedostatku laskavosti a spřízněnosti. – MH 360 *IMCP 153.3*

Láska pobízí k ušlechtlejším cílům – Necht' každý lásku raději dává, než vyžaduje. Pěstujte v sobě to, co je ve vás nejušlechtlejší, a snažte se jeden ve druhém rozeznávat dobré vlastnosti. Vědomí člověka, že je vážen, je nádherný podnět k dalšímu snažení a přináší obrovské uspokojení. Pochopení a úcta podněcují ke snaze o dosažení dokonalosti a přitom sílí láska, která pobízí k ušlechtlejším cílům. – MH 361 *IMCP 154.1*

Osobnost by neměla být pohlcena – Ani manžel ani manželka by neměli svou osobnost nechat pohltit osobností toho druhého. Každý má osobní vztah k Bohu. Každý by se Ho měl ptát: „Co je správné?“, „Co je špatné?“, „Jak mohu nejlépe naplňovat účel života?“ Necht' bohatství vašich citů plyne k Tomu, který za vás dal svůj život. Necht' je pro vás Ježíš prvním i posledním a nejlepším ve všem. Když se vaše láska k Němu prohloubí a zesílí, bude taktéž očištěna a posílena vaše láska jednoho k druhému. – MH 361 *IMCP 154.2*

Každý máme svou vlastní osobnost a osobnost manželky by nikdy neměla být vstřebána osobností jejího muže. Bůh je náš Stvořitel. Jsme Jeho tím, že nás stvořil a tím, že nás vykoupil. Chceme poznat, jak se Mu můžeme odvděčit, protože nám dává mravní sílu, schopnosti a rozum a chce, abychom tyto vzácné dary co nejvíce využívali ke slávě Jeho jména. – Manuscript 12, 1895 *IMCP 154.3*

Plné podřízení pouze Ježíši – Bůh žádá, aby manželka měla před sebou stále bázeň Boží a Jeho slávu. Musí se plně podřídit pouze Pánu Ježíši Kristu, který ji vykoupil jako vlastní dítě za ne-smírnou cenu svého života. ... Její osobnost nesmí být pohlcena osobností jejího muže, neboť je majetkem Krista. – Letter 18, 1991 (AH 116) *IMCP 154.4*

Myšlenka, že manželský svazek je chybou, nesmí být dopřáváno místo – I když mohou vzniknout potíže, složitosti a odrazující překážky, ať ani manžel ani manželka nedopřávají místo myšlenky, že jejich svazek je chybou nebo zklamáním. Rozhodněte se být jeden pro druhého vším, čím pro něho můžete být. Prokazujte si stále pozornost jako kdysi. Podporujte jeden druhého všemi způsoby při vedení bitev života. Snažte se přispívat ke štěstí toho druhého. Nechť je mezi vámi vzájemná láska, vzájemná shovívavost. Sňatek pak místo, aby byl koncem lásky, bude jakoby jejím skutečným začátkem. Vroucnost opravdového přátelství, láska, která poutá srdce k srdci, je předzvěstí nebeských radostí. – MH 361 *IMCP 154.5*

Vztah řízený rozumem – Ti, kteří manželský vztah považují za jedno z posvátných Božích ustanovení, chráněné Jeho svatým přikázáním, se budou řídit příkazy rozumu. Budou pečlivě zvažovat důsledek každé výsady, kterou manželský svazek poskytuje. Budou si uvědomovat, že jejich děti jsou vzácné drahokamy svěřené do jejich péče Bohem, aby jejich povahu výchovou zbavili hrubého obalu a aby se tak mohl objevit jejich lesk. Budou cítit, že jejich nejzávažnější povinností je vypěstovat v dětech takový charakter, aby mohly v životě činit dobro a obšťastňovat ostatní svým světlem, aby svět byl tím, že v něm žily, lepší, a aby byly připraveny na vyšší život, lepší svět, připraveny navždy zářit v přítomnosti Boha a Beránka. – HL (Part 2) 48, 1865 *IMCP 155.1*

Dobře řízená rodina – Rodina by měla být dobře řízena podobně jako podnik. Otec a matka by měli společně zvažovat své úkoly. Společně by měli usilovat o to, co je pro jejich děti nejlepší. Neměly by mezi nimi být žádné neshody. Nikdy by neměli za přítomnosti svých dětí kritizovat plány nebo zpochybňovat mínění toho druhého. Je-li žena nezkušená, měla by se pokusit zjistit, kde manželovi ztěžuje jeho práci, kterou usiluje o spásu jejich dětí. A manžel by ji měl vzít za ruce, dát jí moudré rady a s láskou ji povzbudit. – RH July 8, 1902 *IMCP 155.2*

Rodiče musejí ovládat sami sebe – Rodiče, kteří úspěšně vládnou své rodině, musejí především ovládat sami sebe. Chtějí-li ve své rodině slyšet jen příjemná slova, musejí dbát, aby děti z jejich rtů slyšely pouze příjemná slova. Co zasejí, to budou sklízet. Rodiče čeká závažná, posvátná práce, kterou musejí vykonat při výchově svých dětí poučeními a příkladem. Jsou před Bohem povinni předložit Mu své děti velmi brzy připravené na moudré poznání toho, co znamená být následovníkem Ježíše Krista. Když lidé, kteří o sobě tvrdí, že jsou biblickými křesťany, mají děti, které se nebojí a nemilují Boha, ve většině případů je to proto, že příklad jejich rodičů nebyl správný. Byla zaseta špatná semena, která přinesla sklizeň trní a hloží. – Manuscript 59, 1900 *IMCP 156.1*

Laskavá slova a úsměvy pro rodinu – Naši výsadou, ale i povinností, je pěstovat v sobě laskavost, mít Kristův pokoj v srdci a jako pokojní následovníci Krista zasévat vzácná semena, která dají úrodu pro věčný život. Mnozí z těch, kdo o sobě prohlašují, že jsou Kristovými následovníky, mají řadu dobrých a užitečných vlastností, ale jejich povaze velmi škodí nevlídnost, podrážděnost, věčná nespokojenost a odsuzování ostatních. Manžel nebo manželka chovající v sobě podezřívavost a nedůvěru způsobují doma hádky a sváry. Nikdo by si neměl laskavá slova a úsměvy ponechávat pouze pro cizí lidi a doma projevoval popudlivost a vyhánět tak odsud pohodu a spokojenost. – Letter 34, 1894 (HC 179) *IMCP 156.2*

Vyhnout se hrubé mluvě – Otcové a matky, manželé a manželky, snažně vás prosím, nepěs-tujte nízké myšlenky a hrubou mluvu. Hrubá slova, sprosté žerty, nedostatek zdvořilosti v životě doma na vás zanechají stopu a při častém opakování se stanou vaší druhou přirozeností. Domov je příliš posvátné místo na to, aby byl poskvřňován sprostotou, smyslností a vzájemným napadáním. Je zde Svědek, který říká: „*Znám skutky tvé.*“ Nechť láska, pravda, laskavost a shovívavost se stanou rostlinami pěstovanými v zahradě srdce. – Letter 18b, 1891 *IMCP 156.3*

Nikdy neprojevuje hrubost nebo nevlídnost – Dáváte si pozor, abyste v rodinném kruhu nikdy neprojevovali hrubost, nevlídnost a nezdvořilost? Když jste doma hrubí, pak bez ohledu na to, jak hluboké je vaše náboženské vyznání, porušujete Boží přikázání. – RH March 29, 1892 *IMCP 157.1*

Přátelé by se neměli plést do života doma (rada mladému muži). – Rodinný kruh by měl být pokládán za posvátné místo, předobraz nebe, zrcadlo, ve kterém chceme vrhat svůj obraz. Můžeme mít přátele a známé, ale do života doma by se neměli plést. Mělo by zde panovat silné vědomí výsadních práv, dávající pocit pohody, klidu a bezpečí. *IMCP 157.2*

Vaše přátelství se ženami a dívkami však pro ně bylo zdrojem pokušení, vedoucího je k osmělování se a překračování omezení, která manželský svazek přináší každému muži a ženě. Vy jste si to neuvědomil, ale Vaše záliba v různých zábavách a způsob, jakým jste vystupoval, nezapůsobil na ostatní posvátností manželského vztahu. *IMCP 157.3*

Běžný život doma je velkou zkouškou charakteru. Citlivou ohleduplností doma, trpělivostí, laskavostí a láskou si člověk vytváří dobrý charakter. – Letter 17, 1895 *IMCP 157.4*

Ženy zoufale čekají na slova lásky od svých mužů – Mnoho žen zoufale čeká na slova lásky a něhy a obyčejné projevy pozornosti a zdvořilosti náležející jim od jejich manželů, kteří si je zvolili za své životní partnerky. Kolika potíží a jaké záplavě strastí a neštěstí by bylo zabráněno, kdyby muži a také ženy nepřestávali projevovali ohledy, pozornost a drobné zdvořilosti v běžném životě a pronášet milá slova obdivu, což vše drželo lásku při životě a což považovali za potřebné k tomu, aby si získali partnera svého srdce. *IMCP 157.5*

Kdyby manželé nepřestávali s těmito vzájemnými projevy pozornosti, které živí lásku, těšili by se ze společnosti toho druhého a měli by posvěcující vliv na svou rodinu. Měli by v sobě celý malý šťastný svět a netoužili by z tohoto světa odcházet za novými lákadly a novými láskami. Mnoho žen onemocnělo a předčasně zemřelo kvůli nedostatku povzbuzujících slov vyjadřujících přízeň a lásky projevované milými pozornostmi a slovy. – Letter 27, 1872 *IMCP 158.1*

Manžel může zavřít dveře před nemocemi – Manžel by měl projevoval velký zájem o svou rodinu. Zejména by měl mít ohled na city své ženy jako křehkého stvoření. Může zavřít dveře před mnoha jejími nemocemi. Laskavá, veselá a povzbuzující slova se ukážou být účinnější než většina léčebných prostředků. Přinesou srdci sklíčených a zoufalých žen odvahu a štěstí a slunce vnesené do rodiny laskavými činy a povzbuzujícími slovy toto úsilí mnohonásobně splatí. *IMCP 158.2*

Manžel by měl mít na paměti, že na matce spočívá velká část břemene výchovy jeho dětí a že matka ve značné míře utváří jejich mysl. To by ho mělo přimět k projevoování jeho nejněžnějších citů a měl by jí od jejích břemen starostlivě odlehčovat. Měl by ji pobízet, aby se opřela o jeho velkou lásku a směřovat její mysl k nebi, kde je síla, pokoj a úplné spočinutí pro utrápené. *IMCP 158.3*

Neměl by přicházet domů se zamračeným obočím, ale svou přítomností by měl do své rodiny vnášet slunce a pobízet svou ženu, aby hleděla vzhůru a věřila v Boha. Společně mohou žádat splnění Božích slibů a přinést do rodiny Jeho bohaté dary. Nevylidnost, stěžování si a zlost vyhánění Ježíše z obydlí. Viděla jsem, že Boží andělé prchají z domu, kde vládnou nepřátelská slova, podrážděnost a hádky. – 1T 306, 307 *IMCP 158.4*

Muž je hlava rodiny – Manžel a otec je hlavou rodiny. Jeho žena u něho hledá lásku, pochopení a pomoc při výchově dětí, a to je správné. Děti jsou jeho stejně jako její a on má stejný zájem na jejich blahu. Děti hledají u otce podporu a vedení; je třeba, aby otec měl správnou představu o životě a o vlivech a společnosti, která by měla obklopovat jeho rodinu, a především by měl být veden láskou k Bohu, bázní Boží a naučeními Jeho Slova, aby mohl navést kroky svých dětí na správnou cestu. – MH 390 *IMCP 159.1*

Manželka je pro manžela jako „pomoc, kteráž by při něm byla“ – Sám Bůh dal Adamovi družku. Poskytl mu „pomoc, kteráž by při něm byla“, pomocnici, která mu vyhovovala a byla uzpůsobena tak, aby byla jeho družkou a mohl se s ní spojit v jedno v lásce a vzájemné náklonnosti. Eva byla stvořena ze žebra vzatého z Adamova boku, což znamenalo, že ho neměla řídit ani neměla být utiskována jako jeho podřízená, nýbrž stát po jeho boku jako jemu rovná, která jím má být milována a chráněna. Jako součást muže, kost z jeho kostí a tělo z jeho těla, byla jeho druhým já, ukazující těsný svazek a láskyplnou vzájemnou oddanost, jež by měla v tomto vztahu panovat. – PP 46 *IMCP 159.2*

Jak vytvořit pohodu v rodinném kruhu – Když má muž šlechetný charakter, čisté srdce, vznešenou mysl, což musí mít každý křesťan, projeví se to v jeho manželském vztahu. ... Bude se snažit dodávat své ženě zdraví a odvahu. Bude se snažit pronášet povzbuzující slova a vytvářet v rodinném kruhu ovzduší pohody. – Manuscript 17, 1891 (AH 228) *IMCP 159.3*

Muži by měli studovat vzor, který přináší list Efezským, a snažit se poznat symbol zde uvedený – vztah, který si Kristus zachovává k církvi. Muž by měl být pro svou rodinu jako Spasitel. Uchová si své vznešené, Bohem dané mužství a bude se stále snažit svou ženu a děti pozvednout? Bude kolem sebe šířit čisté, svěží ovzduší? Nebude stejně vytrvale, jako uplatňuje své právo na rozhodující vliv, pěstovat lásku k Ježíši, činící z ní stálou zásadu platnou pro svůj domov? – Manuscript 17, 1891 (AH 117) *IMCP 160.1*

Muž by neměl trvat na svém postavení – Není žádným důkazem mužnosti manžela, když neustále trvá na svém postavení hlavy rodiny. Jeho citace Písma na podporu svého práva na rozhodující vliv nezvyšuje úctu k němu. Neučiní ho mužnějším, když bude svou ženu, matku svých dětí, žádat, aby jednala podle jeho záměrů, jakoby byly neomylné. *IMCP 160.2*

Hospodin ustanovil muže jako hlavu rodiny k tomu, aby byl ochráncem své ženy. Muž je domácím poutem rodiny, které váže její členy k sobě navzájem, stejně jako Ježíš je hlavou církve a Spasitelem tajemného těla. Necht' každý manžel, jenž tvrdí, že miluje Boha, z hlediska svého postavení pečlivě zkoumá Boží požadavky. Kristův rozhodující vliv je uplatňován v moudrosti, ve vši laskavosti a mírnosti, proto necht' manžel uplatňuje svou moc, a napodobuje vznešenou Hlavu církve. – Letter 18b, 1891 (AH 215) *IMCP 160.3*

Manželka by měla manželovi ochotně pomáhat zachovávat si důstojnost – Bylo mi taktéž ukázáno, že často je velká chyba na straně manželky, která nevynakládá náležité úsilí k tomu, aby ovládala vlastní povahu a činila domov šťastným. Z její strany se často projevuje podrážděnost a zbytečné stěžování si. Muž přichází domů z práce unaven a s hlavou plnou problémů a manželka ho vítá se zamračeným obočím místo s veselými a povzbuzujícími slovy. Je pouze člověk a jeho city se pak od manželky odvracejí, ztrácí lásku ke svému domovu, jeho cesta je potměšilá a jeho odvaha ztracena. Vzdává se své sebeúcty a důstojnosti, jejíž zachovávání po něm žádá Bůh. *IMCP 160.4*

Muž je hlava rodiny tak jako Kristus je hlava církve a jakékoli jednání, kterého se jeho žena dopouští, aby zmenšila jeho vliv a přivedla ho k tomu, aby se vzdal tohoto důstojného a odpovědného postavení, zarmucuje Boha. Úkolem manželky je podřídit svá přání a svou vůli svému manželovi. Oba by se měli podřizovat Bohu, ale jeho Slovo dává přednost mínění manžela. A nic neubere na důstojnosti manželky, když se podřídí tomu, koho si zvolila za svého rádce a ochránce. Muž by si měl své postavení v rodině uchovávat se vši mírností, ovšem také s rozhodností. – 1T 307, 308 *IMCP 161.1*

Člověk jako společenská bytost – Mezi všemi stvořeními, která Bůh učinil na zemi, nebylo žádné, které by se člověku vyrovnalo. „*Řekl byl také Hospodin Bůh: Není dobré člověku býti samotnému; učiním jemu pomoc, kteráž by při něm byla.*“ (Gn 2,18) Člověk nebyl stvořen, aby pobýval v osamění, měl být společenskou bytostí. Bez společnosti by překrásné prostředí a nádherná činnost v ráji neskýtala dokonalé štěstí. Ani společenství s anděly by nemohlo uspokojit touhu po citech druhého a společnosti. Nebyl tam nikdo podobný, kdo by mohl milovat a být milován. – PP 46 *IMCP 161.2*

Soulad doma je možný pouze s Duchem Božím – Musíme mít Božího Ducha, jinak v našich domovech nebude nikdy panovat soulad. Pokud má manželka Kristova ducha, bude opatrná na svá slova, bude ovládat svého ducha, bude poddajná, a přesto bude cítit, že svému muži není otrokyní, nýbrž společníci. Je-li manžel Božím služebníkem, neporučí svou ženu, není náladový a tyranský. Snahy o pěstování lásky v našich domovech není nikdy dost, neboť domov, pokud v něm přebývá Duch Páně, je předobrazem nebe. – Letter 18, 1891 (AH 118) *IMCP 161.3*

Rodinný kruh nadevše – Všechny své schopnosti musíme používat pro Ježíše. To je dluh, který máme všichni vůči Bohu. Při vytváření si svého vztahu k Ježíši se proměněný člověk pouze vrací ke svému původnímu vztahu k Bohu. Stává se ztělesněním Ježíše a měl by stále bdít a modlit se. Jeho úkoly se nacházejí všude kolem něho; nablízku i v dálce. Základní povinnosti má vůči svým dětem a nejbližším příbuzným. Nic ho nemůže omluvit za zanedbávání vlastního rodinného kruhu kvůli věnování pozornosti širšímu okruhu lidí mimo rodinu. *IMCP 162.1*

Ve dni závěrečného účtování budou otcové a matky muset odpovídat na otázky o svých dětech. Budou tázáni, co dělali a říkali pro to, aby zajistili spásu duší, u nichž na sebe vzali zodpovědnost za jejich přivedení na svět. Zanedbávali své ovečky, tím že je ponechali v péči cizích? Otcové a matky, dovolujete svým dětem vyrůstat v nečistotě a hříchu? Ani velké dobro činěné pro ostatní ne-

zruší dluh, který máte vůči Bohu v péči o své děti. Na prvním místě je péče o duchovní blaho vaší rodiny. Berte ji s sebou ke kříži a pečujte o ni jako ti, kteří musejí skládat účty. – Manuscript 56, 1899 *IMCP 162.2*

19. Vlivy rodičů

Ovládání Božími zásadami – Nejzávažnější povinností spočívající na rodičích je vychovávat své děti v bázni Boží a lásce k Bohu. Doma by měly být uchovávány ty nejčistší mravy. Je nutno učit přísné poslušnosti Božím požadavkům. Učení Božího Slova musí ovládat mysl a srdce, aby život doma ukazoval sílu Boží milosti. Všichni členové rodiny mají být „*tesaní ku podobnosti chrámu*“ (Ž 144,12) Božími zásadami a příkázáními. – RH Nov. 10, 1904 *IMCP 163.1*

Rodiče potřebují své děti chápat – Rodiče by neměli zapomínat na léta svého dětství; jak toužili po pochopení a lásce a jak nešťastně se cítili, když byli přísně káráni a podrážděně peskováni. Měli by být ve svých pocitech opět mladí a přiblížit se svou myslí dětem, aby chápali jejich potřeby. Přitom by měli s neústupností, ovšem protkanou láskou, vyžadovat od svých dětí poslušnost. Slovo rodičů by mělo být vždy bezpodmínečně poslechnuto. – 1T 388 *IMCP 163.2*

Bůh určil cestu – Boží andělé s nehlubším zájmem pozorují děti, aby viděli, jaký charakter se v nich vyvíjí. Kdyby s námi Ježíš jednal tak, jak často jednáme jeden s druhým a se svými dětmi, klopýtli bychom a upadli pro naprostou ztrátu odvahy. Viděla jsem, že Ježíš zná naše slabosti a sám sdílel naše zkušenosti ve všech věcech kromě hříchu. Proto pro nás připravil cestu uzpůsobenou pro naši sílu a naše schopnosti a stejně jako Jákob šel zvolna a poklidně s dětmi tak, jak mu stačily, aby nás povzbudil svou přítomností a byl nám stálým vůdcem. Neopovrhne, neopomíjí ani neopouští děti našeho stádečka. Nežádal nás, abychom se dali na cestu a opustili je. Nešel tak chvatně, aby nás nechal s našimi dětmi za sebou. Ó ne. Urovnal nám ale cestu k životu, a to i pro děti. Rodiče jsou v Jeho jménu žádáni, aby děti vedli po této úzké stezce. Bůh nám připravil cestu uzpůsobenou pro sílu a schopnosti dětí. – 1T 388, 389 *IMCP 164.1*

Podrážděnost by měla být potlačována – Rodiče, když se cítíte podráždění, neměli byste páchat tak velký hřích, abyste touto nebezpečnou nedůtklivostí otravovali celou rodinu. V takových chvílích se hlídejte dvojnásob pozorně a rozhodněte se v srdci, že nebudete nikoho slovně napadat a že budete ze rtů vypouštět pouze příjemná a veselá slova. Řekněte si: „Nebudu kazit radostné pocity svých dětí podrážděnými slovy.“ Takovým sebeovládáním se stanete silnějšími. Vaše nervová soustava nebude tak choulostivá. Budete posíleni zásadami pravdy a bude vás posilovat také vědomí, že poctivě plníte své povinnosti. Boží andělé se budou s radostí dívat na vaše úsilí a budou vám pomáhat. *IMCP 164.2*

Když pociťujete netrpělivost, příliš často se domníváte, že příčina je ve vašich dětech a obviňujete je, i když si to nezaslouží. Jindy možná udělají to samé, a vše bude přijatelné a v pořádku. Děti tyto odchylky ve vašem chování zaznamenávají a pociťují a nechovají se vždy stejně. Někdy jsou celkem připravené vyrovnat se s vašimi proměnlivými náladami a jindy jsou nervózní a podrážděné a nedokážou snést kárání. ... *IMCP 164.3*

Někteří rodiče mají nervózní povahu, a když jsou unavení prací nebo stísnění ze svých starostí, nezachovávají si chladnou mysl, nýbrž projevují vůči těm, kteří by pro ně měli být nejdražší na světě, podrážděnost a nedostatek trpělivosti, což zarmucuje Boha a vrhá stín na celou rodinu. Dětem by mělo být často a s něžným soucitem ulehčováno od jejich starostí. Vzájemná vlídnost a shovívavost učiní z domova ráj a přiláká do rodinného kruhu anděly. – 1T 386, 387 *IMCP 165.1*

Ochromená mysl rodičů – Víme něco o tom, jakým způsobem satan působí, a jak se mu při tom daří. Podle toho, co mi bylo ukázáno, satan ochromil mysl rodičů. Ti jen velmi neochotně připouštějí, že jejich děti mohou být špatné a hříšné. Některé takové děti se prohlašují za křesťany a rodiče spí dál, necítíce žádné nebezpečí, zatímco mysl a tělo jejich dětí postihuje zloba. *IMCP 165.2*

Někteří rodiče se dokonce ani nestarají o to, aby měli své děti u sebe, když jsou v domě Páně. Mladá děvčata navštěvují shromáždění se svými rodiči a častěji než k nim si sedají někde dozadu. Pak mají ve zvyku vymluvit se a jít ven. Chlapci to vidí a vycházejí ven před nebo po odchodu dívky a pak, když shromáždění skončí, doprovázejí je domů. Rodičům ani to nevadí, následují další výmluvy a chlapci a dívky se scházejí v zábavních parcích nebo na jiných místech v ústraní a zde si hrají a pořádně si zařadí bez dohledu zkušené osoby, která by je napomenula. – 2T 481, 482 *IMCP 165.3*

Strava a vlivy rodičů – Kdyby rodiče žili zdravě a spokojili se s prostou stravou, ušetřili by si mnoho výdajů. Otcové by nebyli nuceni přepínat své síly při práci, aby zajistili uspokojení potřeb své rodiny. Prostá výživná strava by nezpůsobila přílišné dráždění nervové soustavy a zvířecích vášní s následnou zasmušilostí a popudlivostí. Kdyby jedli jen střídme, měli by čistou hlavu, pevné nervy, zdravý žaludek, a s takto nenarušenou tělesnou soustavou by neztráceli chuť k jídlu a současné pokolení by bylo v mnohem lepším stavu, než nyní je. *IMCP 165.4*

Ale i dnes, v této pozdní době, je možno dělat něco pro zlepšení našeho celkového stavu. Je nutná střidmost ve všech věcech. Střidmý otec si nebude stěžovat, když na stole nebude mít velký výběr jídla. Zdravý způsob života zlepší stav rodiny po všech stránkách a umožní ženě a matce věnovat čas dětem. *IMCP 166.1*

Hlavní starostí rodičů pak bude, jak nejlépe vychovat své děti k užitečnosti na tomto světě a pro následující život v nebi. Budou spokojeni, když své děti uvidí ve vkusném, prostém, ale pohodlném oblečení bez různých příkras a ozdob. Budou se svědomitě snažit, aby u svých dětí mohli vidět vnitřní ozdoby – okrasu v podobě mírného a tichého ducha, který má v Božích očích obrovskou cenu. – HL (Part 2) 45, 1865 (2SM 437, 438) *IMCP 166.2*

Otec, domácí pouto rodiny – Křesťanský otec je domácím poutem rodiny, které ji váže těsně k Božímu trůnu. Jeho zájem o děti by neměl nikdy ochabovat. Otec, kterému se narodili chlapci, by neměl tyto neposedné děti nechávat pouze v péči matky. To by pro ni bylo příliš těžké břímě. Měl by jim být společníkem a přítelem. Měl by se snažit chránit je před špatnými kamarády. Pro matku může být těžké stálé sebeovládání. Pokud manžel vidí, že nedostatek sil jeho ženy ohrožuje bezpečí dětí, měl by na sebe vzít více jejich starostí a dělat, co je v jeho silách, aby své chlapce přivedl k Bohu. – RH July 8, 1902 *IMCP 166.3*

Matky by neměly vyhledávat vzrušení ve světských zábavách – Matky, které musejí cvičit mysl a utvářet charakter svých dětí, by neměly vyhledávat vzrušení ve světských zábavách, aby byly veselé a šťastné. Mají před sebou důležité životní dílo a stejně jako jejich děti si nemohou dovolit trávit čas neužitečně. Čas je jednou z důležitých hříven, které nám Bůh svěřil a z něhož budeme žádáni „vydávati počet“. Mrhání časem je jako nevyužívání rozumu. Myšlenkové schopnosti je možno široce rozvíjet. Úkolem matek je rozvíjet svou mysl a uchovávat si neposkvřené srdce. Měly by využívat veškeré prostředky ve svém dosahu pro zvyšování svých rozumových schopností a mravní síly, aby byly schopny zušlechťovat mysl svých dětí. *IMCP 167.1*

Ženy, které si libují v pobytu ve společnosti, se brzy cítí celé nesvé, když nemohou chodit na návštěvu nebo přijímat hosty. Takové ženy nemají schopnost přizpůsobit se okolnostem. Nezbytné a posvátné domácí povinnosti se jim zdají příliš obyčejné a nezajímavé. Nenávidí sebezpytování a sebekázeň. Jejich mysl hladově po pestrých, vzrušujících výjevech světského života, jejich děti jsou následkem jejich oddávání se těmto sklonům zanedbávány a zapisující anděl zaznamenává: „Neužitečné služebnice“. Božím záměrem je, aby naše mysl nebyla bez cíle a aby se zaslouhovala o dobro v tomto životě. – 3T 146, 147 *IMCP 167.2*

Kojící matka si musí uchovávat radostné rozpoložení – Výživou, kterou dítě dostává od matky, je více či méně ovlivňována i jeho povaha. Jak je tedy důležité, aby si matka, když kojí své dítě, uchovávala radostnou mysl, mající dokonalou vládu nad svým rozpoložením. Počiná-li si takto, výživa pro dítě není ničím nepříznivě zasažena a klidné a vyrovnané jednání matky při zacházení s dítětem má velký vliv na utváření jeho mysli. Je-li dítě nervózní a snadno se rozrušuje, opatrný a neuspěchaný přístup bude mít konejšivý a nápravný vliv a zdraví dítěte se značnělepší. *IMCP 167.3*

Matka by se měla snažit ovládat se – Čím klidnější a jednodušší je život dítěte, tím lépe pro jeho tělesný a duševní rozvoj. Matka by se vždy měla snažit být klidná, vyrovnaná a ovládat se. Mnoho malých dětí podléhá velmi snadno nervovému rozrušení a vlídný, neuspěchaný přístup matky má na dítě uklidňující vliv, který je pro dítě obrovským přínosem. – MH 381 *IMCP 168.1*

Citlivé dítě by nemělo být zraňováno nezájmem – Větší děti mají velmi rády společnost. Většinou se nedokážou zabavit samy a matka by měla poznat, že místo pro její děti, když jsou doma, je v té místnosti, kde se nachází i ona. Pak nad nimi může mít stále kontrolu, ví, jak urovnávat malé neshody vznikající mezi nimi, když je o to požádána, může odstraňovat jejich špatné návyky nebo projevy sobectví či hněvu a orientovat jejich mysl správným směrem. Děti si myslí, že to, z

čeho mají radost, potěší také matku a je pro ně naprosto přirozené radit se s ní v drobných věcech, ve kterých si nevědí rady. *IMCP 168.2*

Matka by proto neměla zraňovat srdce svých citlivých dětí nezájmem nebo odmítáním obtěžovat se takovými nedůležitými věcmi. To, co je pro ni možná nedůležité, je pro ně velká věc. A často se ukáže obrovská hodnota rady nebo upozornění v pravý čas. Matčin souhlasný pohled, slovo povzbuzení a chvály často ozáří sluncem jejich mladá srdce na celý den. – HL (Part 2) 46, 47, 1865 (2SM 438, 439) *IMCP 168.3*

Zacházejte s malými dětmi laskavě – Matky, zacházejte se svými malými dětmi laskavě. Ježíš byl kdysi také malé dítě. Mějte proto k dětem úctu. Pohlížejte na ně proto jako na posvátné svěřence, kteří nemají být rozmazlováni a přehnaně hýčkáni a zbožňováni, nýbrž učeni, aby žili neposkvrněný, vznešený život. Jsou Božím majetkem. Bůh je miluje a vyzývá vás, abyste jim společně s Ním pomáhali utvářet si dokonalý charakter. – ST Aug. 23, 1899 (AH 280) *IMCP 169.1*

Vaše dítě je Božím majetkem – Má sestro, můžeš se divit tomu, že Tvá dcera má jen malou důvěru ve slova své matky? Naučila jsi ji žít ve lži a Hospodin je zarmoucen, když vidí, jak Jedno z jeho dětí je vedeno svou matkou na nesprávnou cestu. Tvé dítě není jen Tvé, nemůžeš si s ním dělat, co se Ti zlíbí, protože je Hospodinovým majetkem. Měj nad svou dcerou stále pevnou ruku, uč ji, že patří Bohu. Při takové výchově z ní vyroste člověk, který bude požehnáním pro ostatní kolem sebe. Budeš však potřebovat bystrý úsudek a rozhodnost, abys mohla potlačit její sklony řídit vás obě, prosazovat její vlastní vůli a dělat si co se jí zlíbí. – Letter 69, 1896 *IMCP 169.2*

Veselá povaha a příjemné chování – Učte své děti již od kolébky odpírání a sebeovládání. Učte je radovat se z přírodních krás a uplatňovat všechny schopnosti mysli a těla při užitečné činnosti. Vychovávejte je tak, aby byly tělesně zdatné a měly dobré mravy, aby měly veselou povahu a příjemné chování. Učte je, že podléhat pokušení je ubohé a hříšné a odolávat mu vznešené a odvážné. – CT 127 *IMCP 169.3*

Matky jsou příkladem – Chtějí-li matky dovést své dcery do dospělosti ve zdraví a s bezúhonným charakterem, musejí jim být příkladem svým vlastním životem a chránit je před zdraví ničícími módními vlivy této doby. Křesťanské matky si neuvědomují, jaká zodpovědnost na nich spočívá. Měly své děti vychovávat tak, aby v této zkažené době měly pevné zásady a mravní sílu. – Manuscript 76, 1900 *IMCP 169.4*

Když přání dítěte je zákonem – V některých rodinách je přání dítěte zákonem. Je mu dáváno vše, po čem touží. Když se mu něco nelíbí, je v nelibosti k tomu podporováno. Rozmazlování je pokládáno za věc, která mu přinese štěstí, dělá z něj však jenom nespokojenou a neklidnou bytost. Rozmazlování mu bere chuť na obyčejné, zdravé jídlo a chuť obyčejně využívat svůj čas. Oddávání se vlastním vrtochům kazí jeho charakter pro tento čas i pro věčnost. – RH May 10, 1898 *IMCP 170.1*

Satan se snaží ovládnout mysl dětí – Rodiče, určitě víte o lákadlech, kterými se satan snaží svést vaše děti k různým pošetilostem. Využívá všechny své síly, aby je svedl na scestí. Se zaujetím, jaké si mnozí ani nedovedou představit, usiluje o získání vlády nad jejich myslí a o vymazání vlivu Božích přikázání z jejich života. – Manuscript 93, 1909 *IMCP 170.2*

Rodiče by měli děti připoutat ke svému srdci – Dbejte, aby vás vaše děti neviděly zamračené. Když podlehnou pokušení a potom pochopí své pochybení a kají se z něj, odpusťte jim tak velkomyslně, jak doufáte, že vám bude odpuštěno vašim Otcem v nebesích. Vlídne je poučte a připoutejte je ke svému srdci. Dnešní doba je pro děti nebezpečná. Je kolem nich plno vlivů, které vám je odcizují a proti kterým musíte bojovat. Vychovávejte je tak, aby vás učinily svými důvěrníky a svěřovaly se vám se svými radostmi i starostmi. Budete-li vést k těmto věcem, zachráníte je z mnoha léček, které jim nastražil ďábel, využívaje jejich nezkušenosti. *IMCP 170.3*

Nezacházejte se svými dětmi pouze s přísností, zapomínaje na své vlastní dětství a na to, že jsou to jenom děti. Neočekávejte od nich dokonalost a nesnažte se nutit je, aby se chovaly hned jako dospělí. Takovýmto jednáním si zavřete dveře do jejich nitra a doženete je k tomu, aby otevřely dveře škodlivým vlivům, to znamená aby je otevřely ostatním, kteří zkazí jejich mladou mysl dříve, než si uvědomíte, v jakém jsou nebezpečí. – 1T 387 *IMCP 170.4*

Přísná, rozumně udržovaná kázeň – Každému dítěti může přinést štěstí přísná, rozumně udržovaná kázeň. Nejhodnotnější vlastnosti dítěte jsou zdrženlivost a poslušnost. Děti s těmito

vlastnostmi mají uši ochotné naslouchat radám, nohy ochotné jít cestou plnění povinností a ruce ochotné konat potřebnou práci na této cestě. Skutečně dobré vlastnosti dítěte přinesou svou odměnu, a to ještě v tomto životě. *IMCP 171.1*

Dětský věk je doba, kdy má být člověk vychováván, a to nejen proto, aby se v tomto životě stal co nejvíce užitečným, oplýval přirozeným půvabem a byl naplněn pravdou, ale také, aby pomáhal chystat se zaujmout místa připraveného v nebeském domově všem, kdo jsou věrní a poslušní. Při výchově našich dětí i při výchově dětí ostatních jsme prokázali, že kvůli tomu, že jim jejich rodiče a opatrovníci brání činit zlo, je nikdy nemilují méně. – RH May 10, 1898 *IMCP 171.2*

Ježíšova povaha se vyznačovala osobitou krásou – Ježíšova povaha se v dětství vyznačovala osobitou krásou. Jeho ochotné ruce byly vždy připraveny posloužit ostatním. Projevoval trpělivost, která nemohla být ničím narušena, a Jeho věrnost pravdě zaručovala, že by se nikdy nevzdal své bezúhonnosti. Ve svých zásadách byl pevný jako skála a jeho život odhaloval půvab nesobecké ohleduplnosti. *IMCP 171.3*

Ježíšova matka s velkou pozorností sledovala vývoj Jeho vlastností a pozorovala stopy dokonalosti na Jeho charakteru. S potěšením se snažila rozvíjet Jeho bystrou a vnímavou mysl. Skrze Duha svatého obdržela moudrost spolupracovat s nebeskými silami při výchově tohoto dítěte, na které si mohl činit nárok jedině Bůh jako Jeho Otec. – DA 68, 69 *IMCP 171.4*

Neustálé zaměstnávání mysli zahání nízké myšlenky – Pomáhejte svým drahým správně rozvíjet jejich schopnosti a záliby, snažte se zaměstnávat jejich mysl tak, aby v ní nebylo místo pro nízké, nečisté myšlenky nebo záliby. Jediným protijedem a ochranou proti zlu je Kristova milost. Můžete si vybrat, zda mysl vašich dětí má být naplněna čistými, nezkaženými myšlenkami, anebo zly, která se všude vyskytují – pýchou a činy v zapomnění na jejich Vykupitele. – Letter 27, 1890 (CG 188) *IMCP 172.1*

Obehnání zdí, kterou není lehké zbourat – Každá křesťanská domácnost by měla mít svá pravidla a rodiče by svými slovy a svým chováním k sobě navzájem měli dětem dávat vzácný životní příklad toho, jaké je chtějí mít. Neustále by měli dbát na úroveň své mluvy a uplatňovat křesťanskou zdvořilost. Necht' mezi nimi nemá místo žádná podpora hříchu, žádné zlé myšlenky nebo zlá mluva. *IMCP 172.2*

Učte děti a mladé lidi vážit si sebe sama, být věrní Bohu, věrní správným zásadám. Učte je vážit si Božího zákona a řídit se jím. Pak budou tyto zásady vládnout jejich životu a budou uplatňovány při jejich styku s ostatními lidmi. Budou milovat svého bližního jako sebe sama. Budou vytvářet ovzduší neposkvrněnosti, ovzduší, které bude mít povzbuzující vliv na slabé duše na cestě ke svatosti a nebi. Necht' každé poučení, které jim dáte, má povznášející a zušlechťující vliv. Pak záznamy v nebeské knize budou takové, za které se při posledním soudu nebudete muset stydět. *IMCP 172.3*

Děti, které dostanou takovou výchovu, nebudou přítěží a příčinou starostí v našich institucích (vzdělávacích, léčebných, vydavatelských), nýbrž budou zdrojem síly a oporou pro ty, kdo nesou odpovědnost. Budou připraveny zaujmout místa, kde je do lidí vkládána velká důvěra, a poučeními a příkladem budou neustále pomáhat ostatním ve správném konání. Ti, jejichž mravní citění nebylo otupeno, si budou vážit správných zásad a uplatňovat je. Budou správně hodnotit své vlohy a co nejlépe využívat své psychické a myšlenkové schopnosti a uplatňovat svou mravní sílu. *IMCP 172.4*

Tyto duše jsou stále opevněny proti pokušení, jsou obehnány zdí, kterou není lehké zbourat. Všichni takoví lidé mají charakter, který způsobuje, že jsou s Božím požehnáním nositeli světla a jejich vliv povznáší ostatní k uplatňování křesťanských zásad v běžném životě. Mysl může být povznesena na takovou úroveň, že zbožné myšlenky a přemítání se stanou tak přirozené jako dýchání. – Letter 74, 1896 *IMCP 173.1*

20. Prostředí domova

Vlivy domova působí na společnost – Základem společenství, církve a národa je rodina. Zdar společnosti, úspěch církve a blahobyť národa závisí na vlivech domova. – MH 349 *IMCP 174.1*

Účinné prostředky k utváření charakteru – Bůh si přeje, aby rodiny na zemi byly předobrazem rodiny v nebi. Křesťanské domácnosti vytvořené a vedené v souladu s Božím plánem patří mezi Jeho nejúčinnější prostředky k utváření charakteru křesťanů a prosazování Jeho díla. – 6T 430 *IMCP 174.2*

Domácí bohoslužby – Měla jsem zbožné rodiče, kteří se všemi způsoby snažili seznámit nás s naším nebeským Otcem. Každé ráno a večer jsme se celá rodina modlili. Zpívali jsme doma modlitby k Bohu. Bylo nás osm dětí a naši rodiče využívali každou příležitost, aby nás přivedli k tomu, abychom svá srdce oddali Bohu. – Manuscript 80, 1903 *IMCP 174.3*

Čím větší soudržnost, tím větší vliv – Čím pevněji jsou členové rodiny soudržní při své práci doma, tím více povznášející je vliv, kterým otec, matka, synové a dcery působí mimo domov. – Letter 189, 1903 (AH 37) *IMCP 174.4*

Autorita a neústupnost – Autorita musí být udržována s neústupnou přísností, jinak je často přijímána s posměchem a pohrdáním. Přehnaná měkkost, doprošování se a rozmazlování používané vůči mladým lidem rodiči a opatrovníky je jedním z nejhorších zel, jaká mohou na mládež přijít. V každé rodině je nezbytně nutná neústupnost, rozhodnost a jasné požadavky. – PK 236 *IMCP 175.1*

Domov jako předobraz – Bůh si přeje, aby naše rodiny byly předobrazem rodiny nebeské. Nechť rodiče a děti na to myslí každý den a chovají se jeden k druhému jako členové Boží rodiny. Jejich život pak bude mít takovou povahu, že bude světu dávat názorný příklad toho, jaké mohou být rodiny, které milují Boha a dodržují Jeho přikázání. Ježíš bude veleben a Jeho pokoj, milost a láska prostoupí rodinný kruh jako vzácná vůně. – RH Nov. 17, 1896 (AH 17) *IMCP 175.2*

Zásada pokoje – Pokud ve své duši uplatňujete zásadu pokoje podle Kristova života, pak u vás doma není nikdy vidět žádná podrážděnost. Není tam žádná nezdvořilost. Není tam hrubost a nejsou tam slyšet příkrá slova. Proč? Protože věříme a předvádíme, že jsme členy královské rodiny, dětmi Nebeského krále připoutaného k Ježíši Kristu nejsilnějším poutem lásky – té lásky, která působí skrze víru a očišťuje duši. Milujete Ježíše a neustále se snažíte vítězit nad vším sobectvím a být požehnáním, povzbuzením, zdrojem síly a oporou pro duše, které Ježíš vykoupil Svou krví. *IMCP 175.3*

Nevidím důvod, proč bychom se neměli soustředěněji snažit přinášet přímo do svých rodin Kristův pokoj místo práce pro ty, kteří s námi nejsou svázáni žádným pevným poutem. Když bude u nás doma náboženství, bude se šířit i mimo náš domov. Budete jej mít všude. Budete jej nosit sebou na bohoslužby. Budete jej moci brát sebou, když půjdete do práce. Kdekoli budete, bude s vámi. Náboženství doma je to, co opravdu potřebujeme. Potřebujeme zásadu pokoje, která bude ovládat našeho ducha, náš život a náš charakter podle života Ježíše, kterého nám dal Bůh jako příklad. – Manuscript 36, 1891 *IMCP 175.4*

Láska odhalovaná v chování – Z každého křesťanského domova by mělo vyzařovat slunce. V činech členů křesťanské domácnosti by se měla projevovat láska. Měla by plynout ze všech jejich vzájemných vztahů a projevovat se v ohleduplnosti a laskavosti, ve vlídnosti, obětavosti a zdvořilosti. Jsou domácnosti, kde jsou takové zásady uplatňovány – domácnosti, kde je uctíván Bůh a vládne nejopravdovější láska. Z těchto domovů stoupá k Bohu ranní a večerní modlitba jako vůně kadidla a Jeho milosrdenství a požehnání přitom klesají na pokorné prosebníky jako ranní rosa. – PP 144 *IMCP 176.1*

Křesťanské zásady uplatňované doma z člověka vyzařují všude – Úsilí udělat domov takový, jaký by měl být – předobraz domova v nebesích – nás připravuje na práci v širší oblasti. Vlastnosti získávané projevováním něžného ohledu jedněch k druhým nám umožňují poznat, jak zapůsobit na srdce, která potřebují být učena zásadám pravého náboženství. Církev potřebuje veškerou duchovní sílu, jakou lze získat, aby mohli být pečlivě střeženi všichni a zejména mladší členové

rodiny. Domácí život v pravdě se projevuje v nezištné práci mimo domov. Ten, kdo žije doma podle křesťanských zásad, bude všude zářit jasným světlem. – ST Sep. 1, 1898 (AH 38, 39) *IMCP 176.2*

Pozvedávání lidstva začíná doma – Obnova a pozvedávání lidstva má svůj počátek v rodině. Práce rodičů je základem všeho ostatního. Společnost je složena z rodin a je taková, jakou ji udělají hlavy rodin. Ze srdce „*pochází život*“ (Př 4,23). – MH 349 *IMCP 176.3*

Věci, které dávají domovu půvab – Laskavé způsoby, příjemná mluva a činy plné lásky připoutají srdce dětí k jejich rodičům něžnými pouty vzájemné náklonnosti a učiní domov půvabnějším než ty nejvzácnější okrasy, jaké lze koupit za všechno zlato světa. – ST Oct. 2, 1884 (ML 200) *IMCP 177.1*

Čistota doma – Pořádek je nejdůležitější zákon nebe a Hospodin si přeje, aby domovy, v nichž bydlí Jeho lid, byly ztělesněním pořádku a souladu, který prostupuje nebeské dvory. Pravda nikdy nevstupuje svými jemnými chodidly na cestu nečistoty nebo poskvrněnosti. Pravda nedělá muže a ženy hrubé nebo drsné a nepořádné. Všechny, kdo ji přijímají, pozvedává na vysokou úroveň. Pod Kristovým vlivem probíhá proces neustálého třibení charakteru. ... *IMCP 177.2*

Ten, kdo tak úzkostlivě dbal na to, aby děti Izraele pěstovaly čistotu, nebude dnes trpět žádnou poskvrněnost v domovech svého lidu. Bůh se na nečistotu každého druhu dívá s velkou nelibostí. Jak Ho můžeme pozvat do našich domovů, když tam není vše uklizené, čisté a neposkvrněné? – RH June 10, 1902 (CH 101) *IMCP 177.3*

Umístění domova – Lepší než jakékoli jiné bohaté dědictví, které můžete dát svým dětem, bude dar zdravého těla, zdravé mysli a vznešeného charakteru. Lidé, kteří chápou, co tvoří opravdový životní úspěch, brzy prohlédnou. Při výběru svého domova budou mít na zřeteli nejpřednější věci v životě. *IMCP 177.4*

Místo pobývání tam, kde je vidět jen lidské dílo, kde to, co je vidět a slyšet, často nabádá ke zlým myšlenkám, kde vřava a zmatek přináší únavu a neklid, běžte tam, kde můžete hledět na Boží dílo. Naleznete klid ducha v kráse, tichu a klidu přírody. Nechejte oko spočinout na zelených loukách, lesích a kopcích. Dívejte se na modrou oblohu nezastíněnou městským prachem a kouřem a dýchejte osvěžující vzduch nebe. Běžte tam, kde stranou ruchu a shonu městského života můžete svým dětem poskytnout svou společnost, kde je můžete vychovávat k tomu, aby se učily od Boha prostřednictvím Jeho díla, a vést je k bezúhonnému a užitečnému životu. – MH 366, 367 *IMCP 177.5*

Drahý nábytek nedělá domov – Čtyři zdi a drahý nábytek, sametové koberce, elegantní zrcadla a vzácné obrazy nedělají „domov“, jestliže chybí vzájemné pochopení a láska. Tímto posvátným slovem se nedá označit oslnivé sídlo, kde radosti domácího života jsou neznámé. ... *IMCP 178.1*

Pohodlí a blaho dětí jsou ve skutečnosti poslední věc, na niž je v takovém domově myšleno. Matkou, která věnuje veškerý čas tomu, aby zachovávala dekorum a plnila požadavky snobské společnosti, jsou zanedbávány. Jejich mysl je necvičená, získávají špatné návyky a stávají se neklidné a nespokojené. Když nenacházejí ve vlastním domově žádnou radost, nýbrž pouze nepříjemné zákazy, co nejdříve se odpoutávají z rodinného kruhu. Vydávají se do světa bez váhání, nebrzděny vlivem domova a láskou naplněnými radami rodičů. – ST Oct. 2, 1884 (AH 155) *IMCP 178.2*

Hledání chyb u druhých otevírá dveře d'áblovi – Otcové a matky, buďte stále ve střehu, aby vaše mluva doma byla příjemná a povzbuzující. Mluvte vždy vlídně, jakoby v přítomnosti Krista. Necht' se u vás neobjevuje žádné hledání chyb u druhých, žádné obviňování. Slova tohoto druhu zraňují duši. Pro lidské bytosti je přirozené používat příkrá slova. Ti, kdo podléhají tomuto sklonu, otevírají dveře satanovi, aby vstoupil do jejich srdce a donutil je se zálibou ukládat do paměti chyby a omyly ostatních. Zaobírají se nedostatky ostatních, zaznamenávají jejich vady a pronášejí slova, která způsobují nedostatek důvěry v toho, kdo dělá co může, aby plnil své úkoly jako Boží pomocník. Sémě nedůvěry je často zaseto proto, že někdo si myslí, že mu měla být věnována přízeň, ale nebyla. – Letter 169, 1904 *IMCP 178.3*

Vliv vad rodičů – Některým lidem se jejich nevrlost, sobeckost, přehnaná náročnost a panovačnost zdá naprosto přirozená. Nikdy se neučili sebeovládání a nikdy nebudou krotit své nevhodné nálady, ať jsou důsledky jakékoli. Takovým lidem se to vrátí, až poznají, že jejich partner je kvůli tomu smutný a sklíčený a jejich děti nesou zvláštní znaky jejich vlastních nepříjemných charakterových rysů. – HL (Part 2) 36, 1865 (2SM 430) *IMCP 179.1*

Do domova, kde vládne svár, andělé nic neláká – Andělé nic neláká do domova, kde nade vším vládne svár. Necht' otcové a matky zanechají veškerého hledání chyb na druhých a stěžování si. Necht' učí své děti pronášet příjemná slova, slova, jež přinášejí slunce a radost. Nevstoupíme nyní do domácí školy jako Kristovi žáci? Vnese do svých domovů zbožnost běžného života. Pak uvidíte, že slova, která říkáte, přinášejí radost. *1MCP 179.2*

Rodiče, začněte práci milosti ve svatostánku tvořeném vaší domácností, chovejte se tak, že vaše děti uvidí, že spolupracujete s nebeskými anděly. Každý den se proměňujte. Připravujte sebe a své děti na věčný život v Božím království. Andělé budou vašimi silnými pomocníky. Dábel vás bude pokoušet, ale nepodléhejte mu. Neproneste ani jediné slovo, kterého může nepřítel využít. – Manuscript 93, 1901 *1MCP 179.3*

Přímluva za větší domácí pohostinnost – Dokonce i mezi lidmi, kteří se prohlašují za křesťany, je málo projevována opravdová pohostinnost. Mezi našimi lidmi není příležitost projevit pohostinnost vážena tak, jak by měla – jako výsada a dar. Všeobecně je příliš málo pospolitosti, příliš málo ochoty udělat bez rozpaků nebo bez předvádění se místo pro další dva nebo tři u rodinného stolu. Někteří se hájí tím, že „je to příliš mnoho starostí navíc“. Nebylo by, kdybyste řekli: „Nedělali jsme žádné zvláštní přípravy, ale nabízíme vám to, co máme.“ Nečekaný host si takového pozvání cení daleko více než nejdůkladnějších příprav. – 6T 343 *1MCP 179.4*

Věci, které dělají šťastný domov – Příjemné vyjadřování, laskavé způsoby a upřímné city, které nacházejí svůj výraz ve všech činech, společně s pracovitostí, pořádkumilovností a hospodárností dělají i z chatrče ten nejšťastnější domov. Stvořitel pozoruje takový domov s velkým uspokojením. – ST Oct. 2, 1884 (AH 422) *1MCP 180.1*

Pěstování opravdově vytříbeného chování – Je velmi třeba pěstovat doma opravdově vytříbené chování. Je to mocný svědek ve prospěch pravdy. Hrubá mluva a hrubé jednání, ať se objeví u kohokoli, ukazují na zkažené srdce. Pravda nebeského původu toho, kdo ji přijme, nikdy nezkazí, nikdy nezpůsobí, že by zhrubl nebo zdrsnel. Pravda svým vlivem změkčuje a zjemňuje. Je-li vpuštěna do srdce, udělá mladého člověka uctivého a slušného. Křesťanskou slušnost si člověk osvojí jedině působením Ducha svatého. Nespočívá ve strojenosti nebo umělé uhlazenosti, v uklánění a uculování se. Toto je jakási rádoby slušnost vlastní světákům, kteří postrádají opravdovou křesťanskou slušnost. *1MCP 180.2*

Opravdovou vytříbenost, zdvořilost člověk získá pouze na základě praktické znalosti Kristova evangelia. Opravdová slušnost, opravdová zdvořilost, je laskavost projevovaná vůči všem, velkým či malým, bohatým či chudým. – Manuscript 74, 1900 (AH 422, 423) *1MCP 180.3*

21. Kristus působí na mysl

Kristovo učení vodítkem – Kristovo učení stejně jako Jeho city objalo svět. Nikdy nemůže nastat žádná životní situace, žádná krize v lidské zkušenosti, která by nebyla v Jeho učení předvídána a pro niž by v zásadách Jeho učení nebylo vhodné poučení. Slova tohoto Knížete učitelů budou vodítkem pro Jeho spolupracovníky až do konce času. – Ed 81, 82 *IMCP 181.1*

Ztotožnil se se zájmy svých posluchačů – Učil tak, že si uvědomovali Jeho úplné ztotožnění s jejich zájmy a štěstím. Jeho pokyny byly tak přímé, Jeho podobenství tak výstižná, Jeho slova tak účastná a příjemná, že Jeho posluchači byli nadšeni. – MH 24 *IMCP 181.2*

Čte skryté pochody lidské mysli – Ten, který zaplatil nesmírnou cenu, aby lidi vykoupil, čte s neomylnou přesností všechny skryté pochody lidské mysli a přesně ví, jak působit na každou duši. A při působení na člověka uplatňuje stejné zásady, jaké platí v přirozeném světě. – SpT, Series A, č. 3, str. 17, 1895 (TM 189, 190) *IMCP 181.3*

Působí prostřednictvím prostého a spolehlivého fungování zákonů – Bůh působí prostřednictvím prostého a spolehlivého fungování Jím ustanovených zákonů. Tak je tomu i v duchovních věcech. Dábel se neustále snaží dosáhnout účinku hrubým a prudkým nátlakem, ale Ježíš si našel přístup k lidské mysli po cestě tvořené tím, co je lidem nejbližší. Co nejméně narušuje jejich navyklé myšlenkové pochody náhlými zásahy nebo nadiktovanými pravidly. Poctil člověka svou důvěrou, a tak mu vrátil jeho čest. Představil staré pravdy v novém a vzácném světle. A tak v pouhých dvanácti letech zaskočil svými otázkami v chrámu učené doktory práv. – Manuscript 44, 1894 (Ev 139, 140) *IMCP 182.1*

Vždy obklopen pokojem – Jeho něžný soucit se s léčivým účinkem dotýkal znavených a ztrápených. I uprostřed útoků rozněvaných nepřátel byl obklopen ovzduším pokoje. Krása Jeho výrazu tváře, příjemnost Jeho charakteru a především láska vyjadřovaná Jeho pohledem a postoji k Němu přitahovala všechny, kdo nebyli zatvrzení v nevěře. Nebýt laskavého a příjemného ducha, jež vyzařoval z každého Jeho pohledu a slova, nebyl by býval přilákal tak obrovské zástupy. Trpící, kteří za Ním přišli, cítili, že spojil své zájmy s jejich jako věrný a milující přítel a přáli si dozvědět se více o pravdách, které učil. Nebe bylo tak blízko. Toužili prodlévat v Jeho přítomnosti, aby s nimi stále mohla být útěcha Jeho lásky. – DA 254, 255 *IMCP 182.2*

Jeho život byl vyrovnaný – Ježíš Nazaretský se svým životem odlišoval od všech ostatních lidí. Pro celý Jeho život byla příznačná nezištná blahovůle a krása svatosti. V Jeho nitru byla nejčistší láska, prostá všech skvrn sobectví a hříchu. Jeho život byl dokonale vyrovnaný. Je jediným opravdovým vzorem dobroty a dokonalosti. Od počátku Jeho služby lidé začínali jasněji chápat povahu Boha. *IMCP 182.3*

Až do doby prvního příchodu Krista lidé uctívali krutá, panovačná božstva. I na mysl Židů bylo působeno prostřednictvím strachu, a ne lásky. Ježíšovým posláním na zemi bylo zjevit člověku, že Bůh není tyran, nýbrž nebeský Otec plný lásky a milosrdenství ke svým dětem. – Manuscript 132, 1902 *IMCP 183.1*

Nebyl prost vřelosti a veselosti – Je mnoho lidí, kteří mají mylnou představu o Kristově životě a charakteru. Myslí si, že byl prost vřelosti a veselosti, že byl přísný a strohý a neprojevoval radost. V mnoha případech je těmito ponurými představami prodchnuta celá náboženská zkušenost člověka. – SC 120 *IMCP 183.2*

Nekonečné možnosti v každé lidské bytosti – V každé lidské bytosti rozpoznával nekonečné možnosti. Viděl lidi takové, jací by mohli být, proměnění k lepšímu Jeho milostí – pro „*ochotnost Hospodina Boha našeho*“ (Ž 90,17). Pohlížeje na ně s nadějí, vzbuzoval naději. Přistupující k nim s důvěrou, vzbuzoval důvěru. Odhaluje v sobě skutečný vzor pro lidi, vyvolával touhu po jeho dosažení a víru v něj. V Jeho přítomnosti si opovrhovaní a hříšní lidé uvědomovali, že jsou stále lidmi a toužili dokázat, že si zaslouží Jeho pozornost. V mnoha srdcích, které se zdály být necitlivé vůči všem svatým věcem, byly probuzeny nové podněty. Objevil se jeden, který přinesl mnoha zoufalým možnost nového života. – Ed 80 *IMCP 183.3*

Jeho srdce jako pramen života – Často se říká, že Ježíš plakal, ale že o Něm není známo, že by se někdy usmíval. Náš Spasitel byl vskutku Mužem bolesti a dobře znal zármutek, neboť otevíral své srdce všem lidským strastem. Přestože však Jeho život byl pln odříkání a zkalen bolestí a starostmi, Jeho duch nebyl zničen. Jeho tvář nenesla výraz zármutku a nespokojenosti, nýbrž vždy výraz pokojné vyrovnanosti. Jeho srdce bylo pramenem života a kdekoli se vydal, šel vždy s klidem a pokojem, s potěšením a radostí. – SC 120 *IMCP 183.4*

Kristus nebyl nikdy vznětlivý – Kristus ve svém životě jednal podle vlastního božského učení. Jeho zápal Ho nikdy nepřivedl k tomu, aby se stal vznětlivý. Projevoval důslednost bez zatvrzelosti, blahovůli bez slabosti, něhu a soucit bez přecitlivělosti. Byl velmi společenský, a přesto měl důstojnost, která odrazovala od přílišného dovolování si vůči Němu. Jeho zdrženlivost nikdy nevedla k upjatosti nebo úzkoprsosti. Nevyhovoval tomuto světu, a přesto nebyl lhostejný k naléhavým potřebám i těch nejnepatrnějších mezi lidmi. Vnímал potřeby všech. – Manuscript 132, 1902 (Ev 636) *IMCP 184.1*

Schopnost zapůsobit na mysl nepřátelsky naladěných lidí – Jeho poselství milosrdenství měla různé podoby tak, aby byla vhodná pro Jeho posluchače. Věděl, jak „*příhodně ustalému mluvíti slova*“ (Iz 50,4), neboť Jeho rty byly obdařeny výmluvností, umožňující lidem co nejpřitažlivěji popisovat poklady pravdy. Měl schopnost zapůsobit na mysl nepřátelsky naladěných lidí a překvapovat je podobnostmi, která si získávala jejich pozornost. – DA 254 *IMCP 184.2*

Dosáhl až na dno lidských strastí – Prošel každou cestou, kde bloudily duše. Dosáhl až na samotné dno lidských strastí a utrpení. – Letter 50, 1897 *IMCP 184.3*

Bojuje se satanovou mocí nad lidskou myslí – Viděl (Kristus) moc – klamnou moc – satana nad lidskou myslí a zavázal se (zaručil se slibem) sestoupit na tuto zem. Odkládá stranou roucha svého majestátu, odkládá svou královskou korunu, vzdává se své vlády, sestupuje z trůnu své slávy, trůnu Nejvyššího vládce celých nebes a odívá své Božství člověčenstvím, aby lidství mohlo zapůsobit na lidstvo. Toto je důvod, pro který sem přišel. Sestoupil přímo na naši zemi, aby na sebe vzal podobu člověka a prošel všemi zkouškami, vším utrpením a pokušením, kterým může být člověk pronásledován, a s těmito pokušeními zde bojoval, když prošel místem, kde zhřešil Adam, aby mohl vykoupit jeho hanebné selhání a hřích. *IMCP 184.4*

V lidské podobě jako náš zástupce, jako náš ručitel se chopil té naděje, jíž se chopit je naší výsadou a kterou je nekonečná síla. Tím náš Spasitel překonal pokoušení nepřítele a zvítězil. Pro koho? Pro nás. A proč? Aby ani jeden člověk z lidské rodiny nemusel klopýtat na cestě vedoucí k věčnému životu. Protože touto cestou prošel před námi, ví o všech překážkách, všech potížích, na které musí narazit každá duše na povrchu zemském. To vše zná a proto při svém křtu vnesl svou prosbu nebi, aby modlitba prudce rozrážela pekelný stín vržený na vaši cestu i na mou cestu a aby víra vcházela „*až do vnitřku za oponu*“ (Žd 6,19). – Manuscript 18, 1895 *IMCP 185.1*

Kdo žádá pomoc, musí uplatnit víru – Ježíš znal každou její myšlenku (ženy, která se dotkla Jeho roucha) a prošel zástupem tam, kde stála. Pochopil její velkou potřebu a pomohl jí uplatnit její víru. – MH 60 *IMCP 185.2*

Božské umění se může stát lidským uměním – Božské umění se může stát lidským uměním. Všichni kazatelé by se měli důkladně zabývat způsobem, jakým Ježíš učil. Musejí si vzít za své Jeho učení. Stěží se najde mezi dvaceti jeden, který zná nádheru, skutečnou podstatu Kristovy služby. Je třeba, aby ji objevili. Pak budou moci užívat bohatých plodů Jeho učení. Větkaří toto učení do svého srdce a života tak důkladně, že myšlenky a zásady, které do něj Kristus vnesl, budou vneseny i do jejich působení. Pravda bude vzkvétat a bude přinášet nejušlechtlejší ovoce. Srdce pracovníků bude cítit teplo; ano, bude hořet duchovním životem, který bude přinášet sílu, a kterým budou naplňovat mysl ostatních. – Manuscript 104, 1898 *IMCP 185.3*

Umět jednat s lidmi různých myslí – Všichni, kdo se prohlašují za Boží děti, by měli mít na mysli, že jako misionáři se dostanou do styku s lidmi nejrůznějších myslí. Jsou lidé jemní a hrubí, pokorní a povýšení, zbožní a nevěřící, vzdělaní a nevzdělaní, bohatí a chudí. S lidmi takto různých myslí není možno jednat stejně, avšak všichni potřebují laskavost a pochopení. Naše mysl by měla v našem vzájemném styku získávat jemnost a vytríbenost. Závisíme jeden na druhém, jsme pevně svázáni pouty lidského bratrství. – MH 495, 496 *IMCP 186.1*

Mysl musí být zajedno s Jeho myslí – Když se poddáváme Kristu, srdce je spojeno s Jeho srdcem, vůle splývá s Jeho vůlí, mysl je zajedno s Jeho myslí, myšlenky jsou přivedeny do Jeho područí a žijeme Jeho život. To je to, čemu se říká být oděn rouchem Jeho spravedlnosti. Pak když se na nás dívá Hospodin, vidí ne pouze odění fíkovým listem, ne nahotu a ohavnost hříchu, nýbrž své vlastní roucho spravedlnosti, kterým je dokonalá poslušnost zákona toho, jehož jméno je Jehovah. – COL 312 *IMCP 186.2*

22. Škola a učitel

Probuzení duševních schopností – Opravdové vzdělávání není vnucování učiva lidem s nepřipravenou a nevnímavou myslí. Musejí být probuzeny duševní schopnosti, musí být podnícen zájem. To zajistil Boží způsob učení. Ten, který stvořil mysl a ustanovil její zákony, umožnil její rozvoj v souladu s nimi. *IMCP 187.1*

Doma i ve svatyni, skrze věci přírody a umění, při práci i při slavnostním veselí, ve svatyni svatých a při památném kameni, prostřednictvím ustanovené obřadní služby a nesčíslných symbolů dával Bůh Izraeli poučení stavící do jasného světla Jeho zásady a uchováající v paměti Jeho nádherné skutky. Když pak byl vznesen dotaz, poskytnutá rada se vštěpila do mysli i srdce. – Ed 41 *IMCP 187.2*

Vzděláváním má být dodávána životodárná síla – Nejvznešenějším úkolem vzdělávání není pouhé předávání znalostí, nýbrž dodávání životodárné síly získávané vzájemným stykem lidských mysli a duší. Jedině život může plodit život. – DA 250 *IMCP 187.3*

Nejvyšší rozvoj duševních schopností – Je správné, když mládež cítí, že musí dosáhnout co nejvyššího rozvoje duševních schopností. Nebudeme bránit vzdělání, pro něž Bůh nestanovil žádné omezení. Avšak naše výsledky a schopnosti jsou k ničemu, jestliže nejsou využívány k poctě Boží a pro dobro lidstva. Není dobré přepřilňovat mysl učivem, které vyžaduje velkou píli, ale není uplatněno v běžném životě. – MH 449, 450 *IMCP 187.4*

Nebezpečí některých škol – Řada mladých lidí vychází ze vzdělávacích ústavů se zkaženými mravy a oslabeným tělem, bez jakýchkoli znalostí běžného života a s nedostatkem síly plnit jeho úkoly. *IMCP 188.1*

Když jsem viděla tyto neduhy, ptala jsem se: „Musejí se z našich synů a dcer stávat slaboši mravně i tělesně, aby ve školách získali vzdělání?“ To by se nemělo stávat, a nemuselo by, kdyby se učitelé a žáci chovali podle přírodních zákonů, které jsou také zákony Božími. Veškeré myšlenkové a tělesné schopnosti by měly být činnorodě využívány, aby se z mladých lidí stávali silní a vyrovnaní muži a ženy. – ST June 29, 1882 (FE 71) *IMCP 188.2*

Hlídat vzdělání – Mysl bude mít stejnou povahu jako to, čím je živena, bude ovocem stejného druhu jako zasívané semeno. Neukazují tyto skutečnosti dostatečně jasně nezbytnost hlídat vzdělávání mládeže hned od nejranějšího věku? Nebylo by pro mládež lepší vyrůstat v určitém stupni nevědomosti v oblasti toho, co je obvykle uznáváno jako vzdělání, než se stávat lhostejnou vůči Boží pravdě? – 6T 194 *IMCP 188.3*

Vyjasnit vztah Boha k člověku – Je svrchovaně důležité, aby každá lidská bytost, kterou Bůh nadal schopností myšlení, správně chápala svůj vztah k Bohu. Bude-li se člověk na každém kroku ptát: „Je tato cesta cestou Hospodina?“, bude to jediné pro jeho dobro zde i na věčnosti. ... Je třeba, abychom co nejnaléhavěji vyzývali každou lidskou bytost, aby porovnávala svůj charakter s Božím zákonem, se vzorem charakteru pro všechny, kdo chtějí vstoupit do Jeho království a stát se obyvateli nebeské země. – Manuscript 67, 1898 *IMCP 188.4*

Nejvyšší vzdělání – Umění žít čistým, zdravým, užitečným a zásadovým křesťanským životem se získává studováním Božího Slova. Je to nejvyšší vzdělání, jaké může získat pozemská bytost. Právě těmto věcem by měli být učeni žáci v našich školách, aby z nich vycházeli s neposkvrněnými myšlenkami a čistou myslí a srdcem, připraveni stoupat po žebříku svého zdokonalování a uplatňovat křesťanské ctnosti. – Manuscript 86, 1905 *IMCP 189.1*

Zvyky učitele působí na žáky – Zásady a zvyky učitele by měly být považovány za důležitější než jeho odborná kvalifikace. Pokud je učitel opravdový křesťan, uvědomuje si nutnost starat se stejně o tělesnou, duševní, mravní i duchovní výchovu svých žáků. Aby působil správným vlivem, měl by se dokonale ovládat a jeho srdce by mělo být bohatě prostoupeno láskou k jeho svěřencům, což se projeví na jeho pohledech, slovech a činech. Měl by mít pevný charakter; pak může utvářet mysl svých žáků stejně, jako je učít odborné předměty. *IMCP 189.2*

Počáteční výchova a vzdělávání mládeže utváří její charakter na celý život. Ti, kdo takto působí na mládež, by si měli dát velmi záležet, aby využili schopnosti své mysli k lepšímu poznání, čemu věnovat své síly, a jak je co nejlépe uplatňovat. – RH July 14, 1885 *IMCP 189.3*

Uvést v činnost vznešené schopnosti mysli – Při výchově mládeže by mělo být co nejvíce dbáno na to, aby způsob působení na ni byl přizpůsobován tak, aby uváděl v činnost vznešené a ušlechtilé schopnosti mysli. Pokud se rodiče a učitelé ve školách nejprve nenaučili ovládat sebe sama, být trpěliví, shovívaví, vlídní a projevovat lásku, jsou nepochybně nezpůsobili řádně vychovávat děti. Jaké důležité místo mají rodiče, opatrovníci a učitelé! Jen velmi málo jich ví o těch nejzákladnějších potřebách mysli a o tom, jak usměrňovat vyvíjející se rozum a rozvíjející se myšlenky a city mladých lidí. – RH July 14, 1885 *IMCP 189.4*

Být ovlivněni Duchem svatým – Působení na lidskou mysl je nejchoulostivější práce, jakou lze dělat, a k tomu, aby učitelé byli schopni řádně vykonávat svou práci, je třeba, aby byli ovlivněni Duchem Božím. – Manuscript 8, 1899 *IMCP 190.1*

Umět se vypořádat se špatnými činy – Své žáky nikdy neučte tím, že byste před nimi rozebírali chyby a špatné činy některého z nich, protože pak budou považovat za správné šířit se o pochybeních ostatních. Nikdy neponižujte žáka stavěním jeho politováníhodných činů, omylů a hříchů před celou třídou, protože to je ten nejúčinnější způsob, jak zatvrdit jeho srdce a utvrdit ho ve špatnosti. Mluvte s ním a modlete se spolu o samotě a projevujte stejnou láskyplnost, jakou Kristus prokázal vůči vám, kdo jste učitelé. Nikdy neved'te žádného žáka k tomu, aby kritizoval chyby jiného a mluvil o nich. Zakrývejte nejružnější hříchy všemi možnými způsoby, držíce se Kristovy cesty, jak z nich hříšníka vyléčit. Taková výchova bude požehnáním, bude se na žácích projevovat v tomto životě a půjde s nimi i do budoucího života na věčnosti. – Manuscript 34, 1893 *IMCP 190.2*

Plně uzpůsobení k působení na lidskou mysl – Každý učitel potřebuje, aby v jeho srdci ve víře přebýval Kristus, a potřebuje mít ducha věrného Kristu, připraveného k sebezapírání a sebeobětování pro Krista. Člověk může mít dostatečné vzdělání a znalosti předmětů, které má učit, ale bylo zjištěno, zda má takový cit a moudrost, aby mohl správně působit na lidskou mysl? Pokud v srdcích učitelů nepřebývá Kristova láska, nehodí se k tomu, aby byli ve styku s dětmi, a aby nesli závažnou zodpovědnost kladenou na učitele mající tyto děti a mládež vzdělávat a vychovávat. Chybí jim vyšší vzdělání a příprava a nevědí, jak působit na lidskou mysl. Mají v sobě ducha vzpurnosti a samostatnosti, který usiluje o vládu, a vystavovat tvárnou mysl a charakter dětí takové výchově znamená zanechávat v jejich mysli jizvy a šrámy, které nikdy nezmizí. *IMCP 190.3*

Jestliže učitel nemůže být doveden k tomu, aby si uvědomil zodpovědnost a pečlivost, jakou by měl neustále projevovat při působení na lidskou mysl, je jasné, že měl v některých směrech velmi špatnou výchovu. Jeho výchova doma byla škodlivá pro jeho charakter a je smutné, když se tento špatný charakter a chování přenáší na děti svěřené do jeho péče. – CEd 145, 1893 (FE 260, 261) *IMCP 191.1*

Zodpovědnost ne pro nezkušené – Církevní škola v Battle Creeku je důležitou součástí vinnice, kterou je třeba obdělávat. Na všech úrovních jsou potřební učitelé s vyrovnanou myslí a vyváženým charakterem. Nesvěřujte tuto práci do rukou mladých žen a mužů, kteří nevědí, jak působit na lidskou mysl. To byla chyba a na dětech a mládeži v jejich péči to zanechalo zlé stopy. ... *IMCP 191.2*

Mezi vychovávanými dětmi a mladými lidmi jsou všechny možné charakterové typy. Jejich mysl je velmi vnímavá. Jakékoli projevy vznětlivosti a popudlivosti na straně učitele mohou zničit jeho dobrý vliv na žáky, které má vzdělávat a vychovávat. Bude pak tato výchova pro dnešní dobro a budoucí věčné dobro těchto dětí a mladých lidí? Je na ně nutno působit správným vlivem pro jejich duchovní dobro. – Manuscript 34, 1893 *IMCP 191.3*

Rada vznětlivému učiteli – Každý učitel má svůj zvláštní charakterový rys, na který si musí dávat pozor proto, aby ho satan nepoužil jako svého prostředníka k ničení lidských duší jeho vlastními neposvěcenými stránkami povahy. Jedinou bezpečnou volbou pro učitele je každý den se učit v Kristově škole, učit se Jeho mírností, Jeho pokoře v srdci. Pak bude jeho vlastní já skryto v Kristu a takový učitel pokorně ponese Kristovo jho a bude si uvědomovat, že má co do činění s Jeho dědictvím. *IMCP 191.4*

Musím vám říci, že mi bylo zjeveno, že při řešení chyb a přestupků žáků nejsou vždy používány ty nejlepší metody, a výsledkem je, že dochází k ohrožení lidských duší a někdy i k jejich ztrátě. Různé špatné nálady, nerozumná počínání a povýšenost učitelů dělají hodně zlého. Neexistuje žádná podoba neřesti, svěťáckosti či závislosti na alkoholu, která roztrpčuje duši a uvádí v chod zlo, které převažuje nad dobrem, by působila zhoubněji na charakter, než lidské vášně neovládané Duchem Božím. Vztek, který je necháván rozeznívat se (vědomě probouzen) a živen, se nikdy nevyplatí. *IMCP 192.1*

Kolik jen rozmařilců je nedbalostí a špatným charakterem těch, kteří se prohlašují za křesťany, drženo mimo Boží království. Žárlivost, závist, pýcha, nemilosrdnost, pokrytectví, popudlivost, zlé myšlenky, tvrdost, chladnost, nedostatek soucitu; to jsou vlastnosti příznačné pro satana. A učitelé na takové charakterové rysy narážejí u svých žáků. Je strašné muset se potýkat s takovými věcmi, ale při snaze zapudit tyto špatnosti v sobě učitel rozvine stejné vlastnosti, jaké zkazily duši toho, na koho působí. – Letter 50, 1893 *IMCP 192.2*

Potřeba vyrovnané mysli – Učitelé, kteří pracují na této části Hospodinovy vinice, musejí být vnitřně vyrovnaní, ovládat své různé nálady a vzrušení a ponechávat je v moci Ducha Svatého. Měli by prokazovat, že mají ne jednostrannou zkušenost, nýbrž vyrovnanou mysl a vyvážený charakter. – CT 191 *IMCP 192.3*

Důležité je odhodlání zlepšovat se – Učitelovy klady mohou být omezeny tím, že nemá tak vysokou odbornou kvalifikaci, jak by bylo třeba. Pokud však dokáže opravdu porozumět lidské povaze, pokud svou práci skutečně miluje, uvědomuje si její závažnost a je odhodlán zlepšovat se, pokud je ochoten pracovat svědomitě a vytrvale, pochopí potřeby svých žáků a svým příjemným a podmanivým duchem je nadchne tak, že jeho snaha vést je kupředu a vzhůru nebude marná. – Ed 279 *IMCP 192.4*

Schopnosti mysli nevyužívané ani z poloviny – Je důležité, abychom měli střední školy včetně internátních. ... Z domova i ze zahraničí přichází mnoho naléhavých žádostí o pracovníky. Mladí muži a ženy, lidé ve středním věku a vlastně všichni, kdo jsou schopni zapojit se do služby pro Mistra, by měli napínat svou mysl ve snaze připravit se na plnění těchto požadavků. Podle světa, jež mi bylo dáno Bohem, vím, že schopnosti své mysli nepoužíváme ani z poloviny tak důkladně, jak bychom měli, ve snaze stát se užitečnějšími. – CT 209 *IMCP 193.1*

Spojujte přirozené s duchovním a sahejte po nejvyšších cílech – Ve výuce na našich školách je třeba spojovat přirozené s duchovním. Pracovní postupy v zemědělství jsou konkrétními doklady poučení z Bible. Zákony, jimiž se řídí země, odhalují skutečnost, že je ovládána nekonečným Bohem. Duchovním i přirozeným světem prolínají stejné zásady. Vylučte při rozšiřování svých vědomostí Boha a Jeho moudrost a budete mít chabé, jednostranné vzdělání, hluché ke všem možnostem spásy, které dávají člověku sílu, takže nebudete schopni získat nesmrtelnost prostřednictvím víry v Ježíše. Stvořitel přírody je i autorem Bible. Stvoření a křesťanství mají jednoho Boha. *IMCP 193.2*

Všichni, kdo si rozšiřují své vědomosti, by měli mít za cíl dosáhnout nejvyšší úrovně. Necht' postupují tak rychle a tak daleko, jak jen mohou, necht' má oblast jejich studia největší šíři, jakou jsou schopni obsáhnout, činíce Boha svou moudrostí a lpíce na Tom, který je nekonečný ve svých vědomostech, dokáže odhalit tajemství skrytá po věky a vyřešit ty nejsložitější problémy pro mysl lidí, kteří věří v Toho, „kterýž sám má nesmrtelnost, a přebývá v světle“, ke kterému žádný z lidí nemůže přistoupit. Živý svědek pro Krista, postupující kupředu, aby poznal Hospodina, ví, že cesta pro jeho kroky vpřed je vždy připravena tak, jako příchod rána po každé noci. „*Cožkoli rozšířil by člověk, toť bude i žítí.*“ (Ga 6,7) Skrze poctivost a píli při náležité péči o tělo a využívání všech schopností mysli k nabývání vědomostí a moudrosti v oblasti duchovních věcí může být každá duše doplněna v Kristu, který je ideálním vzorem dokonalého člověka. – SpTEd April 22, 1895 (FE 375, 376) *IMCP 193.3*

Správná výuka nemůže zapůsobit na mysl těch, kteří neznají pravdu Božího Slova. – Padlé lidstvo to ale nechce pochopit. Předpokládá se, že přírodní vědy vládnu nad Bohem přírody. Správná výuka nemůže zapůsobit na mysl těch, kteří neznají pravdu Božího Slova. Až bude srdce a mysl podřízena Bohu, až bude člověk ochoten nechat se poučit jako malé dítě, bude vzdělání nacházeno

v Božím Slovu. Světské vyšší vzdělání se ukázalo jako fraška. Teprve až se učitelé a žáci skloní a vstoupí do Kristovy školy, aby se od Něho učili, teprve pak budou mluvit rozumně o vyšším vzdělání, protože pochopí, že právě tyto znalosti lidem umožňují pochopit samotnou podstatu vědění. – Manuscript 45, 1898 *IMCP 194.1*

Potřeba názorných pomůcek – Při vysvětlování těchto (duchovních) věcí a jejich ukládání do paměti pomůže používání názorných příkladů, tabulí, map a obrázků. Rodiče a učitelé by se měli stále snažit hledat lepší vzdělávací metody. – Ed 186 *IMCP 194.2*

Vyhýbejte se přílišné rozmanitosti duchovní potrawy – Bůh si přeje, aby duševní stránka člověka zůstávala čistá a neposkvrněná. Mysli je však často předkládána až příliš rozmanitá potrava, kterou není možno řádně zpracovat a využít. Mozku by mělo být uleveno od veškeré zbytečné zátěže. Pouze látku, která bude nejužitečnější nejen zde, leč také v budoucím životě, a která přinese poučení nejprospěšnější pro tělo a duši, si přeneseme na věčnost. – Manuscript 15, 1898 *IMCP 194.3*

Učení a běžný život – Není dobré přepřilňovat mysl učivem, které vyžaduje velkou píli a námahu, ale není uplatněno v běžném životě. Vzdělávání tohoto druhu je pro člověka ztrátou, neboť taková látka mu ubírá touhu a chuť učit se to, co by ho uzpůsobovalo k užitečnému životu a umožňovalo mu plnit povinnosti stanovené mu jako Božímu pomocníkovi vůči těm, kterým by měl poučením a příkladem pomáhat zajistit si nesmrtelnost. – Manuscript 15, 1898 *IMCP 195.1*

Potřeba učit se praktickým věcem – Studium latiny a řečtiny je pro nás, pro svět a pro Boha daleko méně důležité než svědomité poznávání a používání celého soukolí tvořícího lidskou bytost. Je hřích hloubat nad knihami na úkor seznamování se s různými způsoby toho, jak být užitečný v běžném životě. Pro některé je neustálé věnování se knihám zábavou. Avšak není-li namáháno tělo, vede to k přílišné činnosti mozku, který se stává rejdištěm ďábla. Život v nevšímavosti k domovu, kde žijeme, nemůže být nikdy plný život. – Letter 103, 1897 *IMCP 195.2*

Učebnice a vzory způsobu myšlení* – Vážným hlasem Řečník pokračoval: „Nacházíte u těchto (nevěřících) autorů to, co můžete doporučit jako nezbytné pro opravdové vyšší vzdělání? Dovolili byste si doporučit jejich studium žákům, kteří neznají pravou podstatu jejich učení? Špatné myšlenkové návyky, jakmile jsou jednou získány, stávají se tyranskou silou, která drží mysl v pevném, jakoby ocelovém sevření. Pro mnoho z těch, kteří tyto knihy dostali a přečetli, platí, že kdyby je nikdy neviděli, a místo nich si vzali za své slova Božského Učitele, byli by nyní mnohem dále ve znalostech vznešených pravd Božího Slova, které činí lidi moudré „k spasení“. Tyto knihy dovedly tisíce lidí tam, kam satan dovedl Adama a Evu – k vědomí, že je Bůh opustil, protože musel. Vlivem jejich učení se žáci odvrátili od Slova Páně k výmyslům.“ – RH March 12, 1908 *IMCP 195.3*

Vzdělávací metody se musejí řídit všeobjímajícími zásadami Bible* – Do mysli každého, kdo se vzdělává, by měla být vtisknuta myšlenka, že vzdělání je chybné, pokud se rozum nenaučí chápat pravdy Božského zjevení a pokud srdce nepřijme učení Kristova evangelia. Člověk, jenž se vzdělává a přijme přitom místo Slova Božího světské myšlenky, tím že věnuje svůj čas a pozornost obyčejným, nicotným věcem, zjistí, že jeho mysl zakrněla a zeslábla, a ztratí schopnost dalšího osobního růstu. Mysl musí být cvičena, aby pochopila důležité pravdy týkající se věčného života. – Letter 64, 1909 *IMCP 196.1*

Nejlepší využívání všech součástí soukolí tvořícího lidskou bytost – Kdyby se učitelé učili tomu, co by si přál Hospodin, nebylo by takových žáků, za něž musí někdo vyrovnat jejich účty, protože jinak by ze školy odešli s velkým dluhem visícím nad nimi. I když se učitelé dozvědí, že mladý člověk, který se léta věnuje pilnému studiu, se přitom nesnaží vydělat si, aby si vše sám uhradil, nic v tom nedělají. Každý případ by měl být prověřen, každý mladý člověk by měl být vlídně a se zájmem vyzpovídan pro zjištění jeho finanční situace. *IMCP 196.2*

Jedním z předmětů studia, které by mu měly být představeny jako nejhodnotnější, by mělo být uplatňování vlastního Bohem daného rozumu v souladu s tělesnými silami, soulad v používání hlavy, těla, rukou a nohou. Správné používání vlastního organismu je to nejcennější, co je možno se naučit. Neměli bychom pracovat jen hlavou a u toho skončit nebo podstupovat pouze tělesnou námahu a skončit u ní. Měli bychom co nejlépe využívat jednotlivé součásti soukolí tvořícího lidskou

bylost – mozek, kostru a svaly, tělo, hlavu a srdce. Žádný člověk, který neví, jak to dělat, se nehodí pro službu. – Letter 103, 1897 *IMCP 197.1*

Učitelé se účastní zábavy žáků – Vidím zde ve Švýcarsku* určité věci, které považuji za hodné následování. Učitelé se svými žáky často chodí ven ze školy, děti si hrají a oni je učí, jak se bavit, a jsou nablízku připraveni potlačit každou nepřístojnost nebo špatnost. Někdy berou své svěřence ven a jdou s nimi na dlouhou procházku. Líbí se mi to. Myslím si, že děti tak mají méně příležitostí podléhat pokušení. Zdá se, že učitelé se dokážou účastnit zábavy dětí a usměrňovat je. *IMCP 197.2*

Nemohu nijak souhlasit s názorem, že děti si musejí uvědomovat, že nad sebou mají neustále nedůvěru a nemohou se chovat jako děti. Ať se učitelé připojují k dětem v jejich zábavě, ať jsou jedni z nich a ukazují, že chtějí, aby byly šťastné. Dětem to přinese sebedůvěru. Mohou být ovládnuty láskou, ale ne na základě stálého sledování, a to i při jídle a zábavě se strohou, chladnou přísností. – 5T 653 *IMCP 197.3*

Projevujte důvěru v žáky – Moudrý učitel se při působení na své žáky snaží podporovat jejich sebedůvěru a smysl pro čest. Dětem a mládeži prospívá důvěra. Mnoho i malých dětí má velký smysl pro čest. Všechny touží, aby s nimi bylo zacházeno s důvěrou a ohledy, a mají na to právo. Neměly by být přiváděny k pocitu, že nemohou odejít nebo přijít, aniž by byly bedlivě pozorovány. Podezřívání podkopává morálku a způsobuje právě ty špatnosti, kterým má zamezovat. Místo neustálého hlídání, jakoby pořád tušili nějakou špatnost, se učitelé, kteří jsou se svými žáky a rozumí si s nimi, řídí svou znalostí myšlenkových pochodů neklidné dětské mysli a uvádějí v činnost vlivy, které působí proti všem špatnostem. Ved'te mladé lidi k pocitu, že mají důvěru, a bude jen málo takových, kteří se nebudou snažit dokázat, že si ji zaslouží. – Ed 289, 290 *IMCP 197.4*

Důvěra žáků je nepostradatelná – Učitel musí mít vlohy pro svou práci. Musí mít moudrost a cit potřebný při působení na lidskou mysl. Ať jsou jeho odborné znalosti sebevětší a jeho kvalifikace v ostatních oblastech sebeznamenitější, jestliže si nezíská úctu a důvěru svých žáků, jeho snaha je marná. – Ed 278, 279 *IMCP 198.1*

Pomáhání těžkopádným a tápajícím – Budete-li vůči svým žákům projevovat vlídnost, lásku a něžnou ohleduplnost, budete se u nich setkávat se stejnými projevy vůči sobě samým. Jsou-li učitelé přísní, napomínající, panovační, nevnímaví vůči pocitům jiných, dostává se jim na oplátku od žáků toho samého. Člověk, který si chce zachovat svou sebeúctu a důstojnost, si musí dávat pozor, aby na úkor toho neobětoval sebeúctu a důstojnost ostatních. Toto by mělo být dodržováno jako svaté pravidlo při jednání i s nejméně chápavými, nejneznalějšími a nejvíce tápajícími žáky. *IMCP 198.2*

Co Bůh učiní s těmito zdánlivě nezajímavými mladými lidmi, to nevíte. Bůh kdysi přijal a vyvolil právě takové lidi, aby pro Něho dělali významnou práci. Jeho Duch, působící na srdce, účinkoval jako elektrická baterie a probudil v nich zdánlivě ochromené schopnosti k činorodé a vytrvalé činnosti. Hospodin spatřoval v těchto nezajímavých, hrubých a neotesaných kamenech vzácný materiál, který vydrží zkoušku ve vichru, utrpení i ohni. Bůh hovoří: „Nepatřím, nač patří člověk.“ Bůh soudí ne jak soudí člověk – On zpytuje srdce. – Manuscript 2, 1881 *IMCP 198.3*

Zacházení s méně chápavými žáky – Učitelé si musejí uvědomovat, že jednají s dětmi, ne muži a ženami. Tyto děti se musejí všechno naučit, a učit se je pro některé mnohem těžší než pro ostatní. Méně chápaví žáci potřebují mnohem větší povzbuzení, než jakého se jim dostává. Když žáci, kteří mají samozřejmě různě vyspělou mysl, dostanou učitele, který má zažitou zálibu v nařizování, rozkazování a vyvyšování se na základě své moci, který jedná předpojatě, majíce oblíbenec, kterým prokazuje náklonnost, zatímco s ostatními zachází se strohostí a přísností, způsobuje to nerovnaný stav a neochotu podrobovat se jeho autoritě. – CE 154, 1893 (FE 269, 270) *IMCP 199.1*

Prostředí ve třídě silně působí na žáky – Náboženský život mnoha těch, kdo se prohlašují za křesťany, ukazuje, že křesťany nejsou. ... Svě zděděné a vypěstované charakterové rysy dále rozvíjejí jako cenné předpoklady pro svou práci, ve skutečnosti ale svým vlivem na mysl ostatních působí obrovské zlo. Jednoduše a prostě řečeno, pohybují se v ohni, který sami rozněcují. Jejich náboženství je plně podřízeno okolnostem. Pokud se vše náhodou vyvíjí tak, jak se jim líbí a nevyskytují se žádné pro ně znervózňující okolnosti, které by způsobily, že na povrch začnou vycházet jejich nepotlačené, nekřesťanské vlastnosti, jsou blahosklonní a příjemní a působí velmi sympaticky. Často se ale v jejich rodině nebo ve styku s ostatními objeví věci, které je vyvedou z jejich

pohody a rozčílí je. Pokud by se každý den před tím, než se pustí do své práce učitelů, se vším svě-
řili Bohu a pokorně prosili o Jeho milost, uvědomující si Kristovu sílu, milosrdenství a lásku pře-
bývajících v jejich srdci, do třídy by společně s nimi vstupovali Boží andělé. *IMCP 199.2*

Jestliže ale do třídy přicházejí rozčilení a v podrážděné náladě, pak prostředí, které vytváří
jejich duše, zanechává svůj vliv na dětech v jejich péči a místo, aby byli schopni učit je, potřebují
někoho, kdo by je přiměl učit se od Ježíše Krista. – CEd 149, 150, 1893 (FE 265, 266) *IMCP 200.1*

Potřeba trpělivosti a přizpůsobivosti (rada učitelů) – Jako učitel nemáte úspěch, protože
Vám chybí trpělivost a přizpůsobivost. Nevíte, jak působit na lidskou mysl a jak nejlépe předávat
znalosti. Nejsou-li splněna Vaše očekávání, jste netrpělivý. Dostalo se Vám veškerého potřebného
vzdělání, ale přesto nejste dobrý učitel. Je Vám velmi nepříjemné vštěpovat myšlenky do méně chá-
pavých myslí. V mládí jste potřeboval kázeň a tvrdou výchovu. Avšak přístupem, který jste při své
nápravě projevoval, jste si zkazil život. – Letter 117, 1901 *IMCP 200.2*

S učiteli musejí spolupracovat rodiče – Opomíjenou oblastí je dětská mysl. Rodiče musejí
dojít k pohledu na tuto věc v jiném světle. Musejí pociťovat jako svou povinnost spolupracovat s
učitelem, podporovat náležitou kázeň a modlit se za toho, kdo učí jejich děti. Svým dětem nepomů-
žete rozčilováním se, káráním nebo zstrašováním a ničeho ... nedosáhnete, když je ovzduším, kte-
ré takto vytvoříte, doženete k tomu, aby se vzpíraly a byly neposlušné, nevděčné a nepříjemné. –
Manuscript 34, 1893 *IMCP 200.3*

Zodpovědnost náboženského společenství – Nemůže existovat důležitější práce než řádná
výchova naší mládeže. Musíme ji střežit a zahánět od ní satana, aby ji nevyrvál z naší náruče. Když
mladí lidé přicházejí do našich škol, neměli by cítit, že přišli mezi cizí lidi, kterým nezáleží na jejich
duších. Měli by tam být otcové a matky v Izraeli, kteří budou střežit jejich duše jako ti, kteří musejí
skládat účty. *IMCP 200.4*

Bratři a sestry, neudržujte si takový odstup od naší drahé mládeže, jako byste o ní neměli žádný
zvláštní zájem a nepociťovali vůči ní žádnou zodpovědnost. Vy, kteří se tak dlouho prohlašujete za
křesťany, máte za úkol trpělivě a laskavě ji vést správnou cestou. Měli byste mladým lidem
dokazovat, že je milujete, protože jsou mladšími členy Hospodinovy rodiny, vykoupeni Jeho krví. –
RH Aug. 26, 1884 (FE 89, 90) *IMCP 201.1*

Umět jednat s jedinci se zatvrdělým srdcem a zvrácenými sklony – Náš Vykupitel měl v so-
bě ve všech směrech hlubokou lidskost. Protože miloval děti, Jeho srdce bylo dojata každým přípa-
dem bezmocnosti malého dítěte, vystaveného hrubému zacházení. Ani ten nejslabší nárek trpících
nikdy nedolehl k Jeho uším zbytečně. Každý, kdo na sebe bere zodpovědnost učit mládež, se bude
setkávat s jedinci se zatvrdělým srdcem a zvrácenými sklony. Jeho úkolem je spolupracovat s Bo-
hem při obnově Jeho mravního obrazu v každém dítěti. Ježíš, předražený Ježíš – v Jeho duši byla celá
studnice lásky. – CEd 149, 1893 (FE 265) *IMCP 201.2*

Část V. – Životodárná síla

23. Láska – božský věčný zákon

Láska, základní zákon lidského jednání – Když nebeský zákon věčné lásky naplní srdce, láska proudí ven k ostatním srdcím... proto, že láska se stává základním zákonem jednání člověka a tříbí charakter, řídí pohnutky, ovládá vášně, potlačuje nepřátelství a povznáší city. – 4T 223 *IMCP 205.1*

Odlišná od všech ostatních zákonů – Čistá láska je svým působením velmi prostá a odlišná od všech ostatních zákonů lidského jednání. – 2T 136 *IMCP 205.2*

Choulostivá rostlina, o kterou musí být pečováno. – Láska je choulostivá rostlina, o kterou musí být pečováno, a která musí být pečlivě opatrována. Všechny kořeny zloby kolem ní je nutno vytrhávat, aby měla místo ke svému šíření, a pak se do jejího vlivu dostanou všechny schopnosti mysli, celé srdce. Pak budeme milovat Boha nade vše a bližního svého jako sebe sama. – Manuscript 50, 1894 (HC 173) *IMCP 205.3*

Đáblova záměna – sobectví místo lásky – Vlivem neposlušnosti začaly být schopnosti člověka zneužívány a místo lásky zaujalo sobectví. Jeho charakter byl tak oslaben, že ztratil schopnost odolávat zlu, a pokušitel spatřil, že jeho cíl překazit Božský plán stvoření člověka a naplnit zemi utrpením a bezútěšností, se uskutečňuje. – CT 33 *IMCP 205.4*

Při ponoření vlastního já do Krista z nás volně pramení láska – Když ponoříme své vlastní já do Krista, začne z nás volně pramenit opravdová láska. Není to jen dočasné citové vzplanutí nebo náhlý záchvat, ale rozhodnutí posvěcené vůle. Nezakládá se jen na jakési náladě, nýbrž na proměně celého srdce, duše a charakteru, na ukončení života pro sebe sama a začátku života pro Boha. Náš Pán a Spasitel nás žádá, abychom se mu oddali. Odevzdání vlastního já Bohu je vše, co požaduje, přičemž se Mu máme oddat tak, aby nás mohl používat, jak uzná za vhodné. Dokud nedospějeme k tomuto stavu podvolení se, nebudeme nikde v ničem šťastní, užiteční ani úspěšní. – Letter 97, 1898 (6BC 1100, 1101) *IMCP 206.1*

Láska, která není jen citovým vzplanutím, nýbrž božským zákonem – Nade vším stojící láska k Bohu a nesobecká láska jednoho k druhému – to je nejlepší dar, jaký nám může náš nebeský Otec věnovat. Tato láska není pouhé citové vzplanutí, ale Božský zákon, stálá síla. Nemůže vzejít z neposvěceného srdce. Nachází se jedině v srdci, kde vládne Ježíš. „*My milujeme jej, nebo On prvé miloval nás.*“ (1 J 4,19) Pro člověka se srdcem obnoveným Boží milostí je láska základním zákonem jeho jednání. – AA 551 *IMCP 206.2*

Láska – myšlenková a mravní síla – Láska je síla. Je to zákon, který v sobě obsahuje myšlenkovou a mravní sílu, které nemůže být zbaven. Moc bohatství má sklon kazit a ničit. V síle moci je zraňovat, ale vznešenost a hodnota čisté lásky spočívá v její schopnosti činit dobro a nic než dobro. Cokoli je učiněno z čisté lásky, ať je to jakkoli malé a nicotné v lidských očích, nese své ovoce, neboť Bůh si cení více toho, s jakou láskou někdo pracuje, než kolik toho vykoná. Láska je Bůh. Tato rostlina nebeského původu, která roste a kvete pouze tam, kde vládne Ježíš, nemůže vzejít v neobráceném srdci. – 2T 135 *IMCP 206.3*

Atmosféra provoněná láskou – Každá duše je obklopena svou vlastní atmosférou, atmosférou, jež může být naplněna životodárnou silou víry, odvahy, naděje a provoněna vůní lásky. Může však také být těžká a mrazivá žalem nespokojenosti a sobectvím nebo i jedovatá smrtelnou nákazou přechovávaného hříchu. Atmosférou, která nás obklopuje, je vědomě či nevědomě ovlivněna každá osoba, se kterou přijdeme do styku. – COL 339 *IMCP 207.1*

Láska vykořeňuje sobectví a spory. – Zlaté pouto lásky, které váže srdce věřících v jednotě, družnosti a lásce a také v jednotě s Kristem a Otcem, zajišťuje dokonalost tohoto spojení a nese před světem svědectví síly křesťanství, které nemůže být popřeno. ... Zásluhou tohoto pouta bude vymýceno sobectví a nevíra nebude existovat. Nebudou žádné spory. V nikom, kdo je spojen s Ježíšem, nebude žádná vzpurnost. Nikdo nebude stavět na odiv svéhlavost vzpurného neukázněného dítěte, které se pouští ruky, jež ho vede, a vybírá si to, že bude klopýtat samo svou vlastní cestou. – Letter 110, 1893 (HC 173) *IMCP 207.2*

Ovoce čisté lásky – „*A protož všechno, jakž byste chtěli, aby vám lidé činili, tak i vy činite jim.*“ (Mt 7,12) Jako ovoce takového jednání se objeví požehnané výsledky. „*Nebo kterýmž soudem souđíte, týmž budete souzeni.*“ (Mt 7,2) To je silný popud, který by nás měl nutit vřele a s čistým srdcem milovat jeden druhého. Kristus je náš příklad. Chodil mezi lidmi a činil dobro. Žil, aby obšťastňoval ostatní. Láska dodávala všem Jeho skutkům nádheru a ušlechtilost. *IMCP 207.3*

Není nám prikazováno činit sami sobě to, co chceme, aby nám činili ostatní; máme činit ostatním to, co chceme, aby nám činili za podobných okolností. Soudem, kterým soudíme, jsme taktéž souzeni. ... *IMCP 208.1*

Zakládání si na svém vlivu a touha po účtě ostatních může být základem spořádaného života a často i bezúhonnosti v jednání s lidmi. Sebeúcta nás může přivést k tomu, abychom se varovali „zlé tvárnosti“. Sobecké srdce může konat štědré skutky, uznávat přítomnou pravdu a projevovat navenek pokoru a lásku, avšak jeho pohnutky mohou být nečisté a založeny na klamu. Skutkům, majícím původ v takovém srdci, může scházet vůně života a ovoce opravdové svatosti, protože nejsou založeny na zásadách čisté lásky. Láska by měla být pečlivě opatrována a pěstována, neboť má Božský vliv. – 2T 136 *IMCP 208.2*

Láska dělá ústupky – Kristova láska je hluboká a vroucí a plyne jako nezastavitelný proud ke všem, kdo ji přijímají. V Jeho lásce není žádné sobectví. Bude-li tato v nebi zrozená láska zákonem spočívajícím v našem srdci, bude projevována nejenom vůči těm, kteří jsou nám nejdražší, ale vůči všem lidem, se kterými přicházíme do styku. Povede nás k projevování pozornosti ostatním, k ústupkům, k laskavým skutkům, k nešetření něžnými, správně volenými povzbuzujícími slovy. Povede nás k projevování soucitu těm, jejichž srdce po takových projevech hladoví. – Manuscript 17, 1899 (5BC 1140) *IMCP 208.3*

Láska řídí pohnutky i činy – Ani největší pozornost věnovaná společenským pravidlům nestačí k vyloučení veškeré popudlivosti, tvrdého jednání a neslušného vyjadřování. Skutečná uhlazenost se neukáže, dokud je za nejvyšší cíl považováno vlastní já. Láska musí přebývat v srdci. Zásadový křesťan čerpá pohnutky ke svému jednání ze své lásky ke svému Pánu, spočívající hluboko v srdci. Skrže kořeny lásky ke Kristu vychází z jeho srdce nesobecký zájem o jeho bratry. Ten, kdo má v srdci lásku, je zdvořilý, slušný a jeho chování má půvab. Láska rozzařuje tvář a oduševňuje vyjadřování; zjemňuje a povznáší celou bytost. – GW 123 *IMCP 208.4*

Láska přináší příznivý výklad pohnutek ostatních lidí – Láska „*v nic neslušného se nedává, nehledá věcí svých, nepoužije se, neobmýšlí zlého*“ (1 K 13,5). Láska podobná Kristově lásce přináší ten nejpříznivější výklad pohnutek a činů ostatních. Nenutí zbytečně upozorňovat na jejich chyby, dychtivě poslouchat hanlivé řeči, a místo toho vede člověka k tomu, aby myslel na jejich dobré vlastnosti. – AA 319 *IMCP 209.1*

Láska zušlechťuje celý život – Ti, kdož milují Boha, nemohou v sobě mít nenávisť nebo závist. Když nebeský zákon věčné lásky naplní srdce, proudí ven k ostatním srdcům. ... *IMCP 209.2*

Tato láska není omezena a neobsahuje pouze „mne a tebe,“ ale je široká jako svět a vysoká jako nebe. Je v nádherném souladu s láskou andělských dělníků. Tato láska, pečlivě opatrovaná v srdci, zušlechťuje celý život a šíří všude kolem sebe povznášející vliv. Máme-li ji, nemůžeme být nešťastní, ať se na nás osud usmívá či mračí. *IMCP 209.3*

A milujeme-li Boha celým srdcem, musíme milovat taktéž Jeho děti. Tato láska je podstatou Boha. Je to nebeská ozdoba, jež dává duši opravdovou ušlechtilost a důstojnost a připodobňuje náš život životu Pána. Ať máme sebevíce dobrých vlastností, ať se považujeme za sebeúctyhodnější, pokud nemáme duši očištěnou nebeským půvabem lásky k Bohu a jednoho k druhému, schází nám něco k opravdové zbožnosti a nejsme uzpůsobeni pro nebe, kde vše žije v lásce a jednotě. – 4T 223, 224 *IMCP 209.4*

Opravdová láska má duchovní rozměry – Láska, vytažená z říše vášní a nálad, dostává duchovní rozměry a projevuje se slovy a činy. Křesťan v sobě musí mít posvěcenou něhu a lásku, v níž není žádná nesnášenlivost nebo popudlivost. Hrubé a drsné způsoby musejí být zjemněny Kristovou milostí. – 5T 335 *IMCP 209.5*

Láska je živena činy – Láska nemůže existovat bez skutků lásky a každý takový skutek ji zvětšuje, posiluje a rozšiřuje. Tam, kde nic nezmůže přesvědčování ani autorita, zvítězí láska. Cílem

lásky není hmotný zisk ani odměna, avšak Bůh ustanovil, že velkým ziskem bude zaručený výsledek každého působení lásky. Láska nemá pevné obrysy a působí tiše, přesto je silná a mocná ve svém odhodlání vítězit i nad velkými zly. Má změkčující a proměňující vliv a zmocní se života hříšníků a zapůsobí na jejich srdce, když se všechny ostatní prostředky ukážou být neúspěšné. *IMCP 210.1*

Všude, kde je uplatňována síla myšlenek, autority nebo moci, a není při tom jasně projevována láska, zaujímají ti, které se snažíme získat, obranný a odmítavý postoj a jejich vzdor sílí. Ježíš byl Kníže pokoje. Přišel na svět, aby si podřídil moc a vzdor. Dokázal používat moudrost a sílu, ale prostředky, jež použil k vítězení nad zlem, byly moudrost a síla lásky. – 2T 135, 136 *IMCP 210.2*

Projevuje se jako nový zákon života – Když jsou k sobě lidé připoutáni ne silou vlastních zájmů, leč láskou, ukazuje se na nich působení vlivu, který stojí nad jakýmkoli lidským vlivem. Tam, kde existuje tato jednota, je to důkaz, že lidstvo je navráceno k obrazu Božímu, že své kořeny zapustil nový zákon života. Prokazuje se tím, že Božská přirozenost má sílu odolat nadpřirozeným silám zla a že Boží milost potlačuje sobeckost vrozenou přirozenému srdci. – DA 678 *IMCP 210.3*

24. Láska v domově

(Viz kapitolu 32. „Zaslepená zamilovanost a slepá láska“)

Zdroj opravdových lidských citů – Naše city jedněch k druhým pramení z našeho společného vztahu k Bohu. Jsme jedna rodina, milujeme jeden druhého tak, jako On miloval nás. Tyto opravdové, posvěcené a ukázněné city a plytké světské zdvořilosti a prázdné přemrštěné projevy přátelství stojí vedle sebe jako zrna a plevy. – Letter 63, 1896 (SD 101) *IMCP 211.1*

Milovat tak jako miloval Ježíš znamená projevovat vždy a všude nesobeckost laskavými slovy a příjemným výrazem tváře. ... Upřímná láska je vzácná vlastnost nebeského původu, jejíž vůně se šíří úměrně s tím, jak je věnována ostatním. – Manuscript 17, 1899 (SD 101) *IMCP 211.2*

Láska připoutává srdce k srdci – Kéž panuje vzájemná láska, vzájemná shovívavost. Pak manželství, místo toho, aby bylo koncem lásky, bude jakoby jejím pravým začátkem. Vřelost opravdového přátelství, láska, která připoutává srdce k srdci je předzvěstí nebeských radostí. ... Necht' každý lásku raději dává, než vyžaduje. – MH 360, 361 *IMCP 211.3*

City mohou být čisté, avšak povrchní – City mohou být průzračné a krásné ve své čistotě, ale zároveň mohou být povrchní, protože neprošly zkouškou. Necht' je pro vás Ježíš prvním i posledním a nejlepším ve všem. Neustále k Němu vzhlížejte a vaše láska k Němu bude každým dnem hlubší a silnější s tím, jak bude podrobována zkouškám. A s růstem vaší lásky k Němu se bude prohlubovat a bude silít vaše láska jedněch k druhým. „*My pak všickni odkrytou tváří slávu Páně jako v zrcadle spatřujeme, v též obraz proměnění býváme od slávy v slávu.*“ (2 K 3, 18) – 7T 46 *IMCP 212.1*

Láska nemůže přežívat bez svého projevování – Když jsou sklony k družnosti a štědrosti potlačovány, uvadají a srdce se stává pusté a chladné. ... Láska nemůže přežívat bez svého projevování. Nenechávejte srdce spřízněného člověka strádat nedostatkem projevů laskavosti a pochopení. – MH 360 *IMCP 212.2*

S výhonkem lásky je nutno zacházet něžně. – Se vzácným výhonkem lásky je nutno zacházet něžně. Pak zesílí, zmohutní a ponese bohaté ovoce, plně vyjadřující charakter člověka. – Letter 50, 1893 *IMCP 212.3*

Sklony k projevování lásky nesmějí být utlumovány – Podporujte projevy lásky k Bohu a jedněch k druhým. Důvodem, proč je na světě tolik necitelných mužů a žen, je to, že opravdové city jsou považovány za slabost, odsuzovány a potlačovány. Lepší stránka těchto lidí byla utlumena již v dětství a pokud teplo světla Božské lásky neroztopí jejich chladnou sobeckost, jejich štěstí bude navždy zničeno. Chceme-li, aby naše děti měly laskavého ducha jako Ježíš a city, které nám projevují andělé, musíme v nich podporovat přirozené sklony ke štědrosti a projevování lásky. – DA 516 *IMCP 212.4*

Láska, ne vášeň – Láska je květ nebeského původu. Není nerozumná, není slepá. Je čistá a svatá. Něco úplně jiného je ale vášeň přirozeného srdce. Zatímco čistá láska se ve všech svých záměrech opírá o Boha a je v dokonalém souladu s Duchem Božím, vášeň je unáhlená, zbrklá, nerozumná, bez jakýchkoli zábran a z toho, koho si vyvolí, dělá modlu. *IMCP 212.5*

Ve veškerém chování toho, kdo má v srdci opravdovou lásku, se zračí Boží milost. Pro každý krok takového člověka směřující k manželskému svazku je příznačná skromnost, prostota, upřímnost, mravnost a náboženská víra. – RH Sep. 20, 1888 (MYP 459) *IMCP 213.1*

Opravdová láska jako příprava na manželství – Opravdová láska je ušlechtilý a svatý vztah naprosto odlišné povahy od lásky, která je probouzena náhlým citovým vzplanutím. Mladí lidé by se měli na život ve vlastním domově připravovat svědomitostí v plnění úkolů při životě v domově rodičů. Zde by se měli učit odříkání a projevovat laskavost, zdvořilost a křesťanský soucit. Pak je bude v srdci stále hrát láska a ten, kdo bude z takové domácnosti odcházet, aby stanul v čele své vlastní rodiny, bude vědět, jak vytvořit podmínky pro štěstí té, kterou si zvolil za životní družku. Manželství pak bude místo konce lásky teprve jejím počátkem. – PP 176 *IMCP 213.2*

Láska a sebekázeň k sobě poutá členy rodiny – Necht' se rodiče snaží svým charakterem a ve svém životě doma ztělesňovat lásku a dobrotu nebeského Otce. Necht' je domov zalitý sluncem.

To bude pro vaše děti daleko cennější než majetek či peníze. Uchovávejte v jejich srdci lásku k domovu, aby se k místu, kde prožily dětství, mohly v dospělosti ohlížet jako k místu pohody a štěstí podobnému nebi. Všichni členové rodiny nemají stejnou povahu a často je třeba uplatňovat trpělivost a shovívavost, ale skrze lásku a sebekázeň mohou být k sobě všichni připoutáni v dokonalém souladu. – PP 176 *IMCP 213.3*

Podstata opravdové lásky (rada neúprosnému manželovi) – Opravdová, čistá láska je převzácná věc. Má Božský vliv. Je hluboká a stálá. Neprojevuje se v náhlých záchvatech. Není to sobecká vášeň. Tato láska nese ovoce. Přivede Vás ke stálému úsilí dělat svou ženu šťastnou. Když budete mít tuto lásku, stane se pro Vás přirozené snažit se o to. Nebude se Vám to zdát vynucené. Půjdete-li ven na procházku nebo se zúčastníte shromáždění, bude pro Vás stejně přirozené, jako to, že dýcháte, vzít svou ženu sebou, aby Vás doprovázela a budete se snažit, aby se cítila ve Vaší společnosti šťastná. Myslíte si, že se Vám svou duchovní úrovní nemůže vyrovnat, ale viděla jsem, že Bůh je spokojenější s jejím duchem než s duchem, jakého máte Vy. *IMCP 214.1*

Svou ženu si nezasloužíte. Je pro Vás příliš dobrá. Je to křehký, citlivý květ a je o ni třeba něžně pečovat. Upřímně touží vykonávat Boží vůli. Má ale hrdou povahu a je plachá. Výčitky ji velice zahanbují. Být předmětem kritického pozorování a komentářů je pro ni strašné. Milujte a ctěte svou ženu a láskyplně ji opatrujte v souladu se svým manželským slibem a ona se zbaví tohoto zdrženlivého a ostýchavého postoje, na který si zvykla. – 2T 416 *IMCP 214.2*

Duše touží po vyšší lásce – Vaše žena by se měla hodně snažit, aby se zbavila své nepřístupnosti a důstojné odměřenosti a být ve všem svém počínání prostější a otevřenější. A až se ve vás probudí a stálým uplatňováním budou posíleny vyšší schopnosti, budete lépe chápat potřeby žen; pochopíte, že duše touží po vyšší, čistější lásce, než jaká existuje v podobě nízkých zvířecích vášní. Tyto vášně ve Vás byly posíleny jejich povzbuzováním a ukájením. Pokud nyní v bázni Boží podřídíte své tělo čisté, vznešené lásce a budete se s touto láskou chovat ke své ženě, její přirozené potřeby budou splněny. Přivíňte ji ke svému srdci, prokazujte jí velikou úctu. – 2T 415 *IMCP 214.3*

Láska nachází vyjádření ve slovech a činech – L. ____ by v sobě měl pěstovat lásku ke své manželce, lásku, která nalezne vyjádření ve slovech a činech. Měl by v sobě pěstovat něžné city k této ženě, která má citlivou a příliš oddanou povahu a potřebuje být láskyplně opatrována. Každé něžné slovo, každé slovo uznání a láskyplného povzbuzení si zapamatuje a vše se mu pak vrátí v její vděčnosti. Protože má necitelnou povahu, potřebuje se dostat do blízkého vztahu s Kristem, aby jeho neoblomnost a chladná odměřenost roztála pod vlivem Boží lásky. *IMCP 215.1*

Nebude to žádný projev slabosti ani žádná újma na mužnosti a důstojnosti, když bude své ženě slovy i skutky vyjadřovat něžné city a pochopení. A nechť to nekončí v rodinném kruhu. Měl by se tak chovat i k lidem mimo svou rodinu. L. ____ pro sebe musí udělat něco, co za něho nemůže vykonat nikdo jiný. Může získat sílu v Pánu tím, že ponese svá břemena. Jeho city a láska by měly být soustředěny na Krista a nebeské věci a měl by si utvářet charakter pro věčný život. – 3T 530, 531 *IMCP 215.2*

Malé skutky, které odhalují opravdovou lásku – Láska nemůže dlouho existovat bez svých vnějších projevů v různých skutcích tak, jako oheň nemůže být dlouho udržena bez přikládání. Ty, bratře C., si myslíš, že je pod Tvou důstojnost projevovat něžnost laskavými skutky a čekat na příležitosti k prokazování náklonnosti své ženě něžnými a laskavými slovy. Tvé city jsou proměnlivé a jsi velmi ovlivňován okolnostmi. ... Když odcházíš z práce, zanechej tam všechny starosti a pracovní problémy. Přicházej domů k rodině s radostí ve tváři, s něhou a láskou. To bude lepší než vydávání peněz za léky nebo lékaře pro svou ženu. Tělu to přinese zdraví a duši sílu. – 1T 695 *IMCP 215.3*

Nechť trpělivost, vděčnost a láska udržují stále slunce v srdci, i když je zamračený den. – MH 393 *IMCP 216.1*

Síla rodičovského příkladu – Nejlepší způsob, jak naučit děti ctít svého otce a matku, je zajistit, aby vidaly otce prokazovat matce četné malé i velké láskyplné pozornosti a matku projevovat otci úctu a oddanost. Tím, že u svých rodičů vidí lásku, jsou děti vedeny k poslouchání pátého přikázání a ke dbání rady: „*Dítky, poslouchejte rodičů svých v Pánu; neboť jest to spravedlivé.*“ – RH Nov. 15, 1892 (AH 198, 199) *IMCP 216.2*

Ježíšova láska zrcadlí se v rodičích – Když si matka získá důvěru svých dětí a naučí je, aby ji milovaly a poslouchaly, dá jim tím první lekci křesťanského života. Děti musejí milovat, poslouchat

chat a spoléhat se na svého Spasitele tak, jako milují, poslouchají a spoléhají se na své rodiče. Láska, kterou projevuje rodič k dítěti při svědomité péči o ně a jeho správné výchově, nepatrně zrcadlí Ježíšovu lásku k Jeho věrnému lidu. – ST April 4, 1911 (AH 199) *IMCP 216.3*

Matčina láska je obrazem Kristovy lásky – Když matka učí své děti, aby ji poslouchaly, protože ji milují, dává jim tím první lekce křesťanského života. Matčina láska představuje pro dítě lásku Kristovu a děti, které poslouchají a spoléhají se na svou matku, se učí poslouchat a spoléhat se na Spasitele. – DA 515 *IMCP 216.4*

Vliv křesťanského domova nikdy nevymizí – Domov zkrášlený láskou a něžnými city je místo, které velmi rádi navštěvují andělé a kde je veleben Bůh. Vliv pečlivě střeženého křesťanského domova v dětství a mládí je nejjistější ochranou proti všem špatnostem světa. V prostředí takového domova se děti naučí milovat jak své pozemské rodiče, tak svého nebeského Otce. – Manuscript 126, 1903 (AH 19) *IMCP 216.5*

Rodinné vztahy by měly mít posvěcující vliv. Křesťanský domov založený a vedený v souladu s Božím plánem znamená úžasnou pomoc při utváření křesťanského charakteru. ... Rodiče a děti by se měli spojit v oddané službě Tomu, který jediný může zajistit lidské lásce čistotu a ušlechtilost. – Manuscript 16, 1899 (AH 19) *IMCP 217.1*

25. Láska a sexualita v lidské zkušenosti

Poznámka: Ellen Whiteová žila v době, kdy při mluvení na veřejnosti nebo psaní o sexu a sexuálních vztazích mezi manželi byla uplatňována velká zdrženlivost. *IMCP 218.1*

30. srpna 1846 si vzala za muže Jamese Whitea, když se předtím skrze modlitbu ujistila, že je to správný krok. Je třeba uvést, že na svůj úděl byla dobře připravena, protože během dvaceti měsíců měla vidění od Hospodina. V tomto manželství se ji narodili čtyři synové, a to v letech 1847, 1849, 1854 a 1860. *IMCP 218.2*

V 60. letech 19. století – v desetiletí, kdy měla dvě nejdůležitější vidění, týkající se zdravotní reformy (6. června 1863 a 25. prosince 1865) – začala Ellen Whiteová pojednávat o otázkách z oblasti sexu. Její vyjádření v pozdějších letech pak přinesla podrobnější rozvedení těchto témat. Při zmiňování pohlavního styku v manželství používala takové výrazy jako „výsada manželských vztahů“, „výsada rodinných vztahů“ nebo „sexuální výsady“. *IMCP 218.3*

Pro získání přesného a vyváženého pohledu na učení Ellen Whiteové v této choulostivé oblasti je třeba její vyjádření číst jedno po druhém tak, jak jsou zde uspořádána. Je třeba všimnout si logické rovnováhy objevující se v mnoha vyjádřeních a pozorně vnímat význam použitých slov. *IMCP 218.4*

Občas jsou používána slova „vášeň“ a „sklony“. Ta se často pojí s přídavnými jmény jako nízký, zvířecí, chlípny, zvrácený nebo nečistý. Tyto ostré výrazové prostředky by mohly některé čtenáře dovést k předpokladu, že všechny vášně jsou odsuzovány a veškerá pohlavní aktivita je zlo. Následující citáty ukazují, že tomu tak není. *IMCP 218.5*

Bůh vás žádá, abyste ovládali nejen své myšlenky, ale také své vášně a nálady. ... Vášně a nálady mají velkou moc. ... Hlídejte s rozhodností své myšlenky, vášně a nálady. Nesnižujte se k tomu, aby sloužily chťiči. Povzneste se tak, aby byly čisté, a zasvěťte je Bohu. – 2T 561, 564 *IMCP 218.6*

Veškeré zvířecí sklony je třeba podříditi vyššímu schopnostem mysli. – Manuscript 1, 1888 (AH 128) *IMCP 219.1*

Ve stejné souvislosti, v jaké používá některé výše uvedené ostré výrazy, Ellen Whiteová zdůrazňuje, že vášně mají být ovládány „vyššími, ušlechtlejšími silami“ nebo „schopnostmi“, „rozumem“, „mravními zábránami“ a „mravní silou“. Píše o umírněnosti, zdrženlivosti a nezacházení do krajnosti. V manželství je třeba tyto vášně společně všem lidským bytostem držet pod kontrolou; je třeba je držet na uzdě. Všimněte si opět: *IMCP 219.2*

Ti, kdo považují manželský svazek za jedno z Božích svatých ustanovení, chráněné Jeho svatým přikázáním, se řídí příkazy svého rozumu. – HL, No. 2, p. 48 *IMCP 219.3*

Jen zřídka kdy považují lidé za svou náboženskou povinnost držet na uzdě své vášně. ... Manželská smlouva kryje nejtemnější hříchy. ... Zdraví a život jsou obětovány na oltář nízkých vášní. Vyšší, ušlechtlejší schopnosti jsou uváděny v podřízenost zvířecím sklonům. ... Láska je čistý a svatý cit, ale chlípna vášně nepřipustí žádné zábrany a nedá se řídit a ovládat rozumem. – 2T 472, 473 *IMCP 219.4*

O manželství píše jako o „svaté instituci“, která může být „používána zvráceně“. Mluví o „sexuálních výsadách“, které jsou „zneužívány“. Opět to není vášně, co je odsuzováno, ale „nízká“ a „chlípna“ vášně. A pozornost si zaslouží také to, že Ellen Whiteová líčí intimní vztahy v manželství jako „výsadu“. Ačkoli varovala před hrubým sexuálním chováním v manželství, psala o okamžicích, kdy řádně ovládaným vášnivým citům může být dán „volný průchod“. Důkladné zamyšlení si zaslouhuje také její další poučné vyjádření: *IMCP 219.5*

Pokud jde o manželství, řekla bych: Čtete Slovo Boží. I v dnešní době, v posledních dnech historie tohoto světa se konají sňatky mezi Adventisty sedmého dne. ... Jako lid věřících jsme manželství nikdy nezakazovali kromě případů, kdy se dalo jasně předpokládat, že manželství by bylo neštěstím pro obě strany. A dokonce i tehdy jsme pouze radili a doporučovali. – Letter 60, 1900 *IMCP 219.6*

Jednou, když požadavky na práci, kterou se svým manželem vykonávali, způsobily, že je dělila polovina kontinentu, v dopise Jamesovi se svěřovala: *IMCP 219.7*

Každý den cítíme nejvroucnější touhu po posvěcenější blízkosti Bohu. To je má modlitba, když uléhám k spánku, když se v noci probouzím a když ráno vstávám. Blíže, můj Bože k Tobě, blíže k Tobě. ... *IMCP 219.8*

Spím sama. Je to má volba stejně jako Mariina. Mám tak více možností k přemítání a modlitbě. Svou bytost si uchovávám pouze pro sebe, nejsem-li poctěna Tvou přítomností. Chci sdílet lože jen s Tebou. – Letter 6, 1876 *IMCP 220.1*

(Nikdy neschvalovala ani netolerovala učení, která volala po nějakém druhu platonického vztahu bratra a sestry v manželství. Když se setkala s někým, kdo prosazoval učení této povahy, Ellen Whiteová radila netrvat na takových názorech. Lpění na nich, jak psala, otevírá cestu d'áblu, který „ovlivňuje představivost, takže výsledkem, namísto čistoty, je nečistota“. – Letter 103, 1894 *IMCP 220.2*

Místo každé oprávněné Bohem dané výsady satan podsouvá nějaký podvrh. Svatou, čistou mysl se snaží nahradit nečistými myšlenkami. Posvátnost manželské lásky chce nahradit nevěrou a jejím promíjením, zhýralostí a zvráceností neboli předmanželským sexem, cizoložstvím, zvířecím jednáním v manželství i mimo něj a homosexualitou. O tom všem se píše v této kapitole. – SESTAVOVATELÉ) *IMCP 220.3*

(A) Klady

(Slova přinášející vysvětlení výsad a rady)

Ježíš a rodinné vztahy – Ježíš nikomu nevnucoval celibát. Nepřišel zničit nedotknutelný vztah manželství, nýbrž jej povznést a obnovit jeho původní posvátnost. S libostí pohlíží na rodinné vztahy, kde panuje posvátná a nesobecká láska. – Manuscript 126, 1903 (AH 121) *IMCP 220.4*

Ustanovil (Kristus), že muži a ženy mají být spojeni svatým manželským svazkem a vychovávat rodinu, jejíž členové, ověnceni ctí, budou považováni za členy nebeské rodiny. – MH 356 *IMCP 220.5*

Boží záměr naplněný v manželství – Všichni, kdo vstupují do manželství se svatým záměrem – muž, aby získal čistou lásku plynoucí ze ženina srdce, a žena, aby zjemnila a zušlechtila charakter svého muže a zajistila, že nebude nic postrádat – naplňují záměr, který s nimi má Bůh. – Manuscript 16, 1899 (AH 99) *IMCP 220.6*

Výsady manželského vztahu – Ti, kteří se prohlašují za křesťany, by si měli plně uvědomit důsledek každé výsady manželského vztahu a základem každého jejich činu by měla být posvěcená zásada. – 2T 380 *IMCP 221.1*

(Ellen Whiteová popisovala) „opevnění chránící posvátnost soukromí a výsad manželských vztahů“ – 2T 90 *IMCP 221.2*

Doba, kdy je možno dát volný průchod vášnivým citům – Vášnivé city v mládí by měly být drženy na uzdě dokud nepříjde doba, kdy dostatečný věk a zkušenosti zajistí, že pokud dostanou volný průchod, bude to rozumné a bezpečné. – AM 8, 1864 (MYP 452) *IMCP 221.3*

Nebezpečí dovádění přirozeného do krajnosti – V samotném jídle a pití nebo v ženění a vdávání se není žádný hřích. Uzavřít sňatek bylo přirozené za dnů Noé a je to přirozené i dnes, pokud s tím, co je přirozené, je správně zacházeno a není to hnáno do hříšných krajností. ... *IMCP 221.4*

Tím, co učinilo manželství hříšným před Bohem za dnů Noé, byla nezřízená, přehnaná záliba v tom, co samo o sobě bylo při řádném přístupu přirozené. Je mnoho lidí kteří v této etapě vývoje světa ztrácejí svou duši tím, že jsou pohlcováni myšlenkami na sňatek a samotným manželským vztahem. ... *IMCP 221.5*

Bůh postavil lidstvo do světa a jeho výsadou je jíst, pít, obchodovat, ženit se a vdávat, ale tyto věci je bezpečné dělat pouze v bázni Boží. Na tomto světě bychom měli žít s myšlenkami na věčný svět. – RH Sep. 25, 1888 *IMCP 221.6*

Manželství neznamená žádné povolení popouštět uzdu chlípným vášním – Jen zřídka kdy považují lidé za svou náboženskou povinnost držet na uzdě své vášně. V manželství se spojili s tím, koho si zvolili a proto usuzují, že manželství posvěcuje oddávání se nízkým vášním. Dokonce i muži a ženy hlásící se k víře popouštějí uzdu svým chlípným vášním a vůbec je nenapadá, že Bůh je

bere k zodpovědnosti za plýtvání životními silami, které oslabuje smysl pro řádný život a vyčerpává celou tělesnou soustavu. *IMCP 221.7*

Manželská smlouva kryje nejtemnější hříchy. Muži a ženy hlásící se k víře poskvřňují svá vlastní těla oddáváním se nečistým vášním a snižují se tak až pod úroveň divokých zvířat. Zneužívají síly, které jim dal Bůh, aby si je uchovávali v posvěcení a cti. Zdraví a život jsou obětovány na oltář nízkých vášní. Vyšší, ušlechtlejší schopnosti jsou uváděny v podřízenost zvířecím sklonům. Ti, kdož takto hřeší, nejsou obeznámeni s důsledky svého jednání. – 2T 472 *IMCP 222.1*

Velký rozdíl mezi láskou a chlípou vášní – To, co muže žene k tomu, aby ze své ženy dělal nástroj sloužící jeho chtíči, není čistá láska. Jsou to zvířecí vášně, jež volají po svém uspokojování. *IMCP 222.2*

Jak málo mužů projevuje svou lásku způsobem, který popisuje apoštol: „*Jako i Kristus miloval církev, a vydal sebe samého za ni, aby ji (ne poskvřnil, ale) posvětil, očistiv obmytím vody skrze slovo, ... aby byla svatá a bez úhony.*“ (Ef 5,25-27) Toto je náležitá úroveň lásky v manželském vztahu, který Bůh považuje za svatý. *IMCP 222.3*

Láska je čistý a svatý cit, ale chlípná vášně nepřipustí žádné zábrany a nedá se řídit a ovládat rozumem. Je slepá vůči důsledkům; nemyslí na to, že každá příčina má svůj následek. *IMCP 222.4*

Mnoho žen trpí velkou ochablostí a neustálými nemocemi, protože berou na lehkou váhu zákony života; pošlapávají přírodní zákony. Muži a ženy plýtvají silou nervů svého mozku a nutí je k nepřirozené činnosti, aby ukojili své nízké vášně a tato ohyzdná přišera – nízká, opovrženíhodná vášně – si osobuje křehké jméno láska. – 2T 473, 474 *IMCP 222.5*

Láska a vášně přirozeného lidského srdce – Láska... není nerozumná, není slepá. Je čistá a svatá. Něco úplně jiného je ale vášně přirozeného srdce. Zatímco čistá láska se ve všech svých záměrech opírá o Boha a je v dokonalém souladu s Duchem Božím, vášně je unáhlená, zbrklá, nerozumná, bez jakýchkoli zábran a z toho, koho si vyvolí, dělá modlu. Ve veškerém chování toho, kdo má v srdci opravdovou lásku, se zračí Boží milost. – RH Sep. 20, 1888 (AH 50) *IMCP 223.1*

Řídit se příkazy rozumu – Ti, kdo považují manželský svazek za jedno z Božích svatých ustanovení, chráněné Jeho svatým přikázáním, se řídí příkazy svého rozumu. – HL, No. 2, p 48, 1865 (2SM 440) *IMCP 223.2*

Důvěrnosti mající zůstat v posvátném rodinném kruhu – Každý rodinný kruh je posvátná věc, která by měla být uchovávána v neporušeném stavu. Nikdo cizí do něj nemá právo vstupovat. Necht' ani muž ani žena nikomu nedovolují sdílet důvěrnosti, jež náležejí výlučně jim samotným. – MH 361 *IMCP 223.3*

(B) Záporny

(Slova přinášející omezení a varování)

Manželství není určeno ke krytí smyslnosti a opovrženíhodného chování – Bůh nikdy neurčil, že by manželství mělo zakrývat spousty hříchů, ke kterým dochází. Smyslnost a opovrženíhodné chování v manželském vztahu připravuje mysl a mravy na podobné chování i mimo manželství. – RH May 24, 1887 *IMCP 223.4*

Sexuální zhýralost ohrožující zdraví a život – To, co vede ženu k podřizování se zvířecím sklonům manžela na úkor svého zdraví a života, není čistá, svatá láska. ... *IMCP 223.5*

Je třeba, aby manžela pokorně a láskyplně s naléhavostí upozornila, že své tělo nemůže poskvřňovat jeho propůjčováním k sexuálním zhýralostem. Měla by mu něžně a laskavě připomenout, že Bůh má prvotní a nejsvrchovanější právo na celou její bytost a že ona toto právo nemůže přehlížet, neboť se bude zodpovídat ve velikém dni Božím. – 2T 475 *IMCP 224.1*

Sexuální zhýralost ve svém důsledku zničí chuť k vykonávání náboženských povinností, připraví mozek o schopnost dodávat tělesné soustavě sílu a velmi rychle odčerpá životaschopnost. – 2T 477 *IMCP 224.2*

Zvrácené používání svaté instituce – Mnoho lidí si myslí, že když vstoupili do manželského vztahu, mohou si dovolit nechat se ovládat zvířecími vášněmi. Jsou vedeni ďáblem, který je klame a nutí ke zvrácenému používání této svaté instituce. Velmi se raduje nad nízkou úrovní, se kterou se spokojuje jejich mysl, protože tímto způsobem může získat velmi hodně. *IMCP 224.3*

Ví, že pokud dokáže vzbuzovat jejich nízké vášně a udržet je v nadvládě, nemusí si dělat vůbec žádné starosti s jejich křesťanskou zkušeností, protože mravní síla a rozumové schopnosti budou v podřízenosti a převažovat a vládnout budou zvířecí sklony. Tyto nízké vášně pak budou svým rozněcováním neustále sílit a ušlechtilé vlastnosti budou stále více oslabovány. – 2T 480 *IMCP 224.4*

Zneužívání sexuálních výsad v manželství – Živočišné touhy pěstované v naší době velice sílí a nevýslovné špatnosti v manželském životě jsou toho jasným následkem. Namísto toho, aby mysl byla rozvíjena a měla rozhodující moc, vyšší a vznešenější síly jsou ovládány živočišnými pudy až jsou jimi zcela podmaněny. Jaký je důsledek? Choulostivé ženské orgány se unaví a onemocní, těhotenství už není bezpečné, sexuální výsady jsou zneužity. *IMCP 224.5*

Muži škodí svému vlastnímu tělu a manželky se stávají postelovými služkami jejich nezřízených nízkých choutek a z jejich očí se vytratí bázeň před Bohem. Manželský život má podobu podléhání nutkání, které poskvňuje tělo i duši. – Manuscript 14 1888 *IMCP 225.1*

Vlivy působící na dítě v lůně matky – Dábel se snaží poskvnit mysl těch, kdo se spojují manželským svazkem, aby jejich dětem mohl vtisknout svůj vlastní odporný obraz. ... *IMCP 225.2*

Na jejich potomstvo může působit mnohem snadněji, než mohl na ně samotné, neboť dokáže tak ovládat jejich mysl, že skrze ně může jejich děti ocejchovat svým vlastním charakterem. Mnoho dětí se tak rodí s velkou převahou zvířecích vášní, zatímco mravní síla je vyvinuta jen velmi málo. Tyto děti potřebují tu nejpečlivější výchovu zajišťující upevňování mravní síly a rozvíjení rozumových schopností, aby se tyto stránky mohly dostat do popředí. – 2T 480 *IMCP 225.3*

Průběh upadání člověka – Mysl muže nebo ženy neupadne najednou z čistoty a svatosti do mravní zpustlosti, zkaženosti a hříšnosti. Proměna lidského na božské nebo úpadek těch, kdo byli utvářeni k Božímu obrazu, na úroveň zvířecích a ďábelských bytostí, trvá určitou dobu. *IMCP 225.4*

Vzhlížením ke Kristu se proměňujeme. Ačkoli učiněn k obrazu svého Stvořitele, člověk může špatným vzděláváním své mysli dospět k tomu, že hřích, který se mu dříve ošklivil, se pro něho stane příjemný. Jakmile přestane bdít a modlit se, přestane střežit pevnost svého srdce, upadne do hříchu a zločinu. Mysl je ponížena a je nemožné ji pozvednout z mravní zkaženosti, když je učena zotročovat mravní sílu a rozumové schopnosti, aby je přivedla do podřízenosti nízkým vášním. *IMCP 225.5*

Neustále musí být veden boj proti „opatrnosti těla“, a k tomu potřebujeme zušlechťující vliv Boží milosti, jenž přiláká pozornost mysli k nebi a navykne ji přemítat nad neposkvřenými a svatými věcmi. – 2T 478, 479 *IMCP 225.6*

Rada ženám – Se smutkem v srdci píší, že ženy v dnešní době, a to jak vdané tak svobodné, si až příliš často neudržují potřebný odstup. Chovají se jako kokety. Svou vyzývavostí vzbuzují pozornost svobodných i ženatých mužů a ti, jejichž mravy nejsou na úrovni, se nechávají nalákat. *IMCP 226.1*

Tyto věci, je-li jim dán prostor, otupují smysl pro mravnost a zaslepují mysl tak, že hřích se nezdá hříšný. Jsou probouzeny myšlenky, jaké by nikdy nevznikly, kdyby se ženy chovaly, jak mají, se vši cudností a zdrženlivostí. Možná samy o sobě ani nemají nějaký nepatřičný záměr nebo pohnutku, ale chovají se vyzývavě k mužům, kteří jsou pokoušeni a potřebují veškerou možnou pomoc od lidí kolem sebe. *IMCP 226.2*

Uváženým chováním, zdrženlivostí, nevnučováním se, přijímáním poklon míněných pouze ve vší počestnosti a zachováváním si vysoké mravní úrovně a patřičné důstojnosti by mohlo být zamezeno mnoha špatnostem. – Manuscript 4a, 1885 (AH 331, 332) *IMCP 226.3*

Ženy jako pokušitelky – Neměly by se ženy vyznávající pravdu přísně hlídat, aby nedávaly ani nejmenší popud k nepatřičným důvěrnostem ze strany mužů? Budou-li za všech okolností dodržovat přísnou zdrženlivost a náležitě způsoby, mohou zavřít dveře před mnoha pokušeními. – 5T 602 *IMCP 226.4*

Ženy vystupují příliš často jako pokušitelky. Pod tou či onou záminkou upoutávají pozornost mužů, a to jak svobodných tak ženatých a svádějí je, dokud nepřestoupí Boží zákon, dokud jejich užitečnost v tomto životě není obrácena vniveč a dokud se jejich duše nedostanou do ohrožení. – 5T 596 *IMCP 226.5*

Soucitný duchovní – Buďte Božími lidmi, buďte na vítězí straně. Vědomosti se naskýtají každému, kdo po nich touží. Bůh si přeje, aby lidská mysl získala sílu hlubším, obsírnějším a bys-

třetším uvažováním. Chodte s Bohem tak jako Enoch, učíte Boha svým Rádcem a pak bude jisté, že se budete pouze zdokonalovat. ... *IMCP 226.6*

Jsou lidé, kteří tvrdí, že dodržují Boží přikázání, ale přitom chodí za Božím stádem, které mají na starosti, a přivádějí nerozvážené duše na myšlenky, které vedou k nestoudným opovázlivostem a důvěrnostem. ... *IMCP 227.1*

Při svých návštěvách rodin se (tento kazatel) vyptává žen na důvěrné věci manželského života. Jsou se svým manželem šťastné? Myslí si, že jsou dostatečně vážené? Panuje v jejich manželském životě soulad? Nic netušící ženy jsou těmito záludnými otázkami přiváděny k tomu, že se se svým vnitřním životem, svými zklamáními, drobnými trápeními a souženými svěření cizímu člověku tak, jako katolíci svým kněžím. *IMCP 227.2*

A pak tento soucitný duchovní přichází s příběhem svého života: že si svou ženu zvolil špatně a že je k sobě ve skutečnosti vlastně nic nepoutá. Svou manželku nemiluje. Jeho manželka nesplňuje jeho očekávání. Zábrany jsou prolomeny a ženy jsou svedeny. Věří, že jejich život je jedno velké zklamání a že tento pastýř má velký soucit se svým stádem. Je vzbuzována šířavá touha po lásce a mysl a duše jsou připravovány o svou čistotu, pokud toto působení nevyústí přímo v porušení sedmého přikázání. *IMCP 227.3*

Zaobírání se nečistými myšlenkami vede ke zvyku a duše je trvale poznamenávána a poskvňována. Jakmile uděláte špatný krok, vznikne skvrna, kterou nemůže odstranit nic než Kristova krev, a když se tohoto zvyku s rozhodností nezbavíte, vaše duše bude zkažena a proud prýstící z tohoto znečišťujícího pramene bude kazit ostatní. Vliv tohoto člověka je kletbou. Bůh jistě zahubí všechny, kdo takto jednají. ... *IMCP 227.4*

Musíme být povzneseni, zušlechtěni a posvěceni. V Ježiši můžeme nalézt sílu vítězit, ale když charakteru chybí neposkvřněnost a jeho součástí se stal hřích, má to omamující účinek rovnající se opojnému alkoholu. Schopnost sebeovládání a síla rozumu ustupuje jednání, které poskvňuje celou bytost, a jestliže toto hříšné jednání neustane, mozek zeslábně, onemocní a rozum ztratí soudnost. – Letter 26d, 1887 *IMCP 227.5*

Mravní zpustlost postihující muže, ženy i mládež – Nebezpečné vlivy na lidské mravy, jimž jsou všichni vystaveni, a to jak staří tak mladí, narůstají každým dnem. Mravní úpadek, kterému říkáme zpustlost, se rychle šíří, a muži, ženy a mládež, prohlašující se za křesťany, působí vlivem, který je opovrženíhodný, živočišný a ďábský. – Letter 26d, 1887 *IMCP 228.1*

Đábel se mistrně snaží dovést ženaté muže, vdané ženy, děti a mládež k nečistému jednání. Jeho pokušení nacházejí ohlas v srdcích mnoha lidí, protože tito lidé nebyli povzneseni, očištěni a zušlechtěni svatou pravdou, o které tvrdí, že v ni věří. Je dost lidí, kteří mají nízké a nečisté myšlenky a ohavnou mluvu a chování, takže když přijde satan se svým pokušením, nemají žádnou mravní sílu odolávat a stávají se jeho snadnou kořistí. – Letter 26d, 1887 (HP 199) *IMCP 228.2*

Cesta do záhuby – Satanovo neustálé pokušení má za účel oslabit moc člověka nad vlastním srdcem, narušit jeho schopnost sebeovládání. Vede člověka ke zprerthání pout udržujících ho ve svatém, šťastném spojení s Jeho Stvořitelem. *IMCP 228.3*

Když je pak člověk oddělen od Boha, vládu nad jeho rozumem získává vášeň a jeho pudovost vítězí nad zásadovostí. Takový člověk hřeší myšlenkami i skutky, uvažuje zvrhle a jeho rozum se zdá být velmi mdlý. Potřebuje se vrátit ke své původní rovnováze tím, že se vrátí k Bohu na základě správného pohledu na sebe sama ve světle Božího Slova. – Letter 24, 1890 *IMCP 228.4*

Vyhýbejte se čtení, pozorování nebo poslouchání nečistých věcí – Ti, kdo nechtějí padnout za obět satanovým trikům, musejí dobře střežit přístup ke své duši; musejí se vyhnout čtení, pozorování nebo poslouchání toho, co vyvolává nečisté myšlenky. Mysli by nemělo být dovoleno zabíhat volně ke každému tématu, které podsuně nepřítel duší. Srdce musí být svědomitě střeženo, jinak špatnosti kolem člověka probudí špatnosti skryté v něm samotném a duše bude bloudit v temnotě. – AA 518 *IMCP 228.5*

Pokud chcete ovládat svou mysl a zabránit, aby prázdné a zkažené myšlenky poskvňovaly vaši duši, budete se muset stát svědomitými strážci svých očí, uší a všech svých smyslů. Tuto zvlášť závažnou práci může vykonat toliko síla milosti. – 2T 561 *IMCP 229.1*

Erotické romány a pornografie – Nečisté představy mají na člověka zhoubný vliv. Mnozí dychtivě hltají nejrůznější romány a následkem toho mají zvrácenou představivost. *IMCP 229.2*

Ve vlcích jsou často nabízeny ke koupi fotografie nahých žen. Tyto nechutné obrázky se často nacházejí v daguerrotypických salonech (fotografických studiích) a visí na stěnách rytců. V dnešní době všude vládne zkaženost. *IMCP 229.3*

Prohlížením a četbou nemravným věcí se vzbuzují chlípné vášně. ... Mysl si libuje v zaobírání se výjevy, které probouzejí nízké a zavrženíhodné vášně. Tyto nemravné obrazy, které přináší zvrácená představivost, kazí mravy a vedou oklamané a zaslepené lidské bytosti k popouštění uzdy chlípným vášním. Následují hříchy a zločiny, jež srážejí bytosti stvořené k obrazu Božímu na úroveň zvířat, a dovádějí je až k zatracení. Vyhýbejte se čtení a pozorování věcí, které ve vás vyvolají nečisté myšlenky. Rozvíjejte své mravní síly a rozumové schopnosti. – 2T 410 *IMCP 229.4*

Mysl jako rozhodující činitel – Pavel prohlásil: „*Sloužím myslí zákonu Božímu.*“ Když tuto mysl zatemníte oddáváním se zvířeckým choutkám a vášním, vaše mravní síla ochabne a svaté a hanebné věci budete klást na jednu a tutéž úroveň. – Letter 2, 1873 *IMCP 229.5*

Onanie* – Mládež a děti obou pohlaví zabředávají do mravní poskvrněnosti (onanii) a pěstují tuto nechutnou neřest ničící duši a tělo. *IMCP 230.1*

Stejným počínáním je řada lidí prohlašujících se za křesťany tak ochromena, že v nich nemůže být vzbuzeno mravní cítění, které by jim umožnilo pochopit, že je to hřích, a že pokud v tom budou pokračovat, jistým výsledkem je úplná zhouba, která postihne tělo a mysl. Člověk, nejušlechtilejší bytost na zemi, stvořený k obrazu Božímu, se mění na nekontrolované zvíře! Dělá ze sebe živočišnou a zkaženou bytost. *IMCP 230.2*

Každý křesťan se bude muset naučit krotit své vášně a být zásadový. Dokud takový nebude, nezaslouží si označení křesťan. *IMCP 230.3*

Někteří lidé, mluvící o svém hlubokém vyznání víry, si neuvědomují hřích sebezneužívání a jeho jisté důsledky. Dlouho zakořeněný zvyk zaslepil jejich vědomí. Neuvědomují si obrovskou hříšnost tohoto ponižujícího hříchu, který vyčerpává tělesnou soustavu a oslabuje nervy mozku. *IMCP 230.4*

Zásadovost v mravních věcech je mimořádně slabá, když proti ní stojí zakořeněný zvyk. Vážná poselství z nebe nemohou účinně zapůsobit na srdce, jež není opevněno proti holdování této ponižující neřesti. Citlivé nervy mozku ztratily svůj zdravý odstín chorobným drážděním při ukájení zvrhlé touhy po smyslných zážitcích. Nervy mozku, které si vyměňují podněty s celou tělesnou soustavou, jsou jediným prostředkem, pomocí něhož mohou být nebesa ve styku s člověkem a ovlivňovat jeho nejvnitřnější život. *IMCP 230.5*

Vše, co narušuje oběh elektrického proudu v nervovém systému, ubírá životní sílu a výsledkem je otupení jemnocitu mozku. – 2T 347 *IMCP 230.6*

Někteří lidé začínají v raném dětství s onanií a s přibývajícím věkem jejich chlípné vášně rostou a sílí. Jejich mysl nemá klid. Dívky touží po společnosti chlapců a chlapci touží po dívkách. Jejich chování schází zdrženlivost a umírněnost. Jsou příliš troufalí a nestoudní a uchylují se k ne slušným důvěrnostem. Návyk sebezneužívání jim poskvrnil mysl a pošpinil duši. – 2T 481 *IMCP 231.1*

Pohlavní styk před sňatkem (rada mladému Adventistovi sedmého dne). – Mezi nejnebezpečnější a nejosudovější pokušení pro mladé lidi patří smyslnost a podléhání žádnému jinému pokušení nemá tak zhoubné důsledky pro duši a tělo pro tento čas i pro věčnost. ... *IMCP 231.2*

Byl jsi mi ukázán v její (N.) společnosti v nočních hodinách a Ty sám víš nejlépe, jakým způsobem jste ty hodiny trávili. Vyzval jsi mne, abych řekla, zda jsi porušil Boží přikázání. Ptám se Tě: Cožpak jsi je neporušil? *IMCP 231.3*

Čím jste trávili svůj čas, když jste byli spolu celé hodiny, noc co noc? Byl Tvůj stav, Tvůj postoj, Tvůj cit takový, že by sis to vše přál zaznamenat do nebeské knihy? Viděla a slyšela jsem věci, z nichž by se andělé červenali. ... Žádný mladý muž by se neměl chovat tak, jak ses Ty choval k N., pokud s ní nebyl sezdán, a velice mne překvapilo, když jsem viděla, že jsi to nevnímal silněji. *IMCP 231.4*

Piši Ti proto, abych Ti s veškerou naléhavostí poradila, abys sis v zájmu své duše již více nepohrával s pokušením. Rychle od sebe odežeň toto kouzlo, které se nad Tebou vznáší jako děsivý přízrak. Oprosti se od něj ihned a navždy, toužíš-li po Boží přízni. ... *IMCP 231.5*

Strávil jsi dlouhé noční hodiny v její společnosti, protože jste byli oba omámeni. Ve jménu Hospodina skončuj se svou náklonností k N. nebo se s ní ožeň. ... Mohl by ses s ní stejně tak oženit jako být v její společnosti a chovat se tak, jak by se k sobě navzájem měli chovat pouze muž a jeho žena. ... *IMCP 231.6*

Pokud se po celý svůj život chceš těšit ze společnosti N. a být jí okouzlen tak, jak to vypadá nyní, proč nejít o krok dále, než jsi a nestát se jejím právoplatným ochráncem, proč nemít nezadatelné právo věnovat jí čas, který budeš chtít? Tvé činy a řeči Boha urážejí. – Letter 3, 1879 *IMCP 231.7*

Homosexualita – známý hřích Sodomy – Víme dobře o pádu Sodomy kvůli zkaženosti jejích obyvatel. Prorok zde (Ez 16,49) uvedl konkrétní hříchy, které vedly k prostopášnostem a volným mravům. A nyní jsme na našem světě svědky stejných hříchů, jaké vládly v Sodomě a které na ni přivedly Boží hněv; takový hněv, který způsobil její úplnou zkázu. – HR červenec 1873 (4BC 1161) *IMCP 232.1*

Narůstání hříchů předpotopního světa a Sodomy – Všude jsou vidět lidské trosky, zanedbané rodinné oltáře, rozbité rodiny. Dochází k podivnému opouštění zásad, snižování mravní úrovně, rychle narůstají hříchy, které způsobily, že na zem přišel Boží soud a přinesl potopu světa a zničení Sodomy ohněm. – 5T 601 *IMCP 232.2*

Útok na dnešní církve – Zkaženost je dnes velice rozšířená, dokonce i mezi těmi, jež se prohlašují za Kristovy následovníky. Vášně nejsou potlačovány, zvířecí pudy nabývají na síle tím, že je jim vyhověno, zatímco síla morálky neustále slábne. ... *IMCP 232.3*

Hříchy, jež přivedly ke zkáze předpotopní svět a města na rovinách, existují i dnes, a to ne pouze v pohanských zemích, ne pouze mezi oblíbenými kazateli křesťanství, ale i u některých lidí, kteří prohlašují, že očekávají příchod Syna člověka. Kdyby Bůh zjevil tyto hříchy před vámi tak, jak se jeví Jeho zraku, byli byste naplněni studem a zděšením. – 5T 218 *IMCP 232.4*

Zavírání očí před sluncem – Hovnění nízkým vášním vede velmi mnoho lidí k zavírání očí před sluncem, neboť se obávají, že uvidí hříchy, kterých nejsou ochotni zanechat. Když budou chtít, mohou vidět všechno. Jestliže si zvolí místo světla temnotu, jejich hříšnost bude ještě větší. *IMCP 232.5*

Proč muži a ženy nechtou o těchto věcech a nedocházejí k náležitému poznání těchto oblastí, které tak výrazně ovlivňují jejich tělesnou a mravní sílu a rozumové schopnosti? Bůh vám dal tělesnou schránku, abyste o ni pečovali a uchovávali ji v co nejlepším stavu v Jeho službě a k Jeho slávě. Vaše tělo není jen vaše. – 2T 352 *IMCP 233.1*

(C) Duševní vyrovnanost a vítězství

(Slova přinášející příslib do budoucna a naději)

Nutnost upřímného pokání a rozhodného úsilí – Ti, kdož poskvřňují vlastní tělo, se nemohou těšit Boží přízni, dokud se nebudou upřímně kát, neprovedou úplnou reformu a nedospějí v báni Boží ke svatosti. – AM 29 *IMCP 233.2*

Jedinou nadějí pro ty, kdo mají tyto ohavné zvyky a přikládají nějakou hodnotu zdraví v tomto životě a spasení v životě budoucím, je navždy jich zanechat. Když člověk tyto zvyky pěstuje delší dobu, k tomu, aby odolal pokušení a zavrhl tyto bezuzdnosti, potřebuje nemálo rozhodného úsilí. – AM 27 *IMCP 233.3*

Ovládejte svou představivost – Mají-li být vášně a nálady podřízeny rozumu, svědomí a charakteru, představivost musí být důsledně a rozhodně ovládána. – 2T 562 *IMCP 233.4*

Podřízení Boží vůli – Všichni, kteří mají správnou představu o tom, co obnáší být křesťanem, vědí, že následovníci Krista jsou povinni jako Jeho učedníci veškeré své vášně, tělesnou sílu a duševní schopnosti naprosto podříditi Jeho vůli. Ti, kteří jsou ovládáni vlastními vášněmi, nemohou být Kristovými následovníky. Jsou příliš oddáni službě svému pánu, původci všeho zla, na to, aby zanechali svých zkažených zvyků a zvolili si službu Kristovi. – AM 9, 10, 1864 (CG 445, 446) *IMCP 233.5*

Myšlenky jako velmi důležitý činitel – Nečisté myšlenky vedou k nečistým skutkům. Je-li předmětem rozjímání Ježíš, myšlenky jsou na hony vzdáleny od každého námětu, který by vedl k nečistým skutkům. Zabýváním se povznášejícími tématy mysl sílí. Bude-li učena přemýšlet v mezích neposkvřněnosti a svatosti, bude zdravá a činorodá. Bude-li učena zabývat se duchovními věc-

mi, dospěje do tohoto stavu přirozenou cestou. Avšak tohoto příklonu myšlenek k nebeským věcem nelze dosáhnout bez víry v Boha a upřímné, pokorné důvěry v Jeho sílu a milost, které bude dostatek pro každou naléhavou potřebu. – 2T 561 *IMCP 234.1*

--- *IMCP 234.2*

Ovládejte své myšlenky – Měli byste ovládat své myšlenky. Není to lehký cíl; nemůžete jej dosáhnout bez obrovského a někdy i bolestného úsilí. ... *IMCP 234.3*

Bůh vás žádá, abyste ovládali nejen své myšlenky, ale také své vášně a nálady. Vaše spása závisí na tom, zda se dokážete v těchto věcech uhlídat. Vášně a nálady mají velkou moc. Jsou-li uvolňovány špatným způsobem, nechávají probouzet se z nesprávných pohnutek a na nesprávných místech, v jejich moci je přivést vás ke zkáze a zanechat vás jako ubohou trosku, bez Boha a bez naděje. – 2T 561 *IMCP 234.4*

Zaobírání se nečistými myšlenkami vede ke zvyku – Zaobírání se nečistými myšlenkami vede ke zvyku a duše je trvale poznamenávána a poskvřňována. Jakmile uděláte špatný krok, vznikne skvrna, kterou nemůže odstranit nic než Kristova krev, a když se tohoto zvyku s rozhodností nezbavíte, vaše duše bude zkažena a proud prýstící z tohoto nakažlivého pramene bude kazit ostatní. – Letter 26d, 1897 (HP 197) *IMCP 235.1*

Správně ovládané myšlenky – Je třeba, abychom správnému ovládání svých myšlenek přikládali velkou hodnotu, neboť toto ovládání umožňuje mysli a duši pracovat ve vzájemné shodě pro Mistra. Pro náš pokoj a štěstí v tomto životě je nutné, aby se naše myšlenky soustředily na Krista. Jak člověk myslí, takový je. Náš pokrok v mravní čistotě závisí na správném myšlení a jednání. ... *IMCP 235.2*

Zlé myšlenky ničí duši. Proměňující moc Boží mění srdce a očišťuje a zušlechťuje myšlenky. Pokud se člověk s rozhodným úsilím nesnaží soustřeďovat své myšlenky na Krista, v jeho životě se nemůže projevit přirozený půvab a laskavost. Mysl musí vést duchovní válku. „*Jímajíce všelikou mysl v poddanost Kristu,*“ musíme veškeré své zvyky podříditi Bohu. *IMCP 235.3*

Je třeba, abychom měli stále povědomí o zušlechťující moci čistých myšlenek a škodlivém vlivu zlých myšlenek. Zaměřme své myšlenky na svaté věci. Necht' jsou čisté a poctivé, neboť jedinou jistotou pro každou duši je správné myšlení. Všechny prostředky, které nám Bůh dal na dosah, bychom měli využívat k řízení a správnému rozvíjení svých myšlenek. Své myšlenky bychom měli uvést v soulad s Jeho myslí. Jeho pravda nás posvětil; posvětil naše tělo, naši duši i našeho ducha a bude nám umožněno povznést se nad pokušení. – Letter 123, 1904 (HP 164) *IMCP 235.4*

Strava jako důležitý činitel – Je třeba stále opakovat, že vše, co přijde do žaludku, ovlivňuje nejen tělo, ale v konečném důsledku také mysl. Živočišná a příliš kalorická strava nebezpečně rozproudí krev, dráždí nervovou soustavu a příliš často otupuje mravní citění tak, že nad rozumem a svědomím převažují smyslné choutky. Pro toho, kdo je nestřídmý v jídle, je těžké a často skoro nemožné dokázat být vytrvalý a pěstovat sebeovládání. – CTBH 134, 1890 (CG 461) *IMCP 235.5*

Maso vzbuzuje a posiluje nízké vášně – Maso by našim dětem nemělo být předkládáno. Jeho vlivem člověku ubývá mravní síla a jsou v něm vzbuzovány a posilovány nízké vášně. Na stoly všech, kdo prohlašují, že se připravují na nanebevzetí, patří obiloviny a ovoce připravované bez tuhu a v co možná nejpřirozenějším stavu. Čím méně dráždivá je strava, tím snadněji lze ovládat své vášně. Při ukájení chuti je třeba myslet na zdraví těla a mysli. – 2T 352 *IMCP 236.1*

Pokušení nechejte zemřít – Nízké vášně jsou usídleny v těle člověka a skrze toto tělo působí. Výraz tělesné nebo živočišné touhy ukazuje na nízkou, zkaženou povahu; tělo samo o sobě nemůže jednat proti Boží vůli. Je nám prikazováno, abychom tělo ukřižovali s vášněmi a žádostmi. Jak to máme udělat? Máme tělu způsobovat bolest? Ne, ale máme nechat zemřít pokušení hřešit. *IMCP 236.2*

Nečisté myšlenky je nutno zapudit. Všechny myšlenky je nutno uvést do podřízenosti Ježíši Kristu. Veškeré zvířecké sklony je nutno podrobit vznešenějším schopnostem mysli. Svrchovanou vládu musí mít Boží láska, Kristus musí mít nedělitelný nárok na trůn. Svá těla musíme považovat za Jeho majetek, který vykoupil. Tělesné orgány musejí být nástroji Jeho spravedlnosti. – Manuscript 1, 1888 (AH 127, 128) *IMCP 236.3*

Vyměňte nečisté podněty za čisté, povznášející myšlenky – Mysl musí stále přemítat nad čistými a svatými věcmi. Nečisté podněty musejí být okamžitě zahnány a je nutno věnovat se povznášejícím myšlenkám a svatému rozjímání a přemýšlením o nebeských věcech získávat stále více

znalostí o Bohu. Bůh zpřístupňuje každému člověku obyčejné prostředky postačující k tomu, aby si zajistil nádherný konec, a to spásu duše. *IMCP 236.4*

Rozhodněte se dosáhnout vysoké a svaté úrovně, stanovte si svůj cíl vysoko, snažte se s opravdovým odhodláním jako Daniel, neustále a vytrvale. Pak nic z toho, co nepřítel může udělat, nezabrání vašemu sebezdokonalování. Nehledě na nevýhody, změny a složitosti můžete stále zvětšovat svou duševní a mravní sílu. – Letter 26d, 1887 (HP 197) *IMCP 237.1*

Nevytvářejte nebezpečí – Nad každou zavrženíhodnou vášní je nutno udržovat vládu posvěceného rozumu skrze milost, kterou nás Bůh bohatě zahrnuje v každém nebezpečí. Nechť však nedochází k jednání, které nebezpečí vytváří. Nechť nedochází k úmyslnému uvádění člověka do situace, kdy bude přepaden pokušením, nebo k poskytování třeba i té nejmenší příležitosti ostatním, aby mu dávali za vinu nějakou nepředloženost. – Letter 18, 1891 *IMCP 237.2*

Držte se daleko od okraje propasti – Nezkoušejte, jak blízko okraje propasti se dokážete pohybovat, a buďte opatrní. Vyhýbejte se každému sebemenšímu přibližování k nebezpečí. S budoucností duše si nelze zahrávat. Vaším největším bohatstvím je váš charakter. Opatrujte si jej, jako by to byl zlatý poklad. Je nutno stále si s velkou rozhodností uchovávat mravní čistotu, sebeúctu a schopnost vytrvale odolávat. ... *IMCP 237.3*

Ať si nikdo nemyslí, že může vítězit bez Boží pomoci. Musíte v sobě mít vypěstovanou sílu a schopnost vnitřního života. Pak poneseť ovoce k zbožnosti a budete mít krajní odpor k neřesti. Je třeba, abyste se neustále snažili držet se daleko od světskosti, laciných řečí a všeho smyslného a měli za cíl šlechtnost duše a čistý, neposkvřený charakter. Vaše jméno si může uchovat takovou čistotu, aby nemohlo být oprávněně spojováno s čímkoli nečestným nebo nespravedlivým a bylo ctěno všemi dobrými a poctivými lidmi, a může být zapsáno do Beránkovy knihy života. – Manuscript 4a, 1885 (MM 143, 144) *IMCP 237.4*

Vládne d'ábel, nebo Kristus – Když mysl není pod přímým vlivem Ducha Božího, d'ábel ji může ovlivňovat, jak se mu zlíbí. Všechny rozumové schopnosti člověka, nad kterými má moc, podřídí vládě smyslnosti. Svým vkusem a svými názory, zálibami, sympatiemi a antipatiemi, snahami a cíli se staví přímo proti Bohu. Nemá žádný smysl pro to, co Bůh miluje nebo schvaluje, a naopak nachází potěšení ve věcech, kterými Bůh opovrhne. ... *IMCP 238.1*

Bude-li Kristus přebývat v našem srdci, bude i ve všech našich myšlenkách. Naše nejhlubší myšlenky budou věnovány Jemu, Jeho lásce, Jeho neposkvřenosti. Vyplní všechny kouty naší mysli. Naše city se soustředí na Ježíše. Budou s Ním spojeny všechny naše naděje a očekávání. Největším potěšením pro duši bude žít život, který nyní žijeme, ve víře v Božího Syna, milující a těšící se na Jeho zjevení. Budeme v Ném nacházet vrchol své radosti. – Letter 8, 1891 (HP 163) *IMCP 238.2*

Celoživotní bdělost – Po celou délku života je potřeba s pevným odhodláním střežit své city a vášně. Člověk má v sobě uvnitř skrytou zkaženost, také kolem něho je řada pokušení, a kdykoli má být konáno Boží dílo, dostavuje se satan se svými plány zařídit okolnosti tak, aby na duši přišlo pokušení se silou téměř nepřemožitelnou. Nebudeme-li se plně spoléhat na Boha a nebude-li náš život skryt s Kristem v Bohu, nebudeme se moci ani na chvíli cítit bezpečně. – Letter 8b, 1891 (2BC 1032) *IMCP 238.3*

Bůh připravuje svůj lid – Boží lid nesmí Boží vůli pouze znát, musí ji naplňovat. Mnozí budou vyloučeni z řad těch, kdo znají pravdu, protože jí nejsou posvěceni. Pravda musí být vnesena do jejich srdcí, posvětit je a očistit ode vši světskosti a smyslnosti v nejvnitřnějším životě. Chrám duše musí být očištěn. Každý skrytý čin probíhá jako bychom byli v přítomnosti Boha a svatých andělů, jelikož všechny věci jsou před Bohem otevřeny a nic před Ním nemůže být utajeno. ... *IMCP 238.4*

Bůh očišťuje svůj lid, aby Jeho lidé měli čisté ruce a neposkvřená srdce a mohli tak před Ním stanout v den posledního soudu. Je nutno zvýšit svou úroveň a očistit svou představivost. Je nutno zbavit se zaslepenosti hromadící se kolem poskvřujících činů a pozvednout duši k čistým myšlenkám a svatým činům. Všichni, kdo ob stojí ve zkoušce a soužení, budou účastni Božského přirození, „utekše“, a ne účastni „porušení toho, kteréž jest na světě v žádostech“. – RH May 24, 1887 *IMCP 239.1*

26. Bratrská láska

Láska k ostatním přináší radost – Svým bratrům všude na světě bych chtěla říci: „Pěstujte v sobě Kristovu lásku!“ Tato láska by měla vyvěrat z duše křesťana jako pramen na poušti, přinášející obcerstvení a krásu a vnášející potěšení, pokoj a radost do života ostatních. – 5T 565 *IMCP 240.1*

Přesvědčivost příkladu nesobecké lásky – Čím více se budeme svým charakterem podobat Spasiteli, tím větší bude naše láska k těm, pro které zemřel. Křesťané, kteří projevují ducha nesobecké lásky jednoho k druhému, nesou svědectví pro Krista, které nevěřící nemohou popřít nebo vyvrátit. Je nemožné popsat velikost síly tohoto příkladu. Nic tak úspěšně nevítězí nad satanem a jeho vyslanci, nic tak neposiluje království našeho Vykupitele jako Kristova láska projevovaná členy církve. – 5T 167, 168 *IMCP 240.2*

Vlastní já může lásku potlačovat – Láska je stále působící zákon, vedoucí nás k trvalé péči o dobro ostatních a bránící nám tím v neohleduplných činech, kvůli nimž bychom nedosahovali svého cíle získávat duše pro Krista. Láska nežije pro sebe. Neponouká lidi, aby usilovali o vlastní prospěch a hověli sobě sama. Tím, co tak často brání lásce v růstu, je úcta, kterou prokazujeme vlastnímu já. – 5T 124 *IMCP 240.3*

Pokora jako přímý důsledek lásky – Láska „není všetečná“. Je skromná a nikdy člověka neponouká, aby se chlubil nebo vyvyšoval. Láska k Bohu a k našim bližním se neprojevuje zbrklými činy ani nás nebude vést k tomu, abychom byli neomalení, vytýkající nebo panovační. Láska není nadutá. Srdce, kde vládne láska, je vedeno k laskavému, zdvořilému a soucitnému chování k ostatním bez ohledu na to, zda vyhovují našemu vkusu či ne a zda nás mají v úctě či s námi jednájí špatně. – 5T 123, 124 *IMCP 241.1*

Pravá láska zůstává skromně v pozadí – Oddanost, kterou Bůh vyžaduje, se projevuje nepředstíranou láskou k duším, pro něž Kristus položil svůj život. Kristus přebývající v srdci se projevuje láskou, kterou přikazuje svým učedníkům. Jeho věrné děti dávají přednost ostatním před sebou sama. Neusilují vždy a všude o největší podíl, protože nepovažují své hříbníky za hodnotnější než hříbníky jejich bratrů. Když je tomu skutečně tak, vyjde to najevo v projevech takové lásky, kterou Ježíš prokazoval lidským duším – nesobecké, nepředstírané lásky, kterou upřednostňoval ostatní a jejich blaho před sebou samým. – Manuscript 121, 1899 *IMCP 241.2*

Láska proměňuje charakter – Necht' jsou ti, kteří neznají pravdu, seznamováni s Ježíšovou láskou. Ta pak bude působit jako kvas na proměnu jejich charakteru. – 8T 60 *IMCP 241.3*

Sobecká láska – Bůh chce, aby si Jeho děti uvědomovaly, že aby Mu přinášely radost, musejí své city věnovat těm, kteří to nejvíce potřebují. ... Při jednání s lidmi stejně drahé víry, ... ať jsou vážení či opomíjení, bohatí či chudí, se nesmí na našem výrazu tváře, slovech ani činech projevovat sobectví. Láska, která má vlídná slova jen pro některé, přičemž s ostatními je jednáno studeně a s nezájmem, není láska, ale sobectví, a nikdy nebude přinášet dobro lidským duším nebo slávu Bohu. Naše láska ... nesmí být uzavřena v obalu jen pro vybrané osoby, aby se nemohla dostat k ostatním. Roztrhejte tento obal a její vůně naplní celé vaše okolí. – Manuscript 17, 1899 (HC 231) *IMCP 241.4*

Schopnosti nenahrazují lásku – Planých řečí, farizejství a sebechvály je všude plno. Tím se ale žádné duše pro Krista nikdy nezískají. Čistá posvěcená láska, taková láska, jaká byla vyjadřována v Kristově životním díle, je jako vzácná vůně. Stejně jako Mariina nádoba s masťou naplňuje celý dům vůní. Výstižné vyjadřování, znalost pravdy a vzácná nadání, jdoucí ruku v ruce s láskou, to vše jsou drahocenné dary. Ale pouhé schopnosti, pouhá nadání, třebaže z nejznamenitějších, nemohou nahradit lásku. – 6T 84 *IMCP 242.1*

Velkodušnost jako důkaz lásky – Důkazem naší lásky je duch podobný Kristu, ochota předávat ostatním vše prospěšné, čím nás Bůh obdaroval, připravenost k odříkání a sebeobětování v zájmu pomoci Boží věci a trpícímu lidstvu. Nikdy bychom neměli projít bez povšimnutí kolem někoho, kdo volá po naší velkodušnosti. Když jednáme jako věrní šafáři Boží milosti, prokazujeme, že jsme přešli od smrti k životu. Bůh nám dal své dary, dal nám své slovo, že pokud budeme Jeho věrní šafáři, nahromadíme nebeské poklady, které nepomíjejí. – RH May 15, 1900 *IMCP 242.2*

Projevování upřímné lásky je znakem následování Krista – Ten, jehož srdce není naplněno láskou k Bohu a svému bližnímu, není ani při sebevětší hloubce vyznání pravým Kristovým následovníkem. I když by měl obrovskou víru a schopnost dělat i zázraky, přesto bez lásky bude jeho víra bezcenná. Může projevit obrovskou velkodušnost a obětovat všechn svůj majetek, aby nasytil hladové, ale pokud to učiní z jiné pohnutky než z upřímné lásky, tento skutek mu nepřinese Boží přízeň. V jeho zápalu pro věc ho může potkat i mučednická smrt, avšak pokud nebude puzen láskou, bude Bohem považován za zaslepeného nadšence nebo ctižádostivého pokrytce. – AA 318, 319 *IMCP 242.3*

Srdce, v němž vládne láska – Srdce, v němž vládne láska, není naplněno vášní nebo touhou po pomstě za příkoří, která by pýcha a sebeláska považovala za nesnesitelná. Láska není podezřívavá a pohnutky a skutky ostatních si vždy vykládá tím nejpříznivějším způsobem. – 5T 168, 169 *IMCP 243.1*

Působení satanova vojska, nebezpečí, obklopující lidskou duši, přináší potřebu pomoci každého Božího služebníka. Nesmí ale být vykonáván žádný nátlak. Lidské zkaženosti je nutno čelit láskou, snášenlivostí a Boží trpělivostí. – 6T 237 *IMCP 243.2*

Odstraňuje výstřednosti – Bude-li člověk účasten Božského přirození, Kristova láska bude zákon trvale usídlený v jeho duši a nebude se projevovat jeho vlastní já se svými výstřednostmi. – 6T 52 *IMCP 243.3*

Pouze láska dokáže vyléčit – Pouze láska, která plyne z Kristova srdce, dokáže vyléčit. Jedině ten, v němž proudí tato láska jako míza ve stromě nebo krev v těle, dokáže uzdravit zraněnou duši. – Ed 114 *IMCP 243.4*

Připravuje na všechno – Každý, kdo opravdově miluje Boha, v sobě má Kristova ducha a vroucí lásku ke svým bratrům. Čím těsnější spojení je mezi srdcem člověka a Bohem a čím více jsou city člověka soustředěny na Krista, tím méně je zneklidňován útrapami a nepříjemnostmi, s nimiž se setkává v tomto životě. – 5T 483, 484 *IMCP 243.5*

Bratrství nezakládáné nikdy na ústupcích – Ti, kdož milují Ježíše a duše, pro něž zemřel, mají za cíl věci, které přinášejí pokoj. Musejí ale dbát, aby se ve své snaze zamezovat neshodám nevzdávali pravdy, aby při zažehnavání sporů neobětovali zásady. Opravdové bratrství nemůže být nikdy udrženo slepováním ze zásad. Když se křesťané přibližují Kristovu vzoru a stávají se čistými svým duchem i svými skutky, pocítí hadí jed. Křesťanství, které je oduševnělé, vzbuzuje odpor „synů vzpoury“. ... Pokoj a soulad, který je zajištěn vzájemnými ústupky, majícími obejít veškeré rozdíly v názorech, je stav, jenž si takové označení nezaslouží. V citových vztazích mezi mužem a ženou je někdy třeba dělat ústupky, ale pro dosažení souladu by nikdy neměl být obětován ani „*punktík*“ zásad. – RH Jan. 16, 1900 *IMCP 244.1*

Boží láska je všeobecná – Ježíš přišel na tuto zemi s poselstvím milosti a odpuštění. Položil základ pro náboženství, kterým jsou Židé a pohané, černí a bílí, svobodní a otroci spojeni vzájemným bratrstvím, pokládání za sobě rovné v Božích očích. Spasitel má ke každé lidské bytosti bezmeznou lásku. V každém vidí schopnost zdokonalovat se. Božskou silou a nadějí vítá ty, pro něž obětoval svůj život. – 7T 225 (1902) *IMCP 244.2*

Objímá lidské bratrstvo v Božím objetí – Posvěcená vzájemná láska je svatá. V tomto vznešeném díle vzájemná křesťanská láska – daleko větší a mnohem stálejší a nesobečtější, než kdo kdy viděl – hájí křesťanskou něžnost, dobrotivost a zdvořilost a objímá lidské bratrstvo v Božím objetí, potvrzující váhu, kterou Bůh přikládá právům člověka. Na tuto váhu musejí křesťané vždy klást důraz a šířit tak Boží čest a slávu. – Letter 10, 1897 (5BC 1140, 1141) *IMCP 244.3*

Vaše láska k lidským duším je měřítkem vaší lásky k Bohu – Láska odhalená v Kristově životě plném odřikání a sebeobětování by měla být vidět v životě Jeho následovníků. Jsme povoláni „chodit tak, jako On chodil“ ... Naší výsadou je mít na sobě nebeské světlo. Kdysi Enoch chodil stále s Bohem a žít spravedlivý život pro něho nebylo o nic lehčí než pro nás v dnešní době. Svět v jeho době nebyl o nic příznivějším místem pro „zmáhání se“ v Boží milosti a svatosti než dnes. ... Žijeme uprostřed nebezpečí posledních dní a svou sílu musíme čerpat ze stejného zdroje. Musíme chodit s Bohem. ... *IMCP 245.1*

Bůh vás vyzývá, abyste se všemi silami pustili do práce. Budete se muset zodpovídat za dobro, které jste neučinili, ale mohli učinit, kdybyste stáli na správném místě. Je čas, abyste se stali spolu-

pracovníky Krista a nebeských andělů. Vzpamatujete se? Mezi vámi jsou duše, které potřebují vaši pomoc. Zdá se vám, že přivést tyto lidi ke kříži je pro vás příliš velké břemeno? Mějte na paměti, že stejnou lásku, jakou budete mít k Bohu, budete projevovat vůči svým bratrům a duším, které jsou ztracené a zapomenuté, daleko od Krista. – RH Jan. 9, 1900 IMCP 245.2

Dokonalá láska v církvi – Kristův cíl – Ježíš mohl nechat zazářit jasné paprsky světla na nejhlubší tajemství věd, ale nechtěl obětovat ani chvilku ze své výuky jak proniknout do podstaty spasení. Jeho čas, Jeho znalosti, Jeho schopnosti, celý Jeho život, to vše bylo ceněno pouze jako prostředek ke konání spásy lidských duší. Ó, jaká láska, jaká nenapodobitelná láska! IMCP 245.3

Srovnajte naše bezduché, mdlé, značně ochromené úsilí s prací Pána Ježíše. Poslechněte si Jeho slova, Jeho modlitbu k Otci: „*A známét' jsem jim učinil jméno tvé, a známo učiním, aby milování, kterýmž jsi mne miloval, bylo v nich, a i já v nich.*“ (J 17,26) Jak krásné vyjádření! Jakou má hloubku, jakou šíří, jakou plnost! Pán Ježíš touží rozdávat svou lásku každým údem těla, Jeho církve, aby životodárná síla této lásky prostupovala všemi částmi našeho těla a přebývala v nás stejně jako přebývá v Něm. Pak by Hospodin mohl milovat padlého člověka tak, jako miluje svého vlastního Syna, a Hospodin také prohlašuje, že s ničím menším u nás nebude spokojen. – Manuscript 11, 1892 IMCP 245.4

27. Boží láska

Bůh je láska – „*Bůh láska jest.*“ (1 J 4,16) Láska je Boží přirozenost, Boží zákon. Tato láska vždy byla a vždy bude. „*Ten důstojný a vyvýšený, kterýž u věčnosti přebývá*“ (Iz 57,15) a jehož „*cesty jsou věčné*“ (Ab 3,6) se nemění. U něho „*není proměnění, ani pro obrácení se jinam zastínění.*“ (Jk 1,17). IMCP 247.1

Každý projev stvořitelské moci je vyjádřením nekonečné lásky. Boží svrchovanost v sobě obsahuje požehnání všem stvořeným bytostem v celé jeho bohatosti. ... IMCP 247.2

I průběh velkého sporu mezi dobrem a zlem od jeho počátku v nebi až ke konečné porážce vzpoury a úplnému vykořenění hříchu je důkazem neměnné Boží lásky. – PP 33 IMCP 247.3

Důkazy Boží lásky v přírodě – Příroda a zjevení stejnou měrou svědčí o Boží lásce. Náš Otec v nebi je zdrojem života, moudrosti a radosti. Podívejte se na nádheru a obdivuhodnost přírody. Zamyslete se nad jejím úžasným přizpůsobením potřebám nejen člověka, ale všech živých stvoření. Slunce a déšť, posilující a osvěžující zemi, hory, moře a roviny, to vše k nám hovoří o Stvořitelově lásce. Bůh tak pečuje o každodenní potřeby všech svých stvoření. ... IMCP 247.4

„Bůh láska jest“ je vepsáno v každém otevírajícím se pupenu, na každém stéblu trávy rašící ze země. Půvabní ptáci zpívající šťastnými hlasy své radostné písně, čarokrásně zbarvené květiny ve své dokonalosti, které provoňují vzduch, vznosně se tyčící stromy v lese a jejich bohaté listoví s živou zelení, to vše svědčí o něžné, otcovské péči našeho Boha a Jeho touze učinit své děti šťastnými. – SC 9, 10 IMCP 248.1

Přikázání založená na zákonu lásky – Přikázání obsažená v Desateru jsou uzpůsobena pro všechno lidstvo a byla dána pro poučení a vedení všech lidí. Deset přikázání, stručných, vyčerpávajících a jednoznačných, obsahuje povinnosti člověka k Bohu a jeho bližnímu a všechna (jsou) založena na jedinečném základním zákonu lásky. – PP 305 IMCP 248.2

Ježíš a zákon soucitné lásky – Podstata Božího zákona byla neměnná, a proto se Ježíš obětoval za padlého člověka a Adam ztratil Ráj a se vším svým potomstvem byl podroben zkoušce. IMCP 248.3

Kdyby se Boží zákon od vyhnání satana z nebe změnil v jediném přikázání, satan by na zemi po svém pádu získal to, co před svým pádem nemohl získat v nebi. Dostal by vše, co žádal. My však víme, že tomu tak nebylo. ... Zákon... zůstává nezměnitelný stejně jako Boží trůn a o spáse každé duše rozhoduje poslušnost či neposlušnost. ... IMCP 248.4

Ježíš, řídící se zákonem soucitné lásky, nesl naše hříchy, přebíral naše tresty a pil z kalichů hořkosti v podobě Božího hněvu postihujícího hříšníky. ... Nesl za nás kříž odříkání a sebeobětování, abychom měli život, věčný život. Poneseme kříž místo Ježíše? – Letter 110, 1896 (KH 289) IMCP 248.5

Citlivá, milující povaha Krista – Jeho život byl od počátku až do konce životem v odříkání a sebeobětování. Na golgotském kříži se šlechetně obětoval za všechny lidi, aby celý svět mohl dosáhnout spásy, bude-li chtít. Kristus byl skryt v Bohu a Bůh se světu odhalil v charakteru svého Syna. ... IMCP 249.1

Neustále se projevovala Jeho láska ke ztracenému světu, projevovala se v každém skutku Jeho života. Ti, kdož jsou naplněni Jeho duchem, působí stejným způsobem, jakým působil Kristus. V Kristu se projevovalo Boží světlo a láska v lidské podobě. Žádná lidská bytost nikdy neměla tak citlivou povahu jako svatý Boží Syn bez hříchu, který byl představitelem toho, čím se lidstvo může stát, bude-li mu propůjčena Božská přirozenost. – YI Aug. 16, 1894 (KH 288) IMCP 249.2

Boží láska jako životodárný pramen – Boží láska je něco více než pouhá neživá zásada. Je to živý a aktivně působící zákon, životodárný pramen, vyvěrající bez ustání, aby přinášel štěstí. Bude-li v nás přebývat Kristova láska, nejen že nebudeme chovat žádnou zášť ke svým bližním, ale všemi způsoby se budeme snažit projevovat lásku k nim. – MB 58 IMCP 249.3

Vesmír vyjadřuje Boží lásku – Kdyby tak každý dokázal správně ocenit vzácný dar, který náš nebeský Otec dal našemu světu. Kristovi učedníci si uvědomovali, že nedokážou vyjádřit Jeho lás-

ku. Mohli pouze říci: „*V tomť jest láska.*“ Vyjádřením této lásky a bezmezné Boží blahovůle je celý vesmír. IMCP 249.4

Bůh mohl poslat svého Syna na svět, aby svět odsoudil. Ale jaká ohromná milosrdnost byla projevena! Ježíš přišel, aby svět spasil, ne zahubil. Apoštolové se nikdy nedotkli tohoto tématu, aniž by jejich srdce nezaplála nadšením nad Spasitelovou neopakovatelnou láskou. Apoštol Jan nemůže nalézt slova, kterými by vyjádřil své pocity. Prohlašuje: „*Pohleďte, jakou lásku dal nám Otec, totiž abychom synové Boží slouli. Protoť svět nezná nás, že Jeho nezná.*“ (1 J 3,1) Nikdy si nedokážeme představit jak nás Otec miloval. Neexistuje nic, k čemu by to bylo možno přirovnat. – Letter 27, 1901 IMCP 249.5

Ďábel navodil představu nelítostného, přísného Boha – Ďábel vedl lidi k tomu, aby si Boha představovali jako bytost, jejímž hlavním znakem je tvrdá spravedlnost, jako přísného soudce a věřitele nelítostně nárokuje svého požadavky. Líčil Stvořitele jako bytost, která podezíravě číhá, aby odhalila lidské chyby a omyly a mohla lidi ztrestat svými rozsudky. Ježíš přišel, aby žil mezi lidmi proto, aby zahnal tento temný stín a odhalil světu nekonečnou Boží lásku. – SC 11 IMCP 250.1

Láska mezi Otcem a Synem jako vzor – Bez ohledu na to, jak pastýř miluje své ovce, své syny a dcery stejně miluje více. Ježíš není pouze náš pastýř. Je naším „věčným Otcem“. Říká: „*Známt' své, a znajíť mne mé, jakož mne zná Otec, a já znám Otce.*“ (J 10,14) Jak výstižné konstatování jednorozeného Božího Syna, Toho, kterého Otec tiskne ke své hrudi, Toho, kterého Bůh prohlásil za svého „*muže bližního*“ (Za 13,7). V tomto konstatování je spojení mezi Ježíšem a věčným Bohem použito ke zpodobnění spojení mezi Ježíšem a Jeho dětmi na zemi. – DA 483 IMCP 250.2

Bůh miluje Kristovy následovníky stejně jako svého jednorozeného Syna. – Manuscript 67, 1894 IMCP 250.3

Kristova láska je životodárnou, léčivou silou – Kristova láska, která prostupuje celou lidskou bytost, je věc dodávající obrovskou sílu. Má léčivé účinky na každý životně důležitý orgán nebo část těla. Probouzí k činnosti nejušlechtilejší schopnosti lidské bytosti. Zbavuje duši pocitu viny a zármutku, zbavuje ji úzkosti a starostí, které ubírají životní síly. Přichází s ní klid a vyrovnanost. Vštěpuje do duše radost, která nemůže být zničena ničím pozemským, radost v Duchu svatém – životodárnou a zdraví přinášející radost. – MH 115 IMCP 250.4

Celkový pohled na Boží lásku – Díky Bohu za slavné výjevy, které nám předkládá. Utřídíme si dohromady požehnaná ujištění o Jeho lásce, abychom na ně mohli pohlédnout tak, jak šla za sebou. Boží Syn opouštějící trůn svého Otce a odívající své Božství člověčenstvím, aby člověka vytrhl z moci satana, Jeho vítězství za nás, otevření nebes lidem a odhalení přijímacího sálu, kde Bůh ukazuje svou slávu lidskému vidění, pozvednutí padlého lidstva z propasti záhuby, do níž bylo uvrženo hříchem, jeho opětovné přivedení do svazku s nekonečným Bohem, obstání v Boží zkoušce díky víře v našeho Vykupitele, odění Kristovou spravedlností a povýšení na Jeho trůn – nad těmito výjevy by nás Bůh chtěl vidět přemítat. IMCP 251.1

Láska vytváří naše nebe – Naše nebe je vytvářeno láskou. Když se ale snažíme o této lásce vyprávět, ústa nám selhávají. Myslíme na Jeho život na zemi, na Jeho oběť pro nás, myslíme na Jeho působení jako našeho zastánce v nebi, na přibytky, které chystá pro ty, kdož Ho milují, a nemůžeme než zvolat: „Ach, jaká výše a hloubka Kristovy lásky!“ Když se pohybujeme pod křížem a rozjímáme, začíná se utvářet naše představa o Boží lásce a říkáme: „*V tomť jest láska, ne že bychom my Boha milovali, ale že on miloval nás, a poslal Syna svého obět slitování za hříchy naše.*“ (1 J 4,10) Avšak při svém rozjímání nad Kristem se pohybujeme sem a tam pouze po okraji neměrné lásky. Jeho láska je jako širý oceán beze dna a bez pobřeží. – RH May 6, 1902 IMCP 251.2

Nekonečná, nevyčerpatelná Boží láska – Veškerá otcovská láska, jež přechází z generace na generaci, uchovává se v lidských srdcích, veškeré prameny něhy tryskajících v lidských duších, nejsou ve srovnání s nekonečnou a nevyčerpatelnou Boží láskou nic, více než malé potůčky proti bezmeznému oceánu. Ústa to nedokážou vyslovit, ruka to nedokáže napsat. Můžete nad tím hloubat každý den svého života, můžete horlivě pročítat Písmo, abyste to pochopili, můžete použít všechny své síly a schopnosti, které vám dal Bůh, v úsilí poznat lásku a soucit nebeského Otce, a přesto máte před sebou stále nepoznanou nekonečnost. Můžete tuto lásku zkoumat celé věky, přesto nemůžete nikdy plně poznat délku a šíři a hloubku a výši Boží lásky spočívající v obětování Syna, aby zemřel

za svět. Dokonce ani věčnost nemůže tuto lásku nikdy plně odhalit. Avšak když budeme číst Bibli a přemítat nad Kristovým životem a plánem vykoupení, tato nádherná témata budou otevírat našemu chápání stále více věcí. – 5T 740 *IMCP 251.3*

Boží láska postupuje kupředu – Blížící se léta věčnosti budou přinášet bohatší a stále slavnější zjevení Boha a Krista. S postupem znalostí kupředu bude narůstat i láska, uctivost a štěstí. Čím více bude lidstvo vědět o Bohu, tím více bude obdivovat Jeho charakter. – GC 678 *IMCP 252.1*

Část VI. – Sobectví a sebeúcta

28. Sebeúcta

Podporování sebeúcty – Snažíme-li se činit dobro pro lidské duše, náš úspěch při tom je úměrný víře těchto lidí v to, že my věříme v ně a že si jich vážíme. Úcta prokazovaná bojujícím lidským duším je zaručeným prostředkem, jak skrze Ježíše Krista navrátit člověku ztracenou sebeúctu. Naše předstupování před lidi s myšlenkami kým se mohou stát, představují pomoc, jejíž dosah si my sami nedokážeme plně uvědomit. – Letter 50, 1893 (FE 281) *IMCP 255.1*

Úcta k člověku jako člověku – Všude tam, kde nejsou ohroženy zásady, vedou ohledy k ostatním k podvolování se přijatým zvyklostem, ale skutečná uctivost nevyžaduje žádné obětování zásad zaběhlým způsobům. Nevšímá si společenského postavení. Učí sebeúctě, uznávání důstojnosti člověka jako člověka, úctě ke každému členu velkého lidského bratrstva. – Ed 240 *IMCP 255.2*

Zachovávejte si sebeúctu – Někteří z těch, se kterými se dostáváte do styku, jsou možná hrubí a nezdvořilí; vy však proto ze své zdvořilosti neslevujte. Ten, kdo si chce zachovat svou sebeúctu, musí dávat pozor, aby zbytečně nezranil sebeúctu jiných. Toto pravidlo by mělo být přísně dodržováno i vůči nejhloupějším, nejvíce tápajícím. Co Bůh učiní s těmito zdánlivě neschopnými lidmi, to nevíte. Kdysi k sobě přijal lidi považované za neschopné a nezajímavé, aby pro Něho dělali významnou práci. Hospodin spatřoval v těchto hrubých a neotesaných kamenech vzácný materiál, který vydrží zkoušku vichru, ohně i tlaku. On nesoudí podle vnějšího zdání, ale zpytuje srdce a soudí spravedlivě. – GW 122, 123 *IMCP 255.3*

Svědomitost plodí sebeúctu – Zásadoví lidé nemusejí být omezováni zákazy, nemusejí být pozorováni a hlídáni. Za všech okolností se chovají úctyhodně a čestně, a to jak v soukromí nikým nesledováni tak na veřejnosti. Žádný zisk ani výhoda je nepřiměje, aby poskvřnili svou duši. Zajídá se jím dopouštět se nízkého jednání. I když by o tom nikdo jiný nevěděl, oni sami by si to na sebe pamatovali a to by zničilo jejich sebeúctu. Lidé, kteří nejsou svědomití a zásadoví i v malých věcech, nebudou proměněni ani s pomocí pravidel, zákazů a trestů. – SpTPH 62, 1879 (CH 410) *IMCP 256.1*

Sebeúctu si je nutno důkladně chránit – Mravní čistotu, sebeúctu a schopnost pevně odolávat je nutno si důkladně chránit. Člověk by neměl nikdy ustupovat ze své zdrženlivosti. Jediná nepředložená důvěrnost, jediná nerozvážnost může ohrozit jeho duši tím, že otevře dveře pokušení a oslabí tak jeho schopnost odolávat. – HPMMW 26, 1885 (CH 295) *IMCP 256.2*

Úcta k ostatním závisí na sebeúctě – Vlivem oddávání se hříchu je ničena sebeúcta a jakmile ta zmizí, opadne úcta k ostatním, protože si myslíme, že ostatní jsou stejně špatní jako my sami. – 6T 53 *IMCP 256.3*

Špatnými návyky si student ničí sebeúctu – Vlivem špatných návyků si přestává vážit sám sebe. Ztrácí schopnost sebeovládání. Nedokáže správně uvažovat o věcech, které se ho nejbytněji dotýkají. Se svou myslí a tělem zachází lehkomyšlně a nerozumně. Špatné návyky z něho dělají trosku. Nemůže být šťastný, neboť jeho nechutí řídit se poctivými a zdravými zásadami ho uvádí do moci zvyků, které obracejí vníveč jeho vnitřní vyrovnanost. Léta jeho náročného učení jsou ztracena, protože zničil sám sebe. Zneužil svou tělesnou sílu a duševní schopnosti a chrám jeho těla je v rozvalinách. Je zničen pro tento život i pro život, který přijde. Myslel si, že získáním vědomostí o zemských věcech získá poklad, ale odložením své Bible se vzdal pokladu, jehož hodnotě se nic nevyrovná. – COL 108, 109 *IMCP 257.1*

Podrážděná slova zraňují sebeúctu – Ty, kteří se nebrzdí v takovém projevu (podrážděném), postihne stud, ztráta sebeúcty a sebevědomí a budou litovat a hořce si vyčítat, že si dovolili ztrácet sebeovládání a mluvit takovým způsobem. Oč lepší by bylo, kdyby slova tohoto druhu nebyla nikdy pronesena. Oč lepší je mít v srdci zdvořilost a nadhled, aby se člověk dokázal přenést přes všechno provokování a snášet všechny věci s Kristovou trpělivostí a shovívavostí. – RH Feb. 27, 1913 (MYP 327) *IMCP 257.2*

Rodiče se nikdy nesmějí připravovat o sebeúctu neuváženými slovy – Nechť z vašich rtů neunikne ani jediné slovo vyjadřující popudlivost, rozmrzelost nebo vztek. Kristova milost čeká, až si o ni řeknete. Jeho Duch se zmocní vašeho srdce a svědomí a bude vládnout vašim slovům a

skutkům. Nikdy se nepřipravujte o sebeúctu prchlivými, neuváženými slovy. Hled'te, aby vaše slova byla čistá, aby vaše mluva byla svatá. Dávejte svým dětem příklad toho, jaké byste chtěli, aby byly. ... Nechť vládne klid, příjemná slova a milý výraz ve tváři. – Letter 28, 1890 (CG 219) *IMCP 257.3*

Sebeúcta ničená onanií* – Účinek takových ponižujících zvyků na mysl není u všech stejný. Jsou děti, které mají velkou mravní sílu a ve společnosti dětí, které se dopouštění sebezneužívání, jsou do této neřesti také zasvěceny. Účinek na takové děti se velmi často projevuje jejich zádumčivostí, podrážděností a nedůvěřivostí, přesto však ještě nutně neztrácejí svou náboženskou úctu a neprojevují vážnější odklon od duchovních věcí. Někdy trpí palčivým pocitem výčitek, cítí se poníženy samy před sebou a ztrácejí svou sebeúctu. – 2T 392 *IMCP 258.1*

Neničte lidskou sebeúctu – Když si hříšník uvědomí svou chybu, buďte opatrní, abyste nezničili jeho sebeúctu. Neodrazujte ho lhotejností nebo nedůvěrou. Neříkejte si: „Než mu dám svou důvěru, počkám, abych viděl, zda vydrží.“ Právě tato nedůvěra často způsobí, že pokoušený klopýtně. – MH 167, 168 *IMCP 258.2*

Soběstačnost zvyšuje sebeúctu – Lidem, kteří usilují o svou proměnu, by mělo být poskytnuto zaměstnání. Nikdo, kdo je schopen pracovat, by neměl být naučen očekávat, že bude dostávat jídlo, šatstvo a přístřeší zdarma. V jeho vlastním zájmu i v zájmu ostatních by měl být nalezen nějaký způsob, jakým by mohl odevzdávat protihodnotu za to, co dostává. Podporujte všechny snahy o soběstačnost. Soběstačnost posiluje sebeúctu a pocit samostatnosti a zaměstnávání mysli a těla užitečnou činností jsou nezbytné věci pro ochranu před pokušením. – MH 177 *IMCP 258.3*

Vlastnictví pomáhá chudým získat sebeúctu – Vědomí, že jsou majiteli svého obydlí by je (chudé lidi) naplnilo silnou touhou po sebezdokonalování. Brzy by získali schopnost plánovat svůj život, jejich děti by si osvojily píli a šetrnost a rozumové schopnosti všech by se značně zvýšily. Cítili by, že jsou lidmi, a ne otroky, a dokázali by ve velké míře získat zpět svou ztracenou sebeúctu a myšlenkovou nezávislost. – HS 165, 166, 1886 (AH 373) *IMCP 258.4*

Sebevzdělávání a důstojnost – Pro Kristovy kazatele je důležité, aby si uvědomovali nutnost sebevzdělávání, aby byli ozdobou svého stavu a uchovávali si patřičnou důstojnost. Bez duchovního vzdělávání budou nepochybně selhávat ve všem, do čeho se pustí. – 2T 500, 501 *IMCP 259.1*

Dávejte si pozor na sebelítost – Je třeba, abychom si dávali pozor na sebelítost. Nikdy nepodléhejte pocitu, že nejste váženi, jak byste měli být, že vaše úsilí není docenováno, že vaše práce je příliš nesnadná. Nechť myšlenky na to, co pro nás podstoupil Ježíš, v nás umlčí všechno reptání. Je s námi zacházeno lépe, než bylo zacházeno s naším Hospodinem. „*A ty bys hledal sobě velikých věcí? Nehledej.*“ (Jr 45,5) – MH *IMCP 259.2*

Ježíš vrací sebeúctu – Nemělo by být těžké uvědomit si, že Hospodin si přeje, abyste svá trápení a své starosti položili k Jeho nohám a zanechali je tam. Jděte k Němu se slovy: „Pane, má břemena jsou příliš těžká na to, abych je unesl. Poneseš je za mne?“ A On odpoví: „Vezmu je. ‘S věčnou laskavostí budu mít s tebou slitování.’ Převezmu tvé hříchy a dám ti pokoj. Nevzdávej se nadále své sebeúcty, neboť jsem tě koupil za cenu své vlastní krve. Jsi Můj. Posílím tvou probuzenou vůli. Odstráním tvé výčitky za hřích.“ – Letter 2, 1914 (TM 519, 520) *IMCP 259.3*

Rada člověku, který ztratil sebeúctu – Ježíš Vás miluje a předal mi pro Vás poselství. Jeho šlechetné srdce plné nekonečné něžnosti překypuje láskou k Vám. Vzkazuje Vám, že se můžete vyprostit z osidel nepřítelů. Můžete opět získat svou sebeúctu, ne jako ztroskotanec, nýbrž jako vítěz, a to skrze povznášející vliv Ducha Božího. Chopte se Kristovy ruky, nenechejte si ji uniknout. – Letter 228, 1903 (MM 43) *IMCP 259.4*

Pěstujte v sobě sebeúctu – Boha netěší, když sami sebe shazujete. Měli byste si pěstovat sebeúctu tím, že budete žít tak, že to bude přijatelné pro vaše vlastní svědomí i pro lidi a anděly. ... Máte vzácnou možnost jít k Ježíši, být očištěni a stát před Božím zákonem beze studu a výčitek svědomí. „*A protoť neníť již žádného potupení těm, kteříž jsou v Kristu Ježíši, nechodícím podlé těla, ale podlé ducha.*“ (Ř 8,1) Boží slovo neodsuzuje náležitou sebeúctu, ale nesmíme si o sobě myslet více, než je zdrávo. Jako synové a dcery Boží bychom si měli zachovávat vědomou důstojnost, v níž pýcha a domýšlivost nemají místo. – RH March 27, 1888 (HC 143) *IMCP 260.1*

29. Závislost a nezávislost

(A) Závislost na Bohu, ne na člověku

Naprostá závislost na Bohu – Bůh si přeje, aby se každá duše, pro níž Kristus zemřel, stala součástí ratolesti spojené s vinným kmenem, čerpající z něho výživu. Naše naprostá závislost na Bohu by nás měla udržovat ve velké pokoře a kvůli naší závislosti na Něm by se měly značně zvětšit naše vědomosti o Něm. Bůh si přeje, abychom se vzdali všech druhů sobectví a přišli k Němu ne jako sami svoji, leč jako Hospodinův majetek, který vykoupil. – SpT Series A, No. 8, pp 8, 9, 1897 *IMCP 261.1*

Spoléhejte se na Boha, ne na člověka – Bůh chce dovést člověka k tomu, aby se s Ním spojil v přímém vztahu. Ve všem svém jednání s lidskými bytostmi vyznává zásadu osobní zodpovědnosti. Snaží se podporovat ducha osobní závislosti člověka na sobě a přesvědčit ho o potřebě nechat se Jím osobně vést. Chce přivést lidství do společenství s Božstvím, aby lidé mohli být proměněni do Božské podoby. Satan usiluje o zmaření tohoto cíle. Snaží se podporovat závislost člověka na ostatních lidech. Když se lidská mysl od Boha odvrátí, pokušitel ji může dostat do své moci. Může lidstvo ovládat. – MH 242, 243 *IMCP 261.2*

Spoléhejte se plně na Boha. Pokud si počínáte jinak, je načase přestat. Zastavte se tam, kde jste, a změňte svůj řád věcí. ... S upřímností a hladovějící duší prostě Boha. Bojujte společně s nebeskými silami, dokud nezvítězíte. Oddejte celou svou bytost do rukou Hospodina – svou duši, tělo i ducha – a rozhodněte se být Jeho věrnými požehnanými služebníky řízenými Jeho vůlí, ovládanými Jeho myslí, naplněnými Jeho Duchem, ... pak budete mít jasný pohled na nebeské věci. – Manuscript 24, 1891 (SD 105) *IMCP 262.1*

Učiňte Boha svým rádcem – Namísto chození se svými starostmi za bratrem nebo kazatelem se s nimi svěťte Pánu v modlitbě. Nepřikládejte kazateli místo, které náleží Bohu, ale číňte ho předmětem svých modliteb. V této věci všichni chybujeme. Kristův kazatel je jako ostatní lidé. Pravda, má vznešenější úkoly než obyčejný obchodník, ale není neomylný. Je obklopen lidskými neduhy a potřebuje Boží milost a osvětlení. Potřebuje nebeský olej, aby svou práci dokázal vykonávat s důsledností a úspěchem, plně se osvědčující ve své službě. Jsou lidé, kteří nemají potuchu o správném způsobu života a spásy. Ti v Božím kazateli naleznou toho, kdo je naučí, co mají dělat, aby byli spaseni. *IMCP 262.2*

Když ti, kteří vědí, jak se mají modlit, kteří znají výzvy Kristova evangelia, kteří znají neměnnost Jeho slibů, svá břemena kladou na smrtelné lidi, prokazují neúctu k Bohu. Vždy je správné se společně radit. Je správné společně debatovat. Je správné svým bratrům a svému kazateli vysvětlovat potíže objevující se v tom, co podnikáte. Ale nezneuct'ujte tak hrozně Boha tím, že pokud jde o moudrost, budete se spoléhat na člověka. Hledejte u Boha „*moudrost s hůry sestupující*“. Vybízejte své bližní Boží pomocníky, aby se s vámi modlili, a Hospodin splní své slovo: „*Kdežkoli shromáždí se dva neb tři ve jménu mém, tuť jsem já u prostřed nich.*“ (Mt 18,20) – Manuscript 23, 1899 *IMCP 262.3*

(B) Závislost a nezávislost v pracovních vztazích

Mysl jednoho člověka – Je chybou přesvědčovat lidi, že Kristovi dělníci by neměli učinit žádný krok, který nebyl nejdříve schválen nějakým zodpovědným člověkem. Lidé nesmějí být učeni pohlížet na lidi jako na Boha. Je sice nezbytné, aby se Boží pomocníci společně radili a jednali v jednotě, avšak nesmí vládnout mysl a úsudek jednoho člověka. – RH Aug. 7, 1894 *IMCP 263.1*

Zvyšovat svou užitečnost – Bůh je vládcem svého lidu a ty, kdo Mu odevzdají svou mysl, naučí, jak používat mozek. S uplatňováním jejich schopnosti činnorodého jednání se bude zvyšovat jejich užitečnost. Hospodinovo dědictví se skládá z velkých i malých nádob a každý z těchto lidí má svou zvláštní práci. Neměla by panovat závislost na mysli jednoho člověka nebo i více lidí jako na příkladu, který je bezpečné následovat. Nechť všichni vzhlížejí k Bohu, věří v Něho a plně důvěřují

v Jeho sílu. Připoutejte se ke Kristovi, a ne k lidem, protože lidé nemají moc ochránit vás před pádem. – Letter 88, 1896 *IMCP 263.2*

Rada činovníkovi – Musíte se spoléhat na Boha. Neměl byste nechávat svou mysl vyplňovat myšlenkami jiných lidí. Neměl byste jiným dovolovat, aby Vás svým přesvědčováním vedli na ne-správné cesty. Vložte svou důvěru plně v Toho, který prohlašuje: „*Nikoli nenechám tebe, aniž tě opustím.*“ (Žd 13,5) – Letter 92, 1903 *IMCP 263.3*

Závislost na Bohu buduje důvěru – Až se lidé přestanou spoléhat na lidi, až učiní Boha svou moudrostí, bude projevoována větší vzájemná důvěra. Naše víra v Boha je vcelku příliš slabá stejně jako naše důvěra jednoho k druhému. – SpT Series A, No. 3, p 48, 1895 (TM 214) *IMCP 263.4*

Spoléhání pouze na sebe sama vede k pokušení – Vroucí modlitbou a spoléháním se na Boha získal Šalamoun moudrost, která vzbuzovala údiv a obdiv světa. Ale když se odvrátil od Zdroje své síly a začal se spoléhat sám na sebe, padl za oběť pokušení. Úžasné schopnosti věnované tomuto nejmoudřejšímu z králů z něho pak učinily pouze účinnějšího pomocníka nepřítele duší. – GC 509 *IMCP 264.1*

Závislost na ostatních může znamenat nezralost – Lidé, kteří by měli být v každé naléhavé situaci tak spolehliví jako střelka kompasu ukazující k pólu, svou spolehlivost ztratili vlivem svých snah nevystavovat se možnosti kritiky a vyhýbat se odpovědnosti ze strachu před svým selháním. Lidé s obrovskými rozumovými schopnostmi jsou na tom s kázní jako malé děti, protože jsou zbabělí převzít a nést břemena, která jim náležejí. Zanedbávají svůj úkol stát se užitečnými. Příliš dlouho věřili jednomu člověku, který za ně plánoval a přemýšlel, přestože toho byli velice dobře schopni sami v zájmu Boží věci. Všude se setkáváme s nedostatky v myšlení. *IMCP 264.2*

Lidé, kteří jsou ochotni nechávat ostatní, aby za ně plánovali a přemýšleli, nejsou zralí. Když jsou ponecháni plánovat sami za sebe, je zjištěno, že jsou uvážliví a mají přesný odhad. Když se ale mají účastnit na Božím díle, je to pro ně něco úplně jiného a tyto schopnosti téměř úplně ztrácejí. Chtějí zůstat nezpůsobilí a neschopní, aby za ně museli plánování a velkou část přemýšlení obstarávat ostatní. Někteří lidé se zdají naprosto neschopní sami si prokletit svou cestu. Musejí vždy spoléhat na ostatní, že za ně budou plánovat a uvažovat a nahrazovat jejich mysl a úsudek? Bůh se stydí za takové vojáky. Není poctěn žádnou jejich účastí na Jeho díle, když jsou pouhými stroji. – 3T 495, 496 *IMCP 264.3*

Jsou potřební nezávislí lidé – Jsou potřební upřímně se snažící nezávislí lidé, ne lidé, kteří jsou v rukou ostatních jako z vosku. Lidé, kteří chtějí svou práci dostávat pěkně připravenou podle svých potřeb, kteří chtějí dělat stále stejný objem práce a dostávat stále stejnou mzdu a dokazovat, že se přesně hodí pro své úkoly, aniž by se namáhali s nějakým přizpůsobováním se nebo zaučováním, nejsou těmi, které Bůh povolává, aby pracovali na Jeho díle. Člověk, jenž své schopnosti nedokáže přizpůsobit pro téměř každý úkol, je-li to nezbytně nutné, není osobou užitečnou pro tento čas. *IMCP 265.1*

Lidé, které Bůh zapojí do svého díla, nejsou slabí a povadlí, beze svalů nebo mravní síly. Pouze neustálá a vytrvalá práce může lidi dovést k účasti na Božím díle. Tito lidé by se neměli nechat odradit ani nejnepríznivějšími okolnostmi a okolím. Neměli by se vzdávat svého cíle a smířovat se s neúspěchem, dokud nebudou mimo veškeré pochybnosti přesvědčeni, že pro Boží poctu a dobro lidských duší toho nemohou příliš udělat. – 3T 496 *IMCP 265.2*

Neposvěcená nezávislost pramení ze sobectví – Zla v podobě samolibosti a neposvěcené nezávislosti, která nejvíce škodí naší užitečnosti a která způsobí naši záhubu, nebudou-li překonána, pramení ze sobectví. „Radte se společně“ zní poselství, které mi bylo znovu a znovu opakováno Božím andělem. Satan se může snažit ovlivněním úsudku jednoho člověka řídit věci tak, aby mu to vyhovovalo. Může se mu podařit uvést v omyl mysl dvou lidí, ale když se poradí více lidí, je to bezpečnější. Každý plán je pak důkladněji posouzen, každý krok kupředu pečlivěji prozkoumán. Hrozí pak proto menší nebezpečí zbrklého, neuváženého jednání, které by přineslo rozpaky, zmatek a porážku. V jednotě je síla. V rozdělení je slabost a porážka. – 5T 29, 30 *IMCP 265.3*

(C) Nezávislost ducha

Nebezpečí osobní nezávislosti – Vždy mějte na paměti, jací bychom my křesťané jako vzácný Boží lid měli být, a dávejte si pozor, aby při uplatňování vaší osobní nezávislosti váš vliv nepůsobil proti Božím záměrům a abyste se skrze ďáblovy triky nestali kamenem úrazu přímo na cestě těch, kteří jsou slabí a váhaví. Spočívá v tom nebezpečí, že naši nepřátelé dostanou příležitost brát Boží jméno nadarmo a zahrnovat ty, kdo věří v pravdu, pohrdáním. – 5T 477, 478 *IMCP 266.1*

Nezávislost ducha – V církvi byli vždy lidé, kteří mají neustále sklony k úplné osobní nezávislosti. Zdá se, že si nedokážou uvědomit, že nezávislost ducha člověka snadno dovede k přílišné důvěře v sebe sama a víře ve svůj vlastní úsudek místo, aby dbal rad a vysoce si vážil úsudku svých bratrů, zejména těch, kteří jsou v úřadech, které Bůh ustanovil k vedení svého lidu. Bůh svou církev vybavil zvláštním oprávněním a mocí a nikdo nemá právo to znevažovat nebo tím pohrdat, neboť ten, kdo se toho dopouští, pohrdá Božím rozhodnutím. – AA 163, 164 *IMCP 266.2*

Vzájemný soulad v jednání – Bude nutno dávat si pozor na jednu věc, a sice na osobní nezávislost. Jako vojáci Kristova vojska bychom měli dbát na vzájemný soulad v našem jednání v jednotlivých oblastech naší práce. ... Každý pracovník by měl jednat s ohledem na ostatní. Následovníci Ježíše Krista nesmějí jednat nezávisle jeden na druhém. Naše síla musí být v Bohu a je s ní nutno opatrně hospodařit, aby mohla být uplatňována při ušlechtilém, soustředěném úsilí. Nesmí jí být mrháno na nesmyslná počínání. – 5T 534, 535 *IMCP 266.3*

Přílišná soběstačnost nás vystavuje působení ďáblových svodů – Žijeme uprostřed nebezpečí posledních dní a pokud v sobě budeme mít ducha přílišné soběstačnosti a nezávislosti, budeme vystaveni působení ďáblových svodů a přemožení. – 3T 66 *IMCP 266.4*

(D) Mravní nezávislost

Zákon vzájemné závislosti – Lidstvo je jako velká síť, jejíž tkanivo spojuje všechny navzájem a vše, co můžeme udělat ve prospěch a k pozvednutí ostatních, se odrazí na nás samotných. Zákon vzájemné závislosti platí ve všech sférách společnosti. Chudí nejsou závislejší na bohatých než bohatí na chudých. Zatímco jedni požadují podíl na darech, kterými Bůh zahrnul jejich bohatší bližní, druhí potřebují svědomitost v náboženství a sílu mysli a svalů, což je předností chudých. – PP 534, 535 *IMCP 267.1*

Potřeba řídit se vlastním náboženským přesvědčením – Je mnoho způsobů, kterými se satan snaží prostřednictvím lidského vlivu spoutat své zajatce. Zmocňuje se celých zástupů tak, že si je připoutává hedvábnými pouty jejich zalíbení v těch, kteří jsou nepřáteli Kristova kříže. Ať jsou tato pouta jakákoli – rodičovská, synovská nebo dceřiná, manželská nebo společenská – účinek je vždy stejný; odpůrci pravdy uplatňují svou moc ovládat svědomí a lidé drzeni v jejich područí nemají dostatek odvahy nebo nezávislosti k tomu, aby se řídili svým vlastním přesvědčením. – GC 597 *IMCP 267.2*

Umlčovaný vlastní úsudek – Přestože mají svůj rozum a svědomí, tyto oklamané duše (vyznavači náboženství v oblíbených církvích) se neodvažují myslet odlišně od kněze a jejich vlastní úsudek, to, co očekávají od věčnosti je obětováno nevíře, pýše a zaujatosti jiného. – GC 597 *IMCP 267.3*

Nezávisle hlásat pravdu – Pozvednout se nad dnešní úroveň náboženství, panující v křesťanském světě, bude vyžadovat odvalu a nezávislost. Tento svět nenásleduje Spasitelův příklad odříkavého života, nečiní žádné oběti a neustále se snaží vyhýbat se kříži, který Ježíš prohlašuje za znak učednictví – 5T 78 *IMCP 268.1*

Mravní nezávislost, když stojíme proti světu – Když stojíme proti světu, nezbytně potřebujeme mravní nezávislost. Tím, že se úplně přizpůsobíme Boží vůli, dostaneme se do výhody a uvědomíme si nezbytnost rozhodného odklonu od zvyků a způsobů světa. Svou úroveň bychom neměli pozvedávat jen o něco nad úroveň světa; je třeba udělat jednoznačnou, zřetelnou dělicí čáru. – RH Jan. 9, 1894 (FE 289) *IMCP 268.2*

Mravní nezávislost jako ctnost – Naší jedinou jistotou je stát pevně jako vzácný Boží lid. Nesmíme ustupovat ani o píď zvykům a způsobům tohoto zvrhlého světa; musíme stát pevně, uchovávat si mravní nezávislost a nedělat žádné ústupky před jeho zkaženým a modlářským chováním. – 5T 78 *IMCP 268.3*

(E) Nezávislost mysli

Opravdová nezávislost, ne tvrdohlavost – Opravdová nezávislost mysli není tvrdohlavost. Vede mladé lidi k vytváření si vlastního názoru na Slovo Boží bez ohledu na to, co říkají nebo dělají ostatní. Jsou-li ve společnosti nevěřících, ateistů nebo bezvěrců, vede je to k přiznávání se k víře v posvátné pravdy evangelia a její obraně proti rýpání a vtípkům svých bezbožných společníků. Jsou-li s těmi, kdo si myslí, že je chytré stavět na odiv chyby lidí prohlašujících se za křesťany a pak se vysmívat náboženství, mravnosti a ctnosti, opravdová nezávislost mysli je vede k tomu, aby zdvořile, ale směle dali najevo, že výsměch je jen ubohou náhražkou zdravé argumentace. Umožní jim vidět dále za takové rýpaly a dohlédnout až k tomu, kdo na ně působí, neboli k nepříteli Boha a člověka, a ubránit se mu tím, že se ubrání osobám, působícím jako jeho pomocníci. – RH Aug. 26, 1884 (FE 88, 89) *IMCP 268.4*

Potřeba osobní nezávislosti – Jsou lidé, kteří si namlouvají, že kdyby žili v lepších podmínkách, mohli by učinit něco velkého a ušlechtilého, a přitom vůbec nevyužívají schopnosti, které již získali svou prací tam, kam je umístila Prozřetelnost. Člověk si může pro sebe vytvořit podmínky, ale podmínky by nikdy neměly dělat člověka. Člověk by se měl chopit podmínek jako svých nástrojů, se kterými bude pracovat. Podmínky by si měl podrobit a nikdy by neměl dovolit, aby si ho podrobily ony. Vlastní nezávislost a samostatnost jsou vlastnosti, které jsou dnes nadmíru potřebné. Vlastního charakteru se není třeba zříkat, ale měl by být zjemněn, zušlechtěn a vytříben. – 3T 496, 497 *IMCP 269.1*

Jak daleko zacházet v nezávislosti – Bůh si přeje, aby Jeho lidé byli ukázněni a jednali ve vzájemné shodě, tak, aby si rozuměli, byli stejné mysli a měli stejný úsudek. Aby bylo dosaženo tohoto stavu, je nutno udělat pořádný kus práce. ... Hospodin by nechtěl, abychom se vzdávali své osobnosti. Ovšem který člověk může správně posoudit jak daleko by tato věc osobní nezávislosti měla být dováděna? ... *IMCP 269.2*

Petr nabádá své bratry: „*Podobně mládenci, buďte poddáni starším. A všickni poddanost jedni druhým ukazujte, pokorou vnitř se ozdobte. Bůh zajisté pyšným se protiví, ale pokorným dává milost.*“ Apoštol Pavel rovněž nabádá své filipenské bratry k jednotě a pokoře: „*Protož jestli jaké potěšení v Kristu, jestli jaké utěšení lásky, jestli která společnost Ducha, jsou-li která slova a sliťování, naplňte radost mou, abyste jednotejného smyslu byli, jednotejnou lásku majíce, jedno-dušní jsouce, jednotejně smýšlejíce, nic nečiníce skrze svár aneb marnou chválu, ale v pokoře jedni druhé za důstojnější nežli sebe majíce.*“ – 3T 360 *IMCP 269.3*

Spoléhejme se na Boží moc – Bratři, snažně vás prosím, ve svém jednání se ohlížejte pouze na Boží slávu. Spoléhejte se na Jeho moc. Nechť je Jeho milost vaší silou. Přemítáním nad Písmem svatým a vroucí modlitbou se snažte získat jasnou představu o svých povinnostech a pak je plňte. Je velmi důležité, abyste v sobě vypěstovali svědomitost i v malých věcech a tím se naučíte poctivě se zhošťovat větších úkolů. Drobné události každodenního života nás často míjejí, aniž bychom je nějak zaznamenali, ale právě tyto věci utvářejí charakter. Každá událost v životě má velký vliv na dobro nebo zlo. Mysl musí být poddávána každodenním zkouškám, aby získala schopnost obstát v každé složité situaci. Ve dnech zkoušek a nebezpečí budete potřebovat být opevněni, abyste mohli pevně hájit pravdu, nezávisle na každém nepřátelském vlivu. – 4T 561 *IMCP 270.1*

30. Sobectví a egoismus

Jsme od přírody egoističtí – V naší přirozenosti je egoismus a tvrdohlavost. Když se však učíme tomu, čemu nás touží naučit Ježíš, stáváme se účastni Jeho přirození a žijeme pak Jeho život. Nádherný Kristův příklad, nenapodobitelná něžnost, s níž vstoupil do citů ostatních, roníce slzy s těmi, kdo plakali, radující se s těmi, kdo se radovali, musí mít hluboký vliv na charakter všech, kteří jej upřímně následují. Laskavými slovy a skutky se tito lidé snaží ulehčit cestu znaveným nohám ostatních. – MH 157, 158 *IMCP 271.1*

Sobectví spoutává rozum – Sobecké zájmy musejí být vždy potlačovány, protože když dostanou prostor ke svému působení, stávají se vládnoucí silou, která spoutává rozum, zatvrzuje srdce a ubírá mravní sílu. Pak přichází zklamání. Člověk se odloučil od Boha a zaprodal se věcem, které jsou pod jeho úroveň. Nemůže být šťastný, protože si nemůže vážít sám sebe. Ponižil se sám před sebou. Je duševní ztroskotanec. – Manuscript 21, 1899 *IMCP 271.2*

Sobectví příčinou lidské viny. – Sobectví je nedostatek Kristovy pokory a jeho existence je smrtelným jedem pro lidské štěstí, příčinou lidské viny. U těch, kteří jej v sobě pěstují, vede ke ztroskotání jejich víry. – Letter 28, 1888. *IMCP 271.3*

Mate smysly – Satan nyní stejně jako ve dnech Kristových řídí mysl spousty lidí. Ach, kdyby tak jeho strašlivé dílo bylo rozpoznáváno a bylo mu vzdorováno! Sobectví převrátilo zásady, sobectví zmátlo lidské smysly a zatemnilo úsudek. Zdá se to tak nepochopitelné, že přes všechno světlo, které září z Božího požehnaného Slova, mohou panovat takové podivné názory a může vládnout takový odklon od ducha a uplatňování pravdy. *IMCP 272.1*

Touha utrhnout ze všeho největší díl s odhodláním připravit ostatní o jejich Bohem daná práva má svůj původ v satanově mysli a podřizováním se jeho vůli a zvykům se lidé stavějí pod jeho korouhev. V ty, kteří byli chyceni do těchto osidel, nelze vkládat žádnou důvěru dokud se důkladně neobráti a neobrodí, protože byli zkaženi nesprávnými zásadami, jejichž zhoubný účinek nedokázali rozpoznat. – SpT Series A, No. 10, p 26, Feb. 6, 1896 (TM 392,393) *IMCP 272.2*

Mluvte méně o sobě (rada člověku, který byl zpupný a panovačný) – Nechejte své srdce změkknout pod božským vlivem Ducha Božího. Neměl byste tolik mluvit o sobě, neboť to nikoho neposílí. Neměl byste ze sebe činit střed všeho a domnívat se, že se musíte neustále starat o sebe sama a vést ostatní k tomu, aby o vás pečovali. Odtrhněte svou mysl od sebe sama a zaměřte ji na prospěšnější věci. Mluvte o Ježíši a zapomeňte na vlastní já; nechejte jej ztratit se v Kristu. Nechť vaše srdce hovoří takto: „*Živť jsem pak již ne já, ale živ jest ve mně Kristus.*“ (Ga 2,20) Ježíš pro vás bude vždy přítomná pomoc, když budete potřebovat. Neponechá Vás bojovat se silami temnoty samotného. Ó ne, vložil pomoc na Toho, který má moc dokonale spasit. – 2T 320, 321 *IMCP 272.3*

Dávejte si pozor na sebelásku – Přestaňte se sebeláskou a myslte na Vykupitele světa. Uvažujte nad nekonečnou obětí, kterou učinil za člověka. Přemýšlejte o Jeho zklamání nad tím, že po tom, co se pro člověka takto obětoval, se člověk rozhodne spojit s těmi, kdo Krista a spravedlnost nenávidí, a společně s nimi se bude oddávat zvráceným choutkám, čímž přináší své duši věčnou zkázu. – 5T 508 *IMCP 273.1*

Život pro sebe sama tupí Boha – Jsme v nebezpečí posledních dní. Ti, kdo žijí pro potěchu a uspokojení vlastního já, tupí Hospodina, který jejich prostřednictvím nemůže působit, protože by Ho špatně zastupovali před těmi, kdo neznají pravdu. ... Může se stát, že Bůh zjistí, že pěstujete pýchu. Může se stát, že zjistí, že je nutno odejmout vám dary, které jste místo k sebezdokonalování používali k ukájení sobecké pýchy. – Manuscript 24 1904 (ISM 87) *IMCP 273.2*

Sebeuspokojení ukazuje na duchovní prázdnotu – Někteří nejsou ochotni dělat práci, která vyžaduje odříkání. Projevují přímo nechut, když jsou žádáni, aby převzali nějakou zodpovědnost. Říkají: „Proč by mělo být třeba rozšiřovat si znalosti a zkušenosti?“ *IMCP 273.3*

To vysvětluje vše. Myslí si „bohatý jsem, a zbohatl jsem, a žádného nepotřebuji“, zatímco nebe se o nich vyslovuje jako o chudých, mizerných, slepých a nahých. Jim jsou určena slova pravého Svědka: „*Radímť, abys sobě koupil ode mne zlata ohněm zprubovaného, abys byl bohatý, a roucho*

bilé, abys oblečen byl, a neokazovala se hanba nahoty tvé. A očí svých pomaz kollyrium, abys viděl.“ (Zj 3,17.18) Vaše velké sebeuspokojení ukazuje, že vám schází vše důležité. Vaše duchovno je choré a potřebujete Ježíše jako lékaře. – 5T 265 IMCP 273.4

Nebezpečí spočívající v samolibosti – Je pro nás velmi obtížné porozumět sami sobě a správně poznat vlastní charakter. Slovo Boží je jasně srozumitelné, ale člověk je ve vztahu k sobě sama používá často chybně. Snadno podléhá sebeklamu a myslí si, že varování a výtky Božího Slova se ho netýkají. „Nejlstivější jest srdce nade všechno, a nejpřevrácenější. Kdo vyrozumí jemu?“ (Jr 17, 9) Svou samolibost může člověk pokládat za křesťanské nadšení a zápal. Sebeláska a přílišná důvěra v sebe sama nás může vést k jistotě, že se chováme správně, zatímco k tomu, abychom plnili požadavky Božího Slova, máme velmi daleko. – 5T 332 IMCP 273.5

Zhoubný vliv sebevyvyšování na mysl – V lidském srdci je tak hluboce zakořeněno sebevyvyšování, tak obrovská touha po lidské moci, že u mnoha lidí je vidět úplné upoutání mysli, srdce a duše úmyslem vládnout a nařizovat. Tento zhoubný vliv na lidskou mysl nemůže zničit nic jiného než úsilí získat u Hospodina schopnost nebeského vidění věcí. Jedině síla Božské milosti může člověku umožnit pochopit jeho pravé postavení a provést pro něho práci, jejíž výsledek nezbytně potřebuje mít zapsán v srdci. – Letter 412, 1907 IMCP 274.1

Vyhýbání se krajnostem v sebedůvěře (rada činovníkovi) – Když si o sobě vytvoříte příliš vysoké mínění, budete přeceňovat hmatatelnost výsledků své práce a budete si dělat nároky na takovou osobní nezávislost, která hraničí s domýšlivostí. Když půjdete do opačné krajnosti a vytvoříte si o sobě příliš nízké mínění, budete se cítit méněcenný a také budete zanechávat dojem méněcennosti, který bude značně omezovat vliv, který můžete mít při šíření dobra. Měl byste se vyhnout oběma těmito krajnostem. Neměly by Vás řídit pocity, neměly by Vás ovlivňovat okolnosti. Můžete si vytvořit správný pohled na sebe sama, takový, který se ukáže jako pojistka proti oběma krajnostem. Můžete být ctěn i bez zbytečně přehnaného sebevědomí, můžete být blahosklonný a ústupný i bez vzdání se sebeúcty nebo náležité osobní nezávislosti a Váš život může mít velký vliv na lidi jak vysokého tak nízkého společenského postavení. – 3T 506 IMCP 274.2

Egoismus podporuje nemoci (osobní sdělení) – Měl byste se upřímně a pečlivě snažit, abyste uspěl. Jako Kristův následovník se musíte učit ovládat veškeré své projevy podrážděnosti a zlosti. Svou mysl příliš soustřeďujete na sebe sama. Příliš mluvíte o sobě, o svých tělesných slabostech. IMCP 275.1

Chováte se tak, že na sebe svými nesprávnými návyky každodenně přivoláváte nemoci. Apoštol takto nabádá své bratry, aby svá těla zasvětili Bohu: „*Protož prosím vás, bratří, skrze milosrdenství Boží, abyste vydávali těla svá v obět živou, svatou, Bohu libou, rozumnou službu svou. A nepřipodobňujte se světu tomuto, ale proměňte se obnovením mysli své, tak abyste zkusili, jaká by byla vůle Boží dobrá, libá a dokonalá.*“ (Ř 12,1.2) – Letter 27, 1872 IMCP 275.2

Egoismus škodí vnímavosti (jiné osobní sdělení) – Můžeš nám, bratře, pomoci mnoha způsoby. Jsem ale pověřena Hospodinem, abych Ti řekla, že bys neměl myslet jen na sebe. Uvědom si, jak posloucháš, jak chápeš a jak si bereš k srdci Slovo Boží. Hospodin Ti bude žehnat, když půjdeš ruku v ruce se svými bratry. Ti, které vyslal, aby hlásali poselství třetího anděla, působili v jednotě s nebeskými silami. Hospodin na Tebe neklade břímě hlásání poselství, které přinese rozkol v řadách věřících. Opakuji, Pán prostřednictvím svého Ducha svatého nevede nikoho k tomu, aby vytvářel teorii, která zviklá víru ve vážná poselství, která předal svým lidem, aby je přinesli našemu světu. – Manuscript 32, 1896 (2SM 115) IMCP 275.3

Pěstovat v každém dítěti přirozený půvab nezištnosti – Jednou z vlastností, která by měla být pěstována a pečlivě opatrována v každém dítěti, je nezištnost, která dodává člověku přirozený půvab. Je to jedna z nejnádhernejších mezi všemi vynikajícími charakterovými vlastnostmi a jeden z nejdůležitějších předpokladů pro užitečný život. – Ed 237 IMCP 275.4

Nezištnost jako základ opravdové velikosti – Pouhé poučení Ježíšových učedníků o povaze Jeho království by bylo málo. Potřebovali proměnu srdce, která by jejich život uvedla v soulad s Jeho zásadami. Ježíš k sobě přivolal malé dítě a postavil je do jejich středu. Pak malého něžně objal a řekl: „*Neobrátíte-li se a nebudete-li jako pachoťátka, nikoli nevejdete do království nebeského.*“ Prostota, nezištnost a důvěřivá láska malého dítěte jsou vlastnosti, kterých si nebe velmi cení. Jsou to znaky skutečné velikosti. – DA 437 IMCP 276.1

Odčinění hříchu vlastními silami jako podstata modliteb ve falešných náboženstvích – Pohané na své modlitby pohlíželi jako na věc, která může odčinit hřích. To znamená, že čím delší modlitba, tím větší odčinění. Kdyby se mohli stát svatými vlastním úsilím, měli by v sobě něco, z čeho by se mohli radovat, měli by určitý důvod k hrdosti. Toto pojetí modlitby je výsledkem zásady odčinění hříchu vlastními silami, která je základem všech falešných náboženství. Toto pohanské pojetí modlitby přijali farizeové a zdaleka se nedá říci, že by již vymizelo. Objevuje se i mezi těmi, kteří se prohlašují za křesťany. Opakování stejných naučených úsloví, když srdce necítí žádnou potřebu Boha, má stejnou povahu jako „prázdné odříkávání“ pohanů. – MB 86 IMCP 276.2

Žádná touha po sebeuplatnění v Kristově životě – Do Jeho života nezasahovala žádná touha po sebeuplatnění. Hold, který svět vzdává postavení, bohatství a nadání, byl Synu Božímu cizí. Mesiaš nepoužíval žádný z prostředků využívaných lidmi k získávání oddanosti nebo vynucování si poct. Jeho naprosté zřeknutí se vlastního já bylo nastíněno slovy: „*Nebude křičeti, ani se vyvyšovati, ani slyšán bude vně hlas jeho. Trtiny nalomené nedolomí, a lnu kouřícího se neuhasí.*“ – PK 692, 693 IMCP 276.3

Boží lék na sobectví a vyvyšování sebe – V lidské povaze je cenit si sebe sama více než svého bratra, dělat vše hlavně pro sebe, usilovat o nejvyšší postavení, a to má často za následek podezíravost a zahořklost. Účelem ustanovení (mytí nohou) před Večeří Páně je odstranit tuto nepochopení, vyvést člověka z jeho sobeckosti, sundat ho z výšin, na něž sám sebe vynáší a přivést ho k pokoře v srdci, která ho přiměje sloužit svému bratru. IMCP 277.1

Svatý Strážce z nebe je zde v této době přítomen, aby z ní učinil dobu zpytování duše, vědomí hříchu a ujištění z nebes o Jeho odpuštění. Je zde Ježíš v plnosti své milosti, aby změnil směr myšlenek řízených sobeckými zájmy. Duch Svätý probouzí vnímavost těch, kteří následují příkladu svého Pána. IMCP 277.2

Myslíme-li na Spasitelovo pokoření se pro nás, myšlenka se spojuje s myšlenkou a vybavuje se celý řetězec vzpomínek, a to vzpomínek na obrovskou Boží dobrotu a přízeň a laskavost pozemských přátel. Mysli se vybavují zapomenuté dary, zneužitá milosrdenství, přehlížené laskavosti. Jsou obnažovány kořeny zahořklosti, které vytlačily vzácnou rostlinku lásky. Mysl se upamatovává na projevy charakterových vad, zanedbávání povinností, nevděčnost Bohu, chladnost k bratrům. Člověk vidí hřích ve světle, v němž se na něj dívá Bůh. V naší mysli pak nevládne sebeuspokojení, ale tvrdá sebekritika a pokora. Mysl je odhodlána rozmetat všechny překážky, které způsobily naše odcizení. Zlá slova a zlé myšlenky jsou zavrženy. Hříchy jsou vyznány a odpuštěny. Do duše vchází podmanivá Kristova milost a Kristova láska spojuje lidská srdce v požehnané jednotě. – DA 650, 651 IMCP 277.3

Část VII. – Mládí a dospívání

31. Problémy mládí

Mládež je vnímavá a nadějná – Mládež je vnímavá, plná života, nadšená a nadějná. Jakmile jednou okusí blaženost sebeobětování, nespokojí se již s ničím menším než stálým učením se od velkého Učitele. Těm, kdo odpoví na Jeho výzvu, Hospodin otevře cestu. – 6T 471 *IMCP 281.1*

Mládež si musí zvolit svůj životní osud – Myšlenkami a pocity, které v sobě člověk pěstuje v letech svého mládí, určuje svůj životní osud. Správné návyky společně s poctivostí a odvahou získané v mládí se stávají součástí charakteru člověka a obvykle jsou pak příznačné pro celou jeho životní dráhu. Mladý člověk se může stát hříšným nebo ctnostným, jak si vybere. Stejně jako dobřími a šlechetnými skutky může vynikat velkými zločiny a zkažeností. – ST Oct. 11, 1910 (CG 196) *IMCP 281.2*

Výchova, která má za výsledek malou duševní a mravní sílu – Výsledkem přísné výchovy mladých lidí bez náležitého vedení k tomu, aby mysleli a jednali sami za sebe, jak jim dovolí vlastní chápavost a úroveň mysli a na základě toho si zvyšovali myšlenkové schopnosti, sebeúctu a důvěru ve vlastní umění, budou vždy jedinci s malou duševní a mravní silou. Když pak mají v životě jednat sami za sebe, odhaluje se na nich, že byli cvičeni jako zvířata, a ne vzdělávání. Jejich vůle místo aby byla vedena, byla neúprosnými výchovnými prostředky rodičů a učitelů nucena pouze se podřizovat. – 3T 133 *IMCP 281.3*

Naučit mysl řídit život – Děti mají bystrou mysl, která by měla být naučena ovládat všechny jejich schopnosti. Zvířata potřebují drezúru, protože nemají rozum. Lidská mysl ale musí být učena sebeovládání. Musí být učena řídit lidskou bytost, zatímco zvířata jsou ovládána svým pánem a cvičena tak, aby mu byla poslušná. Pro zvíře je jeho pán jeho myslí, úsudkem a vůlí. Také dítě je možno vycvičit tak, aby stejně jako zvíře nemělo vlastní vůli. I jeho osobnost může být pohlcena osobností toho, kdo má na starosti jeho výchovu, takže jeho vůle je pak ve všech záměrech a cílech podřízena vůli vychovatele. *IMCP 282.1*

Takto vychovávané děti budou vždy postrádat mravní sílu a osobní odpovědnost. Nejsou naučeny jednat na základě vlastního rozumu a v souladu s vlastními zásadami, jejich vůle byla ovládána někým jiným a mysl nedostávala možnost uplatňovat se, aby tím, že bude namáhána, mohla sílit a rozvíjet se. Nebyly učeny a vedeny s ohledem na tělesnou zdatnost a myšlenkové schopnosti každého z nich k tomu, aby v případě potřeby vynakládaly všechny síly, které se v nich skrývají. Učitelé by měli věnovat zvláštní pozornost rozvíjení těch schopností dětí, které jsou u nich utlumeny, aby všechny jejich schopnosti mohly být náležitě uváděny v činnost a postupně vyzdvihovány na vyšší úroveň tak, aby i mysl dosáhla patřičné úrovně. – 3T 132 *IMCP 282.2*

Mnozí nejsou schopni myslet sami za sebe – Je mnoho rodin, kde se zdá, že děti jsou velmi dobře vychované, ale když tyto děti opustí systém, který je řídil a stanovoval pravidla, je vidět, že nejsou schopny myslet, jednat a rozhodovat samy za sebe. Tak dlouho byly řízeny železnými pravidly, kdy jim nebylo dovolováno samostatně myslet a jednat ve věcech, v nichž by to bylo nanejvýš žádoucí, že nemají žádnou důvěru v sebe sama potřebnou k tomu, aby se rozhodovaly podle vlastního úsudku a měly vlastní názor. *IMCP 282.3*

Když odejdou od rodičů, aby žily vlastní život, snadno se nechají vést míněním jiných nesprávným směrem. Nemají pevný charakter. Nebyly co nejdříve ponechány spoléhat se v co nejvyšší možné míře na vlastní úsudek a jejich mysl se proto náležitě nerozvinula a nezískala náležitou sílu. Tak dlouho byly ve všem ovládány rodiči, že jsou na ně ve všem odkázány; rodiče za ně myslí a jednají. – 3T 132, 133 *IMCP 283.1*

Výsledky ovládání silou nebo vzbuzováním strachu – Rodiče a učitelé, kteří se chlubí úplnou vládou nad myslí a vůlí dětí, které mají ve své péči, by svého vychloubání zanechali, kdyby viděli, jak vypadá další život dětí, které jsou ovládány silou nebo vzbuzováním strachu. Takové děti jsou téměř naprosto nepřípravené vyrovnat se s nelehkými úkoly a povinnostmi, které přináší život. Když přestanou být pod vlivem svých učitelů a rodičů a jsou nuceny myslet a jednat samy za sebe, je skoro jisté, že se dají nesprávným směrem a podlehnou síle pokušení. Tito lidé nejsou v tomto životě úspěšní a velké nedostatky jsou vidět i v jejich náboženském životě. – 3T 133, 134 *IMCP 283.2*

Výchova, která povzbuzuje a posiluje – Kromě výchovy doma a ve škole musejí všichni pro-
jít přísnou výchovou života. Jak se s tím rozumně vyrovnat je věc, která by měla být jasně vysvětle-
na všem dětem a všem mladým lidem. Je pravda, že nás Bůh miluje, že dělá vše pro naše štěstí a že
kdybychom se vždy řídili Jeho zákonem, nikdy bychom nepoznali utrpení, a stejně tak je pravda, že
na tomto světě vstupují do každého života následkem hříchu utrpení, soužení a břemena. Tím, že
děti a mladé lidi naučíme tato utrpení a břemena statečně nést, můžeme pro ně udělat dobrou věc,
která je poznamenána na celý život. Měli bychom jim projevovat pochopení, avšak nikdy tak, aby to
podporovalo sebelítost. Potřebují to, co povzbuzuje a posiluje, ne to, co oslabuje. – Ed 295 *IMCP 283.3*

Odezva na železná pravidla – Nevnášejte do své výchovy ani kousek sešněrovanosti. Ne-
dávejte mladým lidem žádné strnulé příkazy a zákazy. Právě tato železná pravidla je někdy vedou k
pocitu, že chtějí a musejí udělat věc, u níž je jim nařizováno, aby ji nedělali. Když mladé lidi napo-
mínáte nebo káráte, dělejte to jako ten, komu na nich opravdu záleží. Dejte jim znát, že si upřímně
přejete, aby se dobře zapsali v nebeské knize. – Letter 67, 1902 (MM 180) *IMCP 284.1*

Pro mládež je těžké nést břemena – Mladí lidé mohou působit silným vlivem na ostatní,
pokud budou ochotni vzdát se své pýchy a sobectví a zasvětit se Bohu. Obecně ale platí, že nejsou
ochotni nést břemena za ostatní. Přišla doba, kdy Bůh vyžaduje změnu v této věci. Žádá mladé i sta-
ré, aby byli horliví a káli se. Budou-li pokračovat ve své vlažnosti, vyvrhne je ze svých úst. Pravý
Svědék říká: „*Znám skutky tvé.*“ Mladí mužové a mladé dívky, vaše skutky jsou známy, a to ať jsou
dobré či zlé. Bohatnete v dobrých skutcích? Ježíš k vám přichází jako rádce: „*Radímť, abys sobě*
koupil ode mne zlata ohněm zprubovaného, abys byl bohatý, a roucho bílé, abys oblečen byl, a
neokazovala se hanba nahoty tvé. A očí svých pomaz kollyrium, abys viděl.“ (Zj 3,18) – 1T 485 *IMCP*
284.2

Myšlenky přecházejí ve zvyk. – Potřebujeme si neustále uvědomovat zušlechťující sílu nepo-
skvrněných myšlenek. Jedinou jistotou pro každou duši je správné myšlení. Jak člověk „*myslí ve*
svém srdci, takový je“ (Př 23,7 – KJV). Uplatňuje-li člověk sebekázeň, tato v něm stále sílí. Co se
zprvu zdá obtížné, se neustálým opakováním stává stále snadnější, až si člověk nakonec zvykne na
správné myšlenky a skutky. Budeme-li chtít, dokážeme se odvrátit ode všeho, co je nízké a po-
družné, a pozvednout se na vysokou úroveň. Můžeme být váženi lidmi a milovaní Bohem. – MH
491 *IMCP 285.1*

Smutné příklady z historie – Charakter Napoleona Bonaparta byl značně ovlivněn jeho vý-
chovou v dětství. Nerozumní učitelé v něm vzbudili zalíbení v dobývání, když si s ním hráli na
válku jako s velitelem velkých armád. Tím byl položen základ pro jeho životní dráhu přinášející boj
a prolévání krve. Jak odlišný mohl být jeho život, kdyby stejná péče a úsilí byla zaměřena na to, aby
z něho byl učiněn dobrý člověk a aby jeho srdce bylo naplněno duchem evangelia. *IMCP 285.2*

Je smutné, že pochybovač Hume byl v raném věku svědomitý věřící ve Slovo Boží. Byl ve
společenství, bojujícím za věc náboženství, které mu určilo, aby přednesl argumenty ve prospěch
nevíry. Svědomitě a vytrvale je zkoumal a jeho horlivá a dychtivá mysl začínala být prostoupena
základnou sofistikou pochybování. Zakrátko začal věřit jeho klamnému učení a celý jeho další život
nesl temnou pečeť nevěry. – ST Oct. 11, 1910 (CG 196) *IMCP 285.3*

Vliv četby* – Mezi mladými lidmi je hodně náruživých čtenářů. Čtou vše, co se jim dostane do
ruky. Obracím se naléhavě na rodiče takových dětí, aby jejich zálibu v četbě kontrolovali. Nedovol-
te, aby se u vás doma nacházely knihy a časopisy s milostnými příběhy. Nahraďte je literaturou,
která bude mládeži, budující si svůj charakter, dodávat ten nejlepší materiál – lásku a bázeň Boží,
známost Krista. Veďte své děti k tomu, aby svou mysl obohacovaly cennými znalostmi, a aby ne-
chaly to, co je dobré, naplňovat a ovládat svou duši, nezanechávaje žádné místo pro nízké, zne-
čisťující myšlenky. Omezujte jejich touhu po četbě věcí, které nejsou přínosem pro mysl. Možná se
zdá, že za smyšlené romány se nijak hodně neutratí, ale je to příliš hodně peněz na to, aby byly vy-
dávány za něco, co člověku na oplátku dává tak hodně toho, co svádí z pravé cesty a tak málo toho,
co je dobré. – CT 133 *IMCP 285.4*

Mysl se přizpůsobuje úrovni toho, čím se zabývá – Rozum se přizpůsobuje úrovni věcí, se
kterými má co do činění. Kdyby se všichni lidé zabývali Biblií**, viděli bychom lid, který dospěl
ve vývoji mnohem dále, schopný přemýšlet hlouběji a prokazující větší důvtip než lid sebeusilovně-
ji se zabývajícím vědami a historií tohoto světa. Bible dává hledači pravdy vyspělou duchovní sebe-

kázeň a rozjímání nad náboženskými tématy obohacuje jeho schopnosti. Jeho vlastní já je potlačováno a je veleben Bůh a Jeho zjevená pravda. – RH Aug. 21, 1888 (FE 130) *IMCP 286.1*

Hodnota osobní náboženské zkušenosti – Bůh by měl být ústředním tématem vašich myšlenek. Rozjímání nad Ním a obracení se na Něho s prosbami povznáší duši a probouzí jemné city. Opomíjení rozjímání a modlitby způsobí jistě slábnutí náboženského zaujetí. Pak bude vidět lhostejnost a lenost. *IMCP 286.2*

Náboženství není pouze pocit nebo názor. Je to zásada uplatňovaná při plnění všech každodenních povinností a požadavků života. V mysli ani v praxi se nelze zabývat ničím a pouštět se do ničeho, co by bylo v rozporu s touto zásadou. Pro udržení čistého, ničím neposkvrněného náboženství je nutné být pracovníky vytrvalými ve svém úsilím. *IMCP 286.3*

Něco musíme udělat sami. Naši práci nemůže udělat nikdo jiný. Nikdo jiný než my sami nemůžeme konat naše spasení „*s bázní a třesením*“. Právě to je práce, kterou na nás ponechal Hospodin. – 2T 505, 506 *IMCP 287.1*

Mládež potřebuje výchovu prací – A nyní stejně jako ve dnech Izraele, by každý mladý člověk měl být učen povinnostem běžného života. Každý by si měl osvojit dovednosti v nějaké oblasti manuální práce, kterou, bude-li třeba, se bude moci uživit. To je nezbytná věc, ne pouze jako pojistka proti vrtkavosti osudu, ale také kvůli vlivu na tělesnou zdatnost, duševní rozvoj a mravní sílu. I když by bylo jisté, že se někdo nebude nikdy muset uchýlit k manuální práci pro svou obživu, přesto by měl být naučen pracovat. Bez tělesné námahy nemůže nikdo získat tělesnou sílu a pevné zdraví a výchova smysluplnou prací je stejně nezbytná pro získání zdravé a činorodé mysli a ušlechtilého charakteru. – PP 601 *IMCP 287.2*

Nicnedělání je hřích – Názor, že základním znakem muže na patřičné úrovni nebo dámy je pohrdání prací, je protichůdný k Božímu záměru při stvoření člověka. Nicnedělání je hřích a pohrdání běžnými povinnostmi je důsledkem pošetilosti, které bude člověk v pozdějším věku velmi hořce litovat. – ST June 29, 1882 (FE 75) *IMCP 287.3*

Neopomíjet výchovu k domácím povinnostem – Teoretické vzdělávání v dětství a mládí by mělo být spojováno s praktickou výchovou. Děti by měly být vychovávány k tomu, aby se podílely na domácích pracích. Měly by být učeny, jak otci a matce pomáhat malými věcmi, které mohou dělat. Jejich mysl by měla být učena přemýšlet a jejich paměť namáhána, aby si zapamatovaly práci, která je jim určena. Při osvojování si návyků, díky nimž jsou doma užitečné, se učí plnit své běžné povinnosti, náležitě k jejich věku. Budou-li mít děti řádnou domácí výchovu, nebudou se potulovat po ulicích, odkázány na podivnou výchovu, kterou jich zde tak hodně dostává. Rodiče, kteří své děti milují a jsou rozumní, jim nedovolí, aby vyrůstaly v lenosti a bez zájmu o domácí povinnosti. – CT 149 *IMCP 287.4*

Co by měla znát každá žena – Některé ženy považované za dámy s dobrým vzděláním, protože úspěšně vystudovaly nějakou váženou školu, mají ostudnou neznalost běžných životních povinností. Postrádají schopnosti potřebné k řádnému vedení domácnosti a tudíž nezbytné pro štěstí rodiny. Mohou mluvit o vznešené úrovni ženy a o jejích právech, ale ony samy upadají hluboko pod to, co je náležitá úroveň ženy. *IMCP 288.1*

Právem každé Eviny dcery je mít důkladné znalosti domácích povinností, být naučena všem oblastem domácích prací. Každá mladá dáma by měla být vychována tak, aby když bude mít zaujmout místo manželky a matky, mohla vládnout jako královna ve svém vlastním království. Měla by mít všechny předpoklady řádně dbát o své děti a řádně je vychovávat. ... *IMCP 288.2*

Její právem je dobře znát mechanismus lidského těla a zásady hygieny, vše, co se týká stravování a oblékání, práce a odpočinku a nesčetně dalších věcí, jež neodmyslitelně ovlivňují štěstí její rodiny. Její právem je získat takové znalosti nejlepších způsobů léčby nemocí, aby se mohla starat o své děti, když onemocní, a nemusela tyto své vzácné poklady ponechávat v rukou cizích lékařů a sester. – ST June 29, 1882 (FE 75) *IMCP 288.3*

Když ženy necvičí svou mysl – Je zcela běžné, že ženy vyznávající zbožnost necvičí svou mysl. Nechávací ji volně zabíhat, kam se jí zlíbí. To je obrovská chyba. Zdá se, že mnohé nemají žádnou duševní sílu. Nenaučily svou mysl přemýšlet a protože to neudělaly, domnívají se, že to nejde. K růstu v milosti je potřebné rozjímání a modlitba. *IMCP 288.4*

Důvodem, proč v ženách není více stálosti je to, že mají tak nízkou duševní úroveň, že tak málo uvažují. Necháávají mysl v nečinnosti a spoléhají se na ostatní, kteří za ně mají používat rozum i paměť a plánovat i myslet, a tak se stávají čím dál více neschopnější. Některé potřebují cvičit svou mysl jejím namáháním. Měly by ji nutit přemýšlet. Když se budou s řešením svých potíží spoléhat na někoho, kdo za ně myslí, a když budou odmítat svou mysl zatěžovat myšlenkami, jejich neschopnost pamatovat si věci, hledět kupředu a rozlišovat bude vládnout i nadále. Každý jedinec se musí snažit cvičit svou mysl. – 2T 187, 188 (1868) *IMCP 289.1*

Ženské oblékání je ukazatelem stavu mysli – Způsob oblékání je ukazatelem stavu mysli a srdce. To, co je vystaveno z vnějšku, je znakem toho, co je uvnitř. K tomu, aby se člověk parádil, nepotřebuje velký rozum nebo vyspělou mysl. Tím, že ženy na sebe mohou navléci tolik zbytečných součástí oděvu, se ukazuje, že nemají čas rozvíjet své rozumové schopnosti a obohacovat svou mysl užitečnými znalostmi. – Manuscript 76, 1900 *IMCP 289.2*

Potřeba neposkvrněnosti v myšlenkách a skutcích – Kladu vám na srdce nezbytnost neposkvrněnosti v každé myšlence, v každém slově, v každém činu. Máme osobní zodpovědnost vůči Bohu, svou osobní práci, kterou za nás nikdo nemůže udělat. Tímto úkolem je učinit svět lepším svými životními zásadami, osobním úsilím a příkladem. Máme-li pěstovat pospolitost, nečiňme tak pro pouhou zábavu, ale s vážným záměrem. Jsou zde duše, čekající na spásu. – RH Nov. 10, 1885 (Ev 495) *IMCP 289.3*

Onanie poskvňuje mysl* – Někteří lidé začínají v raném dětství s onanií a s přibývajícím věkem jejich chlípné vášně rostou a sílí. Jejich mysl nemá klid. Dívky touží po společnosti chlapců a chlapci touží po dívkách. Jejich chování schází zdrženlivost a umírněnost. Jsou příliš troufalí a nestoudní a uchylují se k neslušným důvěrnostem. Návyk na sebeprznění jim poskvnil mysl a pošpinil duši. Nemravné myšlenky a četba románů, milostných příběhů a pohoršujících knih dráždí jejich představivost a právě to vyhovuje jejich zkažené mysli. *IMCP 290.1*

Neradi pracují a když pracují, stěžují si na únavu, na bolest zad, na bolest hlavy. Mají k tomu dostatečný důvod? Jsou unaveni těžkou prací? Ne, kdepak! A přesto rodiče popřávají sluchu stížnostem těchto dětí a zprošťují je práce a odpovědnosti. Je to to nejhorší, co pro ně mohou udělat. Odstraňují tak jedinou překážku, která brání satanovi, aby získal volný přístup k jejich oslabené mysli. Užitečná práce by v určité míře byla ochranou proti tomu, aby je ovládl. – 2T 481 *IMCP 290.2*

Mládež musí nějak uplatnit svou přebytkovou energii – Naše sbory potřebují schopnou mládež, která zde bude dobře řízena a vychovávána. Mládež musí něco dělat se svou přebytkovou energií. Pokud tato energie nebude správně usměrňována, mladí lidé ji budou využívat způsobem, který ublíží jejich duchovnu a raní ty, s nimiž se stýkají. – GW 211 *IMCP 290.3*

Mládež potřebuje správnou náplň volného času – Mládež samozřejmě potřebuje nějak vyplnit svůj volný čas, a když po opuštění školních tříd nenachází vhodný prostor pro uplatnění své zde spoutané energie, stává se nespokojená a získává odpor ke svému hlídání. To ji pak vede ke hledání nevhodných divokých povyražení, která přinášejí hanbu tolika školám, a dokonce i k vrhání se do nezřízeného života se vším všudy. Mnozí mladí lidé, kteří opouštějí svůj domov jako nevinní, jsou zkažení svými vrstevníky ve škole. – ST June 29, 1882 (FE 72) *IMCP 290.4*

Reaguje na podněty – Žádná odpočinková činnost užitečná pouze jim samotným se nemůže ukázat pro děti a mladé lidi tak prospěšná jako to, co je činí užitečnými pro ostatní. Se svým přirozeným nadšením a vnímavostí mládež bystře reaguje na různé podněty. Nechť v rámci výuky pěstování rostlin učitelé usilují o vzbuzení zájmu žáků o zkrášlování školních pozemků a místností. Výsledkem bude dvojnásobný prospěch. To, co se žáci snaží zkrášlovat, nebudou chtít nechat zničit. Bude v nich vzbuzen jemný vkus, budou mít rádi pořádek, zvyknou si starat se o určité věci a vyvinutý duch společného zájmu a spolupráce se pro ně ukáže jako dar na celý život. – Ed 212, 213 *IMCP 291.1*

Někdy nevidí Boha jako milujícího Otce – Mládež se většinou chová, jakoby drahocenná doba zkoušky, kdy doba milosti ještě neminula, představovala jednu velkolepou dovolenou a jakoby byla na tento svět přivedena toliko pro své vlastní pobavení a aby jí bylo umožněno ponořit se do neustávajícího koloběhu vzrušivé zábavy. Ďábel se obzvláště snažil, aby ji dovedl k nalézání štěstí ve světských radovánkách a ospravedlnit se snahou ukázat, že radovánky jsou neškodné, nevinné a

dokonce důležité pro zdraví. Někteří lékaři zanechali dojem, že důraz na duchovní život a zanícení pro Boha má škodlivé účinky na zdraví. To vyhovuje nepříteli duší. – 1T 501 IMCP 291.2

Chorobná představivost zkresluje Boha – Jsou lidé s chorobnou představivostí, kteří jsou špatným ztělesněním Kristova náboženství. Náboženství takových lidí není čisté podle Bible. Někteří se po celý život souží kvůli svým hříchům; vše, co dokážou vidět, je uražený Bůh spravedlnosti. Krista a Jeho vykupitelskou moc skrze zásluhy Jeho krve nevidí. Ti nemají víru. Jde zpravidla o lidi s nevyrovnanou myslí. IMCP 291.3

Vlivem chorob přenesených na ně jejich rodiči a nesprávné výchovy v mládí získali špatné návyky, které škodí tělu a mozku a postihují i jejich mravní citění tak, že jim znemožňují myslet a jednat rozumně ve všech věcech. Nemají vyrovnanou mysl. Zbožnost a spravedlnost nejsou zhoubné pro zdraví; znamenají naopak zdraví pro tělo a sílu pro duši. – 1T 501, 502 IMCP 292.1

Potřeba zdrženlivosti – Vždy jednejte ze zásady, ne z náhlých popudů. Zmírňujte přirozenou zbrkllost své povahy trpělivostí a vlídností. Nepopouštějte uzdu lehkovážnosti nebo hloupému žertování. Dbejte, aby z vašich rtů nevycházely žádné ubohé vtipy. Ani myšlenkám nesmí být povoláno spouštět se. Musejí být kroceny a podřizovány poslušnosti Kristu. Nechť se zabývají svatými věcmi. Pak budou díky Kristově milosti čisté a spravedlivé. – MH 491 IMCP 292.2

Nevpouštět do života přecitlivělost – Nyní žijete studentským životem. Nechejte svou mysl, ať se zabývá duchovními věcmi. Nedovolte, aby do vašeho života vstupovala přecitlivělost. Opatrně si stanovte své zásady a začněte se sebeovládáním. Jste nyní ve věku, kdy se utváří váš charakter. Nic, co by vás odvádělo od vašeho nejvyššího, nejsvatějšího úkolu a snižovalo vaši úspěšnost v přípravě na vykonávání práce, kterou vám přidělil Bůh, nesmíte považovat za nepodstatné nebo bezvýznamné. IMCP 292.3

Zachovávejte si vždy přímou a prostotu ve svém jednání, ale stanovte si vysokou úroveň pro prokazování svých myšlenkových schopností a pro jejich zdokonalování. Buďte odhodlaní napravovat všechny své nedostatky. Dědičné sklony je možno překonat – náhlé prudké výkyvy duševního rozpoložení je možno změnit tak, že podobné projevy budou díky Kristově milosti úplně odstraněny. Každý bychom si měli uvědomit, že jsme v Boží dílně. – Letter 23, 1893 IMCP 292.4

Vyrovnat se s potřebou rady – Mládež by neměla být ponechávána myslet a jednat nezávisle na mínění svých rodičů a učitelů. Děti by měly být učeny vážit si názoru zkušených a nechat se vést svými rodiči a učiteli. Měly by být vychovávány tak, aby jejich mysl byla naladěna na stejnou notu s jejich rodiči a učiteli a aby chápaly, proč je potřebné řídit se jejich radami. Když se pak dostanou zpod vlivu rodičů a učitelů, jejich charakter nebude jako „třtina větrem se klátící“. – 3T 133 IMCP 293.1

Očekává se od nás nejvyšší vzdělání – Hospodin si přeje, abychom získávali veškeré vzdělání, které můžeme získat, a abychom přitom před sebou měli cíl předávat své znalosti ostatním. Nikdo nemůže vědět, kdy nebo jak může být povolán prací nebo slovy šířit Boží slávu. Jedině náš nebeský Otec ví, co může z lidí učinit. Před námi jsou možnosti, které naše chabá víra nedokáže rozeznat. Naše mysl by měla být vzdělávána tak, abychom v případě potřeby dokázali osvětlit pravdy Božího Slova před nejmocnějšími tohoto světa způsobem velebícím Jeho jméno. Neměli bychom si nechat uniknout jedinou příležitost získávat svými myšlenkovými schopnostmi způsobem pracovat pro Boha. – COL 333, 334 IMCP 293.2

Mysl stále pracuje – Mysl nikdy nepřestane pracovat. Je otevřená různým vlivům, jak dobrým tak špatným. Stejně jako je lidská tvář „poznamenaná“ paprsky slunce na „lesklé desce“ umělce, tak se i do mysli dítěte vrývají myšlenky a vjemy, a ať jsou tyto vjemy zemské a přízemní nebo náboženské a vznešené, jsou téměř nesmazatelné. IMCP 293.3

Když se probouzí rozum, mysl je nejvíce ovlivnitelná, a proto má počáteční výchova dítěte obrovskou důležitost. Tato výchova má silný vliv na utváření charakteru. Má-li správnou podobu a bude-li v ní trpělivě a s vytrvalostí pokračováno i v dalších letech, takovému dítěti tím bude určen dobrý pozemský a věčný osud. Slovo Boží říká: „*Vyučuj mladého podle způsobu cesty jeho; nebo když se i zstará, neuchýlí se od ní.*“ (Př 22,6) – SpTEd 71, c1897 (CT 143) IMCP 293.4

Mládí je čas příležitostí – Srdce mladých lidí je nyní tvárné a citlivé jako vosk a vy je můžete dovést k obdivu k charakteru opravdových křesťanů, ale za pár let se z vosku může stát žula. – RH Feb. 21, 1878 (FE 51) IMCP 294.1

V mládí jsou city nejvřelejší, paměť si toho uchovává nejvíce a srdce je nejotevřenější nebeským vlivům. V mládí by měly být zapojeny do činnosti všechny duševní a tělesné síly, aby člověk dosáhl velkého pokroku při svém zdokonalování pro život na tomto světě i světě, který přijde. – YI Oct. 25, 1894 (SD 78) *IMCP 294.2*

32. Zaslepená zamilovanost a slepá láska

(Viz část V. „Životodárná síla“)

Dvoření vyžaduje střízlivé uvažování – Mladí lidé všeobecně příliš věří náhlým popudům. Neměli by se tak snadno nechávat okouzlit nebo uchvátit podmanivým zevnějškem opačného pohlaví. Dvoření, tak jak probíhá v dnešní době, je věc plná klamu a přetvářky, se kterou má co do činnosti daleko více nepřítel duší než Hospodin. Více než kde jinde je zde potřeba střízlivého uvažování; ve skutečnosti je zde ale používáno velmi málo. *IMCP 295.1*

Rozvíjet nejušlechtlejší charakterové rysy – Dnešní pojetí dvoření má svůj základ v nesprávném pojetí manželství. Dvoření vychází z náhlých popudů a slepé vášně. Probíhá v duchu koketování. Muži a ženy si často nezachovávají náležitý odstup a zdrženlivost a dopouštějí se nepředložeností, pokud dokonce neporušují Boží zákon. Vznesený a šlechetný Boží záměr při ustanovení manželství je přehlížen, a proto ty nejčistší city srdce, ty nejušlechtlejší charakterové rysy nejsou vyvinuty. – Manuscript 4a, 1885 (MM 141) *IMCP 295.2*

Čisté city mají blíže k nebi než k zemi – Neměli byste pronášet žádná slova a dopouštět se žádných skutků, u nichž byste si nepřáli, aby na ně hleděli svatí andělé a zapisovali je do nebeské knihy. Měli byste dbát především na Boží slávu. Vaše srdce by mělo mít pouze opravdu vhodné, čisté city hodné následovníků Ježíše Krista, které jsou svou povahou povznášející a mají blíže k nebi než k zemi. Vše jiné je při dvoření poskvrňující a zneuctvující. Manželství nemůže být v očích neposkvrněného a svatého Boha svaté a úctyhodné, pokud není v souladu se vznesenými biblickými zásadami. – Manuscript 4a, 1885 (MM 141) *IMCP 296.1*

Nebezpečí spočívající v ponocování – Zvyk zůstat vzhůru dlouho do noci je dnes sice velmi rozšířený, oba jako křesťané tím ale neděláte Bohu radost. Ponocování poškozuje zdraví, ubírá mysl schopnosti plnit úkoly příštího dne a přináší sebou zlé vzezření. Bratře, doufám, že budeš mít dostatek sebeúcty, aby ses vystříhal této podoby dvoření. Budeš-li mít zrak upřen na Boží slávu, budeš postupovat s rozvahou a obezřetností. Nebudeš podléhat roztouženosti, abys zaslepil své smysly tak, že nerozeznáš vysoké požadavky, které na Tebe má Bůh jako na křesťana. – 3T 44, 45 *IMCP 296.2*

Zaslepená zamilovanost je špatný základ pro manželství – Tyto půlnoční kratochvíle v dnešní zkažené době často vedou k mravnímu úpadku mužů a žen, kteří se jich účastní. Dábel jásá a Bůh je tupen, když se muži a ženy zostuzují. Pod vlivem této zaslepené zamilovanosti je obětována čest a sňatek těchto lidí nemůže být uzavřen s Božím souhlasem. Berou se, protože jimi cloumá vášeň a až jejich vztah zevšední, začnou si teprve uvědomovat, co udělali. – RH Sep. 25, 1888 (AH 56) *IMCP 296.3*

Neovladatelná rádobý láska – Láska, která nemá lepší základ než pouhé ukájení živočišných pudů, je ukvapená, slepá a neovladatelná. Čest, pravda a všechny ušlechtilé a vznesené schopnosti myslí jsou zotročovány vášněmi. Člověk, který je svázán pouty této zaslepené zamilovanosti, je příliš často hluchý ke hlasu rozumu a svědomí a ani předkládání důkazů ani naléhavé prosby ho nemohou dovést k tomu, aby si uvědomil pošetilost svého jednání. – ST July 1, 1903 (AH 51) *IMCP 296.4*

Neposvěcená láska svádí z pravé cesty – Neposvěcená láska vždy svádí na scestí, neboť vábí na jiné cesty, než vytyčil Bůh. – Letter 34, 1891 *IMCP 297.1*

Opakování hříchu zmenšuje odolnost – Ten, kdo jednou podlehl pokušení, podlehne podruhé mnohem snadněji. Každé opakování hříchu zmenšuje jeho odolnost, zavírá jeho oči a umlčuje jeho přesvědčení. Každé zaseté semeno požitkářství přinese ovoce. Bůh neučiní žádný zázrak, aby zabránil úrodě. – PP 268 *IMCP 297.2*

Vášeň zničí vše – Vždy je třeba pamatovat na tato Kristova slova: „*A jakož se dalo za dnů Noé, tak bude i za dnů Syna člověka. Jedli, pili...*“ (L 17,26.27) Sklon k nadměrnému jedení a pití v dnešní době ovládá mysl a svědomí. Vládne obžerství, opijení se vínem a tvrdým alkoholem, ale Kristovi následovníci musejí být v jídle a pití střídmi. Nesmějí to s jídlem a pitím přehánět na úkor zdraví a duchovního růstu. *IMCP 297.3*

„Ženili se, vdávaly se až do toho dne, v kterémž Noé všel do korábu; i přišla potopa, a zahladila všechny.“ (L 17, 27) Stejnou situaci kolem uzavírání manželství vidíme i dnes. Mladí lidé a dokonce i zralí muži a ženy se chovají, jakoby byli uhranuti. Zdá se, že se jich zmocnila nějaká dá-belská síla. Uzavírají se navýsost neuvážené sňatky a lidé se při tom neradí s Bohem. Jejich pocity, touhy a vášně potlačují vše ostatní, až jsou kostky vrženy. Výsledkem tohoto stavu věcí je ne-výslovné neštěstí a Bůh je tupen. Manželská smlouva kryje všechny možné chlípnosti. Neměla by v této oblasti nastat rozhodná změna? – Letter 74, 1896 (SpTMWI 41) *IMCP 297.4*

Slepá láska se podepisuje na všech schopnostech – Slepá láska, tato nakažlivá nemoc, po-znamenává všechny schopnosti těch, kdo jsou jí postiženi. Vypadají, jakoby postrádali zdravý ro-zum, a jejich chování je nechutné pro všechny, kdo jsou jeho svědky. Braťře, dostal jsi se do řečí a klesl jsi v očích těch, jejichž názoru by sis měl vážit. *IMCP 298.1*

Tato nemoc u mnoha lidí vrcholí unáhleným sňatkem a až jejich vztah zevšední a čarovná síla náhlé zamilovanosti pomine, jeden nebo oba partneři si uvědomí svou skutečnou situaci. Pak zjistí, že se k sobě nehodí, ale jsou spojeni na celý život. *IMCP 298.2*

Navzájem spoutání nejzávažnějšími sliby hledí se zkroušeným srdcem na nešťastný život, kte-rý musejí vést. Měli by se se svou situací vyrovnat co nejlépe, ale mnozí se o to nesnaží. Buď poru-šují svůj manželský slib anebo se chovají tak, že chomout, který si pověsili na krk, je pro ně tak trýznivý, že nemálo z nich zbaběle ukončí svůj život. – 5T 110, 111 *IMCP 298.3*

Láska v příliš raném věku – Ďábel většinou ovládá mysl mladých lidí. Vaše dcery nejsou učeny odpírání a sebeovládání. Jsou hýčkány a je v nich pěstována pýcha. Je jim dovolováno dělat si, co se jim zlíbí, stávají se tvrdohlavé a umíněné a Vy jste s rozumem v koncích a nevíte, co si po-čít, abyste je zachránil před mravním úpadkem. Ďábel je postrkává v jejich chování stále dále, aby je nevěřící brali do úst kvůli jejich troufalosti, nedostatku zdrženlivosti a ženské cudnosti. *IMCP 298.4*

I mladí chlapci jsou ponecháváni dělat si, co se jim zachce. Většinou už ve věku kolem dvanác-ti let se točí kolem stejně starých děvčátek, doprovázejí je domů a namlouvají si je. A rodiče jsou v takovém zajetí své slabosti pro své děti a nesprávně projevované lásky k nim, že se neodhodlají k rozhodnému jednání v zájmu prosazení změny, která by jejich nevázané děti v dnešní nevázané do-bě trochu přibrzdila. – 2T 460 *IMCP 298.5*

Utajované dvoření – Mládež se musí hodně učit a nejdůležitější je pro ni naučit se znát sebe sama. Každý mladý člověk by měl mít správné představy o svých úkolech a povinnostech vůči rodi-čům a neustále by se měl učit v Kristově škole, aby byl „tichý a pokorný srdcem“. Mladí lidé mají milovat a ctít své rodiče a také si vážit názoru zkušených lidí, s nimiž se stýkají ve sboru. *IMCP 299.1*

Mladý muž, který se pohybuje ve společnosti a stane se přítelem mladé dámy bez vědomí je-jích rodičů, nejedná ve vztahu k ní a jejím rodičům jako charakterní křesťan. Na základě tajného do-pisování a schůzek s ní může získat vliv na její mysl, ale takto činíce, neprojevuje ušlechtilost a bezúhonnost duše, kterou má každé Boží dítě. Aby dosáhli svých cílů, oba jednájí způsobem, který není ani přímý ani otevřený ani podle pravidel Bible, a podvádějí ty, kdo je milují a snaží se být jejich svědomitými opatrovníky. Manželství uzavřená z těchto popudů nejsou v souladu s Božím Slovem. Ten (mladý muž), kdo je odhodlán odvést dceru od plnění povinností vůči rodičům, kdo je odhodlán zmást její chápání jasných a přesných Božích příkazů poslouchat a ctít rodiče, není člověkem, který bude svědomitě plnit manželské povinnosti. – RH Jan. 26, 1886 (FE 101, 102) *IMCP 299.2*

Nezahrávat si s city – Zahrávat si s city je v očích svatého Boha velmi závažný zločin. A přesto někteří mladíci začnou prokazovat náklonnost mladé dámě a projevovat jí své city, a pak jdou dál svou cestou a zapominají na všechno, co řekli, a jaký to mělo účinek. Přiláká je nová tvář, opakují stejná slova a stejnou pozornost věnují jiné. – RH Nov. 4, 1884 (AH 57) *IMCP 299.3*

Řeči o věcech, kterými se zabývá mysl – Pro mnoho dívek jsou hlavním tématem jejich hovorů chlapci a pro chlapce jsou tímto tématem zase dívky. „Z hojnosti srdce ústa mluví.“ (Mt 12, 34) Chlapci a dívky mluví o těch věcech, k nimž jejich myšlenky zabíhají nejvíce. Zapisující anděl zaznamenává slova těchto mladých lidí, prohlašujících se za křesťany. Jak budou zmateni a za-hanbeni, až se s nimi setkají znovu v den Boží! Mezi mladými je hodně pobožnůstkářských pokryt-ců a ostatní, kteří nevyznávají víru, narážejí na tyto pokrytce a jsou zatvrzováni vůči všem snahám těch, kterým jde o jejich spásu. – 2T 460 *IMCP 300.1*

Proč jsou mladí nejraději mezi mladými – Důvodem, proč mladí lidé cítí větší volnost v nepřítomnosti starších, je to, že chtějí být se sobě rovnými. Každý si myslí, že je stejně dobrý jako ostatní. Všichni postrádají náležitý vzor. Hodnotí se podle sobě rovných, srovnávají se se sobě rovnými a nedbají na jediné dokonalé a pravé měřítko. Tímto pravým vzorem je Ježíš. Jeho život v sebeobětování je naším příkladem. – 1T 154, 155 *IMCP 300.2*

Rada mladé ženě, aby si hlídala své city – Jste příliš štedrá v rozdávání svých citů a pokud byste se chovala nadále tak, jak jste zvyklá, dopustila byste se chyby s dopadem na celý Váš život. Neprodávejte se lacino. Nebud'te příliš otevřená ke každému dvornému spolužákovi. Pamatujte, že se připravujete na práci pro Mistra a abyste mohla dobře plnit své úkoly, splatit svá nadání Tomu, kdo Vám je věnoval, a uslyšet vzácnou chválu: „*To dobře, služebnice dobrý a věrný*“ (Mt 25,23) z Jeho rtů, nesmíte být bezstarostná a musíte si dávat pozor na své vztahy. *IMCP 300.3*

Abyste se zhostila svých úkolů ve službě Bohu, musíte získat co nejvíce předností, které je možno nabýt svědomitým zvyšováním úrovně vlastních rozumových schopností. Potřebujete účinně a vyváženě rozvíjet své myšlenkové schopnosti, potřebujete mnohostranný rozvoj své osobnosti v křesťanském duchu a s přirozeným půvabem, abyste byla věrnou služebnicí Boží. Potřebujete zjemnit svůj vkus, vytříbit svou představivost a navyknout si na sebeovládání tak, abyste měla pouze ničím neposkrvněnou touhu a cíle. Je třeba, abyste jednala z ušlechtilých a vznešených popudů. Co největším využitím svých možností vzdělávání a zdokonalování charakteru shromážděte všechny schopnosti, jaké můžete, abyste dokázala zaujmout jakékoli místo, které Vám Hospodin může přidělit. Nejvíce ze všeho potřebujete držet se uvážlivých rad. Neopovrhujte jimi. – Letter 23, 1893 *IMCP 301.1*

Ukážněte se – Jste náchylná dopřávat sluchu svým nápadníkům, kteří se vám svou úrovní nemohou v ničem vyrovnat. Musíte získat větší moudrost skrze Kristovu milost. Musíte zvažovat každý svůj krok ve světle (toho), co je řečeno slovy: „*Nejste sami svoji. Nebo koupení jste za mzdu.*“ Učiňte Hospodina svým rádcem. Nedělejte nic, co by poškozovalo nebo ochromovalo Vaši užitečnost. Zacházejte se se sebou svědomitě a s vytrvalým úsilím se ukážněte. Budete-li učenlivá a pozorná, milost Ježíše Krista Vám bude pomáhat na každém kroku. *IMCP 301.2*

Píši Vám nyní a zanedlouho napíši znovu, protože jakmile přede mne byla jednou postavena pochybení Vašeho minulého života, nemohu v sobě zdržovat nejnaléhavější prosby, abyste zachovávala přísnou sebekázeň. ... *IMCP 301.3*

Nenechávejte se svést na scestí a neprokazujte přízeň mladým mužům, protože tím nejen škodíte vlastní pověsti a budoucnosti, ale také v nich vzbuzujete naděje a očekávání. Pod tímto vlivem jsou pak jako očarováni touhou po lásce a kazí si tím svůj studentský život. Vy i oni jste ve škole za účelem získání vzdělání, které zvýší úroveň vašich rozumových schopností a vašeho charakteru, abyste mohli být užitečnější v tomto životě a připravit se na budoucí nesmrtelný život. Přestaňte chybovat ve svém chování tím, že zjevně vítáte zájem mladých mužů a jste vyzývavá. Hospodin pro Vás určil práci. Dejte si za cíl vyplnit Boží přání a vůli, a ne poddávat se vlastním sklonům a být ve svém budoucím osudu svázána ocelovými pouty. – Letter 23, 1893 *IMCP 301.4*

Nemístné vztahy mohou ubírat duševní sílu (rada osmnáctileté dívky) – Nemáte právo věnovat své city žádnému mladému muži bez plného souhlasu svého otce a matky. Jste ještě dítě a prokazovat přízeň nějakému mladíkovi bez vědomí a plného souhlasu Vašeho otce je vůči němu velmi neuctivé. Váš vztah k tomuto muži Vás okrádá o pokojnou mysl a klidný, zdravý spánek. Naplňuje Vaši mysl pošetilými představami a dělá Vás přecitlivělou. Brzdí Vás ve Vašich studiích a velmi zle působí na vaše duševní a tělesnou sílu. Stojí-li někdo proti Vám, stáváte se podrážděná a klesáte na duchu. – Letter 9, 1904 *IMCP 302.1*

Školní pravidla – Předpisy této internátní školy (College v severní Kalifornii) přísně omezují styk mezi chlapci a dívkami během školního roku. Pouze tehdy, když jsou tyto předpisy příležitostně pozastaveny, jak se někdy stává, je chlapcům povoleno doprovázet dívky na veřejná shromáždění a zpět. *IMCP 302.2*

Naše internátní škola v Battle Creeku má podobné předpisy, i když ne tak tvrdé. Tyto předpisy jsou nezbytné k ochraně mládeže před nebezpečím předčasného namlouvání a nerozumného uzavírání manželství. Mladí lidé jsou svými rodiči posíláni do školy, aby získali vzdělání, ne aby flirtovali s opačným pohlavím. V zájmu společnosti i v jejich vlastním zájmu je, aby se nepokoušeli

o výběr životního partnera, když jsou ještě charakterově nevypělí, mají ještě nezralý úsudek a když zároveň postrádají rodičovskou péči a vedení. – ST March 2, 1882 (FE 62) *IMCP 302.3*

Měřítkem je věk, stav a způsob uvažování – Při veškerém našem zacházení se studenty je nutno brát v úvahu věk a povahu. Nemůžeme se chovat stejně k nejmladším i ke starším. Jsou okolnosti, za nichž je možno mužům a ženám s přiměřenými zkušenostmi a dobrou pověstí přiznat určité výsady nepovolované mladším žákům. Je nutno zvažovat věk, stav a způsob uvažování. Při své práci musíme být vždy uvážliví a ohleduplní. Nesmíme však slevovat ze své neochvějnosti a bdělosti při jednání se studenty každého věku ani ze své neústupnosti při nepovolování zbytečných a nerozumných styků mezi mladými a nezralými studenty opačného pohlaví. – CT 101 *IMCP 303.1*

Nebezpečí zaslepené zamilovanosti – Někteří z těch, kteří navštěvují internátní školy, nevyužívají správně svůj čas. Jsou plni mladistvé neposednosti a pohrdavě odmítají omezení, která jsou jim ukládána. Zejména se bouří proti pravidlům, která nepovolují mladým mužům nabízet se dívkám. Zlo přinášené takovým chováním v této zkažené době je velmi dobře známo. *IMCP 303.2*

Na internátní škole, kde je pohromadě tolik mladých lidí, by napodobování světských zvyků v této oblasti obrátilo jejich myšlenky směrem, který by je brzdil na cestě za získáváním znalostí a v zájmu o náboženské věci. Zaslepené zamilovávání se a vzájemné projevy si svých citů ve škole ukazuje na nedostatek zdravého úsudku mladíků a dívek. Tak jako na naší škole, slepá vášň ovládá rozum a úsudek. Pod vlivem tohoto očarování je odkládána závažná zodpovědnost pociťovaná každým upřímným křesťanem, duchovní život končí a člověk ztrácí povědomí o hrozivých důsledcích pro poslední soud a věčnost. – 5T 110 *IMCP 303.3*

Když mají přednost lidské lásky – U mnoha lidí láska k lidskému zastiňuje lásku k božskému. První krok směrem na scestí činí tím, že se odváží brát na lehkou váhu výslovné Hospodinovo přikázání a důsledkem je velmi často úplné odpadnutí od víry. Uplatňování vlastní vůle v rozporu s Božími požadavky se vždy ukázalo být pro lidi velmi nebezpečné. Pro lidi je velmi těžké uvědomit si, že Bůh myslí vážně to, co říká. Je pravidlem, že ti, kdo si za své přátele a protějšky zvolí osoby, které odmítají Krista a pošlapávají Boží zákon, nakonec přebírají jejich mysl i ducha. – ST May 19, 1881 (SD 165) *IMCP 303.4*

Smíšená manželství – Vábí-li Tě, bratře, spojit svůj život s mladou nezkušenou dívkou, která se nenaučila každodenním běžným činnostem, které vyžaduje život, je to chyba, ale tento její nedostatek je nicotný ve srovnání s její neznalostí svých povinností vůči Bohu. Nechybělo jí světlo, měla výsady, které přináší náboženství, a přesto necítila svou nízkou hříšnost bez Krista. Když ve své zaslepené zamilovanosti můžeš před shromážděním k modlitbě, kde se Bůh setkává se svým lidem, dávat opakovaně přednost společnosti té, v níž není žádná láska k Bohu a která na náboženském životě nevidí nic přitažlivého, jak můžeš očekávat, že Bůh tomuto svazku požehná? – 3T 44 *IMCP 304.1*

Manželství křesťanů s nevěřícími – V křesťanské světě panuje udivující a znepokojivá přehlíživost k učení Božího Slova ve věci manželství křesťanů s nevěřícími. Mnozí z těch, kdo prohlašují, že milují a bojí se Boha, poslouchají raději vrtochy své vlastní mysli než rady nekonečné Moudrosti. Ve věci, jež se ve všech případech bytostně týká štěstí a dobra obou partnerů na tomto světě a ve světě příštím, je pomíjen rozum, zdravý úsudek a bázeň Boží a je dovolováno vládnout slepé vášni a svéhlavosti. *IMCP 304.2*

Muži a ženy, kteří jsou jinak rozumní a svědomití, zavírají oči před radami, jsou hluší k výzvám a prosbám přátel, příbuzných a Božích služebníků. Výstrahy a varování jsou považovány za neoprávněné zasahování do soukromých záležitostí a upřímný přítel, který přichází s domluvou, je pokládán za nepřítele. To vše plně vyhovuje přání satana, který zatahuje lidskou duši do svých kouzel a ta je očarována a zaslepena. Rozum uvolňuje otěže v podobě sebeovládání, které držely chťic a rozhodující slovo dostávají neuspokojené vášně, dokud si člověk-oběť neuvědomí, v jaké ubohosti a v jakém podruží žije. To vše není obraz vytvořený představivostí, ale líčení skutečnosti. Bůh nikdy neschvaluje manželské svazky, které vysloveně zakázal. – 5T 365, 366 *IMCP 304.3*

Vystižení nevěřícího – I kdyby si Vámi zvolený druh tuto volbu ve všech ostatních ohledech zasloužil (a nezasluhuje si ji), je zde stále to, že neuznal pravdu dnešních dnů. Je to nevěřící a nebe Vám zakazuje spojit se s ním. Tento Božský zákaz nemůžete přehlížet, aniž byste svou duši vystavila velkému nebezpečí. – 5T 364 *IMCP 305.1*

Zakázaná půda scestných představ (rada kazateli) – Byl jsi mi zpodobněn jako člověk ve velkém ohrožení. Dábel je Ti v patách a často Ti našeptává sladké výmysly a ukazuje Ti okouzlující obrázky té, kterou představuje jako družku, která se k Tobě hodí více než Tvá žena, se kterou žiješ od mládí, matka Tvých dětí. *IMCP 305.2*

Dábel působí nepozorovaně a neúnavně, aby svými svůdnými pokušeními přivodil Tvůj pád. Je rozhodnut stát se Tvým učitelem a Ty se teď potřebuješ dostat tam, kde najdeš sílu, abys mu odolal. Doufá, že Tě přivede do bludiště filozofování. Doufá, že Tvé city, lpějící na Tvé ženě, od ní odtrhne a připoutá je k jiné ženě. Touží po tom, abys dovolil své mysli přebývat u této ženy, dokud se díky Tvému bezbožnému zalíbení v ní nestane Tvým bohem. *IMCP 305.3*

Nepřítel duší již dosáhl hodně, když dokáže přivést představivost jednoho ze strážců vyvolených Jehovou k tomu, aby se zabývala možností spojení s nějakou ženou, do níž se zamiloval, a založení rodiny na světě, který přijde. Nepotřebujeme takovéto líbivé obrázky. Všechny mají původ v mysli pokušitele. ... *IMCP 305.4*

Vidím, že mnoho lidí žije v zajetí scestných představ svého ducha. Jejich mysl je smyslná a ne-dojde-li ke změně, způsobí to jejich zkázu. Všem, kteří se oddávají těmto bezbožným představám, bych ráda řekla: „Zastavte se, pro Krista, zastavte se tam, kde jste. Jste na zakázané půdě. Zapřísahám vás, činite pokání a proměňte se.“ – Letter 231, 1903 (MM 100, 101) *IMCP 306.1*

Nevázaná láska – Viděla jsem výsledky těchto překroucených (spiritualistických a panteistických) pojetí Boha, projevující se odpadlictvím od víry, spiritualismem a sklony k nevázané lásce. Směřování k nevázané lásce bylo v těchto učeních tak skryté, že bylo zprvu velmi těžké odhalit jejich pravou povahu. Dokud Hospodin tuto věc přede mne jasně nepostavil, nevěděla jsem, jak mám tuto lásku nazývat, ale bylo mi sděleno, abych ji nazývala bezbožná spirituální láska. – 8T 292 *IMCP 306.2*

Láska není přecitlivělost – Ježíš nechce, abychom ostatním dávali lásku a city, které mají příchut' přecitlivělosti a které jsou léčkou pro duši, nýbrž lásku nebeského původu, kterou ztělesňuje Ježíš jak Svým příkladem tak Svými zásadami. Jak často se však místo projevoování této lásky jeden druhému odcizujeme a vzdalujeme! ... Výsledkem je odcizení Bohu, ztrácející se zkušenost, zastavující se růst křesťanského charakteru. – YI Oct. 20, 1892 (SD 147) *IMCP 306.3*

Odhalený podvrh – Apoštol nás napomíná: „*Milování bud' bez pokrytství; v ošklivosti mějte zlé, připojení jsouce k dobrému. Láskou bratrskou jedni k druhým naklonění jsouce, poctivostí se vespolek předcházejte.*“ (Ř 12,9.10) Pavel si přál, abychom rozlišovali mezi čistou, nesobeckou láskou, ke které nás vybízí Kristův duch, a prázdným předstíráním plným klamu, kterým oplývá svět. *IMCP 306.4*

Tento opovržením hodný podvrh již oklamal mnoho duší. Zastírá rozdíl mezi dobrým a zlým tím, že hříšníkoví je lichoceno místo, aby mu byly vysvětleny jeho chyby. Takové chování nikdy neopravení z opravdového přátelství. Duch, který k němu ponouká, přebývá pouze v pozemském srdci. Křesťan sice musí být vždy laskavý, soucitný a smírlivý, ale nesmí nikdy souhlasit s hříchem. Musí si ošklivit zlo a lnout k tomu, co je dobré, na úkor stýkání nebo přátelení se s bezbožníky. Kristův duch nás vede k nenávisti vůči hříchu, ale současně k ochotě učinit jakoukoli oběť pro hříšníkovu záchranu. – 5T 171 *IMCP 307.1*

Volba životního druha – Mladá žena by se měla rozhodnout pouze pro takového životního druha, který má neposkvrněný a pevný charakter, je pilný, ctizádostivý a čestný a miluje a bojí se Boha. Mladý muž by měl při hledání té, která bude stát po jeho boku, dbát na to, aby byla schopna nést svůj díl životních břemen, aby na něho měla povznášející a oduševňující vliv a aby ho svou láskou dokázala učinit šťastným. – MH 359 *IMCP 307.2*

33. Nebezpečí hrozící mládeži

Zvyky určují osud – V dětství a mládí je lidský charakter nejvíce ovlivnitelný. V této době by člověk měl získat schopnost sebeovládání. V rodinném kruhu na mladého člověka působí vlivy, jejichž výsledky ho poznamenají na věčnost. O tom, zda člověk zvítězí nebo bude poražen v životní bitvě, rozhodují zvyky získané v raném věku mnohem více než jakékoli vrozené vlohy. Mládí je čas setby. Mládí rozhoduje o tom, jaká bude sklizeň pro tento život a život, který přijde. – DA 101 IMCP 308.1

Sebekázeň a nestřídmost – Svět je v zajetí nestřídmosti. Všude převládají omyly a výmysly. Množí se d'áblové léčky. Všichni, kdo chtějí dosáhnout svatosti v bázi Boží, se musejí naučit střídmosti a sebeovládání. Vášně a různé choutky musejí být udržovány v podřízenosti ušlechtilým schopnostem mysli. Tato sebekázeň je nezbytná pro získání duševní síly a duchovního náhledu na věci, který nám umožní pochopit a chovat se podle svatých pravd Slova Božího. A proto má také střídmost své místo v přípravě na Kristův druhý příchod. – DA 101 IMCP 308.2

„Zmužile sobě počínejte, buďtež silní.“ – Mladí muži by měli mít vyhraněné názory a moudré plány, aby dokázali co nejvíce využít své příležitosti, chopit se božských vnuknutí a sebrat odvahu, což vše dávalo sílu apoštolům. Jan říká: „*Psal jsem vám, mládenci, že silní jste, a slovo Boží v vás zůstává, a že jste svítěžili nad tím zlostníkem.*“ (1 J 2,14) Mladí muži mají před sebou vznešený vzor a Bůh je vyzývá, aby se dali opravdově do Jeho služby. Mladí muži s věrným srdcem, kteří se s potěšením učí v Kristově škole, mohou udělat obrovskou práci pro Mistra, budou-li pouze dbát Jeho příkazu tak, jak zaznívá z Bible i pro dnešní dobu: „*Zmužile sobě počínejte, buďtež silní.*“ (1 K 16,13) – RH June 16, 1891 (MYP 24) IMCP 309.1

Nebezpečí zanedbávání výchovy a zvláštní přípravy – Mladým mužům, kteří chtějí působit mezi lidmi jako kazatelé, kolportéři nebo evangelisté, by se mělo nejprve dostat dostatečné výchovy zaměřené na duševní stránku osobnosti a měli by být podrobeni zvláštní přípravě, aby se dokázali správně zhostit svého povolání. Ti, kteří jsou nevzdělaní a nevyškolení a mají nevytříbené chování, nejsou připraveni vstoupit na pole, kde proti pravdám Slova Božího bojují nadaní a vzdělaní lidé se silným vlivem. Bez znalosti vědecké a biblické pravdy se ani nemohou úspěšně stavět proti různým druhům spojení náboženských a filozofických omylů a odhalovat je. – 5T 390 IMCP 309.2

Oslnivé předpoklady nejsou zárukou úspěchu – Není pravda, že mladí muži s oslnivými předpoklady dosáhnou vždy největšího úspěchu. Jak často byli nadaní a vzdělaní muži dosazeni do odpovědných funkcí, v nichž pak selhali. Jejich lesk připomínal zlato, které se ale „*ohněm zpružované*“ ukázalo jako falešné pozlátko a struska. Ve své práci selhali kvůli nedostatku víry. IMCP 309.3

Nebyli pilní a vytrvalí a nešli na kloub věcí. Nebyli ochotni začít šplhat odspodu žebříku a s trpělivým úsilím stoupat příčku po příčce až by dosáhli na vrchol. Pohybovali se v ohni, který sami rozněcují. Nespoléhali se na moudrost, kterou může dát jedině Bůh. Neselhali proto, že nedostali příležitost, nýbrž proto, že neuvažovali střízlivě. Neuvědomovali si, jak jsou pro ně cenné jejich přednosti v oblasti vzdělání a proto si nezvyšovali své znalosti na poli náboženství a věd. Chyběla jim vyváženost mysli a charakteru prostřednictvím vznešených zásad pravdy. – RH Dec. 8, 1891 (FE 193) IMCP 309.4

Na nevědomosti není nic dobrého – Mysleli jste si, že nejdůležitější je získat vzdělání v různých vědách. Na nevědomosti samozřejmě není nic dobrého a vědecké znalosti nemusejí nutně brzdit růst křesťanského charakteru, ale pokud o ně usilujete, majíce před sebou správný cíl a pociťující svou povinnost vůči Bohu využívat své schopnosti pro dobro ostatních a šíření Jeho slávy, znalosti vám pomohou tohoto cíle dosáhnout; pomohou vám uvést v činnost schopnosti, které vám věnoval Bůh a používat je v Jeho službě. – 3T 223 IMCP 310.1

Zaujímání místa na straně nevíry – Slovo Boží bude v posledním velkém dni soudit každého z nás. Mladí lidé hodně mluví o různých vědách a dobře se vyznají v tom, co se o nich píše. Snaží se vysvětlovat Boží jednání a dílo tak, aby tomu všemu porozuměli svým omezeným chápáním. To je ale velmi nešťastná chyba. IMCP 310.2

Skutečná věda a Bible jsou v dokonalém souladu. Falešná věda je něco, co se na Boha vůbec neohlíží. Je to okázalá nevědomost. Tato klamná síla se zmocnila mysli mnoha lidí, kteří si vybrali temnotu místo světla a zotročila ji. Zaujali své místo na straně nevíry, jakoby pochybování bylo nějakou předností a znak vyspělé mysli, když ve skutečnosti je to znak mysli příliš chabé a omezené na to, aby mohla pojmut Boží stvořitelské dílo. Nedokázali by pochopit rozměry tajemství Jeho prozřetelnosti, i kdyby studovali vědu z celých sil po celý život. A protože omezená lidská mysl nedokáže vysvětlit Boží skutky, ďábel na ni nechává působit své klamající učení a chytá ji do tenat nevíry. Pokud pochybující lidé vejdou v úzké spojení s Bohem, Bůh jim své záměry objasní tak, aby je pochopili. – 4T 584, 585 *IMCP 310.3*

Niživá síla pochybování – Pro pochybování a nevíru neexistuje žádná výmluva. Bůh se bohatě postaral, aby všichni lidé mohli získat víru, pokud budou ochotni své rozhodnutí podřídit tíze důkazů. Jestliže ale chtějí čekat, až bude odstraněna každá zdánlivá pochybnost, než uvěří, nikdy se nepřimknou k pravdě a nezapustí v ní kořeny. Bůh z naší cesty nikdy neodstraní všechny zdánlivé potíže. Ti, kdo chtějí pochybovat, si mohou najít příležitosti, ti kdo chtějí věřit, najdou spoustu důkazů, na nichž mohou svou víru založit. *IMCP 311.1*

Postoj některých lidí je nevysvětlitelný, a to i pro ně samotné. Nechají se unášet proudem a protože nemají žádnou kotvu, lavírují v mlze nejistoty. Satan se brzy zmocňuje jejich kormidla a zavádí jejich chatrnou bárku, kamkoli se mu zlíbí. Dostávají se do podřízenosti vůči jeho vůli. Kdyby nenaslouchali satanovi, nebyli by bývali podvedeni jeho klamným učením. Kdyby byli na straně Boha, nebyli by popleteni a svedeni na nesprávnou cestu. – 4T 583, 584 *IMCP 311.2*

Neuplatňování získaných znalostí v běžném životě – Když ale, mladí mužové, stále získáváte tolik znalostí, a přitom je neuplatňujete v běžném životě, nenaplňujete cíl svého vzdělávání. Jestliže jste při svém vzdělávání tak pohlceni učením, že zanedbáváte modlitbu a náboženské výsady a stáváte se lhostejní a neteční k potřebám své duše, jestliže se přestáváte učit v Kristově škole, prodáváte své prvorozenství za mísu čočky. Ani na okamžik byste neměli ztrácet ze zřetele cíl, pro který se vám dostává vzdělání. Tím je takové rozvinutí a nasměrování vašich schopností, abyste byli užitečnější a prospívali ostatním co nejvíce budete moci. *IMCP 311.3*

Pokud se zvyšováním svého vzdělání zvyšujete svou sebelásku a náchylnost vymlouvat se z přijímání zodpovědnosti, bylo by lepší, kdybyste zůstali bez vzdělání. Pokud jste zamilovaní do knih, uctíváte je tak, že stojí mezi vámi a plněním vašich povinností a cítíte proto nechut' odtrhovat se od učení a čtení ani kvůli nevyhnutelné práci, kterou musí někdo udělat, měli byste omezit svou touhu učit se a začít v sobě pěstovat chuť dělat věci, o které nyní nemáte zájem. Ten, kdo je svědomitý v tom nejnepatrnějším, bude svědomitý i ve velkých věcech. – 3T 223, 224 *IMCP 312.1*

Škodlivé vlivy tělesné nečinnosti a přílišného zatěžování myšlenek – Celá tělesná soustava je předurčena k činnosti a pokud tělu chybí zdravý udržovaný vynakládáním tělesných sil, využívat duševní síly neboli myšlenkové schopnosti dlouho naplno není možné. Tělesná nečinnost, která se zdá ve školních třídách téměř nevyhnutelná, z nich dělá společně s dalšími nezdravými podmínkami škodlivé místo pro děti, obzvláště pro ty celkově slabší. ... Není divu, že ve škole jsou často položeny základy celoživotní nemoci. Mozek, nejchoulostivější ze všech tělesných orgánů, ze kterého čerpají sílu nervy celé tělesné soustavy, zde trpí nejvíce. Tím, že je nucen k předčasné nebo nadměrné činnosti, navíc v nezdravých podmínkách, je oslabován, a škodlivé následky jsou často trvalého rázu. – Ed 207, 208 *IMCP 312.2*

Vyhýbání se obtížným povinnostem a těžké práci – Tito mladí muži mají doma povinnosti, které přehlížejí. Nenaučili se věnovat se svým povinnostem a plnit doma úkoly, které jim náleží. Mají svědomitou a pilnou matku, a ta nesla hodně břemen, která by je její děti neměly nechat nést. V této věci svou matku nectili. Ani se svým otcem se nedělili o jeho břemena, jak bylo jejich povinností, a nectili ho, jak měli. Řídí se spíše vlastní chutí než povinnostmi. *IMCP 312.3*

Ve svém životě se řídí sobeckými zájmy, vyhýbají se břemenům a obtížným povinnostem a nezískali cenné zkušenosti, které si nemohou dovolit postrádat, chtějí-li být v životě úspěšní. Nepocítují důležitost být svědomití v malých věcech stejně jako necítily povinnost vůči svým rodičům být poctiví, důkladní a svědomití v plnění obyčejných, všedních úkolů běžného života, které je čekají

přímo na jejich cestě. Jsou přehlíživí k obyčejným znalostem a dovednostem tak důležitým pro běžný život. – 3T 221, 222 *IMCP 313.1*

Odpočinek a zábava – Mezi odpočinkem a zábavou je rozdíl. Odpočinek vede k obnovování a nabírání nových sil. Uvolňuje nás od našich všedních starostí a zaměstnání, poskytuje osvěžení pro mysl i tělo a tak nám umožňuje vrátit se s novým elánem k důležitým životním úkolům. Zábava je na druhé straně vyhledávána samoúčelně a často je zaháněna do krajnosti; ubírá síly, které jsou potřebné k užitečné práci a stává se tak překážkou na cestě za opravdovým úspěchem v životě. – Ed 207 *IMCP 313.2*

Bezúčelné radovánky – Náš volný čas v době odpočinku by neměl být vyplňován bezúčelnými radovánkami tak, aby postrádal jakýkoli smysl. Můžeme jej trávit způsobem, který bude přinášet užitek těm, se kterými se stýkáme, a povznášet je a lépe nás i je uzpůsobovat k úspěšnému plnění úkolů připadajících na nás jako na křesťany. – HR June, 1871 (AH 493) *IMCP 313.3*

Líbivý moderní tanec – Davidův radostný tanec v úctě před Bohem je uváděn milovníky radovánek na obranu líbivého moderního tance, ale pro tento argument není žádné opodstatnění. Tanec je v dnešní době spojen s nevázaným hýřením a hlučnými nočními zábavami. Zdraví a mravnost padá za oběť radovánkám. Pro lidi neustále se vyskytující v tanečních sálech není Bůh předmětem jejich myšlenek a úcty; modlitbu a pění chvály Bohu by na svých shromážděních považovali za nepatřičnost. *IMCP 313.4*

Mělo by zde být jednoznačné rozlišení. Křesťané by neměli vyhledávat různé zábavy, jež vedou k oslabování lásky ke svatým věcem a zmenšují naše potěšení ze služby Bohu. Hudba a tanec plný radosti v úctě před Bohem při přenesení archy úmluvy se ani v nejmenším nepodobal nezřízené zábavě v podobě moderního tance. To první vedlo k připomínání Boha a velebení Jeho svatého jména. To druhé je ďáblův nástroj, jak přimět lidi zapomenout na Boha a tupit Ho. – PP 707 *IMCP 314.1*

Hledání uspokojení v zábavách a radovánkách – Nepřítel se snaží naši mysl nejrůznějšími způsoby odpoutat od studia Božího Slova. Mnoho lidí vede ke hledání uspokojení v zábavách a radovánkách, po nichž je pozemské srdce žádostivé. Ale právě Boží děti své štěstí nehledají na tomto světě. Hledají nikdy nekončící radosti domova ve věčném městě, kde přebývá Ježíš a kde vykoupěný člověk dostane odměnu za poslušnost vůči Božím požadavkům. Netouží po pomíjivé laciné zábavě v tomto životě, ale po nikdy nekončící milosti nebes. – Manuscript 51, 1912 (HC 284) *IMCP 314.2*

Pošetilé myšlenky a hovory o malichernostech – Proč byste neměli připoutat své myšlenky ke skrytým pokladům Krista, abyste mohli ostatním nabídnout klenoty velké pravdy? ... To ale nemůžeme dokázat dokud v sobě živíme povrchního a roztěkaného ducha, a pídíme se stále za něčím, co pouze uspokojuje naše pocity, něčím, co nás obveseluje a způsobuje pošetilý smích. ... Svou mysl bychom neměli poutat takovými věcmi, když zde jsou poklady, které jsou nám skryté. Bude nám trvat celou věčnost, než pochopíme podstatu pokladů slávy Boha a Ježíše Krista. *IMCP 314.3*

Mysl, která je upoutána četbou povrchních věcí, plytkými vzrušujícími příběhy nebo hledáním zábavy, se nezabývá Kristem a nemůže se radovat z všeobjímající plnosti jeho lásky. Mysl, která nachází potěšení v pošetilých myšlenkách a hovorech o malichernostech, trpí stejným nedostatkem potěšení z Krista jako hory Gelboe nedostatkem vláhy nebo deště. – RH March 15, 1892 *IMCP 315.1*

Ve víru vzrušivých zábav – Dnešní města se začínají velmi rychle podobat Sodomě a Gomoře. Je v nich plno různých zábav a vír těchto vzrušivých zábav a radovánek láká tisíce lidí od obyčejných každodenních povinností. Vzrušující kratochvíle, jako divadlo, koňské dostihy, hazardní hry, pití alkoholu a hlučné oslavy, probouzejí v lidech všechny možné vášně. *IMCP 315.2*

Tímto obecně rozšířeným proudem je strhávána také mládež. Ti, kdo se učí milovat samoúčelnou zábavu, otevírají dveře přívalu pokušení. Oddávají se všeobecnému bezmyšlenkovitému veselí se a bezstarostným radovánkám. Jsou vedeni od jednoho druhu rozptýlení ke druhému, dokud neztratí jak přání tak schopnost žít užitečný život. Jejich náboženské touhy vychladly, jejich duchovní život vymizel. Všechny jejich ušlechtilé schopnosti duše, vše co člověka spojuje s duchovním světem, je znesvěceno. – 9T 89, 90 *IMCP 315.3*

Zábavné večírky – Hodně lidí dovoluje mládeži navštěvovat různé zábavné večírky v domněníně, že pro zdraví a štěstí je taková zábava nezbytná, avšak jaká nebezpečí číhají na této cestě! Čím

více je touha po radovánkách ukájena, tím více se rozvíjí a tím silnější se stává. Životní zkušenost se z velké části skládá z ukájení vášní člověka v různých zábavách. Bůh nás vybízí, abychom se měli na pozor. „*Kdo se domnívá, že stojí, hleď, aby nepadl.*“ (1 K 10,12) – CT 347 IMCP 315.4

Nebezpečná lehkovážnost – Mládeži je dán pouze jeden vzor, ale jak mládež připodobňuje svůj život Kristovu životu? Cítím velké znepokojení, když všude vidím lehkomyšlnost mladých mužů a žen, kteří se prohlašují za vyznavače pravdy. Nezdá se, že by mysleli na Boha. Jejich mysl je vyplněna nesmysly. Jejich ústním projevem jsou jen prázdné, zbytečné řeči. Jsou posedlí hudbou a ďábel dobře ví, které jejich smysly má vydráždit, aby očaroval a zmocnil se jejich mysli, takže přestávají toužit po Kristu. Chybí jim touha duše po poznávání Boha, po růstu v Boží milosti. – 1T 496, 497 IMCP 315.5

Nemírnost zbavuje mozek jeho síly – Stejný Svědek, který zaznamenal Baltazarovo znesvěcení, je s námi všude, kde se ocitneme. Mladíci a dívky, možná si neuvědomujete, že Bůh se na vás dívá, možná si myslíte, že smíte dávat volný průchod všem vrtochům přirozeného srdce, že můžete brát vše na lehkou váhu a zahrávat si s vážnými věcmi, ale ze všech těchto věcí se budete muset zodpovídat. Co zasejete, to budete sklízet, a jestliže podkopáváte základy svého domu a připravujete svůj mozek o jeho potravu a své nervy o jejich sílu nezřízeným životem a oddáváním se různým choutkám a vášním, budete muset předložit účet Tomu, který říká: „Znám skutky tvé.“ – RH May 29, 1892 IMCP 316.1

Vrhání se do všemožných zábav způsobuje zakrňování mysli – Stejně jako chvatné hltání tělesné stravy škodí zdraví, tak i hltavé polykání všeho, co budí zdání zábavy, způsobuje zakrňování mysli a její odmítání duchovní potraviny, která je jí předkládána. Mysl je pak naučena dožadovat se zábavy tak, jako piják žadoní po sklenici alkoholu. Odolat pokušení se zdá nemožné. Střízlivé uvažování je nepřitažlivé. Na představě, že by člověk četl slova o věčném životě a přemýšlel nad nimi, není nic lákavého. – Letter 117, 1901 IMCP 316.2

Nebezpečné zábavy – Žádná zábava, která lidem brání v soukromé modlitbě, ve vyznání před modlitebním oltářem nebo v účasti na modlitebním shromáždění, není neškodná. Taková zábava je velmi nebezpečná. – 3T 223 IMCP 316.3

Oddávání se svým choutkám narušuje tělesné i duševní zdraví – Myslíte, mladý muži, při výběru zásad svého chování a podřizování své mysli různým vlivům na to, že si utváříte svůj charakter pro věčnost? Před Bohem nemůžete nic skrýt. Můžete tajně pěstovat hříšné zvyky, před Bohem a anděly to však skryto nezůstává. Bůh a andělé tyto věci pozorují a Vy se z toho budete muset zodpovídat. Bůh z Vás nemá radost. Ve svém duchovním vývoji byste měl být mnohem dále, než kde nyní jste. IMCP 317.1

Bůh Vám dal tolik výsad a příležitostí, ale Vaše skutky tomu neodpovídají. Máte povinnosti vůči ostatním, a povinnosti nesprávně chápáné jsou také nesprávně plněné. Dopouštíte se chyb a omylů, které jsou nejen nebezpečné pro Vás samotného, ale způsobují také přebírání špatných zvyků ostatními. Máte choutky, kterým se oddáváte na úkor svého tělesného i duševního zdraví. Zvykl jste si na nestřídmost, která panuje na tomto světě a Vaše zdraví je narušeno tím, že se oddáváte svým choutkám. Váš mozek je zatemněn a dokud nebudou Vaše zvyky a chování v souladu s Božími přírodními zákony, nebudete mít nikdy rozumné, čisté myšlenky. – Letter 36, 1887 IMCP 317.2

Vyhýbejte se pokušení – Nepodléhejte pokušení. Když vás obklopují pokušení a nemůžete ovlivnit okolnosti, které vás jim vystavují, můžete žádat splnění Božích slibů a se smělostí a vědomím své síly zvolat: „*Všecko mohu v Kristu, kterýž mne posiluje.*“ (Fp 4,13) V Bohu je síla pro vás všechny. Svou potřebu této síly, která jediná vás dokáže spasit, ale nikdy nepocítíte, dokud si neuvědomíte svou slabost a hříšnost. IMCP 317.3

Ježíš, váš drahý Spasitel, vás nyní povolává, abyste pevně zaujali své místo, opíraje se o věčnou pravdu. Budete-li trpět s Ním, korunuje vás slávou ve Svém věčném království. Budete-li ochotni se pro Něho obětovat, bude vaším Spasitelem. Ale pokud se dáte vlastní cestou, budete tak dlouho putovat v temnotě, až zjistíte, že už je příliš pozdě na to zajistit si věčnou odměnu. – 3T 45, 46 IMCP 317.4

Pěstujte v sobě správné touhy – Milujte pravdu pro její podstatu a zkoumejte své pocity a své dojmy ve světle Slova Božího. Touha zaměřená nesprávným směrem vám přinese zármutek se

stejnou rychlostí, s jakou jí podléháte. Snažím se vybavit si ta nejvýstižnější slova a výrazy, které se objevily v souvislosti s touto oblastí, takže mé pero se teď na chvíli zastavuje, abych si vzpomněla na vhodná slova, protože chci, abyste mi co nejlépe porozuměli. *IMCP 318.1*

Pěstujte v sobě touhy, jejichž naplňování bude přinášet Bohu slávu, protože jsou posvěceny Duchem svatým. Nechť svatý olej, pocházející z olivových ratolestí, plápolá na oltáři vaší duše, a vydává svatou zář. Užitek těchto olivových ratolestí představuje nejbohatší působení Ducha svatého. – Letter 123, 1904 *IMCP 318.2*

34. Svědomí

Povzneste svědomí na místo, kde bude mít váhu, která mu náleží – Bůh dal lidem něco více než pouhý živočišný život. „*Tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný.*“ Od těch, pro něž učinil tak šlechetnou oběť, očekává, že svým následováním příkladu, který jim dal Kristus, a životem v souladu s Jeho vůlí budou prokazovat, že si váží Jeho lásky. Očekává od nich zadostiučinění za lásku, kterou k nim projevil sebezapřením pro dobro ostatních. Očekává od nich, že budou využívat svou tělesnou sílu i sílu své mysli v Jeho službě. Dal jim city a očekává od nich, že tento vzácný dar budou používat k Jeho slávě. Dal jim svědomí a zakazuje, aby tento dar byl jakýmkoli způsobem zneužíván; měl by být naopak povznesen na místo s náležitou váhou, které mu Bůh přidelil. – SW March 1, 1904 *IMCP 319.1*

Hlídejte si své svědomí a pěstujte v sobě přívětivost – Všichni bychom v sobě měli pěstovat přívětivost a podřizovat se vládě svého svědomí. Duch pravdy dělá z těch, kdo jej přijmou do svého srdce, lepší muže a ženy. Působí jako kvas tak dlouho, dokud celá lidská bytost není uvedena v soulad s jeho zásadami. Rozehřívá srdce, které bylo vychladlé lakotou, napřahuje ruku směrem k trpícím, od nichž se předtím odtahovala, a jako jeho ovoce se objevuje láska a добрota. – 4T 59 *IMCP 319.2*

Čisté svědomí je nádherná vlastnost – „Svědomí bez úrazu před Bohem i před lidmi“ je nádherná vlastnost. – Manuscript 126, 1897 (HC 143) *IMCP 320.1*

Nedbání vlastního svědomí přináší strašlivé nebezpečí – Každý den lidé rozhodují o svém věčném osudu. Bylo mi ukázáno, že mnozí jsou v obrovském nebezpečí. Když člověk chce cokoli udělat nebo říci, aby dosáhl svého sobeckého cíle, může ho zachránit jedině Boží síla. Než může získat čisté „svědomí bez úrazu před Bohem i před lidmi“, jeho charakter potřebuje proměnu. Vlastní já musí zemřít a chrám duše se musí zmocnit Ježíš. Když lidé odmítají světlo, které jim dal Bůh, a nehledí na své svědomí a pošlapávají je, jsou ve strašlivém nebezpečí. Jejich věčné blaho je ohroženo. – Letter 162, 1903 *IMCP 320.2*

Satan se pokouší přehlušit svědomí – Satan se pokouší přehlušit Boží hlas a hlas svědomí a tento svět se chová, jakoby byl v jeho moci. Lidé si ho vybrali jako svého vůdce. Stojí pod jeho korouhví. Nechtějí přijít ke Kristu, aby měli život věčný. Zaslepeni myšlenkami na radovánky a zábavu usilují o to, co rychle pomine. – Manuscript 161, 1897 *IMCP 320.3*

Jediný nesprávný krok změnil život – Odstranění jediné zábrany z vlastního svědomí, neprovedení úkolu, který Hospodin vytyčil, jediný krok na cestě lemované nesprávnými zásadami vede často k úplné změně života a výsledků jednání člověka. ... Jedinou jistotu máme v následování Krista tam, kam nás vede. Tato cesta bude stále jasnější a čím dále více zářivější, až přijde velký den Boží. – Letter 71, 1898 *IMCP 320.4*

Potlačované svědomí je oslabené – Jakmile člověk začne jednou jednat proti svému svědomí, má jej značně oslabené. Svědomí takového člověka potřebuje sílu, kterou mu dodá stálá bdělost a neustávající modlitba. – 2T 90, 91 *IMCP 321.1*

Potlačované svědomí se stává nespolehlivé – Ten, kdo po tom, co slyší pravdu, se od ní odvrací, protože její přijetí by ho brzdilo v úspěchu v honbě za pozemskými statky, se odvrací od Boha a světla. Lacino prodává svou duši. Jeho svědomí bude vždy nespolehlivé. Uzavřel obchod se satanem, jedná tím proti svému svědomí, které kdyby bylo uchováváno čisté a bez poskvrny, by pro něho bylo cennější než celý svět. Ten, kdo odmítá světlo, jí ovoce neposlušnosti tak jako Adam a Eva v ráji. – Manuscript 27, 1900 *IMCP 321.2*

Ztráta bezúhonnosti svědomí ochromuje síly – Když ztratíte bezúhonnost svého svědomí, vaše duše se stane satanovým rejdištěm a budete zaskočení pochybnostmi a obavami, které ochromí vaše síly a vezmou vám odvahu. Sami víte, že když vás opustila Boží přízeň, někteří z vás se pokusili její místo obsadit něčím jiným a hledali náhradu za ztracené svědectví Ducha svatého, že jste Boží děti uprostřed světského ruchu, ve společnosti světáků. – Letter 14, 1885 *IMCP 321.3*

Člověk s potlačovaným svědomím se stává tyranem – Člověk s potlačovaným svědomím se stává tyranem ostatních lidí. – Letter 88, 1896 *IMCP 321.4*

Satan ovládá svědomí otupělé alkoholem – Pijan prodává svůj rozum za poháry s jedem. Satan přebírá vládu nad jeho rozumem, city, svědomím. Takový člověk ničí Boží chrám. Stejný učinek má pití čaje. Kolik je přesto lidí, kteří na své stoly dávají tyto ničivé prostředky, a utápí v nich své božské přednosti. – Manuscript 130, 1899 (Te 79, 80) *IMCP 321.5*

Strava působí na svědomí – Živočišná a příliš kalorická strava nebezpečně rozproudí krev, dráždí nervovou soustavu a příliš často otupuje mravní citění tak, že nad rozumem a svědomím převažují smyslné choutky. – CTBH 134, 1890 (CD 243) *IMCP 322.1*

Zdraví a svědomí – Zdraví je neocenitelný dar a věc, která se svědomím a náboženstvím souvisí mnohem více, než si mnozí uvědomují. Má velký vliv na způsobilost člověka. Každý kazatel by si měl uvědomovat, že pokud chce být svědomitým strážcem stáda, musí si uchovávat všechny své síly v takovém stavu, aby mohl sloužit nejlepším možným způsobem. – GW 175 (CH 566) *IMCP 322.2*

Svědomí je účinný uzdravující prostředek – Když jste znavení a utrpení, nemusíte vadnout jako listy na usychající větvi. Veselá mysl a čisté svědomí jsou lepší než léky a budou účinným prostředkem k vašemu uzdravení. – HR June, 1871 (ML 177) *IMCP 322.3*

Lidské svědomí se může mýlit – Mnozí si myslí, že člověk může dělat vše, o čem mu svědomí říká, že je to správné. Ale otázkou je, zda člověk má správně vypěstované, dobré svědomí, anebo je má pokřivené svými špatnými názory. Svědomí nesmí nahrazovat to, co je dáno slovy „Tak pravil Hospodin“. Lidská svědomí jsou různá a jsou vybudována na různých základech. Někteří lidé mají svědomí mrtvé, chladné, jakoby až sežehnuté mrazem. Lidské svědomí se může mýlit. Pavel nevěřil v Ježíše Nazaretského a pronásledoval křesťany z města do města s pevným přesvědčením, že tím slouží Bohu. – Letter 4, 1889 *IMCP 322.4*

Lidské vjemy nejsou spolehlivým vodítkem – „*Svíce těla jestiž oko; protož jestliže by oko tvé sprostné bylo, všecko tělo tvé světlé bude. Pakliž by oko tvé bylo nešlechetné, všecko tělo tvé tmavé bude. Jestliže tedy světlo, kteréž jest v tobě, jest tma, sama tma jaká bude?*“ (Mt 6,22) *IMCP 322.5*

Tato slova mají doslovný smysl i přenesený význam. Jsou naprosto pravdivá, pokud jde o oko, kterým pozorujeme vnější předměty a jsou výstižná i co do duchovního oka, jímž je svědomí, a kterým posuzujeme dobro a zlo. Pokud je svědomí neboli oko duše dokonale zdravé, duše bude učena správným věcem. *IMCP 323.1*

Ale když je svědomí vedeno lidskými vjemy, které nejsou podmaněny a zjemněny Kristovou milostí, mysl je nezdravá. Člověk nevidí pravý význam a vliv věcí. Představivost je rozjitřena a oko myslí vidí věci ve falešném, pokřiveném světle. *IMCP 323.2*

Potřebujete bystrý a chápavý pohled na věci. Vaše svědomí bylo potlačováno a znečitlivělo, ale dáte-li se správnou cestou, ztracená citlivost se mu opět vrátí. – Letter 45, 1904 *IMCP 323.3*

Kdy můžeme věřit svému svědomí – Ale někdo říká: „Mé svědomí mne neodsuzuje za to, že nedodržuji Boží přikázání.“ V Božím Slově se dočítáme o dobrém a špatném svědomí a to, že vaše svědomí vás neodsuzuje za nedodržování Božího zákona, nedokazuje, že nejste odsuzován v Jeho očích. *IMCP 323.4*

Porovnejte své svědomí se Slovem Božím a posuďte, zda je váš život a charakter v souladu se vzorem spravedlnosti, který tam Bůh zjevil. Pak budete moci zjistit, zda máte či nemáte rozumnou víru a jaký druh svědomí máte. Svědomí člověka se nedá věřit, dokud není pod vlivem božské milosti. Pokud člověk má svědomí neosvícené božským světlem, satan toho využívá a vytváří v něm všemožné falešné představy, protože Boží slovo neučinil svým rádcem. Mnozí lidé si vymysleli své vlastním evangelium stejně tak, jako nahradili Boží zákon svým vlastním zákonem. – RH Sep. 3, 1901 *IMCP 323.5*

Boží Slovo jako vzor – Člověku by nemělo stačit jen to, že se cítí v bezpečí, když se řídí diktátem svého svědomí. ... Je třeba si odpovědět na otázku, zda svědomí je v souladu s Božím Slovem. Pokud ne, není možno se jím bezpečně řídit, neboť klame. Svědomí musí být osvíceno Bohem. Je nutno věnovat čas studiu Písma svatého a modlitbě. Pak bude mysl posílena a ustálí se. – Letter 21, 1901 (HC 143) *IMCP 324.1*

Mění svědomí váš život? – Možná máte svědomí a toto svědomí vám možná přináší vědomí hříchu, ale otázkou je, zda toto vědomí je účinnou silou. Působí na vaše srdce a na to, co se děje ve vašem nitru? Dochází k očišťování vašeho chrámu duše od jeho poskvrnění? Právě to potřebujeme,

protože v dnešní době je to stejné jako za časů národa izraelského a jestliže na vás spočívají nějaké hříchy, neustávejte, dokud nebudou napraveny a dokud se od nich neoprostíte. – Manuscript 13, 1894 *IMCP 324.2*

Vliv pravdy na svědomí a srdce – Žalmista říká: „*Začátek učení tvého osvětluje, a vyučuje sprstné rozumnosti.*“ (Ž 119,130) Když pravda působí pouze na svědomí, způsobuje mnoho nepřijemných pocitů, ale když je pravda přijímána do srdce, celá bytost je uváděna v podřízenost Ježíši Kristu. Podřizovány Mu jsou i myšlenky, protože na toho, jehož vůle je podrobena Boží vůli, působí Kristova mysl. „*To tedy číte při sobě, co i při Kristu Ježíši.*“ (Fp 2,5) Ten, koho Hospodin osvobodí, je skutečně svobodný a nemůže být zavlčen do otrockého područí hříchu. – Manuscript 67, 1894 *IMCP 324.3*

Pravda uznávaná pouze svědomím znepokojuje mysl – Svědomí každého poctivého Žida přesvědčovalo, že Ježíš Kristus byl Boží Syn, ale srdce ve své pýše a povýšenosti se nechtělo podvolit. Vládl odpor proti světlu pravdy, proti němuž se Židé rozhodli bránit a popírat je. Když je pravda uznávána za pravdu pouze svědomím a když srdce zůstává nepřístupné, pravda pouze znepokojuje mysl. Ale když je pravda přijata jako pravda i srdcem, znamená to, že pro sebe získala svědomí a svými neposkvrněnými zásadami uchvátila duši. Do srdce ji vkládá Duch svatý, který její krásu přenáší také do mysli, aby její proměňující síla byla vidět i na charakteru. – Manuscript 130, 1897 *IMCP 324.4*

Bůh svědomí k ničemu nenutí – Bůh vůli nebo svědomí člověka nikdy k ničemu nenutí, ale ďábel se neustále uchyluje ke krutému nátlaku, aby získal moc nad těmi, které nedokáže svést jiným způsobem. Vzbuzováním strachu nebo silou se snaží ovládnout lidské svědomí a zajistit si vazalskou věrnost. – GC 591 *IMCP 325.1*

Když svědomí je spolehlivým vodítkem – Ten, jemuž je svědomí spolehlivým vodítkem, nepřestává přemýšlet, když na něho svítí světlo Božího Slova. Nenechává se vést lidskými radami. Nedovolí, aby světské záležitosti stály v cestě poslušnosti. Všechny sobecké zájmy odkládá hned v zárodku a k Božímu Slovu přistupuje jako ten, jehož očekávání od věčnosti visí na vahách. – Manuscript 27, 1900 *IMCP 325.2*

Emoce a touhy podřízené rozumu a svědomí – Nechceme-li páchat hříchy, musíme se jim vyhýbat hned na samém počátku. Všechny emoce a touhy musejí být udrženy v podřízenosti rozumu a svědomí. Každá zkažená myšlenka musí být okamžitě zapuzena. Kristovi následovníci, důvěrně vám radím, modlete se s vírou a celým srdcem. Ďábel číhá, aby vás svedl na scestí. Chcete-li uniknout jeho trikům, musíte mít pomoc shůry. – 5T 177 *IMCP 325.3*

Člověk by měl všechny své emoce a vášně ovládat a v klidu je podřizovat rozumu a svědomí. Pak satan ztratí svou moc ovládat mysl člověka. – RH June 14, 1892 (HC 87) *IMCP 326.1*

Šrámy na svědomí nikdy nezmizí – Co ten nečestný muž získal svým svěťáckým jednáním? Jak vysokou cenu zaplatil za svůj úspěch? Obětoval svou vznešenou mužnost a dal se na cestu vedoucí do záhuby. Možná bude obrácen, možná si uvědomí ohavnost svých křivd vůči bližním a co bude možné, odčiní, ale šrámy z jeho svědomí nikdy nezmizí. – ST Feb. 7, 1884 (3BC 1158) *IMCP 326.2*

Kristova milost dokáže pomoci svědomí tíženému pocitem viny – Když hřích usiluje o moc nad srdcem, když pocit viny skličuje duši a tíží svědomí, když nevíra zatemňuje mysl, pamatujte, že Kristova milost dokáže přemoci hřích a rozptýlit temnotu. Vstupující do společenství se Spasitelem, vstupujeme na území pokoje. – MH 250 *IMCP 326.3*

Můžete se učinit takovými, jakými budete chtít být – Znovu Vás varuji jako toho, kdo se s tím, co říkají tyto řádky, bude muset vypořádat ve dni, kdy bude rozsouzen případ každého člověka. Podvolte se bez meškání Kristu; On jediný Vás může silou Své milosti vykoupit ze záhuby. Jedině On Vás může zbavit nezdravých mravů a uzdravit Vaši duši. Vaše srdce může být rozehráto Boží láskou, můžete získat bystrý a vyzrálý rozum, dobré a čisté svědomí a dobrou a posvěcenou vůli, podřídíte-li vše moci Ducha Božího. Můžete se učinit takovým, jakým budete chtít být. Postavíte-li se nyní ke všemu čelem, přestanete činit zlo a naučíte se činit dobro, pak budete opravdu šťasten, budete úspěšný v životních bitvách a dosáhnete až k slávě a počtám v lepším životě, než je tento. „*Vyvolte sobě dnes, komu byste sloužili.*“ (Joz 24,15) – 2T 564, 565 *IMCP 326.4*

Nedotýkat se svědomí ostatních – Svědomí člověka v Božích věcech je vzácný klenot, jehož se žádný jiný člověk, ani v nejvyšším postavení, nemá právo dotýkat. Nabuchodonozor nabídl Židům jinou možnost a když ji odmítli, nesmírně se rozhněval a „rozkázal rozpáliti pec sedmkrát více, než obyčej měl ji rozpalovati“ a zajatcům řekl, že je do této pece uvrhne. Dostalo se mu odpovědi plné víry a naděje: „Budťo že Bůh, jehož my ctíme, ... vytrhne nás, budť že nevytrhne,“ odevzdáme se věrnému Bohu. – Letter 90, 1897 *IMCP 327.1*

Nedělat ze svého svědomí měřítko pro ostatní – Bůh si nepřeje, abyste ze svého svědomí dělali měřítko pro ostatní. Musíte si splnit svou povinnost, kterou je udělat ze sebe dobromyslného člověka a vypěstovat v sobě nesobeckost tak, aby vaším největším potěšením bylo činit všechny kolem vás šťastnými. – 4T 62 *IMCP 327.2*

Rodiče by měli pomáhat svým dětem uchovat si čisté svědomí – Bylo mi sděleno, abych rodičům řekla toto: „Čiňte vše, co je ve vašich silách, abyste svým dětem pomohli uchovat si čisté, neposkvrněné svědomí. Učte je žít se Slovem Božím. Učte je, že jsou Hospodinovými dítky. Nezapomínejte, že Bůh vás ustanovil jejich opatrovníky. Budete-li jim podávat náležitou stravu a zdravě je oblékat a budete-li je pečlivě učit Slovo Boží řádek po řádku, pravidlo po pravidlu, a hodně se s nimi při tom modlit k našemu nebeskému Otci, vaše úsilí bude bohatě odměněno. – Manuscript 4, 1905 *IMCP 327.3*

Je třeba očistit svědomí – Každá síň v chrámu duše byla více či méně znesvěcena a potřebuje očistu. Je třeba vstoupit do pavučinami pokrytého pokoje svědomí. Je třeba zavřít okna duše směřující k zemi a otevřít dokořán její okna k nebi, aby do ní měly volný přístup zářivé paprsky Slunce spravedlnosti. Je třeba osvěžit si paměť zásadami Bible. Je třeba uchovávat si bystré a neposkvrněné uvažování, abyste dokázali rozlišovat mezi dobrem a zlem. Když se budete opakovaně modlit tak, jak to učil Ježíš Svě učedníky, a pak se podle toho snažit chovat v každodenním životě, Duch svatý obnoví vaši mysl a srdce a dá vám sílu naplnit vysoké a svaté cíle. – Manuscript 24, 1901 *IMCP 327.4*

Čisté svědomí přináší dokonalý pokoj – Vnitřní pokoj a svědomí nezatížené hříchy vůči Bohu posiluje a rozvíjí rozumové schopnosti jako rosa padající na něžné květy. Člověk pak správně řídí a ovládá svou vůli, je rozhodnější, a přitom prost zvrácenosti. Jeho myšlenky mají svůj půvab, protože jsou posvěcené. Klidná mysl, kterou můžete získat, bude darem pro všechny, s nimiž se stýkáte. Tento pokoj a vyrovnanost se pro Vás časem stane přirozený a bude vrhat své vzácné světlo na všechny kolem vás, aby se z nich opět odráželo zpět na Vás. Čím více okusíte tento nebeský pokoj a vyrovnanost mysli, tím více bude ve vás sílit. Je to nadšená radost a rozkoš plná života, která neochromuje veškerou mravní sílu, nýbrž probouzí ji k větší činnosti. Dokonalý pokoj je nebeská vlastnost, kterou mají andělé. Kéž Vám Bůh pomůže tento pokoj získat. – 2T 327 *IMCP 328.1*

Část VIII. – Vůdčí zásady pro výchovu

35. Vliv vnímání

Zákon pro rozum a duchovno – Pro rozum a duchovno platí zákon, že to, k čemu vzhlížíme, nás mění. Mysl se postupně přizpůsobuje věcem, kterými je jí umožněno se zabývat. Připodobňuje se tomu, co si zvykne milovat a chovat v úctě. – GC 555 IMCP 331.1

Vzhlížení ke zlu zničilo předpotopní svět – Vzhlížením ke zlu se lidé začali měnit k jeho obrazu, a Bůh již nemohl dále snášet jejich hříšnost. Byli smeteni potopou světa. – SpTEd 44, May 11, 1896 (FE 422) IMCP 331.2

Změnění k lepšímu – Hledíme-li k Ježíši, získáváme jasnější a zřetelnější představy o Bohu. To, k čemu vzhlížíme, nás mění. Dobrota a láska k bližním se stávají našimi přirozenými vlastnostmi. Budujeme si charakter, který je věrnou podobou božského charakteru. Tím, že se přibližujeme Ježíšově podobě, zvyšujeme svou schopnost poznat Boha. Vstupujeme do stále důvěrnějšího společenství s nebeským světem a máme stále větší schopnost přijímat bohatství skýtaná vědomím věčnosti a s tím související moudrostí. – COL 355 IMCP 331.3

Změnění k horšímu – To, k čemu vzhlížíme, nás mění. Když jsou posvátná přikázání, v nichž Bůh lidem odhalil dokonalost a svatost Svého charakteru, opomíjeny a lidská mysl se nechává zlákat lidskými učením a teoriemi, jaký pak div, že v církvi dochází k ochabování opravdové zbožnosti. Hospodin praví: „*Mne opustili pramen vod živých, aby sobě vykopali čisterny, čisterny děravé, kteréž nedrží vody.*“ (Jr 2,13) – GC 478 IMCP 332.1

To, k čemu vzhlížíme, mění náš život – Boží Slovo je světlnou pro naše kroky a světlem pro naši cestu. „*V srdci mém skládám řeč tvou, abych nehřešil proti tobě.*“ (Ž 19,11) Srdce obsazené Slovem Božím je opevněno proti satanovi. Ti, kdož Krista činí svým každodenním společníkem a důvěrným přítelem, cítí, že se kolem nich nacházejí síly neviditelného světa, a vzhlížením k Ježíši se připodobňují Jeho obrazu. Tímto vzhlížením se mění a blíží se božskému vzoru; jejich charakter se uhlazuje, tříbí a zušlechťuje pro nebeské království. – 4T 616 IMCP 332.2

Vnímání, které si vybírá – Bůh si nepřeje, abychom poslouchali vše, co má být slyšeno, a dívali se na vše, co má být viděno. Zacpat si uši, abychom neslyšeli, a zavřít oči, abychom neviděli, je velkým požehnáním. Nejvíce bychom se měli snažit mít bystrý zrak, který nám umožní rozeznávat vlastní nedostatky, a citlivý sluch, který nám umožní zaznamenávat všechny výtky a rady, aby nám tyto věci vlivem naší nepozornosti a nedbalosti neunikaly a abychom nezapomínali na své poslání. IMCP 332.3

Udržujte vnímací schopnosti v pohotovosti – Jste-li zván, abyste se zúčastnil shromáždění, zamyslete se, zda vaše vnímací schopnosti jsou ve stavu zvažovat důkazy. Pokud nejste náležitě připraven, pokud máte v mozku zmatek, nemáte právo účastnit se shromáždění. Jste podrážděn? Jste v dobrém a příjemném rozpoložení, anebo jste vyveden z rovnováhy a rozrušen, což by vás vedlo k ukvapeným rozhodnutím? Máte pocit, že byste chtěl s někým bojovat? Pak tedy nechodte na shromáždění, protože jestli půjdete, je jisté, že budete přinášet Bohu hanbu. IMCP 332.4

Vezměte sekeru a začněte štípat dřevo nebo se dejte do něčeho jiného, co vyžaduje tělesnou námahu, dokud se Váš duch neuklidní a nebude otevřený prosbám ostatních. Stejně jako Váš žaludek působí rušivě na Váš mozek, tak i Vaše slova budou působit rušivě na shromáždění. Narušená funkce zaživacích orgánů způsobuje více potíží, než si mnozí uvědomují. – Manuscript 62, 1900 (MM 295) IMCP 333.1

Vliv tělesných choutek, které mají být podřízeny svědomí, na vnímání – Ti, kdo chtějí mít bystrou mysl, aby dokázali rozeznávat satanovy triky, musejí své tělesné choutky podřídit rozumu a svědomí. Pro získání dokonalého křesťanského charakteru jsou nezbytné dobré mravy a vytrvalé uplatňování vyšších schopností mysli. A síla nebo slabost mysli úzce souvisí s naší užitečností na tomto světě a s naší věčnou spásou. IMCP 333.2

Tělesná námaha zlepšuje vnímání – Mají-li si mladí lidé zachovat zdraví a svěžest, musejí přiměřeně namáhat mozek a svaly. Pak budou moci při poznávání Božího Slova využívat hluboce vyvinutou vnímavost a klidné nervy. Budou mít zdravou mysl a budou schopni si pamatovat vzácné myšlenky, které přináší Slovo Boží. Jeho pravdy budou potravou pro jejich mysl a v důsledku toho

bude jejich mozek schopen rozlišit pravdu od ostatního. Pak, jakmile to bude situace vyžadovat, budou moci každému, kdo bude mít zájem, s pokorou a bázní vysvětlit důvod naděje, kterou v sobě mají. – 6T 180 IMCP 333.3

Čím dokonalejší, tím vnímavější – Čím více se člověk přibližuje mravní dokonalosti, tím silnější je jeho jemnocit, tím citlivěji vnímá hřích a tím hlubší je jeho soucit s trpícími. – GC 570 IMCP 333.4

Žal zakalil Mariinu vnímavost. – Pak se odvrátila od andělů s myšlenkou, že musí najít někoho, kdo by jí dokázal říci, co bylo učiněno s Ježíšovým tělem. Oslovil ji jiný hlas: „*Ženo, co pláčeš? Koho hledáš?*“ Očima zalitými slzami Marie uviděla postavu muže a domnívaje se, že jde o zahradníka, „*řekla jemu: Pane, vzal-lis ty jej, pověz mi, kdes ho položil, ať já jej vezmu*“. – DA 790 IMCP 334.1

Ježíš poznáný po hlase – Ale Ježíš jí svým známým hlasem řekl: „*Maria.*“ Nyní poznala, že ten, kdo ji oslovil, není neznámý člověk, a jakmile se obrátila, uviděla před sebou živého Krista. Ve své radosti zapomněla, že byl ukřižován. Vrhla se k němu, aby objala jeho nohy a „*řekla jemu: Rabbóni*“. – DA 790 IMCP 334.2

Oddávání se svým choutkám otupuje vnímací schopnost – Vykupitel světa věděl, že oddávání se svým choutkám přináší tělesnou ochablost a otupuje vnímací schopnost, takže člověk nedokáže rozeznávat svaté a věčné věci. Věděl, že hovnění sobě sama ubírá mravní sílu a že člověk se především potřebuje obrátit, a to svým srdcem, myslí i duší od života pro sebe sama k životu v odpirání a sebeobětování. – Letter 158, 1909 (MM 264) IMCP 334.3

Hříchy zakalují vnímavost – Hřích zatemňuje naši mysl a zakaluje naši vnímavost. Když bude hřích vypuzen z našeho srdce, světlo „*známosti slávy Boží v tváři Ježíše Krista*“, osvětlující Jeho Slovo a odrážející se z tváře přírody, bude stále jasněji ukazovat, že je to „*Bůh silný, lítostivý a milostivý, dlouhočekající a hojný v milosrdenství a pravdě*“ (Lv 34,6). IMCP 334.4

V Jeho světle uvidíme světlo a naše mysl, srdce a duše bude změněna k obrazu Jeho svatosti. – MH 464, 465 IMCP 335.1

Zatemněná vnímavost – Pýcha, sebeláska, sobectví, nenávist, závist a žárlivost zatemnily lidskou vnímavost. – 2T 605 IMCP 335.2

Jak Ježíš čelil vnímavosti otupené hříchem – Ježíš se snížil k tomu, že na Sebe vzal lidskou podobu, aby pronikl k padlému lidstvu a pozvedl ji. Ale mysl lidí byla zatemněna hříchem, jejich schopnosti byly ochromeny a jejich vnímavost otupena, takže nedokázali rozeznat Jeho božský charakter pod rouchem lidskosti. Tento nedostatek uznání ze strany lidí byl překážkou v práci, kterou si pro ně přál vykonat, a aby svému učení dodal váhu, byl často nucen vysvětlovat a hájit svůj postoj. IMCP 335.3

Zmiňováním svého tajemného a božského charakteru se v nich snažil uvést jejich mysl do stavu, v němž by na ni mohla zapůsobit proměňující síla pravdy. Věci z přírody, které znali, používal jako příklady k objasnění božské pravdy. Půda srdce tak byla připravena přijmout dobré semeno. Svým posluchačům dával pocítit, že Jeho zájmy jsou totožné s jejich, že Jeho srdce bije pro ně a cítí jejich radosti i starosti a oni v něm viděli tak vysokou úroveň moci a ušlechtilosti, jaké se jejich nejctěnější rabíni nemohli ani zdaleka přiblížit. IMCP 335.4

Kristovo učení se vyznačovalo prostotou, důstojností a silou jim dosud neznámou. Bezděčně zvolali: „*Nikdy tak člověk nemluvil, jako tento člověk.*“ Lidé Ho poslouchali se zaujetím. – 5T 746, 747 IMCP 335.5

Neovládané vášně ničí schopnost vnímání – Nízké vášně je nutno důsledně držet na uzdě. Když je vášním dovoleno rozbíjet se, schopnost vnímání je bezohledně a hrozným způsobem vyčerpávána. Když se vášním podléhá, krev namísto toho, aby rovnoměrně obíhala všemi částmi těla a ulevovala tak srdci a pročistňovala mysl, je nucena v nadměrném množství proudit do vnitřních orgánů. Následkem toho přicházejí nemoci. Člověk nemůže být zdrav, dokud zlo není spatřeno a odstraněno. – SpT Series B, No. 15, p 18, Apr. 3, 1900 (CH 587) IMCP 335.6

Mysl může být naučena přijímat hřích – Než křesťan otevřeně spáchá hřích, v srdci probíhá dlouhá příprava, která je neznámá světu. Mysl ihned neklesne z čistoty a svatosti do zkaženosti, nemravnosti a zločinu. Zkažení těch, kteří byli stvořeni k Božímu obrazu, až ke krutosti nebo ďábelskosti trvá určitý čas. To, k čemu vzhlížíme, nás mění. Pěstováním nečistých myšlenek může člověk

svou mysl dovést k tomu, že hřích, který se mu dříve ošklivil, se pro něho stane příjemný. – PP 459
IMCP 336.1

Hračkou v rukou nepřítele – Bůh nedává člověku žádné povolení porušovat zákony jeho bytosti. Ale člověk tím, že podléhá ďábovým pokušením oddávat se nestřídmosti, uvádí své vyšší schopnosti do podřízenosti zvířeckým choutkám a vášním. Když ty získají nadvládu, člověk, který byl stvořen s úrovní jen o něco málo nižší než andělé a se schopnostmi připravenými pro rozvoj až na nejvyšší úroveň, se podvoluje moci satana. A satan získává snadný přístup k těm, kdo jsou v zajetí svých choutek. Své nestřídmosti někteří obětují polovinu, jiní dvě třetiny svých tělesných, duševních a mravních sil a stávají se hračkou v rukou nepřítele. – RH Sep. 8, 1874 (MYP 236) *IMCP 336.2*

Rada pro ženu, která se mylně domnívala, že je jí křivděno – Sestra D. byla v některých věcech oklamána. Myslela si, že Bůh jí dal zvláštní pokyny a vy oba jste tomu věřili a jednali podle toho. To, že si myslela, že má zvláštní rozpoznávací schopnost, je podvodný trik nepřítele. Je od přírody velmi všímavá, chápavá a předvídavá a má mimořádně citlivou povahu. Ďábel tyto její vlastnosti zneužil a oba vás zavedl na nesprávnou cestu. *IMCP 336.3*

Bratře D., celkem dlouho jsi byl otrokem. Hodně z toho, co sestra D. pokládala za rozpoznávací schopnost, byla žárlivost. Měla sklon vše posuzovat žárlivým okem, být podezřívavá, téměř ve všem si domýšlet zlo a téměř ničemu nevěřit. To způsobuje nešťastnou mysl, sklíčenost a pochybovačnost tam, kde by měla být víra a přesvědčení. Tyto nešťastné povahové vlastnosti jí přinášejí ponuré myšlenky, které způsobují, že se jí zmocňují neblahé předtuchy zla, přičemž vysoce citlivá povaha ji vede k domněnce, že je přehlížena, urážena a že je jí křivděno, když ve skutečnosti se nic takového neděje. ... *IMCP 337.1*

Tyto nešťastné povahové vlastnosti této ženy se silnou vůlí, musejí být změněny, jinak nakonec způsobí, že víra vás obou ztroskotá. – 1T 708, 709 *IMCP 337.2*

Nenechávejte se upoutat ďábovou mocí – To, k čemu vzhlízíme, nás mění. Uvažováním nad Boží láskou a láskou našeho Spasitele, rozjímáním nad dokonalostí božského charakteru a činěním si nároku na Kristovu spravedlnost na základě víry se máme změnit ke stejnému obrazu. Neshromažďujme tedy všechny ty nepříjemné obrazy nepravosti, zkaženosti a zklamání, důkazy to satanovy moci, a nevystavujme je v síních své paměti, aby zde podávaly truchlivou výpověď dokud naši duši nenaplní sklíčeností. Sklíčená duše znamená temnotu a člověk s takovou duší nejen sám nepřijímá Boží světlo, ale navíc je skrývá před ostatními. Ďábel miluje pohled na účinek obrazů svého vítězství, kterým je ztráta víry a odvahy lidských bytostí. – 5T 744, 745 *IMCP 337.3*

Prostředí a jeho vliv – Čím více je možno nechat pacienta venku na čerstvém vzduchu, tím méně péče potřebuje. Čím veselejší bude jeho okolí, tím více naděje v něm bude. Když bude zavřený v domě, třebaže nádherně zařízeném, bude stále rozmrzelejší a zasmušilejší. Postarejte se, ať je obklopen překrásnou přírodou, zařídte, ať je tam, kde uvidí růst květiny a uslyší zpívat ptáky a jeho srdce se dá do zpěvu společně s nimi. Jeho tělu a mysli se uleví. Jeho myšlenkové schopnosti budou probuzeny, jeho představivost podnícena a mysl připravena uvědomit si krásu Božího Slova. – MH 265 *IMCP 338.1*

Okolí zasahuje zkušenost člověka – Pak mi byla ukázána mladá dívka ..., která se odvrátila od Boha a zahalila ji temnota. Anděl řekl: „Určitou dobu se ubírala správným směrem. Co jí vstoupilo do cesty?“ Bylo mi ukázáno, co tomu předcházelo. Uviděla jsem, že to byla změna okolí. Začala se stýkat se stejně starými lidmi, kteří byli plní rozpustilosti a bezduché roz dováděnosti, pýchy a lásky ke světu. Nemusela podlehnout nepříteli, kdyby dbala těchto Kristových slov: „*Bděte a modlte se, abyste nevešli v pokušení.*“ Pokušení je asi všude kolem nás, to nás ale nenutí, abychom mu podléhali. Vyplatí se věrnost pravdě, která stojí nade vším. Její vliv nevede ke zkažení člověka, ale k jeho pozvednutí, oduševnění, očištění a povznesení k nesmrtelnosti a na trůn Boží. Anděl řekl: „Chceš mít Krista, nebo svět?“ *IMCP 338.2*

Ďábel předkládá svět ubohým smrtelníkům s jeho nejvábivějšími, klamnými lákadly. Ti na to okouzleně hledí a jeho třpyt a falešné pozlátko zastiňují slávu nebes a ten život, který je věčný jako trůn Boží. Život v pokoji, štěstí a s „radostí nevýmluvnou“, kdy člověk neví nic o soužení, smutku, bolesti nebo smrti, je obětován kvůli krátkému životu ve hříchu. – 2T 100, 101 *IMCP 338.3*

To, co člověk vidí, mění jeho osobnost. – To, co viděly její oči a co slyšely její uši, zkazilo její srdce. – 4T 108 *IMCP 338.4*

Vnímání zmatené výběrem časných výhod – Lot si zvolil jako bydliště Sodomu, protože hleděl více na časné výhody, které získá, než na mravní vlivy, kterými bude se svou rodinou obklopen. Co získal, pokud jde o věci tohoto světa? Jeho majetek byl zničen, část jeho dětí zahynula při zkáze tohoto hříšného města, jeho žena byla na cestě proměněna v solný sloup a on sám byl spasen, „a však tak, jako skrze oheň“. Ale tím hrozná důsledky jeho sobecké volby neskončily; charakter jeho dětí by tak protkán mravní zkažeností tohoto místa, že nedokázaly rozlišovat mezi dobrem a zlem, hříchem a spravedlností. – ST May 29, 1884 (MYP 419) *IMCP 339.1*

Vnímání slepé před věčnými pravdami – Ti, kdo zneužili prostředky náležející Bohu, budou žádáni, aby předložili účet ze svého správcovství. Někteří si je sobecky přivlastnili kvůli své lásce k penězům, jiní ztratili svědomí, které bylo otupeno sobeckostí dlouho chovanou v srdci. ... *IMCP 339.2*

Jejich mysl byla tak dlouho ovládána nízkostí a sobeckostí, že neumějí ocenit věčné věci. Neváží si spásy. Zdá se nemožné povznést jejich mysl tak, aby náležitě ocenili plán spasení nebo hodnotu vykoupení. Zcela se jich zmocnily sobecké zájmy. Přitahují jejich mysl a city jako magnet a strhují je dolů na nízkou úroveň. Někteří z těchto lidí nikdy nedosáhnou dokonalosti křesťanského charakteru, protože nevidí hodnotu a nezbytnou potřebu takového charakteru. Jejich mysl nemůže být povznesena tak, aby byli okouzleni svatostí. Sebeláska a sobecké zájmy tak pokrývaly jejich charakter, že je nelze dovést k tomu, aby odlišovali svaté a věčné věci od obyčejných. – 2T 519, 520 *IMCP 339.3*

Co oživuje vnímání – Když je srdce očištěno od sobectví a ješitnosti, vládne v něm plný soulad s poselstvím, které mu Bůh posílá. Vnímání je oživeno, city získávají ušlechtilost. „*Kdo z Boha jest, slova Boží slyší.*“ (J 8,47) – 5T 696 *IMCP 339.4*

36. Zásady motivace

Úspěch vyžaduje cíl – Úspěch v každé oblasti vyžaduje pevný cíl. Ten, kdo chce v životě dosáhnout opravdového úspěchu, musí před sebou stále vidět cíl, jenž je hoden jeho úsilí. Takový cíl je kladen před dnešní mládež. – Ed 162 *IMCP 341.1*

Mířit co nejvýše – Konkrétní místo, které nám bylo v životě přiděleno, bylo určeno našimi schopnostmi. Všichni nedosahují stejné úrovně a nedělají tutéž práci se stejnou šikovností. Bůh nečekává, že yzop nabude rozměrů cedru nebo že oliva dosáhne výšky majestátní palmy. Ale každý by měl mířit tak vysoko, jak mu to umožňuje spojení lidské a božské síly. – Ed 267 *IMCP 341.2*

Žáci by měli mít opravdový cíl – Učte žáky využívat nadání, která jim dal Bůh, k nejvyšším a nejsvatějším cílům, aby na tomto světě mohli vykonat co nejvíce dobra. Žáci se potřebují dozvědět co to znamená mít v životě opravdový cíl, a pochopit, co znamená opravdové vzdělání. – SpT Series B, No. 11, p 16, Nov. 14, 1905 *IMCP 341.3*

Kristus povzbuzuje ke vznešeným cílům – Chce nás povzbudit k nejvznešenějším cílům, chce ochránit náš nejvzácnější poklad. – COL 374 *IMCP 342.1*

Nevyužívání svých možností – Mnozí se nestanou tím, čím by mohli být, protože neuplatňují sílu, kterou v sobě mají. Mohli by se chopit božské síly, ale nečiní tak. Mnozí opustili oblast, v níž by mohli dosáhnout úspěchu, který by přinesl největší užitek. Usilováním o větší počty nebo hledáním příjemnější práce, pokoušejí se o něco, pro co nejsou uzpůsobeni. *IMCP 342.2*

Řada lidí, jejichž schopnosti jsou přizpůsobeny pro úplně jiné povolání, horlivě usiluje o vstup mezi učený stav, a potom ti, kdo by bývali mohli být úspěšní jako zemědělci, řemeslníci nebo ošetřovatelky, zabírají jako neschopní místa kazatelů, právníků nebo lékařů. Pak jsou zde zase jiní, kteří by bývali mohli vykonávat velmi zodpovědná povolání, ale kvůli nedostatku činorodosti, píce nebo vytrvalosti se spokojují s méně náročným místem. – Ed 267 *IMCP 342.3*

Velké možnosti v životě – A pokud jde o životní možnosti, kdo je schopen určit, kdo má velké a kdo malé možnosti? Kolik lidí s bezvýznamným postavením dosáhlo tím, že uvedlo v chod síly působící pro dobro tohoto světa, výsledků, které by jim mohli závidět i králové! – Ed 266 *IMCP 342.4*

„Něco lepšího“ – zákon správného způsobu života – „Něco lepšího“ je vůdčí zásadou výchovy, zákonem jediného správného způsobu života. Žádá-li nás Kristus, abychom se něčeho zřekli, nabízí místo toho vždy něco lepšího. *IMCP 342.5*

Mládež má často cíle a pěstuje činnost a zábavu nevypadající jako zlo, avšak nesplňující požadavky na nejvyšší dobro. Odklání svůj život od jeho nejvznešenějšího cíle. Násilné protiopatření nebo přímé pranýřování nemusí tyto mladé lidi přimět k tomu, aby se vzdali toho, co si cení tak vysoko. Dovedte je k něčemu lepšímu, než je předvádění se, přehnaná ctižádost nebo naprostá nevázanost. Umožněte jim poznat opravdovější krásu, vznešenější zásady a ušlechtlejší způsob života. Naučte je vzhlížet k Tomu, který „*všecken jest přežádostivý*“. *IMCP 342.6*

Jakmile je jednou pohled upřen na Něho, život nachází svůj smysl. Nadšení, velké zanícení a horlivost mládeže zde nachází svůj pravý cíl. Povinnost se stává radostí a obětí potěšením. Ctít Krista, být jako On, pracovat pro Něho se stává nejvyšším životním cílem a největší životní radostí. – Ed 296, 297 *IMCP 343.1*

Vyvolávat nejvyšší pohnutky k dosahování vyšší úrovně – Ti, kteří jsou připravováni na povolání lékařů a ošetřovatelek, by měli být každý den vedeni tak, aby to v nich vyvolávalo ty nejvyšší pohnutky k dosahování lepší úrovně. Měli by navštěvovat naše internátní školy a školy s praktickou výukou a učitelé v těchto vzdělávacích ústavech by si měli uvědomovat svou povinnost s žáky a studenty zodpovědně pracovat a modlit se s nimi. Ti by se v těchto školách měli naučit být opravdovými lékařskými misionáři pevně vázanými službou evangelia. – SpT Series B, No. 11, p 12, Nov. 14, 1905 *IMCP 343.2*

Sobecká bezcílnost hloupého boháče – Cíle tohoto muže nebyly o nic vyšší než cíle obyčejných zvířat, která zahynou. Žil, jakoby zde nebyl žádný Bůh, žádné nebe, žádný budoucí život,

jakoby vše, co měl, bylo pouze jeho a jakoby Bohu nebo člověku nic nedlužil. Tohoto muže vylíčil žalmista, když napsal: „*Říká blázen v srdci svém: Není Boha.*“ – COL 257, 258 IMCP 343.3

Bezcílný život jako smrt zaživa – Bezcílný život je smrt zaživa. Mysl by se měla zabývat tím, co očekáváme od věčnosti. Přispěje to ke zdraví těla i mysli. – RH July 29, 1884 (CH 51) IMCP 343.4

Bezcílnost je hostitelem cizopasníků – Jednou z hlavních příčin duševní nevyrovnanosti a mravní slabosti je to, že se člověk nesoustředí na cíle, které si jeho soustředění opravdu zaslouží. Pyšníme se tím, jak je mezi lidmi rozšířená literatura, ale přibývání knih, třebaže takových, které samy o sobě nejsou škodlivé, může přinášet vyložené zlo. ... IMCP 343.5

Velký díl časopisů a knih, které jako žáby v Egyptě zaplavují zemi, přináší pouze zbytečnou, prázdnou a vysilující četbu a navíc jde o knihy nečisté a zkažené. Jejich důsledkem je nejen otrávení a znetvoření mysli, ale i zkažení a zničení duše. IMCP 344.1

Bezcílný člověk s lhostejnou myslí a srdcem se stává snadnou kořistí zla. Na nemocných, odumírajících organismech se daří cizopasníkům. Líná mysl se stává ďáblovou dílnou. Nechť je mysl zaměřována na vysoké a svaté ideály, nechť život má ušlechtilý cíl a smysl, který člověka plně pohlcuje, a zlo pak nenajde příliš pevné půdy pod nohama. – Ed 189, 190 IMCP 344.2

Bezcílnost způsobuje náchylnost k nestřídmosti – Abychom dosáhli ke kořenům nestřídmosti, musíme jít hlouběji než k užívání alkoholu nebo tabáku. Náchylnost k nestřídmosti může být způsobena zahálčivostí, bezcílností nebo pohybem ve špatné společnosti. – Ed 202, 203 IMCP 344.3

Zla patřící mezi ty, kterých je nutno se hrozit nejvíce – Mezi zla, kterých je nutno se nejvíce hrozit, patří lenost a bezcílnost. Přesto je tíhnutí mladých lidí ke většině druhů sportu předmětem úzkostlivých obav těch, kterým leží na srdci jejich dobro. ... Povzbuzují v nich zalíbení v radovánkách a vzrušení, pěstují tak v nich nechuť k užitečné práci a sklon k vyhýbání se běžným úkolům a povinnostem. Ničí jejich schopnost střízlivě nahlížet na životní realitu a jejich smysl pro tiché životní radosti. Tím jsou otevírány dveře nevázanosti a bezuzdnosti s jejich hroznými důsledky. – Ed 210, 211 IMCP 344.4

Nikdo nemá žít bezcílný život – Každý člověk má sloužit. Má využívat veškerou tělesnou, mravní a duševní sílu posvěcenou Duchem svatým, aby se stal Božím pomocníkem. Všichni jsou zavázáni zasvětit svůj život bezvýhradně službě Bohu. Mají spolupracovat s Ježíšem Kristem na vznešeném díle spočívajícím v pomáhání ostatním. Ježíš zemřel pro každého člověka. Vykoupil každého člověka obětováním Svého života na kříži. Učinil tak, aby člověk již nežil bezcílný, sobecký život, ale aby žil pro Ježíše Krista, který zemřel pro jeho spásu. Všichni nejsou povoláni, aby se dali na kazatelskou dráhu, nicméně měli by sloužit Bohu. Vybere-li si člověk život ve službě pouze sobě samému, je to urážka svatého Ducha Božího. – Letter 10, 1897 (4BC 1159) IMCP 344.5

Vštěpovat správné pohnutky – Mladým i starým lidem by měly být vštěpovány správné pohnutky ke službě. Žáci a studenti by měli být vychováni tak, aby z nich vyrostli užiteční lidé. Měly by být používány všechny prostředky, které je povznesou a zušlechtí. Měli by být učeni co nejlépe využívat své síly, aby svou tělesnou a duševní sílu uplatňovali ve stejné míře. Je třeba v nich pěstovat smysl pro pořádek a kázeň a ukazovat jim sílu, kterou v sobě má život v neposkvrněnosti a pravdě. To jim pomůže v přípravě na užitečnou službu. Každým dnem budou čistší a silnější a díky Jeho milosti a čtení Jeho Slova lépe připraveni směle se stavět proti zlu. – RH Aug. 22, 1912 (FE 543) IMCP 345.1

Skutky odhalují pohnutky – Skutky člověka odhalují jeho zásady a pohnutky. Ovoce, které nesou mnozí, kdo se prohlašují za rostliny v Hospodinově vinici, ukazují, že nejsou nic jiného než hloží a trní. I když celá církev schvaluje nesprávné jednání některých svých členů, tento souhlas nedokazuje, že nesprávné je správné. Nemůže učinit vinné hrozny z bobulí trnitých keřů. – 5T 103 IMCP 345.2

Jsou posuzovány pohnutky, ne vnější podoba – Důležitým úkolem každého je důkladně poznat nejvnitřnější ráz svého běžného chování a pohnutky, jež ho vedou k jeho jednání. Každý potřebuje poznat konkrétní pohnutky, které vedou ke konkrétním skutkům. Každý skutek je posuzován, a to ne podle vnější podoby, ale podle pohnutky, která jej vyvolala. IMCP 345.3

Kristovi následovníci nacházejí nové pohnutky – Žádné jiné vzdělání se nevyrovná vzdělání, které ve svém životě získá ten, kdo se učí poznávat charakter Boha. Ti, kdož se stávají Kristovými následovníky, zjišťují, že dostávají nové pohnutky k jednání a že je napadají nové myš-

lenky, a výsledkem jsou nové skutky. Postup vpřed ale mohou učinit pouze skrze střety, neboť zde je nepřítel, který proti nim stále bojuje, předkládá jim pokušení, aby jejich duši přiměl k pochybnostem a ke hřešení. Člověk má zděděné a vypěstované sklony ke zlu, které musí přemoci. Choutky a vášně musejí být podvoleny moci Ducha svatého. Na této straně věčnosti je tento zápas bez konce. Ale přestože je zde nutno neustále bojovat, čekají zde taktéž vzácná vítězství, která je možno získat. Triumf nad vlastním já a hříchem má větší hodnotu, než jakou si dokáže mysl představit. – CT 20 *IMCP 346.1*

Dvě protichůdné základní pohnutky – Bible vysvětluje sama sebe. Jednotlivé texty Bible je třeba vzájemně porovnávat. Člověk, který se vzdělává, by se měl naučit vnímat Slovo Boží jako celek a chápat souvislosti mezi jeho jednotlivými částmi. Měl by se dobře seznámit s jeho nádherným ústředním tématem – s původním Božím záměrem s tímto světem, se vznikem velkého sporu a s dílem vykoupení. Měl by pochopit podstatu dvou protichůdných základních myšlenek, které spolu soupeří o svrchovanou moc, a měl by se naučit stopovat jejich působení v zaznamenaných dějinách a proroctvích až k velkému konci. Měl by se naučit poznávat, jak tento spor zasahuje do každé etapy lidské zkušenosti, jak člověk v každém svém skutku odhaluje jednu z těchto dvou základních protichůdných pohnutek a jak, ať chce či nechce, i nyní rozhoduje o tom, zda bude shledáno, že se ocitl na správné straně tohoto sporu. – Ed 190 *IMCP 346.2*

Každý skutek má dvojí povahu – Každé jednání má dvojí povahu a význam. Je čestné nebo nečestné, správné nebo nesprávné, a to podle pohnutky, která k němu vede. Nesprávné jednání, je-li často opakováno, zanechává trvalý vliv na mysl toho, kdo se ho dopouští, a taktéž na mysl těch, se kterými ho spojuje nějaký vztah, ať již duchovní či časný. Rodiče nebo učitelé, kteří nevěnují pozornost malým nesprávným skutkům, způsobují, že si je mládež osvojuje jako zvyk. – RH May 17, 1898 (CG 201) *IMCP 347.1*

Skutky čerpají svou hodnotu z pohnutek – Každý skutek čerpá svou hodnotu z pohnutky, která k němu vede, a pokud člověk nemá vysoké, čisté a nesobecké pohnutky, nebude mít nikdy vyrovnanou mysl a charakter. – YI April 7, 1898 (SD 171) *IMCP 347.2*

O povaze skutků rozhodují pohnutky k nim – O povaze našich skutků rozhodují pohnutky, které k nim vedou a které jim dávají cejch hanebnosti nebo vysoké mravní hodnoty. Bůh nepovažuje za nejvzácnější velké věci, které vidí každé oko a vychvalují každá ústa. Malé úkoly plněné s radostí, malé dary, které nedělají žádný rozruch a které se v lidských očích mohou zdát bezcenné, stojí v Jeho očích často nejvýše. Srdce naplněné vírou a láskou je Bohu dražší než nejnákladnější dar. Chudá vdova věnovala „*všecku živnost svou, kterouž měla*“. Připravila se o jídlo, aby dala dva šarty na věc, kterou milovala. Udělala to ve víře a s přesvědčením, že její nebeský otec nepřehlédne její velkou nouzi. Tento nesobecký duch a dětsky prostá víra byla příčinou Spasitelovy pochvaly. – DA 615 *IMCP 347.3*

Bůh odhaluje pohnutky – Bůh vede svůj lid kupředu, krok za krokem. Uvádí Své děti do situací, které jsou připraveny pro to, aby odhalily, co se skrývá v jejich srdci. Někteří na jednom místě obstojí, ale jinde sejdou z cesty. Při každém dalším kroku kupředu je srdce zkoušeno o něco přísněji. Když někdo zjišťuje, že se jeho srdce brání přímému Božímu vlivu, mělo by ho to přesvědčit, že ho čeká ještě hodně práce, aby zvítězil, jinak bude nakonec Hospodinem odmítnut. – RH April 8, 1880 (HC 162) *IMCP 347.4*

Naše skryté pohnutky rozhodují o našem osudu – Naše skutky, naše slova i naše nejskrytější pohnutky mají svou váhu při rozhodování, zda náš osud bude dobrý či zlý. Přestože na ně možná my sami zapomeneme, ponese své svědectví pro naše ospravedlnění nebo odsouzení. – GC 486, 487 (1911) *IMCP 348.1*

Bůh hodnotí člověka podle čistoty jeho pohnutek – Bůh nehodnotí lidi podle bohatství, vzdělání nebo postavení. Hodnotí je podle čistoty jejich pohnutek a půvabu jejich charakteru. Dívá se na ně a zkoumá kolik v sobě mají Jeho Ducha a nakolik se v jejich životě odhaluje Jeho podoba. Být velikánem v Božím království znamená mít pokoru, prostou víru a čistou lásku jako malé dítě. – MH 477, 478 *IMCP 348.2*

Bůh posuzuje podle pohnutek – Na chování kazatelů je toho hodně, co by mohli zlepšit. Mnozí své nedostatky vidí a uvědomují si je, a přesto vypadají, jakoby nevěděli o vlivu, kterým pů-

sobí. Jsou si vědomi svých skutků, když je provádějí, ale nechávají je vymizet ze své paměti, a proto se nemění. *IMCP 348.3*

Kdyby se kazatelé nad svými každodenní skutky důkladně zamýšleli a pečlivě je hodnotili s cílem vypořádat vlastní životní návyky, lépe by znali sami sebe. Podrobným zkoumáním svého chování v každodenním životě a za všech okolností by poznali vlastní pohnutky, hybné síly, které je ovládají. Toto každodenní hodnocení svých skutků pro zjištění, zda je svědomí schvaluje či odsuzuje, je nezbytné pro každého, kdo chce dospět k dokonalosti křesťanského charakteru. *IMCP 348.4*

U mnoha skutků, jež jsou schvalovány jako dobré činy, dokonce i jako projevy laskavosti, by při bližším zkoumání bylo zjištěno, že byly vyvolány špatnými pohnutkami. Mnohým se dostává uznání za ctnosti, které nemají. Zpytovatel srdcí zkoumá lidské pohnutky a skutky, které mají velké lidské uznání, často zaznamenává jako pramenící ze sobeckých pohnutek a hanebného pokrytectví. Každý skutek našeho života, ať vznešený a chvályhodný či zasluhující odsouzení, je posuzován Zpytovatelem srdcí podle pohnutek, jež k němu vedly. – 2T 511, 512 *IMCP 348.5*

Někdy je těžké rozeznat vlastní pohnutky – Uprostřed starostí uspěchaného života je někdy těžké rozeznat vlastní pohnutky, ale každý den směřujeme buď k dobru či ke zlu. – 5T 420 *IMCP 349.1*

Skutečné obrácení mění pohnutky – Skutečné obrácení znamená rozhodnou změnu pocitů a pohnutek; je to opravdové zpřetrhání pout se světem, útěk z jeho duchovního prostředí, vymanění se z moci jeho myšlenek, názorů a vlivů. – 5T 82, 83 *IMCP 349.2*

Šlechtné základní pohnutky duše – Víra, naděje a láska jsou šlechtné základní pohnutky duše. Právě na ně působí správný způsob čtení Bible a rozjímání nad ní. Navenek ihned rozpoznatelná krása Bible, krása použitých přirovnání a výrazových prostředků je pouhým pozadím jejího skutečného pokladu, který v sobě obsahuje, a sice krásy svatosti. V jejím poselství o člověku, který chodil s Bohem, můžeme zachytit odlesk Jeho slávy. V Něm, který „*všecken jest přežádostivý*,“ spatřujeme Toho, vedle Něhož je všechna krása země a nebe nic než matný odraz. „*A já budu-liť povýšen od země*,“ řekl, „*všecky potáhnu k sobě*.“ (J 12,32) – Ed 192 *IMCP 349.3*

37. Vzdělávací zásady

Mysl a city potřebují výchovu – Bůh dal člověku rozum, dal mu myšlenkové schopnosti. Pokud jsou ale ponechány ladem a nejsou cvičeny, ponechávají člověka na úrovni divokého pohana. Mysl a city potřebují působení výchovy a vedení učitelů. Učitelé musejí své svěřence tím, že jim budou vštěpovat pravidlo za pravidlem a zásadu za zásadou, vést a vychovávat k tomu, aby při všem, co dělají, spolupracovali s Bohem. Bůh působí na člověka světlem Svě pravdy. Mysl osvícená pravdou pravdu jasně rozlišuje od zla. – Letter 135, 1898 *IMCP 350.1*

Bůh plně schvaluje vysoce vzdělanou mysl – Lidská mysl je schopná rozvoje na vysokou úroveň. Život věnovaný Kristu by neměl být životem v nevědomosti. Mnozí se vyjadřují proti vzdělání, protože Ježíš si vybral nevzdělané rybáře, aby kázali Jeho evangelium. Tvrdí, že ukázal, že dává přednost nevzdělaným. Jeho učení věřila řada vzdělaných a ctěných lidí. Kdyby se beze strachu řídili přesvědčením svého svědomí, následovali by Ho. Jejich schopnosti by byly uvítány a využity ve službě Kristu, kdyby je bývali nabídli. Avšak před mračícími se knězi a podezřívavými vladaři neměli mravní sílu hlásit se ke Kristu a dávat v sázku svou pověst kvůli prostého Galilejského.

... *IMCP 350.2*

Ježíš nepohrdal vzděláním. Plně schvaluje vysoce vzdělanou mysl, je-li posvěcena láskou a bázní Boží. Prostí muži, které si vybral, s Ním byli tři roky, po které byli vystaveni zušlechťujícímu vlivu Majestátu nebes. Kristus byl největší učitel, jakého kdy svět poznal. *IMCP 351.1*

Bůh přijme mladé lidi s jejich nadáním a bohatstvím citů, pokud se Mu zasvětí. Mohou dosáhnout nejvyššího stupně rozumové vyspělosti a pokud se budou řídit náboženskými zásadami, mohou pokračovat v díle, kvůli jehož provedení Kristus sestoupil z nebe, a toto činíce, být Mistrovými spolupracovníky. – RH June 21, 1877 (FE 47, 48) *IMCP 351.2*

Neuspokojovat se s průměrnou prací – Správný učitel se neuspokojuje s průměrnou prací. Neuspokojuje se s vedením svých žáků k nižší než nejvyšší úrovni, jakou mohou dosáhnout. Nemůže mu stačit předávat jim pouze odborné znalosti, dělat z nich pouhé šikovné účetní, zručné řemeslníky nebo úspěšné obchodníky. Jeho cílem je nadehnout je pro zásady pravdy, poslušnosti, cti, bezúhonnosti a neposkvrněnosti – zásady, které z nich učiní účinný nástroj k pozvedávání společnosti na vyšší úroveň. Nade vše ostatní si přeje, aby si do života odnesli velké umění nesobecky sloužit. *IMCP 351.3*

Pozvednout mysl výše – Bylo mi sděleno, že musíme mysl našich žáků a studentů pozvednout výše, než mnozí pokládají za možné. Mysl a srdce je nutno učit zachovávat si neposkvrněnost každodenním přijímáním doušek ze studnice věčné pravdy. Boží mysl a ruka uchránily svědectví o stvoření v jeho čistotě po všechny věky. Jedině Slovo Boží nám podává nefalšovanou zprávu o stvoření našeho světa. Toto Slovo by mělo být hlavním předmětem výuky v našich školách. Zde můžeme rozmlouvat s patriarchy a proroky, zde se můžeme dozvědět, co naše vykoupení stálo Toho, který byl od počátku rovný Svému Otci a obětoval Svůj život, aby lid před Ním mohl stanout očištěn ode všech nízkých, zemských věcí, navrácen k Božímu obrazu. *IMCP 351.4*

Opravdové vzdělání vyžaduje skloubení rozumových schopností s mravní silou. – Hospodin již dlouho čeká, kdy naši učitelé začnou chodit ve světle, které jim seslal. Aby Ježíš mohl v člověku oživit mravní obraz Boha, člověk musí pokořit vlastní já. K tomu, aby naše vzdělávací ústavy mohly získat náležitou podobu, se musí výrazně změnit charakter vzdělání v nich poskytovaného. Pouze skloubení rozumových schopností s mravní silou při získávání vzdělání umožňuje dosáhnout úrovně dané Božím Slovem. – RH Sep. 3, 1908 (FE 527) *IMCP 352.1*

Opravdová zbožnost povznáší a zušlechťuje – Naši lidé na všech místech se spokojují s příliš nízkou úrovní a příliš úzkým obzorem své mysli. Nechávací se vést záměry lidských společenství místo Kristovými záměry a dovolují, aby jejich charakter byl utvářen světským duchem místo Kristovým Duchem. Bylo mi sděleno, abych našim lidem řekl: „Upírejte svůj zrak nad zemské věci k věcem nebeským. Číslo nejsou žádným důkazem úspěchu. Kdyby byly, satan by si mohl činit velké nároky. Je jím mravní síla, kterou jsou prostoupeny naše instituce, školy a sbory. Ztělesňovat Krista

v Jeho ctnostech by mělo být potěšením pro všechny, od těch v nejvyšším po ty v nejnižším postavení. Necht' naši učitelé učí, že pravá zbožnost, láska projevovaná poslušností Bohu povznáší a zušlechťuje.“ – Letter 316, 1908 *IMCP 352.2*

Potřeba důkladnosti – Abychom při budování charakteru uspěli, potřebujeme důkladnost. Musíme mít opravdové odhodlání vykonávat záměry Mistra stavitele. Prkna musejí být z pevného dřeva a nepřichází v úvahu žádná nedbalá a nespolehlivá práce, protože by způsobila zřícení stavby. Do této práce se musí zapojit celá bytost. Vyžaduje to sílu a energii, není zde žádný prostor pro to, aby se člověk nechal vysilovat nedůležitými věcmi. Do díla se musí dát odhodlaná lidská síla ve spolupráci s božským Pomocníkem. Musí být vynakládáno upřímné, vytrvalé úsilí odtrhnout se od zvyků, pravidel jednání a myšlení a organizací tohoto světa. Nutné je uvažování do hloubky, upřímné odhodlání a ničím neotřesitelná bezúhonnost. Není ani kousek místa pro zahálku. Život je posvátný dar a každý jeho okamžik by měl být moudře využit. – YI Feb. 19, 1903 (HC 84) *IMCP 352.3*

Nicotné věci oslabují mysl – Ten, kdo si místo všeobíhajících zásad Božího Slova vezme za své bezcenné názory a svůj čas a pozornost plně věnuje obyčejným a nicotným věcem, zjistí, že jeho mysl zakrňuje a slábne. Ztratí schopnost zdokonalovat se. Mysl je nutno vycvičit k tomu, aby pochopila důležité pravdy o věčném životě. – Letter 64, 1909 *IMCP 353.1*

Nezanedbávat časné věci – Život je příliš důležitý na to, aby byl věnován časným a zemským záležitostem, aby byl stráven úzkostnými starostmi o věci, které jsou naprosto nicotné ve srovnání s věčnými věcmi. Bůh nás přesto povolal, abychom Mu sloužili v časných věcech života. Pilnost při této práci je stejně hodnotnou součástí pravého náboženství jako zbožnost. Bible nepodporuje zahálčivost, která je největší kletbou, jaká postihuje náš svět. Každý člověk, který je opravdově obrácen, je pilný pracovník. – COL 343 *IMCP 353.2*

Úroveň lidí povoláných vyučovat* – Boží věc si žádá učitelé, jejichž mravní hodnoty stojí tak vysoko, že jim může být svěřeno vzdělávání ostatních. Žádá si lidi, kteří jsou pevní ve víře, ohleduplní a trpěliví, kteří chodí s Bohem a odvracejí se i od „všelike zlé tvárnosti“, kteří jsou v tak úzkém spojení s Bohem, že mohou šířit Jeho světlo – jednoduše řečeno vznešené křesťany. Dobré dojmy, které zanechají, nebudou nikdy vymazány a výchova, kterou takto dají svým svěřencům, vydrží na věčnost. Na to, na co je při této výchově zapomenuto, už zřejmě nikdy nepříjde řada. Kdo se chopí této práce? *IMCP 353.3*

Potřebovali bychom odhodlané mladé lidi, kteří v sobě mají pevně zakořeněnou víru a mají tak živé spojení s Bohem, že by mohli na doporučení našich vedoucích bratrů jít na vyšší školy v naší zemi, kde by měli širší pole pro studium a pozorování. Setkávání se s lidmi různých druhů myslí, poznávání působení a výsledků obecně rozšířených vzdělávacích metod a seznámení se s teologií tak, jak se vyučuje v předních vzdělávacích ústavech, by pro tyto pracovníky bylo velmi cenným přínosem a připravilo by je to na práci pro vzdělané lidi a utkvání se s omyly vládnoucími v dnešní době. Takový způsob používali kdysi valdenští a budou-li naši mladí věrní Bohu, mohli by odvést kus dobré práce, a to i během získávání svého vzdělání, zasíváním semen pravdy do myslí ostatních. – 5T 583, 584 *IMCP 354.1*

Správné návyky se projevují na charakteru – Vytváření správných návyků v dětech by se mělo projevit na jejich mysli a charakteru tak, aby si v životě zvolily správnou cestu. Přivést tyto děti pod přímý vliv Ducha Božího, vychovávat a ukázněvat je v duchu Hospodinových přikázání, znamená velmi hodně. Vytváření správných návyků v dětech, tím že na ně působíme správným duchem, vyžaduje soustředěné úsilí ve jménu Ježíše a s Jeho silou. Učitel musí být vytrvalý a při prosazování pravidla za pravidlem a zásady za zásadou neúnavně uplatňovat trpělivost a shovívavost, soucit a lásku a připoutávat děti ke svému srdci Kristovou láskou, kterou v sobě musí odhalovat. – CEEd 153 (FE 268) *IMCP 354.2*

Lidské charaktery nejsou utvořeny podle jednoho vzoru – Je třeba, aby si učitelé uvědomili, že nejednají s anděly, ale s lidskými bytostmi se stejnými vášněmi, jaké se zmocňují jich samých. Lidské charaktery nejsou utvořeny podle jednoho vzoru. Každou součást svého charakteru dostávají děti jako dědictví a odhalují se v nich kladné i záporné charakterové rysy. To by si měl uvědomit každý učitel. Bude se setkávat se zděděným a vypěstovaným pokřivením lidského charakteru stejně jako s jeho krásou a bude si muset v sobě vypěstovat velký nadhled, aby se naučil, jak jednat s

chybujícími v zájmu jejich dobra zde na tomto světě i na věčnosti. Není-li bráněno vznětlivosti, nesnášenlivosti, pýše, sobectví a samolibosti, tyto vlastnosti napáchají hodně zla, které může člověka bez umění kormidlovat vrhnout ve vratké bárce na rozbouřené moře, kde bude hrozit, že se stane hříčkou satanových pokušení zmítanou ve vlnách, dokud neztroskotá. Každý učitel má své zvláštní charakterové rysy, na které si musí dávat pozor, protože jinak by ho satan na základě jeho neposvěcených charakterových rysů mohl využít jako svého prostředníka k ničení lidských duší. – Letter 150, 1893 (FE 277, 278) *IMCP 354.3*

Nutnost následování Kristova příkladu při působení na lidskou mysl – Každý den je třeba uplatňovat působivou sílu, víru, jež působí prostřednictvím lásky a očisťuje duši učitele. Má pro vás nejvyšší vážnost zjevená Boží vůle? Budete-li v sobě mít Krista, tu naději slávy, pak Boží pravda bude na vaši přirozenou povahu účinkovat tak, že její proměňující síla se projeví ve změněném charakteru a v tom, že nebudete vlivem svého neposvěceného srdce a povahy před žádným svým žákem převracet Boží pravdu v lež ani projevy své sobecké, nesnášenlivé povahy naprosto odlišné od povahy Kristovy při působení na lidskou mysl odhalovat, že pro vás vždy a všude neplatí Kristova slova „*Dosti máš na mé milosti*“. Budete tak prokazovat, že Bůh nad vámi má svrchovanou moc nejen formálně, ale i ve skutečnosti a v pravdě. Je nutno se oprostít ode všeho nežádoucího a nepodobného Kristu, jakkoli obtížné to pro upřímného věřícího může být. – CEed 148 (FE 263, 264) *IMCP 355.1*

Neustálé odsuzování dítě odrazuje – Nebe v dítěti vidí nevyvinutého muže nebo ženu se schopnostmi a silami, které, budou-li správně řízeny a rozvíjeny s nebeskou moudrostí, stanou se vlastnostmi, prostřednictvím kterých mohou na člověka působit božské vlivy tak, aby se stal Božím pomocníkem. Ostrá slova a neustálé odsuzování dítě pouze odrazují a nikdy ho nezmění. Nechejte si pro sebe všechna nedůtklivá slova, udržujte svého ducha v poslušnosti Ježíši Kristu, pak získáte pochopení pro ty, kteří byli svěřeni do vaší péče. Neprojevujte netrpělivost a nelitostnost, protože kdyby tyto děti nepotřebovaly výchovu, nemusely by chodit do školy. Potřebují být trpělivě, vlídně a s láskou vedeny vzhůru po žebříku vedoucímu k dokonalosti a stoupat příčku po příčce, získáváje znalosti. – CEed 147 (FE 263) *IMCP 356.1*

Opatrnost při vylučování studentů – Dávejte si velký pozor na to, co způsobujete vylučováním studentů. Je to velmi vážná věc. Tento trest by měl následovat pouze po velmi těžkém přestupku. *IMCP 356.2*

Je nutno pečlivě zvážit všechny okolnosti spojené s takovým případem. Studenti poslaní na školu z domova, ať blízkého či vzdáleného tisíce a tisíce mil, jsou z něj pryč a jsou zbaveni jeho výhod, a pokud jsou ze školy vykázáni, ztrácejí školní výsady. Všechny jejich náklady musí uhradit někdo, kdo v ně vkládal naději a věřil, že jeho peníze nebudou vydány zbytečně. Student vejde nebo upadne v pokušení a musí být za svůj přestupek trestán. Trpce si uvědomuje, že se to s ním potáhne i v dalším životě a přináší zklamání těm, kdo věřili, že si pod vlivem svého pobytu ve škole vybuduje charakter, kterým splatí vše, co bylo do něho vloženo. *IMCP 356.3*

Za své pošetilé jednání je pak vyloučen. Co bude dělat? Odvaha je na nejnižším bodě; nemá v sobě odvahu a ani mužnost. Byly do něho zbytečně vloženy peníze a ztratil drahocenný čas. Stěží se najde někdo vlídný a laskavý, kdo si bude uvědomovat břímě, tížící tyto duše. Jaký pak div, že této situace využívá satan. Tyto duše jsou vrženy na satanovo bojiště a ty nejhorší vlastnosti lidského srdce vystupují na povrch, sílí a získávají převahu. – Letter 50, 1893 *IMCP 356.4*

Nevytvářejte v ostatních pocit nespravedlnosti – Když narážíte na podivné chování těch, kteří nemají biblické náboženství, ale pouze vyznání, nezapomínejte, že jste křesťan. Když se přestáváte ovládat a dáváte jim třebas i tu nejmenší příležitost myslet si, že s nimi špatně zacházíte, značně tím omezujete svůj vliv. Nezanechávejte v jejich myslích takový dojem, pokud se toho dokážete vyvarovat. V této době zkoušky si budujeme charakter pro budoucí nesmrtelný život, ale to není vše, neboť při budování této stavby musíme být nesmírně opatrní na to, jak stavíme, protože ostatní budou stavět podle vzoru, který jim dáme. – Letter 20, 1892 (MM 209) *IMCP 357.1*

Mysl musí mít nezávadnou potravu – Mysl, stejně jako tělo, musí mít nezávadnou potravu, aby byla zdravá a silná. Dávejte svým dětem náměty ke hlubšímu přemýšlení, které zacházejí dále než pouze k jejich bezprostředním zájmům. Mysl, která dýchá čisté, svaté ovzduší, se nestane maličnou, povrchní, ješitnou a sobeckou. *IMCP 357.2*

Žijeme v době, kdy vše falešné a plytké je vyzdvihováno nad to, co je opravdové, přirozené a trvalé. Mysl musí být chráněna před vším, co by ji vedlo špatným směrem. Neměla by být zatěžována bezcennými romány, které neposilují myšlenkové schopnosti. Myšlenky mají stejnou povahu jako strava, kterou předkládáme mysli. – Letter 27, 1890 (CG 188) *IMCP 357.3*

Knihy nevěřících autorů* – Učení se z knih napsaných nevěřícími způsobuje velké škody. Do mysli a srdcí žáků a studentů je tak zaséván koukol. Mozku je však často předkládána tato strava, přičemž mnozí mají jen bídné znalosti předmětů, které se týkají otázek souvisejících s věčností, kterým by měli rozumět. *IMCP 357.4*

Čas je vzácná hřivna. Každý den je nám propůjčována a budeme předvoláni, abychom Bohu složili účty z toho, jak jsme s ní hospodařili. Musí být využívána k Boží slávě a pokud chceme prodloužit svůj život, pokud chceme získat život, který lze poměřovat s životem Božím, musíme mysli dávat nezávadnou potravu. Člověk by neměl ztrácet čas, který může využít ke konání dobra. – Manuscript 15, 1898 *IMCP 358.1*

Žáci a studenti se musejí učit poslouchat Boha – Vidím, že v našich školách musejí učitelé pod Božím vedením hodně působit na city a projevovat city, ale nejdůležitější věcí, kterou se žáci musejí naučit, je celým srdcem, celou myslí a s vynaložením vši síly poznávat Boha a bezvýhradně Ho poslouchat. Otázka spásy lidské duše je nejdůležitější učební látkou v životě člověka. Žádná oblast literatury nebo vzdělávání ve vědách zaznamenaných v knihách by neměla mít absolutní přednost. Ale známost Boha a Ježíše Krista, kterého seslal, je život věčný. *IMCP 358.2*

Žáci a studenti by si měli brát sebou do školního života lásku k Bohu a bázeň Boží. To je moudrost tak vzácná, že to slovy nelze vyjádřit. Budou-li spojeni s Bohem, bude o nich možno říci stejně jako o Danielovi, že Bůh jim dal moudrost a známost všech tajemství. *IMCP 358.3*

Výuka je potřebná, Šalamounova moudrost je žádoucí, ale daleko více žádoucí a důležitá je moudrost Většího než Šalamoun. Učení se v našich školách nám nemůže přinést schopnost dosáhnout ke Kristu, ale skrze Krista můžeme dosáhnout na vrchol všech věd, neboť Bible říká: „*A v něm jste doplněni.*“ (Ko 2,10) Naším nejdůležitějším úkolem je poznat a uznat Boha, který pak bude řídit naše kroky. – Letter 120, 1896 *IMCP 358.4*

38. Vyváženost výchovy a vzdělávání

Výchova má důsledky pro věčnost – Výchova je práce, jejíž účinek bude vidět po celou věčnost. – 6T 154 *IMCP 359.1*

Obnovit vnitřní soulad v lidské bytosti – Hlavním cílem výchovy by mělo být navrátit duši k Božímu obrazu. Na počátku Bůh učinil člověka podle Svého podobenství. Obdařil ho ušlechtilými vlastnostmi. Jeho mysl byla vyvážená a všechny schopnosti jeho bytosti byly ve vzájemném souladu. Ale pád a jeho důsledky znamenaly zneužití těchto darů. Hřích poškodil a téměř vymazal Boží obraz v člověku. A právě za účelem jeho obnovení byl vytvořen plán spasení a člověku byl dán život jako zkouška. Hlavním účelem života, účelem, který je základem pro vše ostatní, je přivést člověka zpět k dokonalosti, v níž byl původně stvořen. Úkolem rodičů a učitelů při výchově mládeže je počínat si v souladu s Božím záměrem. Takto když činí, jsou Božími pomocníky. – PP 595 *IMCP 359.2*

Rozvíjet všechny schopnosti – Všechny rozmanité schopnosti mysli a duše a tělesné síly, které lidé mají, jsou jim dány Bohem, aby je používali ve snaze o dosažení nejvyššího možného stupně dokonalosti. Nesmí to ale být spojeno se sobeckostí a povýšeností, neboť základem Božího charakteru, jehož podobenství máme získat, je dobrota a láska. Všechny schopnosti, všechny vlastnosti, kterými nás Stvořitel obdařil, mají být používány k Jeho slávě a pro povznesení našich bližních. Tento způsob používání představuje jejich nejneposkvrněnější, nejvznešenější a nejšťastnější uplatňování. – PP 595 *IMCP 359.3*

Opravdové vzdělávání je všezahrnující – Opravdové vzdělávání znamená něco více než jen chození do nějaké školy nebo kursu. Je všezahrnující. Znamená rozvoj všech tělesných sil a duševních schopností probíhající v jejich vzájemném souladu. Učí lásce k Bohu a bázi Boží a je přípravou na svědomité plnění životních povinností. – CT 64 *IMCP 360.1*

Všestranná příprava k plnění všech povinností – A ti, kdo chtějí spolupracovat s Bohem, se musejí snažit dovést k dokonalosti každý orgán svého těla a každou vlastnost své mysli. Opravdové vzdělávání je příprava tělesných sil a duševních schopností a získávání mravní síly k plnění všech povinností, je to příprava těla, mysli a duše na službu Bohu. Toto vzdělání člověku vydrží i pro věčný život. – COL 330 *IMCP 360.2*

Všechny schopnosti by se měly dostat na nejvyšší možnou úroveň – Bůh si přeje, aby internátní škola v Battle Creeku dosáhla vyšší vzdělanosti a mravní úrovně než kterýkoli jiný ústav tohoto druhu v naší zemi. Mládeži by měla být vštěpována důležitost rozvíjení tělesných sil a duševních schopností a získávání mravní síly, aby mohla nejen dosáhnout na nejvyšší mety ve znalostech věd, ale skrze známost Boha být naučena velebit Ho. Na základě toho si může vybudovat vyvážený charakter a být tak plně připravena pro užitečný život na tomto světě a získat mravní způsobilost pro nesmrtelný život. – 4T 425 *IMCP 360.3*

Ve znalosti věd všeho druhu je síla – Se školami, které jsme zřídili, se pojí velmi závažná zodpovědnost, protože se zde rozhoduje o důležitých věcech. Naše školy jsou v určité míře zvláštním jevištěm pro anděly i pro lidi. Ve znalosti věd všeho druhu je síla a Božím záměrem je, aby na našich školách byly učeny vyspělé vědy v rámci přípravy na práci, která má předcházet závěrečným událostem historie země. Pravda by měla být přinášena do nejdlehlších končin země prostřednictvím pracovníků k tomu vyškolených. Ve znalosti věd je síla, ale znalost, kterou Ježíš přišel osobně vštípit světu, byla znalost evangelia. Světlo pravdy mělo vrhat své zářivé paprsky do nejzazších končin země a přijetí či odmítnutí Božího poselství rozhodovalo o věčném osudu lidských duší. – RH Dec. 1, 1891 (FE 186) *IMCP 360.4*

Z mládeže se mají stát myslitelé – Každá lidská bytost stvořená k obrazu Božímu je obdařena silou podobnou síle Stvořitele. Má svou osobnost, schopnost myslet a činit. Lidé, v nichž je tato schopnost rozvinuta, přebírají zodpovědnost, stojí v čele společného snažení a ovlivňují charakter ostatních. Úkolem opravdového vzdělávání je rozvíjet tuto schopnost, vychovávat mládež, aby se z ní stali myslitelé, a ne ti, kdo pouze opakují cizí myšlenky. *IMCP 361.1*

Namísto omezování studia na to, co bylo řečeno nebo napsáno lidmi, by pozornost studentů měla být zaměřována ke zdrojům pravdy, k nesmírně širokému poli otevřenému pro bádání v přírodě a zjevení. Necht' rozjímají nad závažnými zásadami povinnosti a svého poslání a jejich mysl si bude rozšiřovat obzory a bude sílit. Místo vzdělaných slabochů mohou ze vzdělávacích ústavů vycházet lidé, mající v sobě sílu samostatně myslet a jednat, lidé, kteří jsou vždy pány situace, ne jejichmi otroky, lidé, kteří dokážou myslet v širokých souvislostech, mají bystrý úsudek a jednají podle svého přesvědčení. – Ed 17, 18 ^{IMCP 361.2}

Opravdové vzdělávání rozvíjí charakter – Vzdělávání a výchova mládeže je velmi důležitá a významná práce. Hlavní cíl, který by měl být sledován, je správný rozvoj charakteru, aby mladý člověk byl řádně připraven k plnění svých povinností v tomto životě a nakonec ke vstupu do budoucího nesmrtelného života. Věčnost odhalí způsob, jakým byla tato práce provedena. Kdyby si kazatelé a učitelé plně uvědomovali svou zodpovědnost, viděli bychom v dnešním světě jiný stav věcí. Mají však příliš omezené názory a cíle. Neuvedomují si důležitost své práce nebo jejích výsledků. – 4T 418 ^{IMCP 361.3}

Největší hodnotu má budování charakteru – Studenti (ve škole v Avondale) odvádějí kus dobré a poctivé práce. Získávají zde pevné nervy, charakter i svaly. To je správné vzdělávání, které způsobí, že z našich škol budou vycházet mladí lidé, kteří nejsou slabí a neschopní, kteří nemají jednostranné vzdělání, ale všestrannou výchovu zahrnující tělo, mysl i mravy. ^{IMCP 362.1}

Ti, kdo si budují svůj charakter, nesmějí zapomenout položit takové základy, v nichž největší hodnotu bude mít vzdělání a výchova. Vyžaduje to sebeobětování, ale musí to být učiněno. Tělesné cvičení, je-li prováděno náležitým způsobem, připravuje člověka na zatěžování mysli. Pokud je ale pamatováno jen na jednu z těchto dvou věcí, výsledkem je vždy nedokonale vyvinutý člověk. ^{IMCP 362.2}

Spojení tělesné námahy a duševní činnosti udržuje mysl a mravy na vyšší úrovni a zaručuje lepší výsledky. Při takové výuce budou žáci a studenti z našich škol vycházet s náležitým vzděláním pro běžný život a dokážou nejlepším možným způsobem využívat své rozumové schopnosti. Chceme-li pro naše žáky a studenty udělat to nejlepší, musíme rovnoměrně cvičit jejich tělo a mysl. Tento způsob zde (v Austrálii) používáme k naší plné spokojenosti, a to i přes nevýhodné podmínky, v nichž musejí studenti pracovat. – SpT Series A, No. 4, p 16, Aug 27, 1895 (TM 241) ^{IMCP 362.3}

Mnozí nechtějí poznat pravé zásady – Mnozí studenti se tak ženou za završením svých studií, že nejsou důkladní v ničem, co dělají. Jen nemnoho má dostatek odvahy a sebeovládání jednat ze zásady. Většina studentů nechápe pravý cíl vzdělávání a tudíž se nechová tak, aby tohoto cíle dosáhla. Horlivě se věnují studiu matematiky nebo cizích jazyků, přičemž opomíjejí studium, které je pro životní štěstí a úspěch daleko důležitější. Mnozí, kteří v geologii zkoumají zemské hlubiny a v astronomii prozkoumávají všechny části nebe, neprojevují ani nejmenší zájem o obdivuhodný mechanismus svého vlastního těla. Jiní zase dokážou říci pouze kolik má lidská kostra kostí a přesně popsat každý tělesný orgán, a přitom jsou tak neznalí zdravotních zákonů a léčby nemocí, jakoby život byl řízen slepým osudem místo jednoznačných a neměnných zákonů. – ST June 29, 1892 (FE 71, 72) ^{IMCP 362.4}

Vzdělání se netýká pouze mozku – Studenti, kteří nabyli knižní znalosti, aniž by se naučili běžné práci, nemohou prohlašovat, že mají vyvážené vzdělání. Úsilí, jež mělo být věnováno různým běžným činnostem, bylo opomenuto. Vzdělávání nespočívá pouze v používání mozku. Nezbytnou součástí výchovy každého mladého člověka je manuální práce. Když student není naučen vykonávat užitečnou práci, schází mu důležitá část vzdělání. – CT 307, 308 ^{IMCP 363.1}

Tělo musí být namáháno stejně jako mysl – O důležitosti vzdělávání myslí tak, aby dosáhla nejvyšších možných schopností, toho již bylo řečeno hodně a někdy vládne názor, že když se člověk naučí používat nejvyšších rozumových schopností, bude to posilovat jeho tělo i mravy v zájmu rozvoje celé osobnosti. Čas a zkušenosti ukázaly, že je to omyl. Vidíme muže a ženy, vycházející ze škol, kteří nejsou vůbec připraveni správně používat organismus svého těla, který jim Bůh poskytl. Tělo je určeno k činnosti, ne k nečinnosti. ^{IMCP 363.2}

Jestliže tělo není namáháno stejně jako mysl, mysl se příliš vyčerpává. Pokud každá součást lidského soukolí neplní své přidělené úkoly, myšlenkové schopnosti nemohou být ani na chvíli vyu-

živány naplno. Přirozené síly musejí být řízeny přírodními zákony a člověk se musí naučit používat své schopnosti v plném souladu s těmito zákony. Učitelé v našich školách nemohou přehlížet žádnou z těchto náležitostí, aniž by se zbavili zodpovědnosti. Pýcha je může hnát ke snaze dostat své studenty na vyšší světskou úroveň rozumových schopností, aby se tito mohli okázale předvádět, ale když dojde na plnohodnotné znalosti a dovednosti – takové, které jsou nezbytné pro to, aby člověk byl připraven na všechny zvláštní situace běžného života – ukáže se, že takoví studenti jsou na to, aby v životě uspěli, připraveni pouze částečně. Jejich neúplné vzdělání často vede k tomu, že nedosáhnou ničeho, oč usilují. – 5T 522 *IMCP 364.1*

Nevyhýbat se životním břemenům – Mladým lidem by mělo být vštěpováno, že vzdělání je nemá naučit, jak se vyhýbat nepříjemným životním úkolům a těžkým břemenům, ale že jeho účelem je usnadnit jim práci tím, že se naučí lepším postupům a ukáže jim vyšší cíle. Učte je, že pravým životním cílem není zajistit si co nejvyšší zisk pro sebe sama, nýbrž ctít svého Stvořitele tím, že si budou odvádět svůj díl práce na tomto světě a nabízet pomocnou ruku slabším nebo nevědomějším. – Ed 221, 222 *IMCP 364.2*

Potřeba vyváženého rozvoje – Správné používání vlastního organismu je to nejcenější, co je možno se naučit. Neměli bychom pracovat jen hlavou a u toho skončit nebo podstupovat pouze tělesnou námahu a skončit u ní; měli bychom co nejlépe využívat jednotlivé součásti soukolí, které tvoří lidskou bytost – mozek, kostru, svaly, hlavu a srdce. – YI April 7, 1898 (SD 171) *IMCP 364.3*

Nevědomost neprohlubuje smysl pro duchovno – Mladí lidé by se neměli pouštět do vysvětlování Písma a přednášení o prorocích, když důležité biblické pravdy, které se ostatním snaží vysvětlovat, vlastně neznají. Stává se, že jim schází vzdělání v obyčejných věcech života a proto nevykonávají tolik dobra, kolik by mohli, kdyby za sebou měli dobrou školu. Nevědomost nezvýší pokoru ani neprohloubí smysl pro duchovno u nikoho, kdo se prohlašuje za Kristova následovníka. Pravdy Božího Slova může nejlépe ocenit vzdělaný křesťan. Krista mohou nejlépe velebit ti, kdo Mu slouží moudře a uvážlivě. Hlavním cílem vzdělávání je naučit se používat schopnosti, které nám dal Bůh, tak, abychom co nejlépe ztělesňovali biblické náboženství a šířili Boží slávu. – 3T 160 *IMCP 364.4*

Vzdělávání vyžaduje obětavou snahu – Učitelé by měli žáky a studenty vést k tomu, aby nad pravdami, kterým jsou učeni, přemýšleli a snažili se je plně pochopit. Nestačí, aby učitel pouze vysvětloval a žák pouze věřil; musí v něm být vzbuzena zvědavost a musí být přiveden k tomu, aby tyto pravdy vyjadřoval vlastními slovy a dokazoval tak, že vidí jejich sílu a bere si z nich ponaučení. Je tedy potřebná obětavá snaha při vštěpování důležitých pravd do mysli. Bývá to pomalý proces, ale je to lepší než uspěchané probírání důležitých témat bez jejich patřičného zvážení. Bůh očekává, že jeho instituce budou vynikat nad světskými, protože Ho zde zastupují. Lidé opravdu spojení s Bohem ukážou světu, že u kormidla nestojí pouhý lidský prostředník. – 6T 154 *IMCP 365.1*

Stanovit si jasné zásady – Necht' si mládež jasně stanoví zásady, kterými může být vedena za nepříznivých okolností. Když nastane naléhavá situace, která vyžaduje uplatnění pečlivě vy-pěstované tělesné síly a bystré, rozhodné mysli schopné uvažovat prakticky, když je třeba vykonat obtížnou práci, u níž každý krok toho musí hodně vyjadřovat a pochybnosti lze zahnat jedině hledáním moudrosti u Boha, pak mládež, která se naučila překonávat potíže svědomitou prací, odpoví na naléhavou potřebu pracovníků a nabídne se: „*Aj já, pošli mne.*“ Necht' mají mladí muži a ženy srdce čisté jako křišťál. Necht' jejich myšlenky nejsou povrchní, nýbrž posvěcené počestností a sva-tostí. Jinak jsou zbytečné. Budou-li mít neposkrvněné myšlenky skrze posvěcení Duchem svatým, jejich život může být oduševněn, povznesen a zušlechtěn. – SpT Series B, No. 1, pp 31, 32, July, 1900 *IMCP 365.2*

Důležitost získávání správných návyků – Pro každého mladého člověka by mělo být samozřejmé mířit vysoko ve všech svých životních plánech. Pro své počínání ve všech oblastech si vezměte za své úroveň, kterou přináší Boží Slovo. Pro křesťana je to přímo povinnost a měla by to být také jeho radost. Pěstujte v sobě sebeúctu, protože jste Kristovým majetkem, který vykoupil. *IMCP 366.1*

Úspěch při získávání správných návyků, postup vpřed s použitím toho, co je ušlechtilé a spravedlivé, vám přinese vliv, který budou všichni vysoce oceňovat. Žijte pro něco více než jen pro sebe sama. *IMCP 366.2*

Pokud jsou vaše pohnutky čisté a nesobecké, pokud se stále poohlížíte po práci, kterou někdo musí udělat, pokud jste vždy připraveni projevit zdvořilý zájem a vykonat laskavý skutek, bezděky si stavíte vlastní pomník. A to je práce, k níž Bůh vyzývá děti a mládež. – SpT Series B, No. 1, p 32, July, 1900 *IMCP 366.3*

Soběstačnost jako důležitá součást vzdělání – Při získávání vzdělání by pro řadu studentů bylo nejcennější přípravou na život, kdyby se stali soběstační. Necht' se mladí muži a ženy místo vytváření dluhů nebo spoléhání na prostředky, které si musejí odřeknout rodiče, spoléhají sami na sebe. Poznají tak cenu peněz, cenu času, schopností a příležitostí a budou v daleko menším pokušení oddávat se nečinnosti a marnotratnosti. Takto zvládnuté lekce hospodárnosti, pile, odříkavosti, vyřizování běžných finančních záležitostí a cílevědomosti by se ukázaly jako nejdůležitější součást jejich výbavy pro životní bitvu. Samostatnost, které by se studenti takto naučili, by dosti hodně napomohla ochránit vzdělávací ústavy před břemenem dluhů, pod nímž se jich tolik snaží zachovat si svou existenci a které tak ochromuje jejich fungování. – Ed 221 *IMCP 366.4*

Vzdělání utváří stavbu společnosti – Společnost je všude na světě v rozkladu a potřebuje důkladnou proměnu. Vzdělání a výchova poskytovaná mládeži by měla utvářet stavbu celé společnosti. *IMCP 367.1*

Potřeba vyučovat na školách obdělávání půdy – Naše školy by mohly účinně napomoci při snižování nezaměstnanosti. Tisíce bezradných a hladovějících lidí, které denně rozšiřují řady kriminálních živlů, by se mohly uživit a žít šťastným, zdravým a samostatným životem, kdyby byly naučeny pilné práci při obdělávání půdy. – Ed 220 *IMCP 367.2*

Vzdělávání probíhá po celý život – Z Kristovy školy se nikdy nevychází. Jejimi žáky jsou jak staří tak mladí. Ti, kdo dbají pokynů božského učitele, si stále zvyšují svou moudrost, vznešenost, vybroušenost a ušlechtilost duše a jsou tak připravováni na nástup do té vyšší školy, kde se budou nadále zdokonalovat po celou věčnost. – CT 51 *IMCP 367.3*

Správná ctižádost – Milí mladí lidé, jaký účel a cíl má váš život? Toužíte po vzdělání, abyste měli na světě dobré jméno a postavení? Jste ctižádostiví a představujete si, že jednoho dne stanete na vrcholku intelektuální velikosti, že budete zasedat v poradních a zákonodárných shromážděních a podílet se na přijímání zákonů pro celý národ, ale neodvažujete se to vyslovit nahlas? Na takových cílech není nic špatného. Každý z vás se může proslavit. Neměli byste se spokojovat s průměrnými výsledky. Mířte vysoko a při usilování o dosažení vytyčené úrovně nešetřete úsilím. – RH Aug. 19, 1884 (FE 82) *IMCP 367.4*

Nejpodstatnější znalost – Necht' mladí lidé postupují při nabývání znalostí co nejrychleji a co nejdále dokážou. ... A své získané znalosti necht' předávají ostatním. Právě tak jejich mysl získá kázeň a sílu. Hodnotu jejich vzdělání určuje to, jak své znalosti využívají. Trávení spousty času učením se bez jakékoli snahy to, co bylo získáno, předávat dále, se často ukazuje jako překážka místo pomoc pro opravdový pokrok. Vzdělávající se člověk by se měl doma i ve škole snažit naučit jak správně studovat a jak předávat získané znalosti ostatním. Ať je jeho povolání jakékoli, měl by být žákem i učitelem po celé trvání svého života. – MH 402 *IMCP 368.1*

Nejpodstatnější vzdělání pro naši dnešní mládež, které ji připraví na vyšší stupně školy v nebi, je vzdělání, které ji naučí, jak světu zjevovat Boží vůli. – RH Nov. 24, 1907 (FE 512) *IMCP 368.2*

Nepostradatelnou znalostí je známost Boha a Toho, kterého seslal. *IMCP 368.3*

Každé dítě a každý mladý člověk by měl znát sám sebe. Měl by být dobře seznámen s tělesnou schránkou, kterou mu dal Bůh a se zákony, které ho udržují ve zdraví. Mladí lidé by neměli mít žádné nedostatky v běžných oblastech vzdělání a všichni by se měli v rámci svého vzdělávání naučit běžné práci, aby z nich byli muži a ženy s praktickými schopnostmi, vybaveni pro úkoly každodenního života. K tomu by měla přistupovat odborná příprava a praktické zkušenosti v různých oblastech misionářské práce. – MH 402 *IMCP 368.4*

Jaké univerzitní studium se tomu může vyrovnat? – „*Blízky jest den Hospodinův veliký...*“ a svět je třeba varovat. Tisíce mladých... by se měly věnovat této práci. ... Necht' každý křesťanský vychovatel věnuje těmto pracovníkům svou pozornost a spolupráci. Necht' svou péčí tyto mladé lidi povzbuzuje a je jim nápomocen získat takovou přípravu, aby se mohli připojit ke Kristovu šiku. *IMCP 368.5*

Žádná jiná oblast práce nemůže být pro mladé lidi přínosnější. ... Spolupracují s anděly nebo lépe řečeno jsou lidskými prostředníky, pomocí nichž andělé plní své poslání. Andělé mluví svým hlasem a pracují svými rukama. A lidští dělníci, spolupracující s nebeskými silami, mohou využívat svého vzdělání a svých zkušeností. Jaké univerzitní studium se tomu může vyrovnat co do poskytnutého vzdělání? – Ed 270, 271 *IMCP 369.1*

Je nezbytné předávat znalosti – Pro zajištění úplnosti vzdělání je nezbytné, aby studenti dostali čas na misionářskou práci – čas seznámit se s duchovními potřebami rodin v prostředí, kde žijí. Neměli by být tak zatíženi studiem, aby neměli čas využívat znalosti, které nabyli. Měli by být pobízeni ke svědomité misionářské práci pro ty, kdo žijí v omylu, při které by se s nimi seznamovali a přiváděli je k pravdě. Pokornou prací, hledáním moudrosti u Krista, bděním a modlením se, můžete ostatním předávat znalosti, které obohatí jejich život. – CT 545, 546 *IMCP 369.2*